

PLANTÆ
I. STAMINIBUS CONSPICUIS
I. PETALISQUE
I. FLORE COMPOSITO.

Huic classi commune est, habere finem petioli florigeri dilatatum in discum carnosum, rotundum, planum convexumve, etiam concavum. In ejus disci foveolas radicantur semina, quorum quodlibet coronatur suo flosculo, vel toto tubulo, vel certe in principio. Toti flori composito longe plerumque calyx subest, multis fere ex foliolis compositus, saepe imbricatim sibi impeditis. Petala undique in circulum expanduntur.

I. STAMINIBUS CONNATIS.

His tubus floralis educit quinque petiolos, qui in unam cavam cylindrum conjunguntur, cuius interior superficies loculis polline plenis inscribitur, finis quinque dentibus terminatur a). Intra eam vaginam tuba continetur, quæ de summo semine adscendit, bifido fine b). Ita in flosculis perfectis. Dantur enim feminini fere minores; apetalis similes, in quibus tuba est absque stamine & vagina: dantur etiam masculi, fere maiores, quibus vagina staminea est absque tuba cum semine abortivo. Utrumque rarius, & frequentiores sunt flosculi androgyni.

I. FLOSCULIS EXPLANATIS.

CICHORACEÆ VAILLANTII *Mémoir. de l'Academie des Scienc.* 1721.

PLANIPETALÆ BOERHAAVII &c. c).

His femen quale diximus, & vagina staminea, & tuba.

Petalum parva parte sui gracilem in tubum d) fingitur, qui petiolos staminiferos quinque generat. Sed ultra eum tubum fissus quasi semiflosculus in bracteam e) plerumque pene parallelogrammam explanatur, fine ferrato, saepe quinquedentato f). Tuba, receptaculum, calyx compositus g), quales dixi. Classis naturalis est. Omnes plantæ hujus generis album lac ex fractis partibus fundunt, aliquando dulce, plerumque amarum, absque calore, quod cum refrigerio alvum humoresque humanos solvit. Omnibus etiam folia alterna sunt, floresque nunquam ex natura sua albi, raro rubri, plerique flavi, plerumque polypetali.

I. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA:

I. SEMINIBUS NUDIS sive BREVISSIME CORONATIS.

CICHORIUM TOURNEF. t. 272. LINN. n. 921.

Calyx fit duabus squamæ b) seriebus, exteriori quinquefolia, interiori octophylla, ista molliori. Semini subjicitur squama caudata, semine longior. Ei corona est quinquedentata i).

I. CICHORIUM foliis pinnatis, pinnis triangularibus dentatis, floribus sessilibus.
Intybus sylvestre FUCHS p. 979.

Intybus

- a) MEEZE flor. compof. p. 4. BERKHEY tab. 4. GREW p. 170. BLAIR essay p. 28. 30.
b) MEEZE p. 6. BERKHEY tab. 4. GREW.
c) Flos semifistularis JUNG Phyt.
d) BERKHEY tab. 4. fig. 35. VAILLANT. t. 7. f. 47. GREW t. 92. in cichorœq; fed cum tuba male trifida, & p. 170.

- e) BERKHEY tab. 4. MALPIGHI plant. fig. 207. VAILLANT ibid.
f) BERKHEY tab. 4. VAILLANT ib.
g) BERKHEY t. 1. f. 9. VAILLANT tab. 8.
h) TREW ic.
i) VAILLANT tab. 7. fig. 9. 10. Conf. GRIINDEL fig. 6. obij. 7. Semiflosculum pingit GREW l. c.

A

2 PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ

Intybus sylvestris CAMERAR. Epist. p. 285.

Cichoreum sylvestre BLAKWELL T. 183. HILL. III. p. 160.

Cichoreum floribus geminis sessilibus foliis runcinatis LINN. Spec. II. p. 1142.

- α Varietates flore albo in der Enge TRAG. FEHR scorzonera. TURNER.
- β Flore rubro TRAG. Ab acido adfuso, & a succo acido formicarum Cichorei flores rubescunt TRAG. ad BRUNFELS II. p. 274. Cultum ad cæruleum colorem reddit SENKENBERG *Lil. Conv.* p. 10.
- γ Foliis integris C. B. VAILLANT.
- δ Altissima, erecta, sepedalis, foliosa varietas in arce veteri Openheimenſt. Ea est hortensis TREWII tab. 177.
- ε Caule latifimo, fasciatum: a me aliquoties repertum. Habet C. GESNER epist. p. 86.
Ubique ad vias.

Caulis plerumque procumbit, aut inique erigitur. Radix dauci similis, cylindrica. Folia ad terram multa, subaspera, ima lata, semipinnata, superiora pinnata, nervo paullum folioso, pinnis triangularibus dentatis, retrovertis k), eundo majoribus, extremitis in amplum triangulum confluentibus. Flores sessiles, saepe bini, in summis ramis etiam simplices, cyanei. Calycis folia ciliata; semen breve & crassum. Petala dentata ad viginti quinque.

Ambubeja Romanis l), amarum est, magis quam aliæ hujus classis plantæ, hinc præ reliquis officinis notum. In lixivio satis est salis fixi m). Radices similia præbent. Quare falsa vi humores coagulatos in primis viis putatur resolvere, ut fere post morbos acutos hoc remedium nascentibus in hepate n) vitiis opponatur. Icterns eo solo auxilio superatus fuit o). Sed & ipsum febres sustulisse intermittentes, etiam solum, tellis exstat p). Adjuvat procul dubio amaror, qui tonum primarum viarum conservat q), & hypochondriaca mala corrigit r), virorumque literatorum languores. Etiam in sanguine depurando adversus ulcera vetusta valet s).

Succum potentiores esse credo v), aut totius plantæ in acetariis usum x), sed abunde & cum constantia sumtæ. Deinde decoctæ radices y) in medicinam recipiuntur. Nam syrups & hic & alibi faccharum adjectum & vetustas virtutem. Oculis veteres succum contra caliginem intillabant z). Ad vernalis equorum curationes egregium a) est remedium.

CICHORIUM sativum b) annuum foliis glabris c), integris, dentatis, veterum Intubus, debilis est, & magis oleraceum, inque cibum sumitur, maxime quando per hiemem in obscuris cellis viorem & amarorem depositum. A priori specie non differre conjectura est LINNEI d), quæ neque ILL. TREVIO displicuit e). Nobis passim sponte provenit, ex hortis ut puto elapsum, neque in sylvestrem speciem degenerat.

II. SEMINIBUS PAPPO CORONATIS.

HYPOCHOERIS VAILL. LINN. n. 918.

Pappus setas habet ramosas VAILLANT T. 7. fig. 21. Squamas pingit IDEM f. 28. Calyx hieracii, imbricatus, multis squamarum seriebus.

2. HYPOCHOERIS caule unifloro, foliis dentatis, hirsutis T. I.

Hieracium I. latifolium hirsutum incanum flore magno C. B. J. R. H. SCHEUCHZER It. II. p. 135.

Hypochaeris

k) TREW.

l) CELS. L. II. c. 30. PRIN. Lib. XX. c. 8.

m) GEOFFROI met. med. lib. III. p. 320. sqq.

n) DETHARDING metb. BUCHWALD p. 82.

o) VIRIDET bon chyle p. 635. MOINICHEN obf. 9.

p) GROFROT p. 322.

q) Ideo forte alvum siccare CELSUS.

r) SCHUSTER obf. therap. obf. 25. de radicibus.

s) BUCHNERE Miscell. 1729. p. 725.

t) MOINICHEN obf.

u) VIRIDET. BORRHAAV.

v) SCHUSTER.

w) MARCELL. p. 67.

x) BONSI ippiatr. p. 26. 27.

y) CELSUS Lib. II. c. 30. qui distinxit.

z) BLAKWEL T. 383. Intubum sylvestre latifolium LOSSE p. 557.

a) HORT. Cliff. p. 389.

b) BLAKWEL I. 6.

SEMINIBUS NUDIS.

3

*Hypochoeris caule subnudo, ramo sapis solitario, foliis ovato oblongis, integris, dentatis LINNEI
Specier. II. p. 1140 f).*

β Varietas foliis integris non dentatis.

Hieracium tomentosum integro folio BOCCONE p. 147. tab. 106. ex BARRELIER ic. 238.

γ Varietas angustifolia asperior.

Hieracium montanum foliis dentatis, flore magno C. B. Prodr. p. 65.

In Germaniae pratis g) montosis provenit latiori folio, saepe maculis nigris antibus adsperso; ut in Pulmonaria Gailorum fit. Helvetis alpinum est, & in Aquileiensi Gubernio, tum in M. Rosboden Valesiae, in Vallis urfariæ pratis, in Fræla M. Rhætiæ; etiam in M. Saleva & Gen. DE SAUSSURE repertum. SCHEUCHZER in Rhætiæ Monte Maloja; HUBER fere eodem loco sub diversorio Weissenstein & circa Malix. C. B. in Gotthardo, & circa fabarias thermas, CL. RAMSPEK in M. Schilt legit. Angustifolia varietas super Sas, & super la Varaz, in Enzeinda Monte & alibi provenit.

Radix lignosa, perennis, foliorum reliquiis coronata. Folia multa ad radicem, tamen non tris ad caulem aliqua, ampla in vulgari, ex ovatis lanceolata hirsuta, per oras rarer crenata. Caulis pedalis & cubitalis, hirsutus, nobis plerumque simplex: in Germania rarer brachiatus b). Flos caulem, aut quemque ramum, terminans amplissimus, plenissimus, calycis squamis præmagnis, nigris antibus, hortis. Squamæ inter flosculos longæ caudatæ. Germani herbam coftam vocant, eaque in pectoris morbis i) & ad phthisin utuntur. Smolandi ad brassicæ modum in cibum recipiunt k). Nobis nullo in usu est.

3. HYPOCHOERIS foliis semipinnatis hirsutis, caule nudo, brachiato.

Hieracium tertium DOD. p. 639. LOBEL icon. p. 238.

Hypochoeris porcellia TAB. ic. 179. & iterum 183. haec ex DODONAEO.

Hypochoeris foliis runcinatis, obtusis, scabris, caule ramoso, nudo, levii, pedunculis squamosis LINN. Spec. II. p. 1140. Describitur apud ROSEN p. 36. lege 39. n. 28.

Huc refer ILL. OEDERI tab. 150.

β Hieracium dentis leonis folio bulbosum C. B. Prodr. p. 64. Secundum VAILL. Plura alia hieracia C. B. huc pertinent.

In herbosis sylvarum.

Radix alba, crassa, longa, in crura divisa. Folia ad terram congesta, hirsuta, subaspera, sinuata, semipinnis rectis, ante finem dilatatis, modice dentatis, ultimis confluentibus. Caules aphylli, cubitales, etiam ramosi, brachiati, sub fine intumescentes. Calyx niger, alis albis, sub apice pilosus. Varietatem vidi apice squamarum calycis bifido, trifido. Flos plenissimus, flavus, extus purpurascens. Petala profunde quinquefida. Semen ellipticum longum, lineatum, longe setigerum, squama alba, caudata, cava continetur l). Lac amarum, opii odore.

HYPOCHOERIS glabra 3. LINN. nondum in Helvetia reperta est, quam Gottingæ legem, & Cellæ.

ORDO II.

II. DISCO ABSQUE SQUAMIS

I. SEMINIBUS NUDIS.

LAPSANA m) VAILLANT. p. 210. (Lampsana)

LAPSANA LINN. & HYOSERIS LINN. atque DILL. nov. gen. p. 144.

LEODONTOIDES MICHELI.

Sufficerint semina nuda. LINNEUS ex calyce distinxit.

4. LAPSANA

f) Conf. Flor. Dan. T. 149.

g) Reperi circa Elbingenvalle. CL. FEHR Suisfurti.

b) Icon. CLUSII. HILLII. OEDERI.

i) C. HOMMANN mat. med. p. 270.

k) LINNEUS macell. olt. p. 127.

l) VAILLANT. fig. 21.

m) Lapsana inter sylvestres brassicas coquitur in cibis

PLINIUS Hist. nat. L. XX. n. 37. & L. XIX. p. 177.

Ea vixerunt Cæsaris milites Dyrhachii.

A 2

PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ

*4. LAPSANA foliis ovatis, dentatis, caulis nudis, sub flore tumentibus n).

Hieracium IIX. CLUS Pannon. p. 649.

Hyoseris angustifolia TAB. ic. 180.

Hyoseris caule diviso nudo, pedunculis incrassatis LINN. Spec. II. p. 1138.

Hyoseris minima HILL. III. tab. 133.

Icon optima OEDERI flor. Dan. tab. 201.

In agris inter *Hindelbank & Rormos* legi a 1754. Etiam versus *Wyl Cl. la Chenal.* (In agris arenosis Hallæ & Jenæ).

Habitu cum ultima hypochoeride consentit, tamen elegantior. Folia ad terram numerosa, elliptica, acute & distincte dentata. Caules pedales & dodrantales, imi stricti, sub flore latentes o), uniflori & biflori. Pars quæ sub flore est, ante expansum florem cernua, deinde erecta, Flores parvi, pallidi, contracti & turbinati p). Petala quinquedentata, Calycis squamæ ad basin accessoriæ numerosæ, graciles, unius ordinis, siccæ, interiores peracutæ. Semina brevia, pene ovata, striata q), margine brevissimo coronata r).

*5. LAPSANA caule nudo indiviso, foliis semipinnatis, pinnis retroversis dentatis *Emend. II.*

p. 41.

Hieracium satidum III. COLUMN. Ecphras. P. II. p. 32. ic. p. 31.

Dens leonis tenuissimo folio C. B. prodr. p. 62.

Leodontoides alpinus glaber erysimi folio, radice crassa, satida MICHELI nova gen. p. 31. tab. 28.

Hyoseris scapis simplicissimis unifloris, foliis pinnatifidis; seminibus nudis GOUAN flor. p. 352.

LINN. Spec. II. p. 1137.

Hyoseris satida HILL. III. T. 133.

In sylvis umbrosis & udis Aquilegiensibus. Super Roche in sylva *Traversin* cis torrentem des Males pierres. In monte Joux verte, in Luan. In adscensu la Boulaire versus Enzeinda, in Chapuise, im Kienthal.

Multa Taraxaci similitudo, flos tamen minor, & magis saturate flavus. Folia levia, radicalia glabra, pinnata, pinnis dense congestis s), etiam imbricatis, triangularibus, plerumque posterius bidentatis, tamen etiam anterius. Caulis debilis, semipedalis, aphyllus & indivisus. Squamæ ad basin calycis breves, lanceolatæ, reliqua veriora folia calycis longa. Petala dentata, extus fulcis lineis notata. Semina columnaria, non coronata, fusca. Radix lignosa, crassa, cylindrica, fere abrupta.

6. LAPSANA caule brachiatum, foliis ovatis, longe petiolatis, petiolis pinnatis.

Lapsana DOD. p. 675. bene.

Sonchus sylvaticus L. TABERN. p. 192. & II. ejusd. p. 193. bene & III. ibid. quæ icon pauciores habet pinnas accessorias.

Lapsana calycibus fructus angulatis, pedunculis tenuibus ramosissimis LINN. Spec. II. p. 1141.

In sylvis in primis nuper excisis & ad sepes.

Radix ex uno majori stipite fibrosa. Caulis erectus, ad sex usque pedes, sepe humilior. Folia leviter ferrata, ima longe petiolata: ad petiolum pinnæ duæ, etiam quatuor, exiguae, & extrema bractea amplissima; ad caulem superius sessilia, acuta, ferrata. Summus caulis brachiatus, absque foliis, ramis florigeris pene umbellatis. Calyx t) glaber, foliis octonis, duorum ordinum, in cylindrum conjunctis, fulcis profundis distinctis, unde facies angulosa. Ad basin breves squamæ accedunt. Flores parvi, paucis petalis, pallide lutei. Semina oblonga, circulo coronata v). Nullus nobis ejus plantæ usus est, neque videtur veteribus posse olitoria fuisse.

II. DISCO NUDO

II. SEMINIBUS IN EODEM FLORE CENTRALIBUS PAPPO CORONATIS RADIALIBUS NUDIS

RHAGADIOLUS *Enum. Plant. hort. Gotting. p. 422.*

His plantis hunc characterem feci.

7. RHAGA-

s) DILL. nov. gen. tab. 8.

o) ORDER. DILL. T. VIII.

p) VAILLANT. n. 48. q) DILL. r) OEDER.

s) MICHELUS eas explicavit.

r) VAILLANT fig. 47.

s) IDEM fig. 8.

SEMINIBUS CORONATIS.

5

*7. RHAGADIOLUS foliis semipinnatis asperimis.

Hieracium parvum hirtum caule aphylo, crispum quando siccatum I. B. II. p. 1038. ALLIONE plant. Nic. p. 86. n. 2.

Annon Hieracium dentis leonis folio hirsutum laciniatum minus C. B. PRODR. p. 63. cum icon.

Leontodon calyce toto erecto foliis dentatis hirsutis, pilis simplicissimis LINN. Spec. II. p. 1123.

Ad pedem M. Saleva RAI. & nuper Gen. DE SAUSSURE.

Folia ad radicem semipinnata, pinnis rectis triangulis, undique pilosa & aspera. Caulis nudus, semipedalis. Calycis segmenta octo, lata, ovato lanceolata, cum aliquot squamis ad basin accessoriis. Flos flavus, paucis petalis: semina calyci contermina foliaceo brevi ornamento coronata: interiora rigidis fetis, exterius plumosis.

II. DISCO NUDO

III SEMINIBUS CORONATIS

TRAGOPOGON x) Tourn. tab. 270.

LINN. gen. plant. 905.

Huic femina γ) in stylo pappum plumosum gerunt. Calyx monophyllos, dupli ordine, in segmenta α) octo, & denique in duodecim divisus, longa, acuta, plerumque florem superantia.

8. TRAGOPOGON foliis gramineis, carinatis, amplexicaulibus, candatis, subcrispis, calyce flori æquali.

Tragopogon f. barbula hirci MATTHIOL. p. 537. CAMERAR. Epit. p. 312. cum charætere.
Simple leaved goats beard HILL. III. tab. 113.

Tragopogon calycibus corolle raditum aequalibus; foliis integris strictis LINN. Spec. II. p. 1109.

β Caule fasciato LOESL. ic. 83.

γ Flore vidi viridi, semipetalodeum, & tamen cum femine, vagina staminea, & bifida tuba. In sylva Gottingerwald.

In omnibus pratis, acceptissimum armentis pabulum.

Radix longa, sensim decrescens, anulis distincta, cum tota planta dulcis & edulis. Caulis vere gramineus, cubitalis, brachiatus. Folia ex vagina producta, graminea, carinata, origine ventricosa, cauda longa, undulata, nervo lanuginoso.

Flos conspicuus quemque ramum terminat, flavus, extus purpureus. Discus foveolis notatus. Semen maximum, fulcatum a), inter fulcos in transversum rugosum.

Dulci lacte turget, & primo vere caules & turiones in cibum recipiuntur b). Aliæ tamen fere species hortenses in cibum cedunt, radicibus utiles; & omnibus frequenter Scorzoneræ.

*9. TRAGOPOGON foliis gramineis amplexicaulibus, calyce florem superante.

Tragopogon purpuro cœruleum porri folio quod artifis vulgo C. B. Pin.

Barba hirci altera CAMER. epit. p. 313. bene.

Tragopogon calycibus corolle radio sesquialtieribus foliis integris, strictis, pedunculis superne incrassatis LINN. Spec. II. p. 1110.

Cl. CHATELAIN misit, non certam civem.

Omnia prioris, etiam foliorum vaginæ in prælongas caudas productæ, tantum latiora folia, & habitus major. Caulis sub flore nostris non intumescit. Petala purpuro-cœrulea. Calyx duplo flore longior, duodecim foliis constans.

In Gallia hæc in hortis colitur c), Anglis neglecta, nostrisque infrequens.

SCORZONERA Tourn. tab. 269.

& omnium Auctorum,

& SCORZONEROIDES VAILLANT.

Omnia Tragopogonis, & pappus pariter plumosus: sed calyx d) fit ex foliis caulinis ad se invicem accendentibus, inque cylindricum demum calycem consentientibus, imbricatis.

*10. SCOR-

α) Folio croci, radice longa, dulci, calyce lato nigro
PLIN. L. XXVII. n. 47.

γ) VAILLANT. f. 13. 14. BERKHEY Tab. 6. f. 9. t. 5.
f. 48. 49. PARSONS Tab. 8. fig. 8.

β) VAILLANT t. 8. f. 44. BERKHEY fig. 49. t. 1. f. 3.

a) BERKHEY tab. 6. fig. 8.

b) BRADLEY lady direct. p. 109. MILLER dict.

c) Ecole du potager II. p. 543.

d) VAILLANT. fig. 53.

B

6 PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ

*10. SCORZONERA caule nudo, unifloro, foliis lanceolatis.

Scorzonera humilis latifolia CLUS. *Pann.* p. 636. *icon.* p. 635.

Scorzonera caule subnudo, unifloro, foliis lanceolatis, nervosis, planis JACQUIN. *windob.*

Abunde in agro Aquilejensi e), & vicina Valesia ex rupibus marmoreis erumpit. Eadem est, quam olim ex M. Albio periculis locis lectam unico folio viso pro Germanica habui f). Olim GESNERUS confuderat, cum audisset apud Sedunos nasci Epist. p. 36.

Radix maxima, teres, anulata, lignosa, ad basin caulis densa setarum corona ornata. Folia ad radicem numerosa, longa, petiolata, glabra, nervosa, longe lanceolata, oris saepe plicatis. Caulis erectus, simplicissimus, folis ligulis ovate lanceolatis, foliosis adspersus, pedalis & ultra. Stipulae albæ, breves, latiusculæ. Flos in summo caule unicus grandis: calycis folia trium quatuorve ordinum, eo longiora, ut interiora. Petala plurima, pallide lutea, lineata, dentata. Calycis folia margine albo. Semina g) sulcata, pappo plumoſo ſeffili coronata.

A nostris aliquantum differunt ſpecimina, quæ in paludosis pratis inter Oettingen & Nördlingen legi, caule hirsuto, molliori, stipulis per caulem longis, gramineis. Est IV. *Scorzonera* FEHRII p. 33. & ejusmodi est *Scorzonera humilis* HILLII. III. tab. 127. Annon *Scorzonera Monspeliensis* folio crassiore VAILL. p. 208. cuius varietas est pulviflora CAMERAR. *utilag. frum.* BOCCONE in *mus. di Fisi.* tab. 6. f. 8. Cum iſta etiam conuenit descriptio ILL. LINNÆI, in qua caulis hirsutus exprimitur h), cum noſtra minus.

Non dubito, quin noſtræ eadem cum Hispanica vires ſint. Rechte ELSHOLZ *Gartenbuch* p. 107, de Jenensi locutus.

Decoctum recentis radicis in asthmate laudat REDUS i). Inter diluentia primo loco ponit Cl. DETHARDING k). Hypochondriacis commendat WELSCHIUS l), Alexipharmacis vires ſibi adnotatas confirmat VOLCAMERUS m). Sed ea nimia videntur n).

*11. SCORZONERA caule nudo, unifloro, foliis linearibus.

Scorzonera humilis angustifolia CLUS. *Pann.* p. 656. *ic.* p. 657.

Scorzonera Volcameriana FEHR. p. 37. cum iconē

Scorzonera caule simplici unifloro, foliis ex linearis lanceolatis GMELIN. *flor. Siber.* II. p. 242. t. 1.

Sword leaud Vipergras. HILL. III. t. 128.

Scorzonera foliis subulatis integris, pedunculo incrassato, caule simplicissimo, basi villoſo LINN. *Spec. II.* p. 1113.

Non est *Tragopogon Pinifolium bispanicum*. o).

Rarior iſta naſcitur circa Fouly, & in via le Tombey inter Verchier & Olon ditionis Aquilejensis.

Radix ſimilis, perinde fetis armata, & habitus, & flos lineatus, extus purpureus; ſed folia graminea, linearia, ſaepe convoluta; caulis humilior; flos aliquanto minor, foliis calycis paucioribus.

Vereor ut ſatis diverfa fit. Neque enim vel caulis magis incrassatur, vel huic magis villoſa radix eſt, quam priori.

Scorzonera foliis gramineis firmulis, caule brachiato multifloro H. GOT. p. 407. circa Jenam per frequens, in Helvetia nondum lecta eſt.

*12. SCORZONERA caule foliоſo ramoso, foliis angustiſſimis, imis rariter ſemipinnatis, ſuperioribus linearibus lanceolatis.

Tragopogon tenuiſſime laciniatum C. B. PRODR. p. 129.

Tragopogon laciniatis foliis COLUMN. *Phytobas P. II.* p. 21. bene.

Scorzonera foliis linearibus dentatis, acutis, caule erecto, squamis calycinis patulo mucronatis LINN. *Spec. p. 1114.*

In Helvetia rarer, neque facile reperta, niſi in Valesia, circa Branson, Fouly, Gontey, Leuk: in Germania, circa Jenam vulgaris.

Radix magna, lignosa: plurimos prostratos caules & mixta folia fundit. Caules pedales ex imo ramosi, & ſuperne. Folia perangusta, ad terram alia ſemipinnata, paucis pinnis, fine nervi ſaepe lanceolato, & latiori, in nostris acuto, in Monspeliacis etiam ſubrotundo. Alia etiam ex radice folia ſimplicia, petiolata, fine lanceolato.

Flores parvi, pallentes, calyce cylindrico, ſubhirsuto, oris albis, petalis extus lividis. Semi-

e) Emend. II. p. 46.

f) Enam. ed. I. p. 757.

g) GASW. tab. 75.

h) Oelandisk goſlandisk reſa p. 36.

i) Oper. T. VI. p. 87.

k) Method. med. p. 148.

l) Michom. p. 43.

m) Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. I. obf. 81.

n) FLOTER pharmacob. p. 281.

o) BARRELIER ic. 496. cui caulis ab imo ad ſummuſ foliofus fit.

Semina paulum incurva, longa, fulcata, sessili pappo. Lac, quod & in aliis Scorzonerae non rarum, continuo nigrum colorem induit.

In horto ita latefit, ut folia potius lanceolata sint, quam linearia; & Monspelio missa est, finibus foliorum omnino subrotundis.

Ab ea proxime abest calyce glabro, omnibus majoribus, *Scorzonera pratensis foliis lacinatis glabris* BUXBAUMII Centur. II. tab. 22.

LACTUCA Tourn. Tab. 267.

VAILLANT.

& omnium Auctorum.

Huic calyx fere qui Scorzonerae, cylindricus, imbricatus. Semen coronam setarum simplicium ex stylo gerit p).

13. LACTUCA foliis imis semipinnatis, superioribus amplexicaulibus, hamatis, nervis spinosif.

Chondrilla viscosa humiliis C. B. Prod. p. 68. figura strigosa sylvestri similior.

Lactuca sylvestris altera angusto saligno folio, costa albicante RUPP. cum icono nostr. p. 207: tab. 4. quae figura plenioris est specimenis, in horto nati.

Eudivia minor Lactuca spinosa BARRELLIER icon. 136.

Lactuca foliis hastato lanceolatis sessilibus carina aculeatis LINN. Spec. II. p. 1119. Descriptio Oelansk. Reja p. 289.

White wild lactuca HILL. III. tab. 119.

Autumno in agris Basileensibus provenit, ad pontem Birseae q, rara planta.

Habitus peculiaris glaucus, caule & ramis, & nervis foliorum albis. Caulis cubitalis erectus, ab imo ad summum ramosus & foliosus. Folia ima rariter semipinnata, pinnis paucis, alternis, simplicibus, incurvis, nervo folioso, aut toto spinis rariusculis obsito, aut in basi, aut demum etiam toto levi. Folia superiora amplexicaulia, in basi hamata, longe lanceolata, integerrima. Petioli stipulosi. Flores in spicas, parvi, calyce longo, cylindrico, petalis pallidis, feminibus acutis, pappo molli in arguto stipite.

14. LACTUCA foliis semipinnatis, nervo spinoso.

Lactuca agrestis CORD. p. 157. b.

Lactuca sylvestris costa spinosa C. B. &c.

Lactuca sylvestris folio laciniato spinoso Ic. Reg. tab. 115.

Eudivia maior lactucina spinosa BARRELLIER ic. 135.

Lactuca foliis verticalibus carina aculeatis LINN. annoen. IV. p. 328.

θ Varietas folio non laciniato RAI PONTED. tab. 138. &c.

γ *Lactuca sylvestris sanguineis maculis adspersa* HERMAN. parad. batav. p. 191. de qua COSTÆUS nat. stirp. p. 37.

Circa Basileam ad Rheni ripam extra portam D. Joannis. Inter Muttenz & Gempen. Trans Binningen in agris. Badæ J. B. In Rhætia Cl. DICK. In Valesia passim, & circa Genavam. In vico S. Blaise.

Caulis tripedalis, etiam altior, durus, spinis adspersus, teres, ramosus. Folia dura, amplexicaulia, hamata, nervo albo, folioso, semipinnata, per oram ferrata, ibique in nervi parte averfa spinosa; superiora amplexicaulia, brevia, lanceolata. Calyx & summus caulis vilvidus, ille foliis interioribus multo longioribus. Semiflosculi pauci, pallentes, extus rufo tinti. Semina pene ovata, lineata, pappo molli, in pertenui stipide coronata.

15. LACTUCA foliis ovatis patulis nervo spinoso.

Lactuca atra r) CESALPIN p. 515.

Lactuca sylvestris odore opii Ic. Reg. 114.

Lactuca sylvestris lato folio, nervo viroso J. B. II. p. 1002.

Lactuca foliis horizontalibus carina aculeatis dentatis GOUAN LINN. II. p. 1119.

Lactuca virosa HILL. tab. 119.

Gene-

p) VAILLANT fig. 17. Lactucis in lanugine semen PLIN. L. XIX. c. 7.

q) Basl. Merkow. n. 5. p. 545.

Genevæ J. BAUINUS. Argentorati, in Anglia s).

Plurima prioris similia habet, caulem spinosum, folia amplexicaulia, hamata, nervo subtus spinoso, semina ovata, stipite longo. Neque defunt folia superiora semipinnata, circumferrata. Infima tamen simplicia sunt, latiora, ampliter crenata, circumferrata, & magis patula. Vereor ut fatis diversa sit, et si Cl. BOEHMER p. 95. & LINNÆUS separant.

Utraque hæc species habet lac amarum, calidum t), quod ficcatum flammam concipit u). Liquores plerique acidi sunt, ultimus alcalinus. Multum in ea olei, ad drachmas 28. ex l. 5. u*).

Altera etiam magis narcotica est, ut comesta, ipsoque fumo inebriet x). Ad ambusta laudant unguentum y). Æque bonum dat opium z) ac quidem papaver. Cl. PREVOT Lactucæ sylvestris succum, si spinosam intelligit, purgare monet, sumtum a tribus ad sex drachmas a). Sed puto de sativa sermonem esse.

16. LACTUCA foliis glabris, pinnatis, caule brachiato.

Chondrilla cervlea TABERNAEM. p. 176.

Lactuca foliis linearibus dentato pinnatis laciniis sursum dentatis LINN. Spec. II. p. 1120 MILLER ic. 157.

β Varietas flore albo TAB. p. 176.

γ Flore incarnato,

δ Folio latiori.

Chondrilla altera DODON. p. 637.

In calidiori Helvetia. Circa Roche à la Marbrière, circa Fontaine, abunde ex rupibus marmoreis, & apricis. In Pasgartflüh, & Vingelzflüh. Circa Bonneville, Agaunum, Sedunum. Genevæ, Neocastri sur le cret Taconnier, & à Boinaud. Etiam Basileæ in terra argillofa J. B.

Caulis tripedalis, ad magnos angulos brachiatus, superne, qua floret, nudus. Folia glauca, glabra, nervo folioso, numerosis pinnis inordinatis, majoribus, minoribus, rectis, retroversis, acutis, utrinque, magis tamen sursum, dentatis. In varietate δ folia semipinnata, etiam lanceolata sunt. Stipulae in ramis florigeris perexiguae, amplexicaules.

Flores speciosi, cærulei, in petiolis uncialibus. Pappi stipes prælongus.

CHONDRILLA VAILLANT. p. 194.

LINN. n. 910.

Calyx Crepidis, nempe pars major tubuli similis, facta longis foliolis, in juniori planta conglutinatis, ut tamen in adulta in radios discedant b). Ad basin foliola accidunt brevia, lanceolata. Semen asperum, in stylo c) pappum simplicem gerit.

17. CHONDRILLA LINN. &c.

Optima icon GESNER fig. aen. 47.

Chondrilla juncea viminea arvensis TABERN. ic. p. 178.

Chondrilla viminea I. B. II. p. 1021.

Chondrilla eichoroides DILLEN Eph. Nat. Cur. Cent. VI. app. p. 61. tab. 9.

In calidioribus. Basileæ versus Crenzach: circa Huningam minorem, circa pontem Wiesæ, supra Gundeldingen, bey der Horburg c*), in monte Farnsberg c**). Aufm Birsfelde, & versus stagnum zu Alschweiler. Genevæ in fossis urbis. Verlus Busigny & Cressy. Octoduri in Valegia, & circa Branson & Fouly, Saillon &c. In arenosis circa Bellinzonam, & Chiavennam. Nos in vineis & agris argillosis legimus.

Folia ad radicem, cito percuntia, ut caulis nudus sit, semipinnata, nervo folioso continuo latecente, acute dentato, fine lanceolato. Dentes recti, etiam retroversi, etiam dentati. Caules duri, ad terram hirti, superne leves, ramosi. Folia ad cau-

lem

s) BLAKSTONE p. 48. DALE Harwich p. 358.

b) DU HAMEL Hist. Acad. Paris. p. 247. ANC. Mémoir. II. p. 26.

c) LOWTHORP Phil. Transf. II. p. 697.

c*) DU HAMEL ib.

d) Etiam Lactucæ vulgaris succus periculosus in femina convulsiones civit ANDREY alimens du Careme.

y) FLOYER pharmacobasan. p. 142.

z) Eff. of a Societ at Edim. T. V. p. 124.

a) med. pauper. p. 505.

b) BERKHEY tab. 6. fig. 1.

c) IDEM tab. 5. fig. 17.

*c) Basl. merkwr. p. 2210.

c**) ib. p. 303.

T I A T S E M I N I B U S C O R O N A T I S .

97

Iem inferiora radicalibus similia, angusta, semipinnata; pleraque reliqua linearia, glauca. Flores breviter petiolati, exigui.

PRENANTHES VAILLANTII. p. 193.

LINN. gener. n. 911.

Chondrillæ similis, calycis foliis interioribus in longum tubulum cylindricum laxe coniunctis d), cum aliis brevibus, duorum fere parium, ad basin accedentibus. Differt paucitate semiflosculorum e), & foliorum calycis, quæ fere quina sunt f).

18. PRENANTHES foliis ferratis, pinnatis, pinna suprema triangulari, trilobata.

Sonchus levior vulgaris II. CLUS. hift. p. CLXVI.

Sonchus levis sylvaticus quartus TABERNÆM. p. 194.

Scariola sylvestris anguillare MARTYN Phil. Trans. n. 401.

Jvyleaved Prenanthes HILL. III. tab. 116.

Prenanthes flosculis quinis foliis runcinatis LINN. II. p. 1121.

Vulgaris planta in sylvis, ad sepes, murosque.

Caulis tripedalis, ramosus & brachiatus. Folia ima pinnata, nervo serrato, acuto, uno fere pinnarum pari, extremo folii lobo amplissimo, triangulari, trilobato, circumferrato. Ad caulem folia amplexicaulia longe lanceolata sunt. In summis nudisque ramis flores exigui, penduli, unde nomen generis. Calycis quinque squamæ interiores, & petala quinque, lutea. Squamæ accessoriæ quatuor g). Semen ex ova acuminatum, lineatum, nigrum, stipes pappiger evidens b).

19. PRENANTHES foliis amplexicaulibus, petiolatis, lanceolatis, ferratis.

Lactuca sylvatica GESNER ad CORD. hift. p. 140. cum ic.

Sonchus levis purpureo flore CLUS. Pan. p. 650. 652.

Sonchus montanus purpureus tetrapetalos COLUMN. Ephra. p. 244. 246.

Prenanthes flosculis quinis foliis lanceolatis, denticulatis LINN. II. p. 1121.

In Helvetia sylvis frequens. circa Bernam in Wylerhölzlein, versus Mannenberg: im Lengholz: & circa Burgdorf in adscensu M. Pinzberg. In Gubernio Aquilejensi passim. In sylvis circa Creux de Vent. In M. Muttenz, Uetliaco, Wasserfall. Circa Scaphisiam RAI.

Radix longa, lignosa, fibrosa, transversa. Caulis foliosus & ramosus, a tribus ad sex usque pedes adsurgit. Folia tenera, glauca, levia; radici propiora petiolata, fine lanceolata, dentato: superiora amplexicaulia, hamata, lanceolata, patula. Summi rami floriferi, ramosi, nudi. Flores cernui, penduli. Squamæ ad basin floris quatuor i); & longa folia quinque & quatuor. Petala fere quinque, etiam quatuor, ex violaceis purpurea. Semina oblonga, fulcata, acuta, pappo sessili.

SONCHUS TOURNEF. t. 268.

VAILLANT. LINN. gener. n. 908.

Genus magis naturale, habitu conjunctum, quam chartere aliquo in flore manifesto distinctum. Folia calycis multorum ordinum imbricata. in conum convergentia. Papus simplex, sessilis, molissimus.

20. SONCHUS foliis amplexicaulibus, petiolatis, triangularibus, petiolo pinnato, floribus spicatis.

Sonchus levis ceruleo flore CLUS. Pan. p. 650. 651.

Sonchus ceruleus CAMERAR. Epit. p. 281.

Alpine Sonchus HILL. T. III. tab. 116.

Icon OEDERI tab. 182. eximia.

SCHEUCHZERUS cum nomine J. B. habet Itin. I. p. 50. & cum *Lactuca* nomine ex I. R. H. It. VI. p. 459.

Sonchus pedunculus squamosis floribus racemosis, foliis runcinatis LINN. Spec. II. p. 1117.

β Flore albo J. R. H.

Alpina & subalpina tenet, etiam Montana. In M. Luan, Chapuise, sur Champ, Richard,

&

d) VAILLANT.

e) IDEM tab. 7. fig. 3.

f) IDEM tab. 8. fig. 12.

g) Tres SCHEUCHZERUS p. 42.

h) Non habet BERKHEY tab. 6. fig. 21.

i) Ad septem SCHEUCHZERUS.

C

10 PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ.

& alibi in Aquilejensi ditione: in vicinæ Valesiæ montibus *Jeman*, *Tavernetta*; tum in adiunctu M. *Grimsel* supra hospitium. Circa *Alvenen* J. *GESNER*. In Juræ M lateribus sylvosis *Rai*, & in summa valle *Combe Grede*, inque pratis pagi *Boinoud GAGNEBIN*. Cl. *NEUHAUS* ad pedem M. *Chasseralle*.

Speciosæ plantæ radix lignosa, caulis erectus, praætalus, ad sex pedes, digitum crassus, cavus, teres, odoratus. Folia amplissima, numerosa, tenera, glabra, amplexicaulia, hamata: petiolus longe nudus, foliosus, pinnarum pare uno, recto, vel retroverso, trianguli, nonnunquam duabus k) aliis ad quatuor pinnis auctus, extrema bractea folii amplissima, trianguli, circumferrata. In summo caule, aut ramo, spica floralis densa: petiolis viscidis, villo nigricante obductis. Calyx pariter hirsutus, fuscus; flos pulcher, cæruleus. Semen fere ovatum, compressum, lineatum, pappum ex collo vel brevi stipite præfert.

Ad orexin excitandam caulem a laponibus comedì *MONTIN* D. A vaccis devoratum lactis saporem corrumpere m).

21. SONCHUS foliis amplexicaulibus, dentatis, integris aut semipinnatis, calycibus levibus.

a) Foliis integris.

b) Foliis petiolatis, petiolo foliaceo ferrato, cum segmento maximo folium terminante.

Sonchus levis latifolius TABERN. p. 190.

Sonchus levis TREW. ad BLAKWELL. tab. 130. opt.

c) Foliis petiolatis, petiolis pinnaraum uno duobusve, pluribusve paribus auctis, extremo segmento folioso, præmagno, trianguli, circumferrato.

Sonchus levis angustifolius TABERN. p. 189.

Sonchus levis alter flore luteo E. p. 190.

Ic. Reg. n. 99.

Brachy Sowthijste HILL. Tom. III. t. 116.

Omnis varietates habet PETIVER T. 14. LINNÆUS cum *aspero* conjungit. Negat autem HILLIUS, ullo cultu levem in asperum transfire, aut vicissim.

Ad sepes, & locis ruderofis ubique.

Caulis tener, fistulosus, cubitalis & ultra. Folia tenera, glauca, pallida n), variabili figura, amplexicaulia, hamis ferratis, superiora semper ex ovatis lanceolata, ferrata. Caulis superne ramosus, ramis umbelliferis. Flos pallidus, petioli glabri. Pappus ad microscopium quasi aculeatus o).

Sonchi succulenti, mites, amari, non sine narcoticō odore, parum in usu sunt medico: valent tamen ad omnia, ad quæ cichorium, cui a SYLVATICO præferebantur p). ad hepar obstructum sanandum. Succi uncias duodecim in pleuritide profuisse P. BOCCONE q). Minus credas, aquam de soncho stillantem alexipharmacam esse, & in morbis malignis r) salutarem, aut adversus morbum Tarantula utilem s), aut calculos pellere t). Ad vernas equorum curationes u) infervit. Inpositum sanare carbunculos x).

22. SONCHUS foliis amplexicaulibus, rigidiusculis, integris aut semipinnatis, dentatis, calycibus levibus.

a) Varietas foliis integris, non laciniatis, per oram ferratis.

Sonchus asper DODON. p. 643.

Andryala major LUGD. HIST. p. 563.

Sonchus asper laciniatus, foliis dipaci vel laetula J. R. H.

b) Varietas petiolo foliaceo, ferrato, pinnis triangularibus ferratis.

Sonchus asper laciniatus latifolius LOESEL ic. 77. p. 257.

Sonchus asper TREW. ad BLAKWEIL t. 30. oleraceus HILL. III. t. 115.

Prickly Sowthijste PETIVER tab. 14 utraque varietas.

Similis fere prioris, caule purpureo, stricto, foliis etiam non dissimilibus, sed rigidioribus & magis horridis, maxime circa hamos caulem amplectentibus, & nigrioribus y).

Ma-

k) OEDEE.

l) Medic. Lap. Lulens.

m) K. swensk wetensk handl. 1750. n. 2.

n) Sonchus albus &c. PLIN. L. XXII. c. 44. Cicerbita

mitior CORD. botanol. p. 144.

o) BONANN. microgr. p. 94. 95.

p) Conf. BUCHWALD p. 265.

q) Mus. di plant. p. 41.

r) IDEM ibid.

s) IDEM p. 119.

t) EASISTRATUS apud PLINIUM.

u) BONSI ippiatr. p. 27.

v) BOCCONE p. 40.

w) PLINIUS Hist. nat. L. XXII. c. 44. Cicerbita nigrior

CORD. bot p. 142.

Maturus calyx cartilagineus fit. Semen utrinque acuminatum, ovale, compressum, fulcatum.

23. SONCHUS foliis amplexicaulibus semipinnatis, ferratis, calycibus hispidis.

Hieracium majus FUCHS p. 319.

Yellow hair'd Sow-thistle HILL. III. tab. 115.

Sonchus pedunculis calycibusque hispidis, subumbellatis, foliis runcinatis, basi cordatis LINN.

In agris subhumidis frequens.

Tenero, ut sonchum decet, caule, fistuloso, fragili, etiam tripodali & ultra, superne hirsuto & brachiato. Folia amplexicaulia, firma, rigidiuscula, nervis albis, praecepsa nervo lato, foliaceo, acute ferrato & quasi spinoso: alias integra, ne semipinnata quidem, sed magnis tamen dentibus incisa; alias uno pare pinnarum, vere sagittata: alias semipinnata, pinnis triangularibus, ferratis, retroversis, extrema maxima. Flores per brachiati caulis summos ramos sparsi: flavi & grandes, calyce flavis pilis barbato.

SONCHUS *levis altissimus* CLUS. PANNON. p. 653. quem LINNÆUS distinguit, & Cl. LYONS 2), non satis certo in Helvetia provenit: neque mihi omnia consideranti dif- ferre videtur.

PICRIS 2*) LINN. n. 907.

HELMINTHOTHECA VAILLANT. p. 205.

Et aliae Plantæ utriusque, *Hieraciis* & *Taraxaco* adscriptæ.

Excludo equidem *Hieracium Echoides capitulo cardui benedicti*, cui ob calycem exterio- rem grandissimum & spinosum aliis character est. Picris ergo est calyce hieracii, pappo plumoso; artificiale genus potius quam naturale a).

24. PICRIS aspera foliis oblongis, dentatis, superioribus amplexicaulibus.

Nonne icon GESNERI aen. 55.

Cichorium luteum TABERN. p. 172. *foliis ferratis*,

Et *Hieracium intybaceum asperum* EJUSD. p. 184.

Cichorium montanum angustifolium hirsutum, asperum C. B. &

Cichorium pratense hirsutie asperum EJUSD.

Picris perianthii laxis foliis integris LINN. Spec. II. p. 1115.

Vulgo in agrorum limitibus, clivis & pratis.

Caulis rectus, cubitalis & ultra, totus foliosus & ramosus, ramis multifloris, pene nudis. Folia ima petiolata, longe lanceolata, dentata vel integra. Petioli multiflori, nudi. Calycis folia omnino multorum ordinum, quorum intimus pene conglutina- tus. Semen fulcatum, ex apice pappigerum. Tota planta ad speciem pene echii aspera.

Varietatem vidi caule fasciato, ad quatuor uncias lato: edente de suis fibris folia lingula- ta, & undique, de cacumine tamen imprimis, supra centum flores gerente, ex petiolis unifloris, ligulis adspersis. Veri flores sunt staminibus, tubis, sed abortiva femina.

Gen. de SAUSSURE reperit inter Tartagny & Vincy.

25. PICRIS caule nudo unifloro, foliis asperis, dentatis b).

Icnon C. GESNERI n. 59. accedit.

Hieracium caule aphylo hirsutum J. B. II. p. 1038.

Hieracium dentis leonis folio caeruleo aphyllis, glabris DILLEN. nov. Spec. p. 53. Epb. Nat.

Cir. Cent. VI. append. p. 62. tab. 9. fig. 18.

Leontodon calyce erecto, foliis dentatis integerrimis, hispidis, pilis furcatis LINN. Spec. II. p. 1124.

non vero synonyma.

Adde descriptionem Cl. JACQUINI obf. n. 68. & KRASCHENINNIKOFII flor Ingric. p. 126.

Tres figure PETIVER tab. II. n. 9. 10. 11. huc faciunt.

In pratis & sylvis ubique.

Folia radicalia plurima, sicca, hirta & aspera, dentibus triangularibus, eundo majoribus, ut demum semipinnata sint, ultimo triangulo, majori, acuto, pilis ad lentem vitre- am breviter bifurcatis. Scapus floralis firmis, nudus, dodrantatis & pedalis: ca- lyce

a) Falcic. p. 47.

b) *Amara aplice que est Picris, toto anno floret* PLIN. L. XXI. n. 65.

a) *Enom. plant. Hort. Gotting.* p.

b) *PICRIDI jam accensebat GUETTARD* II. p. 382.

lyce hispido c), fusco. Flos flavus, subtus obscuriori colore est; semen ex stylo papigerum d).

3 Varietas foliis obtusis ovatis & oblongis, parum dentatis aut integris.

Dens leonis foliis longis & hirsutis ad marginem rarius dentatis SHERARD apud RAI *syllog. exter.* p. 399.

In monte *Gottbard & Chasseralle*.

Flos major & hispidior, neque tamen separo.

*26. PICRIS scapo unifloro, foliis glabris semipinnatis, calyce levi Cat. Rar. n. 963. +

Dens leonis foliis angustis laciniatis, glabris SHERARD apud RAI *syllog. exter.* p. 399.

Leontodon palustre LYONS *fascic.* p. 48. cum descr.

Leontodon Damascenae JACQUIN n. 69.

Vulgo in pratis humidis, totius Helvetiae, ut in *Eymatte*; etiam Bellinzona, & in alpinis.

Radix crassa, aspera, fibris comata. Folia radicalia, glabra, tenera, semipinnata, pinnis rectis, etiam retroversis & dentatis, extrema maxima, dentata. Scapus firmus, dodrantalis, nudus & uniflorus, tamen etiam biflorus, cum nonnullis stipulis. Calyx levus, aut certe modice in basi subhirsutus, lividus. Flos flavus, extus fæpe livet.

*27. PICRIS scapo unifloro hirsuto, foliis glabris, semipinnatis, calycibus hirsutissimis Emend. III. n. 256.

Videtur *Hieracium foliis lanceolatis, dentatis, glabris, scapo subnudo, unifloro; calyce hirsuto* LINN. p. 1125.

Dens leonis alp. foliis oblongis, raro dentatis, calyce hispido, nigrescente SEGUIER. *suppl.* p. 266.

In alpinis passim, valle *Ormond*, M. *Gotthardo*, valle *ursaria*, M. *Fouly*, *Audon*, les *Martineti*, *Taveyannaz* &c.

Plurima habet prioris. Folia glabra, tenera, semipinnata, pene similia, tamen magis divisa, pinnis distantibus. Scapus humilius, hirsutus, imprimis ad summam plantam, multo robustior, plerumque incurvus. Flos major, calyce pene cylindrico, nigro, hispidissimo, squamis multorum ordinum. Caulis sub flore intumescit. Ludit foliis levissime ferratis. Nisi diversa, certe memorabilis est prioris varietas.

28. PICRIS caule nudo, brachiatum, foliis glabris, semipinnatis.

Hieracium minus FUCHS p. 320.

Hieracium chondrilla folio glabro, radice succisa majus C. B. Baf. p. 38. & *minus* ibid.

Leontodon autumnale LINN. Spec. II. p. 1123. HILL. III. Tab. 126.

Icones PETIVER Tab. 12. n. 3. 4.

3 In alpibus glacialis Vallis Bagne reperitur foliis angustissimis, pinnatis, caule summo stipulis toto obsito.

In omnibus apricis gramineis, sylvisque. Radix, ut prioribus, inobsequiosa: folia ad terram plurima, plurimique caules. Hi pedales, etiam ultra, fere bifurcati & brachiatii, longe nudi, ramis unifloris. Folia glabra, variabilis figuræ, aut pinnata, aut semipinnata, laciniis longisculis, integris, variæ figuræ, plerumque longis. Dantur alias folia integra, dentata, & vix dentata. Caulis sub flore intumescit. Calyx lividus, glaber. Flos flavus, semine columnari, pappo sessili. Ob eam notam hanc plantam a Scorzonera removi.

CREPIS LINN. gener. n. 914.

HIERACIOIDES VAILLANT. p. 189.

HIERACII Spec. T. GMELINI flor. sibir.

Calycis squamæ interiores unius ordinis, quæ ad basin aliis minoribus excipiuntur. Ovatum vocat L. sed utique conicus est. Pappus simplex.

- 29. CREPIS foliis scabris pinnatis, pinnis angulosis, dentatis, retroversis, extrema triangulari, maxima.

Erigerum tertium Dodon p. 641. et si flore radiato pingitur.

Hiera-

v) VAILLANT fig. 3.

d) BARKHEY Tab. 6. fig. 10.

S E M I N I B U S C O R O N A T I S.

*3

Hieracium foliis cichorei sylvestris, odore cafforei MAGNOL. botan. p. 129. cum ic.

Hieracium amygdalas amaras olens J. R. H.

Hieracioides vulgaris fetida VAILLANT. p. 189.

Crepis foliis runcinatis, pinnatis, hirtis, petiolis dentatis, LINN. II. p. 1133.

Crepis fetida HILL. Tab. 130.

Passim in calidis agris & advias. Basileæ versus *Muttenz*, in agris sterilibus, & prope *Alschweiler*. In vineis circa *Bonneville*, inque muris pagi *St. Aubin*. Im *hintern Rhein* Cl. SCHINZ. In Valesia circa *Fouly*, *Gontkey*, in arce *Tourbillon*.

Folia ad radicem plurima, villosa & aspera, pallida, nervo longo, sensim aucto, pinnis retroflexis, primis simplicibus, lanceolatis, inde dentatis, dentibus aristatis, extrema triangulari hastata, ferrata; inter pinnas plerumque, neque tamen semper, minimæ pinnulae variæ magnitudinis interponuntur. Caulis crassus, durus, asper, foliosus, pedalis & ultra, etiam ramos paucifloros de longitudine edit. Ad canalem folia basi sua caulem amplexa, semipinnata, varie dentata. Flos luteus, extus purpureus, ante expansionem nutans, inde erectus, grandis. Squamæ primæ ad basin exiguae, gracieles, interiores maximæ, lanceolatæ, subasperæ, per maturitatem carinatæ. Semina prælonga, gracilia, ex longo stipite suum pappum præferunt. Odor modice ingratus, bituminosus.

Hieracium dentis leonis folio, flore suaverubente C. B. a COLUMNA pictum p. 244. in M. Wafferfalle secundum Basl. Merkwürd. p. 1800. nascens, nondum ausum inter cives recipere.

30. CREPIS foliis subscabris, semipinnatis, pinna extrema maxima.

Icon GESNERI n. 60. accedit.

Hieracium maximian Chondrillæ folio hirsuto C. B. ex fide herb. sicc.

Hieracium eruca folio hirsutum J. B. II. p. 1025.

Common hawk beard PETIVER herb. brit. t. 12 & succory hawkweed EI. ibid.

Crepis scandens LINN. flor. scan. p. 170.

Crepis foliis runcinatis, pinnatifidis, scabris, basi superne dentatis, calycibus muricatis LINN.

Spec. II. p. 1136. ex fide exemplorum a Cl. HUDSON missorum.

Crepis biennis HILL. III. tab. 129. GORTER flor. Ingr. p. 123.

Tall succory Hawksweed & small succory hawkweed PETIVER.

GMELINI tabulæ 11. 12. non valde similes sunt nostræ.

Similis fere prioris Crepidis, tantum quod inodora fit, & siue altior, in limitibus prætorum & agrorum frequens, inque sylvis.

Radix longe conica: folia ad terram plurima, subaspera, brevi & albo villo hirta, longe petiolata, alia pene ovata, dentata, primis dentibus retroversis: alia magis pinnatifida, nervo folioso primum dentato, inde aucto pinnis octo, ad decem, angulos, dentatis, siue retroversis: extrema maxima, pene trianguli. Folia ad divisiones caulis semipinnata, basi angusta, suprema lingulata. Caulis fulcatus, Inferne hirtus, paucis pilis, superne levis, brachiatus, longis ramis, paucis foliis. Stipulae sub flore duæ. Calycis e) folia ad basin ovato lanceolata, interiora lanceolata, unico ordine, oris albis, media parte livida, pilis appressis hirsuta. Flos plenus, flavus, extus purpurascens. Semina fulcata, flava, pappo fessili f).

Varietas altissima datur quatuor & sex pedum, multifolia, parum ramosa, floribus pene umbellatis. Eam icon J. BAUHINI exprimit.

Idem est, ut nunc ex antiquo exemplo ab ILL. GESNERO mecum communicato disco,
Hieracium montanum rapifolium C. B. Prodr. p. 65. cat. plant. Basil. p. 38. Basl. Merkwürd. p. 1800.

31. CREPIS foliis ad terram pinnatis, superne amplexicaulibus, pinnatis, hastatis.

Hieracium aphacoides TAB. p. 182. nisi est Scorzoneroïdes VAILL.

Dens leonis III. TAB. p. 175. quæ Hedypnois PLIN. LOBEL. p. 229.

Hieracium foliis e) facie Chondrillæ LOBEL. p. 279. pro planta ramosa, foliis profunde divisis.

Hieracium alii Cichorium luteum hirsutum J. B. II. p. 1024. pro planta recta, & foliis hirsutis, pinnatis.

Et ipsa polymorpha planta, omnino, ut prior, alias ex radice brachiata, alias recto caule est & specioso, ab imo ad summum ramoso. Caulis angulosus glaber, plerumque brachiatus & ramosus, ad quatuor usque pedes altus, imus hirsutus, superne levis. Fo-

lia

e) VAILLANT fig. 47.

f) VAILLANT fig. 19.

PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ

14

lia valde variabilia, saepe tota glabra, alias in supina parte glabra *b*), inferne hirsuta. Ad terram, ut regle LINNÆUS, Taraxacum *i*) aliquantum imitantur, laciniam cum numero & profunditate, suntque nervo foliaceo, pinnato, pinnis difformibus, dentatis, retroversis, alterne reflexis, extrema tamen, quam in priori, longiori & angustiori. Ad caulem folia magis, quam priori, amplexicaulia sunt, etiam hamata, & late divisiones caulis amplexa, fine longo, hastato, alias perangusta *k*), alias semipinnata *l*). Sed dantur specimina foliis caulinis simplicissimis, longe lanceolatis, dentatis & non dentatis *m*). Calyx albo polline adspersus, mediis in squamis lividus, subpilosus; squamæ ad basin minores, minus latæ. Flos totus & semina similia.

Insuperabiles tenebræ synonyma obducunt.

*31. *β* CREPIS foliis linearibus integerrimis.

*Hieracium foliis radicalibus quibusdam ex sinuato dentatis, quibusdam ut *ε* caulinis linearibus integerrimis* GMELIN. flor. Siber. II. p. 20. t. 7. f. 1. 2. 3. & varietas potissimum 2.

Au Raudaz monte Valeiæ superioris

Habitus campanulæ vulgaris rotundifoliæ : caulis rectus, paulum ramosus, angulosus, firmus.

Ramos nudos singuli flores terminant, quibus minores alii & immaturi subjiciuntur. Calyx fit foliis ovato lanceolatis, albo villo adspersis, & pilis nigris conglutinatis, quibus ad basin accedunt octo circiter foliola subulata, inique longa, sed calyce breviora.

Flos flavus crepidis. Semen nigrum striatum, pappo mollissimo

Folia ima paulo latiora, superiora angustiora, omnia aut longissime elliptico lanceolata, aut linearia

Nondum ausum a priori separare.

*32. CREPIS calycibus muricatis *+*

Novam plantam Basileæ detexit Cl. la CHENAL.

Caulis cubitalis, brachiatus, glaber, angulosus. Folia subhirsuta, ex petiolo in ovalem bracteam dilatantur, obtusam, modice ferratam: ad caulem eadem petiolata sunt, fine lanceolato, & prope petiolum acute & profunde dentata, superiora semiamplexicaulia Superiores partes ramorum nudæ, setis adspersæ. Foliola calycis omnia muricata, spinis herbaceis, etiam ramosis obsita. Quæ ad basin, longa, vaga, subulata, interiora lanceolata. Flos parvus, flavus. Pappus in stipite mollissimus.

Crepidem vesicariam LINN. Spec. II. p. 1132. & HILL. III. t. 130. calycis squamis imia grandibus & ovatis, quam LINNÆUS in Helvetia ait nasci, ego nunquam vidi, neque novi, qua auctoritate eam stirpem inter nostras censeat.

33. CREPIS caule ramosissimo, foliis glaberrimis, teneris, integris & dentatis.

Hieracium minus Dioscoridis TAB. p. 181.

Hieracioides annua Endivia folio inciso, flore minimo VAILLANT.

Crepis (virens) foliis runcinatis, glabris, amplexicaulibus, calycibus subtomentosis LINN. Spec. In fossis suburbanis, & agris ubique, proxima certe priori, ut a glabris & humilioribus ejus speciminiibus ægre separetur.

Caulis multo gracilior, quæ nota ex facillimis est, ramosissimus, brachiatus, diffusus, pedalis. Folia alia fere Taraxaci, sed glaberrima, prælongo omnia petiolo, alia angusta, rariter dentata aut integra, etiam per caulem lingulata, aut uno pare pinnarum ad basin aucta. Flores perexigui, calyx in nostris glaber, aut ad lenticem vitream demum subhirsutus. LINNÆUS plantam suam tomentosam facit. Squamæ ad basin calycis etiam perangustæ. Semina longa, gracilia, fulcata.

HIERACIUM *n*) TOURNEOFORTII VAILLANTII.

LINN. gener. n. 913.

& PILOSELLA VAILLANT.

Pappo est simplici, calycis squamis multorum ordinum, imbricatis & sibi succendentibus. Discus in plurimis alveolatus.

a) Tota glabra in ROSENIANO specimine, et si voca subafpera obf. n. 30.

i) TAB. p. 82.

k) Ic. Lex. p. 239.

l) Ic. DED. Lex. p. 229.

m) Perangustis GMELIN. flor. T. II. tab. 6.

n) Hieracia sive lactucæ sponte nascentes, habent folia rotunda & levia PLIN. L. XX. p. 197.

34. HIE-

34. HIERACIUM foliis linearibus, subdentatis, sparsis, floribus umbellatis LINN. Spec. II. p. 1131.

Hieracium I. DODON. p. 638.

Icon GESNERI n. 57.

Hieracium fruticosum angustifolium majus C. B. J. R. H. &c. DILL. ib. tab. 13. fig. 2.

Hieracium umbellation HILL. III. tab. 120.

β Varietas foliis pene ovatis, vix dentatis, caule humili, pene unifloro.

Hieracium fruticosum angustifolium minus DILLEN. Eph. Nat. Cur. Cent. V. VI. Append. p. 63. tab. 13. f. 1. VAILLANT 48.

γ Angustissimis foliis quasi linariæ,

Hieracium fruticosum angustissimo incano folio VAILLANT.

Graß hawkslung PETIVER t. 13.

In oris sylvarum & agris montanis. Varietas β in montibus Episcopatus Basiliensis.

Varietas γ Genevæ in fossis urbis. Habet eam REYGER flor. Gedan. p. 193.

Caulis rectus, vix ramosus, nisi umbellam velis, firmus, tripedalis & ultra. Folia per caulem numerosa, distantia, glabra, firma, oblonge elliptica, dentata, etiam integra. In summo caule umbella flava, longis petiolis, stipulatis. Matura planta ab imo ad summum ramosa. Calyx lividus. Flos flavus. Semen nigrum, oblongum, fulcatum. Discus profunde in alveolos etiam in recente planta exsculptus, in sicca laceros quasi & ferratos.

Nullo in usu sunt Hieracia. CRATEVAS hydropicis praescribebat o). Fruticosa flavo colore tingunt p).

35. HIERACIUM foliis hirsutis, dentatis, inferioribus ellipticis, superioribus ovato lanceolatis Emend. II. n. 103. Cat. rar. n. 982.

Hieracii fabaudi varietas Erinus quibusdam Matth. dicta I. B. II. p. 1030. ex descriptione: icon sola habet folia suprema.

Hieracium fruticosum latifolium, hirsutum. C. B.

Hieracium caule ramoso, continue folioso, foliis ex cordato lanceolatis, denticulatis, amplexicaulis GMELIN flor. Sibir. II. n. 30. tab. 14. quæ icon plantam nostram Aquilejensem bene exprimit.

Hieracium (fabaudum) caule erecto, multifloro. foliis ovato lanceolatis, dentatis, semi amplexicaulibus. LINN. Spec. II. p. 1131.

Hieracium fabaudum HILL. III. tab. 120. summa planta.

In via a Verchier ad Olon, quæ dicitur le tombey. Octoduri. Prope Bernam in prato desideratissimi ITHII zu Brunnadern: bey der Zollbrücke vallis Lepontiæ. In M. Crenzach rarius C. B. Misit etiam Cl. GAGNEBIN.

Durus caulis, & villis asper, præaltus, ob foliorum pondus saepe inclinatus. Folia ima in meis longiora, lanceolata, aut ex ellipticis acuminata, hirsuta, dura, per totum caulem plurima: superna breviora, ex ovatis lanceolata, amplexicaulia, paucis & magnis dentibus ferrata, aut integra. Flores in petiolis tomentosis, cum stipulis lanceolatis. Calyx lividus, subhirsutus aut glaber. Flos flavus, placenta alveolata, semen columnare nigrum, lineatum & tetraëdrum q).

Hujus plantæ triplex varietas est, neque enim ausim separare.

a. *Hieracii fabaudi varietas I.* I. B. II. p. 1030.

Hieracium fruticosum subrotundo folio C. B. prodr. n. 25.

Hieracium fabaudum alijssimum foliis latis, brevibus, crebrius nascentibus HIST. OXON. III. p. 71.

Huic, quam in arce Openheimensi legi, & Verona misit Cl. MÖRENUS, folia etiam radicalia sunt, qualia nostræ suprema, omnia nempe ex ovatis lanceolata, brevia, lata, amplexicaulia.

In altera β. & in parvis speciminibus foliorum rotundorum loco ligulæ sunt aliquæ, neque ulla folia subrotunda. Id est *Hieracium* Emend. II. 102. Cat. rar. n. 983. & varietas III. Hieracii 12. VAILLANTII. A pulmonaria tamen longifolia foliis differt confertis, flore majori, calyce leviori, dentibus foliorum æqualibus.

y. Ad-

o) PLIN. L. XX. p. 197.

p) LINN. Skenka reſa p. 342.

16 PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ

*35. *Adulta planta tota calvescit, & una ramosior fit. Tunc est Hieracium fruticosum, latifolium, glabrum PONTEDERÆ diff. p. 19.*
In via le tombey.

*36. HIERACIUM foliis ovato lanceolatis, rariter dentatis, caulinis, amplexicaulibus, Emend. II. n. 93. Cat. rar. n. 979. †

Mirum videtur, plantæ non rarae vix certum synonymon reperiri.

Videtur *Hieracium maxyosius* ic. RICHERII de BELLEBAT. 125.

β. Foliis omnibus integris ovatis *Hieracium* n. 980. Cat. rar.

Speciosa planta in duris rupibus Helvetiae vulgo reperitur, ut Rupe a la Marbrière, Agauni; Octoduri, a Saillon, Fouly &c. In præcipitiis ad urbam fluv. prope Moncharant, in rupibus der Goldey prope Unterseen. Ad pedem arcis Falkenstein. Aux rochers de la Chage, & in rupibus vallis Motier grand Val GAGNEBIN. Bonnavaillæ in M. Schlosberg. Dornaci, & Wallenburgi in rupibus, quibus eæ arces insident. In M. Scbeinberg SCHINZIUS. In alpes etiam adscendit, & varietas β. in M. d'Arbignon, atque montibus supra les plans reperta est.

Radix magna, lignosa, teretibus fibris capillata, solet abrumpi. Caulis hirsutus & tomentosus, cubitalis, brachiatus. Folia variabilia, cæterum semper subflava, hirsuta, longis etiam pilis barbata; plerumque ovata, circumscriptio dentata, dentibus circa basin confertis, ut in pulmonariis, tamen etiam in reliquo folio, rarioribus, non tamen ut semipinnata sint. Ea folia plerumque in lanceolatum acumen excent. Est tamen ubi idem nullum est, totumque folium ovatum. In omnibus autem exemplis folia ad divisiones brachiati caulis ovata, lanceolata sunt, integra, pallida, amplexicaulia. Dum planta junior est, folia & petioli, & calyx glutinosa sunt, odoris gratissimi, alicujus balsami. In senescente planta & gluten perit, & odor balsami.

Flores flavi in petiolis hirtis nascuntur, & ex maximis sunt: calycis color obscurus, pili ut in petiolo conferti, globuligeri. Semen columnare, strictum, coronatum papo brevissime plumoso. Placenta ad lentem vitream alveolata, foliis laceris exasperata.

Andryala hortensis specimina ad nostram valde accedunt, sed ei discus fere lineares pilos educit.

Hieracium Cerinthoides proxime accedit, & nostræ varietas β. Cerinthes folia refert. An est *H. pilosum foliis varie dentatis* DILLEN. Hort. Elth. tab. 149. qui tamen suo hieracio nulla ad caulem angustiora folia ovato lanceolata adpingit. Sed huc tamen LINNÆANUM *Hieracium cerinthoides* n. 20. II. p. 1129. credas spectare, cui folia caulinæ amplexicaulia tribuit.

*37. HIERACIUM foliis crassis ovatis lanatis Emend. II. n. 94. Cat. rar. n. 969.

Hieracium montanum tomentosum DILLEN. Hort. Elth. tab. 150. fig. 180. MILLER tab. 146. Conf. GERARD. flor. p. 168.

Andryala foliis oblongo ovatis, lanatis, subdentatis, pedunculis ramosis LINN. Cent. I. n. 96. Spec. II. p. 1137.

In Vallesia inferiori sola. A Saillon, inter Rida & Martigny, inter Charat & Saxon; supra Brieg.

Radix perennis, dura, squamis aspera. Foliorum crassa est substantia, quasi pannea; ovata sunt, integerima, tota albo tomento utrinque obsita, ad terram petiolata, ad caulem sessilia.

Caulis humilis, dodrantalis, brachiatus, tribus binisve floribus. Calyx pariter albo tomento obductus. Flos flavus; discus alveolis laceris exsculptus.

*38. HIERACIUM caule unifloro, foliis caulinis ovato lanceolatis, dentatis, amplexicaulibus Emend. II. n. 43. Cat. rar. n. 977.

Hieracium alpinum glabrum, flore singulari, cauli magno, cubitali, folioso insidente RAI syll. exter. p. 144.

Hieracium latifolium montanum prealtum glabrum endivie folio BOCCONE Mus di plant p. 148. tab. 113.

Hypo-

v) Conf. Emend. II. p. 44. n. 97.

Hypochoeris caule simplici folioso, unifloro, foliis lanceolatis, dentatis LINN. Spec. II. p. 1140
Passim in montanis ditionis Aquilejensis, ut in M. Luan, dominii Rupensis; à la Joux verte. Super Portvaley Valesiae. In M. Javernaz, in sylva Combannivaz, in M. les Nombrieux, Enzeindaz, Audon, Naye, Lioson. Circa Glaciales summæ Valesiae rupes. In M. Thuiry RAI.

Radix lignosa, teres, longa, curva, coronata fatis longis, & nigris, foliorum pristinorum reliquiis. Folia glabra, nervo solo villoso, ferrata, ex radice longe petiolata, ex ellipticis lanceolata, petiolo folioso: ad caulem quatuor, aut paulo plura, amplexicaulia, lanceolata, basi sessili. Caulis cubitalis, non ramosus, plurumque uniflorus, raro biflorus, crassus, lineatus, non durus, sub flore albo tomento pubescit. Flos flavus, maximus, plenissimus, herbæ Costæ compar; calyce nigris villis barbato, ejus segmentis latis. Caulis sub flore intumescit. Semen latum, lineatum, ellipticum, pappo simplici.

39. HIERACIUM foliis amplexicaulibus ferratis, glabris, hamis aristatis, calycibus villosis
Emend. II. n. 99. Cat. rar. n. 975. ♫

Hieracium montanum majus latifolium, Genevense J. B. II. p. 1036. cum icone fatis bona
SCHEUCHZER It. I. p. 40.

Hieracium caule ramoso, foliis firmis, infimis petiolatis, reliquis ex ovato lanceolatis, semiamplexicaulibus, omnibus finosis, petiolorum inflar dentatis GMELIN. II. p. 26. n. 24.
tab. 10. bene. Folia tamen in exemplo hortensi firmiora sunt quam nostra.

Passim in subalpinis & montanis. Circa les Plaçes, Enzeinda, la Varaz, super port Valeys, circa Fouly, in valle Ursaria &c.

Priori fatis simile, foliis potissimum glabris, venosis, ferratis, nervis subhirsutis. Oblonga sunt, oris in principio parallelis, inde dilatata, denique lanceolata, dense ferrata, per oram ciliata, prima petiolata: ad caulem ovato lanceolata, patula, caulem hamis aristatis, ferratis, amplexa. Caulis cubitalis, fistulosus, ramosus. Ex singula ala petiolus triuncialis, uniflorus. Flores grandes, calyce nigris villis barbato. Discus tantum punctatus; semina columnaria, prælonga. Radix lignosa, crassa, perennis.

40. HIERACIUM foliis lanceolatis, ferratis, hirsutis, calycibus villosis.

Hieracium maximum, asperum Comyzæ folio C. B. ex fide herb. Sicc.

Hieracium latifolium montanum Genevense J. B. II. p. 1026. bene.

Hieracium montanum latifolium glabrum majus SCHEUCHZER It. IV. p. 336.

In Alpinis & Subalpinis pratis. SCHEUCHZER in valle Cœnobii Angelimontani. J. B. circa Genevam. Ego passim, circa thermas Leucenses, in valle Ursaria; & ex M. Generoso infubria helvetica habui.

Etsi habitu a priori dissentit, flores tamen habet persimiles, & aristatos foliorum hamos: folia quidem angustiora, non ovato lanceolata, non patula, tota hirsuta, & aspera; superiora haec tenus amplexicaulia, sed hamis brevioribus.

41. HIERACIUM foliis oblongis, asperis, lanceolatis, dentatis, calyce hirsutissimo. ♫

Hieracium intybaceum flore magno albido C. B. Prodr. p. 65. ex colore floris. SCHEUCHZER
It. IV. p. 336. Emend. IV. p. 33. obs. 63.

Passim in Alpinis fere editioribus. In Gotthardo monte legi, & in summa Valesia circa Rhodani fontes; in alpibus glacialis Rosboden. In M. Brevanne supra Chamouny Sabaudia GEN. de SAUSSURE. SCHEUCHZER in M. Albula, & in aliis alpibus rhæticis.

Radix perennis, lignosa, aspera. Folia & ad terram, & ad caulem, longa, non amplexicaulia, villosa, subaspera, dentibus cavis, triangularibus incisa. Caulis pedalis, in summis alpibus uniflorus, in paulo humilioribus ramosus, ut ex singulis foliorum alis petiolus triuncialis, nudus, exeat, ut in paulo priori hieracio 40. Flos grandis, fulfurei coloris pallidi, ut ex hac nota facile adgnoscas, calyce fusco, hirsutissimo. A paulo priori 40. facillime distinguitur foliis multo longioribus, angustioribus, dentibus minoribus & profundioribus.

- * 42. HIERACIUM foliis ovato lanceolatis, dentatis, petiolatis, petiolis dentatis *Emend.*
III. n. 241. Rar. n. 981. ♫

Nova planta, quam etiam Cl. ALLIONE in suis fabaudicis alpibus reperit. Nobis non rara ad lapides deciduos alpium occidentalium, & circa rupes glaciales, in M. d'Arbon, Audon, Fouly, Divbleret, la Varaz, Grandvire.

E

Radix

Radix lignosa, brachiata & ramosa, numerosos caules producit, fibris teretibus capillata. Folia eminus adgnoscas singulari esse fabrica, petiolo longo, sescunciali, sanguinei coloris, hinc inde raribz dentibus aucto, folio ipso ex ovato lanceolato, multis brevibusque dentibusque circumferrato, solido ut tussilaginis sunt folia, & ipso rubro. Caules semipedales, fere biflori, saepe procumbentes. Calyx subniger, breviter hirsutus, squamis trium ordinum, fere tredecim. Flos petalis pallide luteis, latiusculis.

- *43. HIERACIUM caule multifloro, foliis amplexicaulibus pilosis rariter dentatis *Emend.*
II. n. 98. *Cat. rar.* n. 974. ♫

In montosis pratis non rarum, ut in via ad pagum *Forclaz*, in valle *Ormond deffus*: supra les plans, in pratis M. *Jorogne*, en *Chapuisse*, in M. *Naye* &c. In fossis vallis *Urfarieæ*.

Caulis firmus, hirsutus, tripedalis. Folia mollia, quo habitu adgnoscas, ut continuo siccantur, & se convolvant; ex ovatis acuminata, ora pilosa, nervis omnibus faciei inferioris hirsutis; inferiora petiolata, superiora caulem amplexantia, hamis retrorsum cedentibus, obtusis, dentibus brevissimis, etiam nullis. Summus caulis nudus, multiflorus, petiolis ramosis, nigro villo barbatis. Flores minores, quam Genevensi, calyce nigricante, duris & nigris pilis barbato.

- 3? Vel insignis varietas est, vel alia planta HIERACIUM caule folioso, foliis amplexicaulibus, ovato lanceolatis, hirsutis, dentatis, floribus spicatis *Emend.* III. n. 252. *Cat. rar.* n. 978.

An *Hieracium pulchrum* J. B. II. p. 1025.

Facies certe satis adfinis, dentes nostro minus profundi. Ad paulo prius dictum 43. accedit, caule pariter cubitali, & sesquicubitali, firmo, erecto, praeter petiolas florigeris ramos nullos edente. Folia satis similia, auriculis obtusis, dentibus rarisi, ciliis per oras mollibus, figura ex ovali sensim decrescente, lanceolata, ut tamen acutiora, magis dentata, & magis amplexicaulia sint, quam Genevensi, & superiora potissimum praelongum acumen educant. Ima folia sola hamos habent, superiora cum caule confluunt. Numerosa cum sint, totum caulem obtegunt. Summus caulis abit in spicam foliis nudam, ramosam, triginta florum & ultra, multo ergo frequentiorum, quam in priori, & una minorum. Petioli minus nigri, albo tomento obducti. Calyx niger, minus, villosus, foliolis fere viginti. Petala lutea.

In summo M. *Fouly*, inque *valle ursaria*.

Certius saparerem, si frequentius legisse, perque omnes extates.

Hoc videtur esse *Hieracium montanum* λεπτομαχοσκαλον, quod ad rivum M. *Jurae* SHEARDUS legit apud RAI syllog. exter. p. 400. Neque icon COLUMNAE p. 249. recedit.

44. HIERACIUM foliis villosis, integerrimi, radicalibus ligulatis, caulinis ovatis amplexicaulibus, calycibus villosis *Enumer.* n. 7. *Cat. rar.* n. 971.

Optima icon est GESNERI inter annas 52.

Hieracium alpinum hirsuto folio CLUS Pann. p. 647.

Hieracium alpinum latifolium villosum, flore magno J. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 39. MANGET. bibl. pharmac. t. II. tab. 19.

Hieraciū caule ramoso, folioso, foliis hirtis, radicalibus lanceolato ovatis, dentatis, caulinis amplexicanibus, cordatis LINN. II. p. 1130. quod nomen nostro vix convenit add. Cl. JACQUIN obs. 71.

In montanis altioribus, inque subalpinis ubique. In Juræ culminibus *Dolaz*, *Creux de Vent* & *Chasseral* legi.

Perennis radix: folia omnia subflava, longo pilo, praesertim ad nervos molliter barbata, margine plerumque integro, aliquando ferrato, ad terram lingulata, elliptica, ad caulem amplexicaulia, ovata, lanceolata. Caulis foliosus, hirsutus, vulgo dodrantalis, aut brachiatus, aut uniflorus. Flos ex maximis, flavus, calyce nigro, villo albo barbato.

3. Notabilis est varietas 3. quando in pratis subalpinis ad cubitalem & tripedalem altitudinem adscendit, simile tunc foliis, & habitu hieracii 43. priori varietati, semper tamen paucis, & maximis, albo villo splendentibus, floribus diversum.

Hæc est *Pilosella*, sive *pulmonaria*, lutea, angustiori folio valde pilosa, duplex J. B. II. p. 1034. cum bona icona.

J. B.

- J. B. in M. *Saleva* legit, ego in montibus aquilejensibus.
 v. Etiam glabra folia habet SEGUIER *Suppl.* p. 269.
3. HIERACIUM caule unifloro, foliis levibus, radicalibus, lingulatis, obiter dentatis, caulinis ovato lanceolatis, amplexicaulibus *Emend.* III. n. 254. *Cat. rar.* n. 972.
 In montanis passim à la montagne de Foully. Cl. GAGNEBIN à la Roche aux Corbeaux:
 in monte Mole Cl. de SAUSSURE.
 Aut memorabilis est varietas Hieracii villosi, cum quo multum convenit, aut planta peculiaris.
 Caulis rectus, cubitalis, inferne longis pilis villosus, inde glaber, uniflorus. Folia ad radicem prælonga, etiam semipedalia, longe lanceolata, angusta, intra unciam, glabra, nervo alias prælongis pilis barbato, alias glabro. Tenera ipsis natura est, ora aut integra, aut brévibus & raris dentibus notata. Folia ad caulem pluscula, ovato lanceolata, semi amplexicaulia, non hamata. Flos grandis, flavus, calyce fulvis, deinde incanis villis barbato.
45. HIERACIUM foliis glabris, dentatis, imis petiolatis, superioribus amplexicaulibus, calycibus hirsutis *Emend.* II. n. 100.
Hieracium montanum latifolium minus TABERN. p. 186.
Hieracium latifolium glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. II. p. 123. cum icona non bona.
Hieracium caule ramoso, foliis semi amplexicaulibus, teneris, oblongis, plerisque petiolatis, petiolis inferiorum dentatis GMELIN II. n. 21. tab. 9.
Hieracium paludosum LINN. n. 18. p. 1129. KRASCHENINNIKOT. *flor. Ingr.* p. 123.
 Icon GESNERI n. 58.
 Vulgo in pratis sylvisque paludosis, tamen etiam in montanis, ut in M. *Wasserfall* secundum C. B. & circa Ferriere GAGNEBIN: in valle ursaria, circa les plans.
 Etiam hoc Hieracium cum varietate β. Hieracii 43. aliqua communia habet, ut tamen facile separetur.
 Radix congeries gracilium fibrarum est. Caulis bicubitalis, glaber, in summa parte paniculatus. Folia tota glabra, tenera, ima quasi dentis leonis, petiolata, petiolo dentato, magnis & retroversis dentibus: proxima quasi petiolata, ut in origine angusta sint, inde latecant: ad caulem ovato lanceolata, hamis acutis, & acute dentatis; ora foliorum magnis dentibus ferrata. Petioli simplices & ramosi. Flores quidem calycibus etiam nigris, barbatis, sed parvi. Semen columnare sulcatum.
46. HIERACIUM caule subnudo, paucifloro, foliis ovato lanceolatis, circa petiolum dentatis.
 Tota classis planipetala difficultatem habet, quod folia pinnis, dentibus, & hirsutie ludant. Inter omnia vero ista planta difficillima est. Nam et si folia ad basin magnis & acutis dentibus incisa speciem præstant characteris, tamen & ipsa non rarissime absque omnibus dentibus, aut rotunda sunt, aut oblonga. Sed neque habitus nudus, & brachiatus, caulis perpetuus est. Quare facile dederim inter eas, quas hic describo, varietates, veras species latere posse. Nullas tamen admittit Cl. LINNEUS, idemque recte adnotat, etiam *paludosum* Hieracium aliquas Pulmonariæ notas habere.
- Vulgaris ergo planta foliis radicalibus ad basin magnis & acutis dentibus incisis, ex ovato lanceolatis, caule subnudo, brachiato, cui nomen convenit, quod præposui.
Auricula muris major TRAG. p. 276.
Hieracium caule ramoso, foliis radicalibus, ovatis, dentatis, caulinis minori LINN. *Spec. II.* p. 1128.
- II. Varietas maculosa.
Pulmonaria maculosa hispida MUNTING ic. 233.
Hieracium microrion HILL. III. tab. 120.
- III. Caule obsito tumore fungoso, fulvis pilis pubescente, cauli haud procul a radice infidente.
Auricula muris major species in sylvis brocomagi TRAG. p. 277.
Hieracium μυροφόρον f. *mures referens* HEUCHER *provent.* III. p. 74. cum icona.
- IV. Humile, caule nudo, unifloro, foliis ellipticis, totis ferratis, dentibus magnis, ad fine *Hieracio unifloro* n. 45. sed facile flore minori adgnoscendum, & maculis foliorum, quas sæpe retinet.

20 PLANTÆ FLORE COMPOSITO PLANIPETALÆ.

Est ex fide horti siccii *Hieracium pumilum saxatile asperum*, radice præmorsa C. B. Prodri. p. 66. et si icon Taraxacum plumosum refert.

Ad muros & macerias. Varietas III. in sylva Heimholz Gottingæ, & circa Wernigerodam a me lecta est.

Huic caulis bipedalis, ad terram foliosus, inde paucis foliis adspersus, superne fere nudus, ramosus. Folia hirsuta, ad terram petiolata, ex ovatis lanceolata, & circa petiolum magnis dentibus triangulis incisa, quorum primi ad angulos rectos exeunt. In longis nudisque ramis flores, non magni, raram & paucifloram umbellam faciunt: flavi, calyce nigricante & hispido. Semina nigra, columnaria, sulcata. Discus alveolatus, ut in fruticosis hieraciis.

Exiguo in usu est, & nomen forte a maculis habet. Accipitres Hieracium scalpere, succoque oculos tingere, & eorum obscuritatem discutere PLINIUS s). Contra, noxiā esse armentis plantam, pappisque suis gulam inflammare & ventriculum, Cl. SCHREBER t).

β. Varietas foliis subhirsutis, dentibus profundioribus, primis retroverfis.

Pulmonaria gallica femina TABERN. p. 195. bene.

Pilosella majoris sive *Pulmonaria lutea species magis laciniata* J. B. II. p. 1034. bene.

Broad dented Hawkshung PETIVER tab. 13.

In sylvis opacis passim reperi, ut in valle alpina Chapuis: in fagetis circa Basileam Cl. GAGNEBIN in fissuris rupium de Pertuis, & in Combe de Valanvron.

γ. Varietas pene glabra, nervis foliis hirsutis, foliis majoribus, profundius dentatis, fere semipinnatis, dentibus iterum dentatis; alte cæterum adsurgens, etiam ad tres pedes. *Pilosella majoris* sive *pulmonaria lutea laciniata species minor* J. B. II. p. 1034. bona icon.

RAIUS in M. Saleve ex rupium fissuris; ego passim, in valle Ursaria, in valle Ormond, in Chapuis, in M. Fouly, Audon, Cland, Ovannaz. Prope Zollbrück vallis Le-pontia D. la CHENAL Cl. DICK in itinere Rhætico ex M. Fräla. In muris Bruntruti etiam Cl. la CHENAL, tum in Motier Grandval, & Roche aux Corbeaux Cl. GAGNEBIN.

Huc videtur pertinere *Hieracium profunde sinuatum pubescens* C. B. Prodri. p. 67. Bafil. Michelfeldæ lectum & ad sylvam die Hard. Lego enim in meis, esse de Pulmonaria genere, foliis amplis, profunde & argute incisis, subhirsutis.

δ. Varietas foliis numerosioribus, hinc confertioribus, pro portione longioribus, sæpe vix dentatis. Hæc varietas memorabilis est.

Pulmonaria gallica tenuifolia TABERNÆM. p. 195. DILLEN nov. Spec. p. 48.

Gottingæ passim, ut circa patibulum Bovendense: supra Burgdorf eundo versus Hutwyl. Inter Steg & Wasen.

ε. Folio ovato aut vix dentato, aut nihil quidquam.

Pulmonaria gallica rotundifolia BARRELIER ic. 342.

In monte Chafferalle legi.

* 47. HIERACIUM foliis levibus integerrimis, radicalibus longe petiolatis, ellipticis, caulinis amplexicaulibus, hamis obtusis.

Hieracium glabrum, succise folio integro VAILLANT. p. 243. Le MONNIER mont d'or p. CLVII.

In M. Chafferalle legi. Circa Ferriere Cl. GAGNEBIN. Etiam supra Blankenburg.

Si varietas est Pulmonaria, certe præter reliquas a murali longissime recedit.

Folia glaberrima, venosa, aliqua bupleuri similitudine, cum toto habitu levissima, ima longissime petiolata, inde longe ovata, obtuso fine terminata, vix aliquo dentum vestigio relicto: superiora caulem amplexa, sed brevibus hamis & obtusissimis; superma linearia. Caulis pauciflorus, brachiatus, cum 46. convenit, & calyx niger, hirsutus.

48. HIERACIUM caule nudo, brachiato, paucifloro, foliis linearibus, rariter dentatis. Cat. rar. n. 966.

Hieracium montanum, angustifolium, non nihil incanum. C. B. ex fide horti siccii.

Hieracium folio statices caule nudo VAILLANT.

Hieracii montani VI. varietas II. CLUS. Pannon. p. 846.

Hieracian folio statices, caule foliato SEGUIER suppl. p. 270.

Alpina

Alpina planta, in rupibus M. Enzeinda & M. Sanetsch, & in M. supra Kienthal, & monte Splügen lecta. Cum torrentibus descendit in planitiem, & abundat in glareis de la grande eau, ad torrentem cis Ellé, ad fl. Vevaise, a la baye de Clarens, circa Sennunum, ad Rhenum versus Curiam, ad Ticinum prope Zollbrück, & circa Bellinzona. Radix crassa, lignosa. Folia semper glauca, longa, gracilia, alias obtusa, acutiora alias, ora vel integra, vel dentata. Caulis pedalis, aut paulo ultra, alias brachiatus, alias simplex; sub divisione foliolum lineare, acutum. Flos floresve in ramo longo, nudo, minores, quam paulo priori hieracio, majores quam pilosellis, calyce expanso, squamis nigris, subhirsutis; semen oblongum, fulcatum.

β. Varietas caule unifloro, foliis plerumque integerrimis, acutis, gramineis

Hieracium montanum VI. CLUS. Pannon. p. 64. cum tamen nostrum raro uniflorum sit.

Hieracium montanum apicodeli foliis acuminatis BOCCONE Mus. p. 147. tab. 106. caule ramoso.

Hieracium caule ramoso, folioso, foliis linearie lanceolatis integerrimis JACQUIN plant. vindob.

p. 275. fig. 6. foliis perangustis. LINN. Spec. II. p. 1138.

Narrow smooth Mouse-ear PETIVER tab. 11.

An icon 55. GESNER postb. Calyx enim non permittit de Scorzonera cogitare.

An *Hieracium alpinum* foliis angustis raro dentatis, flore magno SEGVIER suppl. p. 270. flos

cette nostrae virescit, dum siccatur.

Hieracium foliis lanceolatis, glaucis, caule brachiato, multifloro, Emend. II. n. 96. Cat. rar.

n. 973.

Icon OEDERI tab. 27. pro planta foliis integerrimis.

In rupibus circa Eremitæ Agaunensis cellam, & ad arcem Oedodureensem: ad arcem Gilgenberg STEHELIN.

49. HIERACIUM caule unifloro, foliis lingulatis, dentatis, hirsutis, calyce hirsuto Cat. rar. n. 970.

Hieracium punillum II. Fr. Gregor COLUMN. Ecphr. II. p. 29. ic. p. 30.

Hieracium alpinum angustifolium, villosum SCHEUCHZER Itin. IV. p. 336.

Hieracium villosum alpinum, flore magno singulari, caule nudo RAI Synops. III. p. 169. tab. 6.

fig. 2.

Woolly cupid hawkweed. HILL. III. tab. 124.

Hieracium alpinum LINN. Spec. II. p. 1124.

In alpinis non ramum: in M. Gotthard, Fouly, Speluga, la Varaz, les Martinets, Tavayannaz, Chapuise, Salanfe, Val de Trent & S. Bernard, in montibus Vallis de Bagnes; in monte Brüder Germaniae.

Multiformis planta, caule fere nudo, humili, unifloro, & calyce villoso adgnoscitur, tum foliis pilosis, mollibus, flavescentibus.

Figura ludit: dantur hic lingulata, integra: ovata integra & brevia, & dentata; profunde demum incisa, & peracuta. Ad caulem acutæ ligulæ. Flos grandis, subniger, villo albo, aut fulvo.

50. HIERACIUM caule subnudo, foliis ovatis integris, floribus umbellatis aurantiis Emend. Cat. rar. n. 967.

α. Varietas naturalis, floribus immaturis purpureis, adultioribus aurantiis.

Hieracium Germanicum I. F. Greg. COLUM Ecphr. II. p. 28.

Hieracium alpinum hirsutum, floribus minoribus atropurpurascens SCHEUCHZER It. IV. p. 336.

Orange Hawkweed HALE Eden. t. 48.

β. Varietas hortensis, flore ex purpura rubente.

Pilosella indica CORNTI p. 209.

γ. Floribus flavis in M. Kahlenberg, Fouly: à la Baume, supra bonne ville.

Floribus aurantiis, extus, & dum immaturus flos connivet, purpureis reperi abunde, qua pago Hospital ad M. S. Gotthardi adscenditur, tum ad viam inter les Granges & Forclaz: aux Nombrieux, in M. Enzeindaz, Naye. Passim etiam super Portvaley, in M. Raveneuse Vallesiae. In Rhætia super pagum Juf SCHEUCHZER. Etiam in M. Vogeso, le petit Balon. In Jurasso inter le Chasseral & stabula Biennensis GASNEBIN.

Folia & totus habitus hirsutus, ista ad terram ovata, & ovato lanceolata, integra aut perratis dentibus incisa: ad caulem pauca, lanceolata.

Caulis non ramofus, nisi petiolos velis, bipedalis, nigris pilis hirsutus. Flores octo, decem, in spicam brevem collecti, ex petiolis brevibus. Calyx niger, hispidus: flos, qualem dixi. Semina columnaria, fulcata, nigra.

51. HIERACIUM caule nudo, foliis petiolatis, ovatis, integerrimis, hirsutis, floribus spicatis *Enum. Cat. rar. n. 968.* & *Gmelin II. p. 32. tab. 13 f. 2.*

Hieracium pratense latifolium non sinuatum majus, C. B. Bas. p. 39. & minus ib.

Hieracium præmorsum Linn. Spec. II. n. 1126.

In sylvis circa Basileam, in pratis inter villas *Gundeldingen*, & in M. *Muteto*, etiam in sylva *Welmese* prope Jenam. C. B. in pratis circa *Münchenstein*, & in humidis circa *Crenzach*. Cl. *Gagnebin* ad viam inter *Neufchatel* & *Valangin*, & circa *Ruchenette*.

Caulis bipedalis & ultra, hirsutus, rectus, non ramosus, præter florales petiolas. Folia ad terram ovata, mollia, breviter hirsuta, petiolata. In summo caule spica florum ad usque 25. stipulis tomentosis, petiolis simplicibus & ramosis, etiam in suecico *Hieracii præmorsi specimine*. Flores parvi, lutei, calyce livido glabro, ut omnino veram crepidis fabricam habeat, squamas ad basin breves u), & calycem interiore tubulosum, cylindricam.

51. HIERACIUM caule subnudo, foliis hirsutis, lanceolatis, floribus umbellatis, petiolis ramosis.

Hieracium foliis lanceolatis integris, pilosis, scapo subnudo, basi piloso, floribus subumbellatis Linn. Spec. II. p. 1126.

Pilosella major altera Tabern. p. 197.

Pilosella minori flore, hirsutior & elatior, non repens J. B. II. p. 1040. fatis bene: an *Gmelini* p. 34.

C. BAUHINUS Basileæ, ego in Germania M. *Altenstolberg*, descriptam ad *Ruppium* p. 204. Folia utique subhirsuta, pilis brevibus, non ut in piloselloideis hieraciis prælongis, lanceolata, tamen etiam obtusa; ad caulem pauca, bina, terna. Caulis bipedalis, non ramosus nisi petiolas velis, undique hirsutus. Petioli in summo caule conferti, ramosi, hirsuti. Flos perexiguus, luteus, calyce hirsuto, quibus notis a priori distat.

52. HIERACIUM caule nudo, stolonibus reptantibus, foliis longe pilosis, lanceolatis, floribus umbellatis.

Pilosella minor folio angustiori, minus piloso, repens J. B. II. p. 1040.

Pilosella major erecta C. B. Bas. p. 78.

Et Pilosella montana, hispida, parvo flore C. B.

Et Hieracium murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Bas. ex fide horti siccii;

Et Hieracium alpinum, folio oblongo angustissimo C. B. Prodr. p. 64. iterum ex fide horti siccii.

Pilosella major umbellifera μακροκαυλος montana & pratensis Column. Ecphr. p. 248. 249.

Pilosella erecta, foliis longis, angustis, floribus parvis, numerosis, in summis caulinis Sherard apud Rai Syllog. p. 400.

Hieracium foliis integerrimis, lanceolatis, scapo nudo, multifloro, stolonibus reptantibus Linn. Spec. II. p. 1126.

Passim ad vias, & muros, inque glareosis. Reperi in M. *Muteto* & *Crenzach*: à la grande eau, & prope Roche à la Marbrière, & aux gauges. Genevæ ad confluentem fl. Arve cum Rhodano. Gottingæ vorm Grunerthor &c.

Proxime prioris habitum refert, & umbellam florigeram, ex petiolis hirsutis, & ramosis factam caulemque cubitalem & ultra, nudum. Folia prælonga, angusta, acuta, & glabra, ut paucis plerumque, & quos numeres, longisque pilis pubescant. Ora integra aut rariter ferrata. Caulis plerumque levis, cum stolonibus ex radice pullulantibus. Flores parvi, hirsutis calycibus nigrisque. Placenta alveolata.

A sequente vix satis differt, et si altius est & multiflorum.

53. HIERACIUM caule nudo, paucifloro, stolonibus reptantibus, foliis longe pilosis, lanceolatis.

Pilosella major repens, minus hirsuta C. B. Bas. p. 78.

Pilosella major prima Tab. p. 196.

Hieracium foliis integris, ovato oblongis, stolonibus reptantibus, scapo nudo, multifloro Linn. Spec. p. 425.

In pratis, sylvis, & torfaceous.

Huic stolones etiam foliosi; folia integerrima, pilis longis pilosa, lanceolata, rariter dentata, etiam ovata & integerrima. Caulis pedalis & ultra, erectus, nudus, ex petiolis simplicibus aut parum ramosis, paucos, quinque ad octo, flores sulfureos gerit, calyce hirsuto, etiam hic crepidi similiores.

In

*) Etiam in ic. *Gmelini*

In alpibus varietas pilosior, fulvis circa radicem pilis reperitur, ut in monte *Fouly*, *Thury* *Enum.* n. 2.

54. HIERACIUM caule brachiato, paucifloro, foliis lanceolatis, longe pilosis, calycibus glabris *Enumerat.* n. 4. +

An *Hieracium piloselloides vulgari simile, florentinum* VAILLANT.

Etsi pauca specimina habeo, circa *Leucam Valesiae* lecta, non tamen possum, quin separare, & diversum esse consentit Cl. la CHENAL, qui *Basilea* ad *Rhenum* reperit.

Planta humilis est, pedalis, caule recto, nullis in nostris stolonibus. Folia similia, longe pilosa, acutiora, angustiora. Caulis in medio bifidus, hactenus a pilosellis diversus. Calyx glaberrimus crepidis, & flores in summo caule congesti minores, luteoli.

55. HIERACIUM caule unifloro, stolonibus reptantibus, foliis petiolatis, ovatis, longe pilosis, subtus tomentosis.

Pilosella CAMER. epit. p. 708. TREW ad Blakwell. t. 365.

Et major CAMER. Epit. p. 709.

Hieracium foliis integerrimi, ovatis, subtus tomentosis, caule repente, scapo unifloro LINN. II. p. 1129. flor. Iugr. p. 122. cum descriptione.

β. Varietas foliis utrinque mollissimo & densissimo albo tomento obsita.

Dens leonis alpinis minimus Piloselle folio SCHEUCHZER IV. p. 333.

Hæc in M. Fouly, in Gotthardo M. In alpium pratis SCHEUCHZER. Altera vulgo ad vias.

Caulis erectus, nudus, uniflorus, raro biflorus, sub flore intumescens: alii foliosi stolones ex radice prodeunt. Folia petiolata, peculiari nota longorum pilorum & canorum in superiori glabraque facie insignia, in vulgari specie inferne tomentosa. Flos major, quam prioribus, sulfureus, calyce nigro, hispido.

Amara est, siccior quam aliæ plantæ lactescentes, magisque adstringens, hinc ad hernias laudata, etiam in angina & in morbis pectoris, ex tero acri nati. Vix unquam tamen ferio in medicinam recipitur x).

In hoc difficillimo genere puto omnia recte esse constituta; tantum species 47. & 54. ex paucis speciminibus sumtae sunt.

Varietates vero n. 35. β. n. 43. β. 44. δ. & n. 46. δ. adeo sunt insignes, ut pro speciebus haberi queant.

Inter plantas *BURSERI* y) sunt aliquæ mihi non satis notæ. Earum prior *Hieracium alp. glabrum angustifolium* ex alpibus Valesiorum, ob calycem villosum erit forte *Piloselloides*.

Hieracium vero montanum angustifolium, flore pallido &c. a LINNEO ad picridem relatum est, ut pappo putes esse plumoso.

Omitto etiam plurima Hieracia C. BAUHINI, de quibus nihil certi norim constituere.

TARAXACUM offic.

DENS LEONIS T. VAILLANT.

LEONTODON LINN. n. 912.

Genus difficile. Ut simplicius redderem, separavi ab eo, quæ plumboso sunt pappo, & quæ facile possunt cum Picride manere, Calyx ergo Hieracii erit, foliis imis reflexis. Pappus ex stilo. Clanculum addunt auctores caulem monoclonum.

56. TARAXACUM calycibus glabris, squamis imis reflexis z).

Dens Leonis CAMER. Epit. p. 285. BLAKWELL tab. 1. cum malo calyce, & bene t. 501.

Curled dandelion HILL. t. 126.

β. amplissimo folio.

Dens Leonis major DILLEN Cat. Gieff. p. 53.

γ. Foliosis integris tantum dentatis. In alpibus, M. Saleva.

δ. Foliosis acutissime & profundissime divisis & pinnatis.

Dens Leonis angustiore folio C. B. Basil. p. 37.

γ. Laticale & biflorum, circa Ferriere GAGNEBIN.

Nihil vulgatus in pratis, & ad vias. Folia plurima, semper tenera, & lactucina, ner-

F 2

vo

x) BUCHWALD p. 42.

y) Act. Lit. succ. p. 502. 503. Comm. Acad. I. p. 152.

z) VAILLANT fig. 59.

vo albo, plerumque semipinnata, pinnis retroversis, extrema amplissima, trianguli, tamen & pinnata, & integra, dentata. Scapus tener, cavus, succulentus, uniflorus. Flos magnus, luteus, extus etiam sublividus, squamis calycis glabris, imis reflexis. Semen ovato acutius, echinatum *a*), cum pappo *b*) suo volatili.

Lac amarum habet, radicem potius amariorem. Aqua acida est, in spiritu sal volatile copiosus, in cinere sal lixivus & terræ *c*) aliquid latet. Vires gentis sui possidet, ex fortioribus. Succus debet adhiberi, totaye planta, quæ absque morsu resolvat. Ingreditur cum radice graminis *regiam* illam *ptisanam*, cuius formulam LUDOVICUS XIV. magno pretio redemit. Ad icterum valet, succo *d*) ad integras libras dato: tum ad coagula pulmonis, ad tuftum, ad febres intermittentes rebelles; ad lepram *e*) & herpetem *f*). Datur etiam ad superandas acutorum morborum reliquias. Unguentum ex tufa radice ad scrophulofas *g*) glandulas laudant. Aquam plantæ fermentatæ stillatitiam odoratam *h*), yinosis saporis, acidulam, nuperi ad cæchiam commandant. Extractum aquosum balsamicum debiliter subdulce est, inde amarum: Vinorum leviter adstringit *i*). In cibum sumitur, etiam radix *i**).

57. TARAXACUM calycibus hirsutis, squamis rectis T. I.

Hieracium alterum minus IV. COLUMN. Ecphr. II. p. 29. 31. extremo folio acuto.

Dens Leonis foliis extremo subrotundis floribus aureis SHERARD apud RAI syll. ext. p. 399.

Hieracium dentis leonis folio obtuso minus SCHEUCHZER Itin. I. p. 40. & minus flore janguineo IV. p. 336.

Leontodon aureum LINN. JACQUIN obf. n. 67. cum descriptione.

Vulgare in Alpium pascuis, etiam in *Jura* visum, & in M. Falconario.

Habitus prioris, folia tamen simpliciora, dentibus minus profundis, paucioribus; fine parabolico, obtuso. Scapus durior, ligulis adspersus, raro, sed tamen etiam biflorus, ut in icona nostra. Calyx hispidus, squamis rectis, non reflexis. Flos aurantius, & ex luteo rubens, quam vulgari minor.

PLANTÆ FLORE COMPOSITO.

II. RADIA TÆ.

JUNG *Phytolog. c. 19. 20.*

VAILLANT. *Mémoir. de l'Acad. des Scienc. 1720. p. 277.*

In hac classe discus est, ut in priori, pulposus, rotundus, feminifer. Ex eo duorum generum flosculi nascuntur. Interiora areamque circuli occupant flosculi ab hactenus descriptis alii, femini suo innati, tubo angusto, inde campanula *k*) latiori, plerumque quinquefida. In ea campanula quinque sunt filamenta, antheræque quinque coalitæ *l*). Ex ea eminet tuba longa bicornis *m*). Rarum eit carere tuba *n*).

Hi in disco vulgo dicti flosculi.

Ambitum autem circuli occupant semiflosculi, quales in priori classe descripsimus, femini suo innati, ex brevi tubo expansi *o*), ad angulos cum petiolo fere rectos radiati. Feminini fere sunt, tubamque continent, fine suo bicornem, absque staminibus. Dantur & plantæ absque tuba *p*). Vocant radios.

Classis facilis, quod ad species adtinet, generibus potius nimis sui similibus, non satis tamen castra. Nam intercedunt aliquæ, quæ radiis carent, adeo similes reliquis dotibus, ut vel genere separare non ausis: ut in Senecione vulgari, vel ne specie quidem, ut in Senecione viscido, & in Jacobea, inque Chamæmelo. Deinde inter discifloras non radiatas sunt aliæ, quæ aut spuriis radiis ornatæ calycinis, Bidentis exemplo & Xeranthemi, aut veris demum semiflosculis luxuriant, ut in Petafile.

Classis in Europa & America *q*) septentrionali frequens, nulla in Africa *r*) calidiori.

ORDO

- a)* Aliquando glabrum. GMELIN I. c. p. 15.
- b)* VAILLANT. fig. 12. PARSONS tab. 2. fig. II. V.
- c)* GEOFFO p. 200.
- d)* BOERHAAVE apud BORETIUM Hierac, Pruss.
- e)* LEIDENFROST Sicc. plant.
- f)* FEBVRE Chymie II. p. 498.
- g)* MALOUIN Chym. II. p. 365. ed. 1751.
- h)* DELIUS diffut. de Taraxac.
- i)* CARMERUSER mater. med. p. post.
- i*)* Ar. d Grönlandos CRANZ p. 83.

- k)* GREW. c. 5. & anat. p. 38. VAILLANT. t. 9. f. 1. BERKHEY t. 3. f. 16. 17. 29.
- l)* GREG. I. c. & p. 38.
- m)* IDEM I. c. & p. 39.
- n)* Males VAILLANT.
- o)* IDEM I. 9. F. 6. 10. II. 12. BERKHEY t. 3. f. 24. 25. 26.
- p)* Neutres VAILLANT.
- q)* DOUGLAS II. p. 216. Asteres potissimum & Solidagines.
- r)* ADANSON Senegal. pref. p. CLVII.

C. J. Rollerus Med. C. Del.

Sculp. C. T. Fritsch C. filius. Acad. G. H. Sculpt.

zur zweiten Seite

ORDO I.

PLACENTA NUDA.

I. SEMINIBUS PAPPO CORONATIS.

SENECIO a) LINN. n. 913.

JACOBEA I. R. H. t. 276. & VAILLANT. Mem de l'Acad. 1720. p. 296.

SENECIO I. R. H. t. 260. & VAILLANT. Mem. de 1719.

& SOLIDAGO VAILLANT. 1720. p. 292.

Calyx Crepidis, nempe squamæ interiores in cylindrum fictæ, & conglutinatæ: quibus ad basin ligulæ aliquæ accedunt, ut tamen a nonnullis absint. Non possunt removeri, quæ absque radiis sunt. Nam & Senecio 58. cum 59. summa adfinitate cohaeret; & in Jacobea 60. & 62. varietas datur, radiis destituta.

I. FOLIIS LACINIATIS.

JACOBEA VAILLANT.

58. SENEPIO corollis nudis, foliis pinnato sinuatis, amplexicaulibus, floribus sparsis;
LINN. Spec. II. p. 1216.

Senecio Erigeron TABERN. p. 168.

Senecio major, vulgaris PONTEDER diff. p. 153.

Erigeron Senecio BLAKWELL t. 132.

Sinuated groundsel HILL. II. t. 85.

In hortis frequentissime, etiam in muris.

Caulis erectus, ramosus, pedalis, tener tamen & latus. Folia numeroſa, inferne ali-
quantum tomentosa, lata basi ſeffilia, ſemipinnata, latis brevibusque pinnis, fer-
ratis. Flores in ſummis ramis, lutei, conſtanter absque radiis. Semen longe el-
lipticum, fulcatum b), subhirsutum. Autumno nudos floſculos femininos intercur-
rere BOEHMERUS flor. Lips. p. 76.

Accedit ad Cichoraceas SENEPIO. Succulentus, fapore herbaceo, subsalſo. Pro refrige-
rante medicamento ad inflammations & ſcirros mammarum & testium inponitur,
cum malvis in lacte coctus, ad anginam ab aliis; Vulnerarium alii faciunt c). Ni-
mum videtur, toſtum & ventriculo inpoſitum Senecionem vomitum movere, febre-
que fanare d).

In colica ſpasmodica infantum eo LENTILIUS e) utebatur. Oleum ad ambuſta laudant f).

Parco tamen in uſu eſt.

59. SENEPIO foliis pinnatis, pinnis alterne majoribus, ſemipinnatis, angulofis, calyci-
bus levibus, radiis breviflaminis, revolutis.

Senecium montanum TABERN. p. 169.

Senecio minor latiore folio, ſive montanus C. B. Baſil. p. 39. DILLEN hort. Elth. t. 258.

Senecio montanus mollior, pallido parvo flore BARRELIER ic. 401.

Double Jagged Groundsel HILL. II. tab. 84.

Senecio corollis revolutis foliis pinnatifidis denticulatis, caule corymboſo eretto DILL. Spec. II.
p. 1127.

Circa Cliben C. B. Ted erat in horto ſiccō vulgatissimus Senecio n. 588. In ſylvis Ger-
maniae cœdūis abunde. Iconem dedi ad RUPPIUM tab. 3.

Medius inter 58. & 60. ut poſſis pro hybride habere. Vide diſcriben a LINNAEUS de-
finiuit olaus Götlandska ref. p. 326. & Wäſtgötia refa p. 142.

Caulis cubitalis & ultra, erectus, ramosus. Folia ſubtomentosa, petiolata, nervo la-
to, pinnata, pinnis minoribus intermixtis, majoribus pene ſemipinnatis, angulofis,
angulis in brevem spinulam excentribus. Flores umbellati, in toto genere minimi.
Petiolus intumescens diſcum facit, ex quo calyx in coni truncati modum conver-
git, glaber iſte, cum exigua fere ad basin subhirsuta ligula. Radii breviflami, re-
voluti, flavi.

60. SENE.

a) Erigeron Scenecio herba molli canitie, caput lanugine
multa divifum, quam pappum vocant PLIN.
L. XXV. p. 100.

e) BUEHWALD p. 261.

d) Eff. of a Societ. at Edim. II. p. 47.

c) Iatromenn p. 502.

f) KRAMER med. milit. p. 72. Cenim. Lit. Nor. 1741,
n. 27.

G

60. SENEPIO foliis viscidis, pinnatis, pinnis semipinnatis, angulosis, calycibus hirsutis.

Jacobeæ Pannonica mollior CLUS *Pann.* p. 5372.

Senecio hirsutus, viscidus, graveolens DILLEN *bort. Eltham.* p. 347. tab. 258.

Chamny Groundsell HILL. II. t. 83. f. 5.

Senecio corollis revolutis foliis pinnatis viscidis, squamu calycinis laxis, longitudine perianthii LINN. *Spec. II.* p. 1217.

In fylvis cædis, & potissimum in carbonariorum areis.

Caulis bicubitalis, ramosus, foliosus, & floriger, totus una cum planta pilis pinguibus obsoletus. Folia prioris similia, petiolata, nervo folioso, pinnata, pinnis alterne minoribus, & majoribus, semipinnatis, angulosis, ex angulo ciliatis. Flores lutei, umbellati, quam priori multo maiores, toto calyce hirsuto, accessoriis ad basin squamis aliquot, multo quam calyx brevioribus, sed hirsutis. Radii etiam revoluti, tridentati.

3. Absque radiis circa Heilbad Valesiæ reperi.

61. SENEPIO tomentosus, foliis pinnatis, pinnis subrotundis, umbella globosa.

Chrysanthemum alpinum I. CLUS *Pann.* p. 566.

Jacobeæ alpina incana minor BARRELIER ic. 262.

Jacobeæ pumila, alpina BOCCONE mus. di piante t. 8.

Jacobeæ αλπικοχαμαισπεδωθης RICHER.

Jacobeæ pumila, absinthii umbelliferi foliis incanis, floribus velut in umbellam positis PLUKNET p. 194. tab. 39. f. 6.

Absinthium pumilum palmatum, crasso tomentoso pallente folio BARRELIER ic. 881.

Senecio mollis, radientibus foliis, utrinque tomentosis, subpinnatis, obtusis, corynbo subrotundo LINN. *Spec. II.* n. 1219.

3. Semiflosculis brevissimis & angustissimis misit CL. ALLIONE.

C. B. ex Gotthardo M. SCHEUCHZERUS in montibus *Prægalliensibus* & *Aversanis*. MURALTUS in *Glaronensis*. Nos in *Veragricis* ubique, Jenan, Fouly, Pennino M. in M. *Bovinaz*, in MM. supra *Bagnes*, & ex *Sabaudia* circa *Chamouny*. In M. *Bernina* Rhætiæ.

Pulchra planta tota utrinque tegitur albo tomento, uti *Jacobeæ maritima*. Caulis firmus, dodrante non altior, foliosus, etiam ramosus. In summo caule vel ramo umbella congesta. Folia petiolata, petiolo latecente, firmo, pinnato, pinnis eundo majoribus, confertis, integris, vel incisis, sed rotundo fere fine terminatis g), tamen alias angustioribus, & acutioribus b). Amant lineis percurri. Floris calyx alba lanugine tomentosus, superne potius latecens: Segmenta unius ordinis obtusa, oris fuscis, squamis accessoriis vix ulla. Radii flavi, pauci, etiam tres, & duo. Discus subfuscus, flosculi grandes, pauci. Pappus prælongus. Radix longa, lignosa, fibris longis luxuriat. *Emend. II.* p. 38. *Genipi jaune* accolit.

62. SENEPIO foliis lineatis, pinnatis, pinnis dentatis, extrema maxima.

S. Jacobi herba FUCHS p. 741. 742.

Senecio incanus HILL. II. t. 85.

Senecio corollis radiatibus, foliis pinnato ferratis laciniatis, caule erecto LINN. *Spec. II.* p. 1219.

Multiformis plantæ multæ sunt varietates.

3. Floribus nudis, absque semiflosculis SHERARD apud RAIUM *Syllog. III.* p. 177. Reperi prope Roche ad marmoreas rupes.

γ. *Jacobeæ major foliis viridibus, rigidis & laciniatis* GERBERI ex Tartaria.

In hortis in vulgarem speciem reddit i).

Nihil vulgatus ad vias, in agris & foelis.

Caulis erectus, ramosus, firmus, tripedalis. Folia inferne subtomentosa, firma, pinna-ta, nervo lato, pinnis eundo latioribus, plerumque acutis, alias obtulis, primis simplicibus, ulterioribus incisis, extrema maxima. In superioribus ramis folia lata bafi ex caule prodeunt, a qua pinnæ utrinque exeunt. Flores in summis ramis in umbellas. Calyx glaber, squamis ovato lanceolatis, accessoriis paucis, patulis. Semiflosculi patuli fere duodecim, flavi k), fine tridentato. Petioli glabri etiam sub-hirsuti, & denique tomentosi.

Folia

g) IC. BARREL. 481. PLUKNET.

h) CLUS. ic. BARREL. 262.

i) WILlich obf. bot. p. 76.

k) Radii albi ROYER besenisch garten p. 119.

S E M I N I B U S P A P P O C O R O N A T I S.

27

Folia amara sunt, acris, ingrato sapore. A *Simone PAULI* laudantur ad anginam, ad erysipelas, ad dysenteriam; vix tamen credo serio in medicina adhiberi. Incisa in aqua coquuntur, & una per horam lana, ita tingitur viridi colore, solem tamen non ferente *D.*

5. *Jacobeae Artemisiae folio, intana, latifolia, non repens* BARRELLIER ic. 262.
 & *Jacobeae incana repens birta* LJUSDEM ic. 153.

Jacobeae Fructe folio altissima &c. MOEHRING Phil. Trans. n. 454
Groundsel ragwort PETIVER tab. 17.

Senecio crucijolius LINN. II. p. 1218. *Scandens skouska reja* p. 225.

Passim in sylvis, *Bajilee* legi, & *Jenæ*, & circa *Cottingan* in *Eulenloche*, & prope *Goumoens* in fageticis meis. In pede M. S. Bernhardi.

Habitus vulgaris plantæ, potius durior: caulis tomentosus, folia & subtus incana, & superne subhirsuta, ramis & lineis parallelis evidenteribus percurta, pinnis sibi parallelis, acutioribus & magis linearibus. Calyx in basi tomentosus: qui vulgari glaber, squamis accessoriis brevioribus, ad calycem vriorem appressis, non patulis.

Vereor ut satis diversa sit. Separat tamen Cl. MÖHRING *m*), ZINNIUS *n*), LINNÆUS *o*). In hortis culta naturam tomentosam deponit, quam etiam in vulgari *Jacobeae*, dum junior est, non raro reperi. Superiora folia perinde lata basi ad caulem adnata habet.

6. *Jacobeae latifolia* J. B. II. p. 1057.

Jacobeae Barbaræ infar laciniata LOESL p. 129. ic. 35.
Marsh Ragwort PETIVER tab. 17.

Senecio aquaticus HUDSON flor. angl. p. 317.
Water groundsel HILL. syl. II. tab. 86.

Senecio floribus radiatis corymbosis, foliis imm. petiolatis ovatis crenatis, superioribus pinnatifidis SCOPOLI p. 381. n. 5.

Bernæ reperi in adscensu ad clivum *Sandrein*, um *Seelboden*, circa *Noville*, in Cellentii regione, ubi fere sola provenit, fere in fossis.

Dubito num iste *Senecio* *tatis* sit diversus, qui & ipse ludat. Nam alia exempla habent folia quidem inferiora ovata, petiolata, ferrata, integra: superiora vero pinnata, pinnis dentatis, extrema ovali maxima: suprema tamen, ut in vulgari, basi sua lata ad caulem adnascuntur. Alia specimina, circa *Noville* lecta, omnia folia ovata habent, pinnata nulla. Habitus umbellatus, & calyx glaber, cum paucis squamis accessoriis exstantibus de flore, ut in vulgari.

63. SENEPIO foliis cordato lanceolatis, ferratis. †

Jacobeae latifolia, altera CLUS Pam. p. 576. C. B. Prodr. p. 69. bene.

Jacobeae alpina foliis subrotundis, ferratis C. B. SCHEUCHZER It. I. p. 40. PONTEDER diff. p. 235.

Heartleaved groundsel HILL. II. t. 72.

In Alpium pinguibus pratis, & circa casas pastorias vulgo nascitur, in ipso pago *les Plans*, in valle *Ursaria*, *Gotthardo*, *Speluga* &c.

Multa habet varietatis & *Jacobeæ vulgaris*. Folia tamen ima petiolata quidem, sed cordata sunt, ut petiolus in hilum subeat, lanceolata, circumferrata: superiora folia pinnas saepe ad petiolum accessoria habent. Omnia nervosa sunt, nervis extantibus, subtus tomentosa. Flores ex maximis, in umbellas rariores, vulgari speciei similes, calycis squamis accessoriis tomentosis, radiis numerosis. Petoli ramosi. & lanuginosi, calycis foliola lanceolata, paucis cum ligulis, & saepe unica.

Acrem audio esse, & deleteriam, & cum torminibus purgare, ovesque depilare.

6. Videtur in Austria varietas dari foliis superioribus *Jacobeæ vulgaris*, quæ *Jacobeae latifolia Pannonica* CLUS Pam. p. 574. 575. Nam etiam in meis altioribus speciminiis suprema folia unum alterumve pinnarum par ad petiolum habent.

Noster *Senecio* cum *Senecione integrifolio* nullam omnino similitudinem habet.

II. FOLIIS INTEGRIS SOLIDAGO VAILL.

64. SENEPIO foliis ovato lanceolatis, ferratis, subtus hirsutis, floribus umbellatis *Emm.*
 p. 734 *Iter hercyn.* p. 23. *Cat. Gott.* p. 485.

G 2

Virga

1) K. Swenska wetensk handling 1745. p. 248. KALM.
 Wästg. ref. p. 130.

m) Comment. Lit. Nor. 1743. hebd. 51.
 n) Flor. p. 423.

o) WILLICH obs. bot. p. 75.

Virga aurea s. Solidago saracenica latifolia serrata J. B. II. p. 1063. PLUKNET p. 390. t. 235.
f. 1. cum flores dicat umbellatos.

Jacobeæ nensorensis, latiore rigidiori & hirsuto folio RUPP. p. 142.

Senecio corollis radiantibus octonis, foliis lanceolatis, biserratis, subtus villosis, caule ramoso LINN.
II. p. 1211.

Twice-serrated groundsel HILL. II. t. 85.

LINNÆUS huc refert *Solidaginem* foliis lanceolatis, serratis, floralibus ad pedunculum minimis GMELINI Sibir. T. II. p. 163. Sed alia omnino est *Jacobeæ* Limonii folio, & hirsuties nostræ manifesta est. J. B. dicit circa Münchenstein provenire. Vix tamen credo in Helvetia repartam esse, quæ in Hercynia frequentissima provenit.

A. *Saracenica* differt foliis mediis latescentibus, ovato lanceolatis, subtus hirsutis & incanis. LINNÆUS radios octo facit, nostris sunt fere quinque. Calyx conglutinatus, tribus ad basin angustis ligulis ornatur, dimidia calycis longitudine. Vereor ut sat diversa sit.

65. SENEPIO foliis lanceolatis, serratis, glabris, floribus umbellatis.

Solidago saracenica FUCHS p. 728. & offic.

Virga aurea angustifolia, serrata C. B. P.

Solidago saracenica J. B. II. p. 1062.

Saracen groundsel HILL. II. t. 86.

Senecio corollis radiantibus, floribus corymbosum, foliis lanceolatis, serratis, glabriusculis LINN.

Spec. II. p. 1221.

In montanis & alpinis frequentissimus, etiam in planitiem descendit, ut ad viam inter Roche & Rennaz.

Speciosæ plantæ caulis tripedalis & ultra, non ramosus, nisi qua finditur in umbellani.

Folia frequentia, ima longiuscula, petiolata; superiora sessilia, firma, glaberrima, longe lanceolata, argute dentata, dentibus ut in priori minoribus, & majoribus, intermixtis. Flores umbellati, calyce glabro, cylindrico, unifolio, cum nonnullis ad basin ligulis, sex ad octo. Semiflosculi pallidi, lutei, lineati, fere quinque.

Habetur pro remedio vulnerario, & datur ad mala ex lapso, & ad urinas pellendas. In theiforme infusum Faltrank recipitur. Ejus decocto sanatus est rarer ulceris intestinalis casus A. EPPLI. Equum, cui dorsum adtritum vulneratum fuerat, sanavit impositus p.).

66. SENEPIO foliis linearibus ferratis, floribus umbellatis.

Lingua major Dalech LUGD. p. 1037.

Coryza aquatica maxima serrato folio THALII p. II. ic. III,

Marsh Goldenrod PETIVER t. 16.

Consolida palustris TABERN. p. 555.

Swordleaved groundsel HILL. II. tab. 85.

In arundinetis ad fluvios, & in humidis pratis. Abunde circa Villeneuve & Noville, & inter Roche & Chessel, & ad Brojam fluvium. Tiguri ad lacum. C. B. Michelfeldæ.

Caulis a duobus ad quinque pedes altus, erectus, non ramosus, nisi umbellam velis.

Folia sessilia, prælonga, angusta, linearia, inde lanceolata, argute ferrata, inferne lanuginosa, per ætatem calva. Umbella fastigiata. Flos multo major, biuncialis, semiflosculi numerosi & longi, in apice incisi. Calyx conglutinatus, cum ligulis ad basin accessoriis, apicibus, ut LINNÆUS vocat, sphacelatis q).

67. SENEPIO foliis crassis, ferratis, imis petiolatis subrotundis, caulinis lanceolatis.

Multiformis planta.

a. *Doronicum angustifolium alterum* CLUS. Parmon. p. 519.

b. *Doronicum Helveticum incanum* C. B. prodr. p. 97. SCHEUCHZER Ir. I. p. 36. Itin. VII. p. 511.

c. *Jacobeæ rotundifolia incana* C. B. prodr. p. 69. ex notis meis ad plantas siccas C. B. factis.

d. *Tussilago alpina* folio oblongo C. B. prodr. p. 101. haec hirsuta.

e. *Doronicum folio longo, serrato* J. B. III. p. I. p. 19.

f. *Doronicum Helveticum humile crassis foliis* C. B. prodr. p. 97. HIST. OXON. III. tab. 24. fig. 10.

g. *Senecio corollis radiantibus, caule simplici, subunifloro, foliis indivisis, radicalibus petiolatis, subtus incanis* GERARD. p. 196. n. 7. cum bona icona. LINN. Spec. II. p. 1224.

Solidago Doronicum HILL. t. 73. & *Woolly Leopards bane* EJUSD. tab. 24.

In

z) LEHMAN Chron. p. 651.

q) Skonska resa p. 396.

In Alpinis lapidosis frequens. Legi in M. Robtenhorn, Waach, Gemmi, Enzeinda, Ovanna, Chapnise, Joux verte, Richard &c. In Rhætiæ M. Albula, in Braulio, in M. Thuriæ, qui Jura est; ego in M. Dolaz.

Radix ex crasso tubere innumera capillamenta demittit. Caulis simplex, pedalis, cubitalis, firmus, tomentosus, plerumque monanthos, ut tamen alias duos, ad sex usque, flores ferat. Folia ad terram petiolata, aliquando pene rotunda, ut in Vallesiæ Alpibus, lanceolata, alias elliptica, lanceolata, semper crassa, ferrata, ex natura sua tomentosa, ut tamen aut superne calvescant, aut utrinque. Ad caulem sessilia sunt, & lanceolata. Flos prægrandis, saturate aurantius, calyce magis expanso, ligulis ad basin latis, lanceolatis, ut ad Solidagines accedit. Et glabrum vidi & tomentosum. Semiflosculi multi, lati, tridentati. Adeo amplum & glabris pedalibus foliis vidi, ut *Jacobeam limonii* folio æquaret, a qua calyce differt, & numero semiflosculorum. Alias figuram suam tenet, ut tamen & glaber sit, & dentes suos convoluto margine folii contegat. Ea est *Jacobeæ integræ & crassæ hieracii* folio J. R. H.

*68. SENECIO foliis imis petiolatis, cordatis, obiter dentatis, caulinis ligulatis, sessilibus.

Jacobeæ pannonica folio non laciniato CLUS Pannon. p. 574. 575.

Othonna integrifolia HILL. II. t. 17. f. 2.

Solidago &c. GMELIN II. p. 154. t. 71.

Cambridge ragwort PETIVER. t. 17.

Cineraria umbella involucrata, pedunculo communis nudiusculo, foliis oblongis, villosis LINN.

Spec. II. p. 1243. Nam Senecio 63. omnia folia ovalia habet, aut semipinnata, nulla oblonga, & duritate differt, aliisque notis. Hæc etiam dicta sint ad Cl. JACQUIN obf. p. 286.

In Germania quidem frequenter, tamen etiam passim in Jura M. provenit. Aux Marais de Chetelat, prope molendinum pagi Chaux de fonds, à l'entrée des Combés de Valanvron, in udis à la Chaux d'Abele, aux Marais de l'Echelette, à l'Anvers de Renan. In M. Dolaz. Supra Mirtschen: supra Neuenstatt aux près de la Praye.

In M. Generoso Helvetiæ transalpinæ.

Caulis tomentosus, cubitalis & ultra, non ramosus, præter umbellam. Folia ima longe petiolata, subrotunda, cordata, leviter dentata, aut integra; caulina sessilia, longa, linearia, saepe per oras plicata, mollia; juniora tomento albissimo obducta, quod adulta dejiciunt. Petioli tomentosi; conspicui flores, calyce tomentoso, nigricante, expanso, absque ligulis. Semiflosculi lineati, tridentati, flavi, ad quindenos.

Senecio foliis tomentosis, imis semipinnatis, superioribus amplexicaulibus, lingulatis Cat. Gott. p. 402. nondum in Helvetia repertus est.

SOLIDAGO LINN. n. 955.

VIRGA AUREA I. R. H. t. 275. VAILLANT.

Solidago calycis squamis multorum r) ordinum, ad florem adpressis distinguitur Cat. Gott. p. 405. quæ asteri repandæ sint, Erigeronti rectæ. *Virga aurea* TOURNEFORTII & VAILLANTII a solo situ florum, pene spicato, nomen habet.

69. SOLIDAGO caule angulo, hirsuto, foliis ovato lanceolatis, dentatis, racemis multifloris, congestis.

α *Virga aurea vulgaris, latifolia* I. B. II. p. 1062.

Spiry goldenrod HILL. t. 72.

Solidago caule subflexuoso, angulato, racemis paniculatis, erectis, confertis LINN. II. p. 1235.

β Varietas dentibus foliorum obscurioribus.

Virga aurea MATTH. p. 1006.

Virga aurea angustifolia minus serrata C. B. &c.

Vulgaris in sylvis submontanis. Varietas α utique etiam Bernæ in sylvis Weissenstein & M. Gurten. Varietas β in vallibus M. Jura.

Radix

r) Confer. TOURNEF. ad C. & K.

H

Radix lignosa, perennis. Caulis erectus, ad sex usque pedes, firmus, angulosus, subasper. Folia firmula, subhirfuta, ima petiolata, ovata, lanceolata, ferrata; ad caulem lanceolata, oblonga, ferrata, aut non ferrata, pleraque petiolata. Ex tota longitudine caulis, alisque foliorum, petioli prodeunt erecti, multiflori, foliis longiores, in summa planta in spicam congesti. Calycis folia lanceolata, pallentia: Semiflosculi trinervii, apice contracto, inciso, pauci, a quinis ad denos; flosculi pauci, & grandes s), de quibus vagina eminet.

Planta amara, styptica, inter præcipuas stirpes vulnerarias t) habetur, quæ & mundet ulcera, & adstringat. In lenta putredine valde laudatur v). Ulcus urethrae interno & externo usu sanavit, renunque abscessum. Vulnera & ulcera vesicæ purgare & consolidare ETTMULLER. Ad calculi initia laudatur, quæ renes purget, & repurgatos consolidet x). Tribus drachmis pulveris, octava quaque hora datis, calicum expulit, & arenulas y) comminuit, ut tamen absit inflammatio: Negat tamen STAHLIUS, ad vesicæ lapillum sibi verum emolumentum præstisset z).

y) *Virga aurea* CAMER. Epit. p. 748.

Virga aurea montana minor BARRELIER ic. 783. BOCCONE mus. p. 169. t. 118. SCHEUCHZER Itin. II. p. 144. It. IV. p. 463.

Solidago caerulea simplicissima, foliis caulinis integerrimis, pedunculis axillaribus unifloris a).

In omnibus Alpibus frequens, humilior, sèpe dodrantalis, floribus paucis, potius majoribus, petiolis unifloris, spica brevissima. Sed eæ notæ non videntur sufficere, in tanto totius habitus consensu.

Cambrica videtur foliis incanis differre.

*70. SOLIDAGO foliis tomentosis, ovatis & semipinnatis Emend. III. p. 22. n. 76. add. Emend. V. +

Nova planta. In M. Fouly, & in M. Montemor & Stokberg Valeſiæ superioris. In Alpibus suis etiam reperit Cl. ALLIONE.

Formosa planta. Radix lignea, plurimis fibris capillata. Folia radicalia petiolata, crassa, folida, utrinque tomento albo obducta, alia ovata, rotunda, dentata, alia bister, quater incisa, semipinnata, pinnis subrotundis: Ad caulem & semipinnata sunt & simplicia. Caulis non ramosus, nudus, semipedalis, uniflorus. Flos grandis, uncialis, expansus, flavus. Calycis tomentosi folia recta, lanceolata, trium ordinum. Semiflosculi lineati, fine tridentato, circiter quatuordecim.

71. SOLIDAGO foliis vaginofisis, pinnatis, pinnis perangustis, acutis, simplicibus, & bifidis Emend. VI. p. 21. n. 74.

Chrysanthemum alpinum II. CLUS hist. I. p. 333.

II. *Achillea montana* Artemisia tenuifolia facie LOBEL. Adv. p. 333. ic. p. 746.

Ageratum ferulaceum LUGD. p. 1184. MUNTING ic. 87. I. B. III. P. I. p. 152.

Senecio corollis radiantibus, foliis pinnato linearibus, nudis, acutis, floribus corymbosis LINN. Spec. II. p. 1219. n. 23. conf. JACQUIN p. 288.

Rara planta. MURALTUS scribit, invenisse se in Alpibus Glaronensium. Cl. DICK & BATIRANI in M. Fräla vallis Tellinæ. In monte supra lacum Ferriere, qua respicit S. Bernhardi M.

Habitus Jacobæ, calyx Solidaginis. Caulis in radicem lignosum continuatus, ad terram lignosus, totus tectus reliquiis foliorum defractorum; inde erigitur, cubitalis, continuo foliosus. Folia dura, glabra, rugosa, ima petiolata: caulina oriuntur a vagina ciliata, nudo nervo, qui pinnas longas, angustas, lineares producit, simplices primo, inde trifidas. Flores in spicas umbellatas.

Calycis squamæ trium ordinum, minime primæ, majores quæ interiores, absque sphacelatis apicibus. Flos fere vulgaris Jacobæ, flavus, semiflosculi quatuordecim, tridentati, flosculi numerosi.

Specimina gallica laxius quid habent, minusque confertum, qualis etiam est icon LOBELII.

ASTER

i) Pingit GREEW. tab. 59.

t) Seofoli Carniol. p. 379.

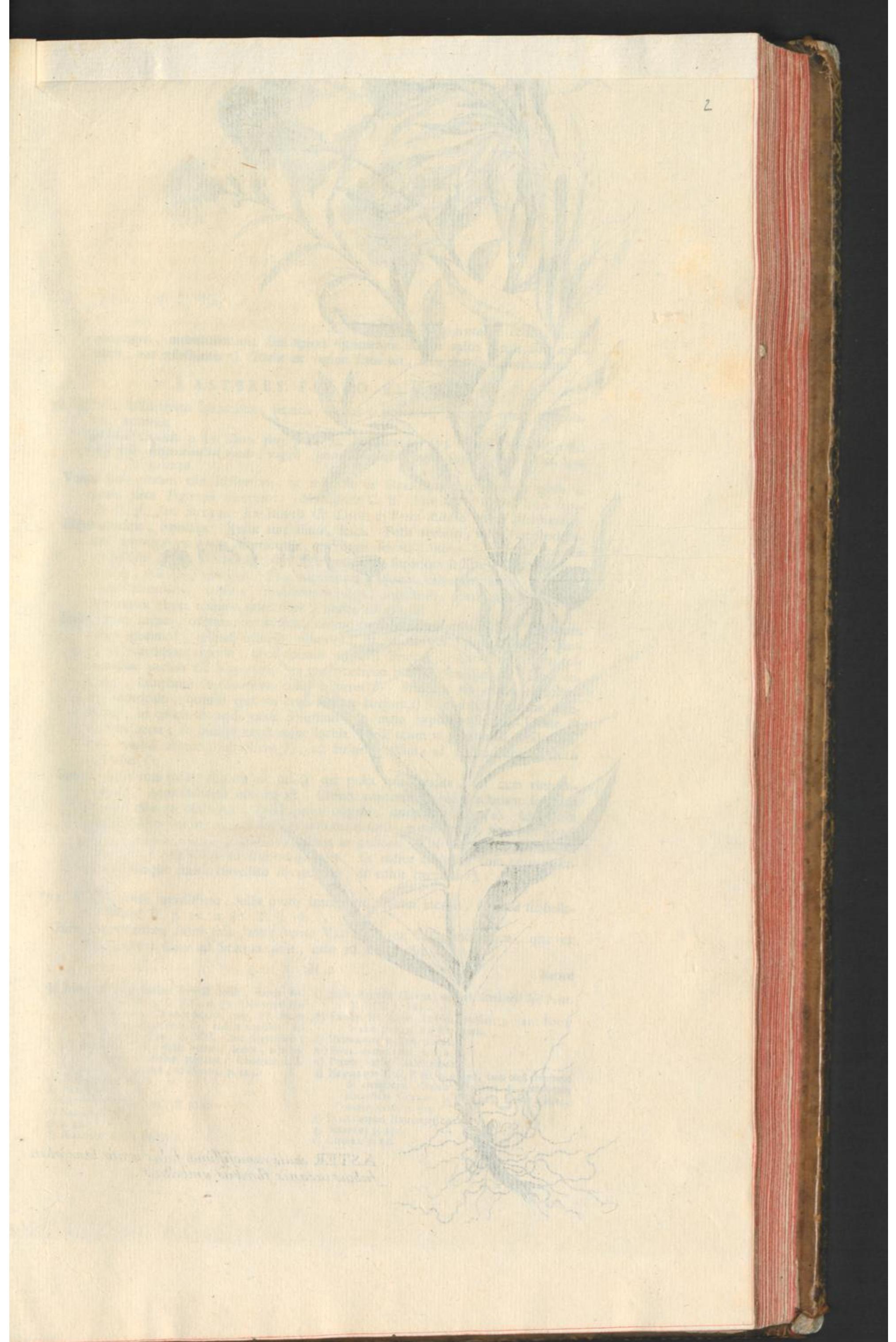
w) LISCHWIZ virg. azor. n. 4748. CHOMEL.

x) BARCLAI Euphorbi. in duce Lotbaringia.

y) FULVIUS GHERLI obs. 56. 57. HILL. Knowledge of plants p. 8.

z) Nova calculi pathol. p. 17.

a) LINN. Spec. II. p. 1231.

ASTER caule ramosissimo, foliis ornato lanceolatis
subtus incanis floribus umbelatis.

ASTER caule ramosissimo, foliis ornato lanceolatis
subtus incanis floribus umbelatis.

ASTER TOURNEFORT t. 274.

ASTER LINN. n. 954. ib.

INULA LINN. n. 956.

ASTER VAILLANT. p. 309. &

HELENIUM b) VAILLANT p. 302.

Cum Solidagine convenit calycis squamis multorum ordinum, plerumque etiam, quam Solidagini, numerosiorum: Sed apices squamarum Afteris apice suo a flore recedunt, aut reflectuntur c). Inulae ex vagina staminea, setas deorsum producunt.

I. ASTERES FLAVO FLORE.

72. ASTER foliis ovato lanceolatis, ferratis, subtus tomentosis, calycinis ovato lanceolatis, maximis.

Helenium CAMER. p. 35. DOD. purg. p. 73. 74. BLAKWELL t. 473. *vulgare* C. B. Bas. p. 81. *Inula foliis amplexicaulibus ovatis, rugosis, subtus tomentosis, calycis squamis ovatis* LINN. Spec. II. p. 1236.

Vereor non veram esse indigenam, ut recte de ea GESNERUS suspicabatur, quam in pratis circa Tigurum reperiebat. Michelfeldæ C. B. Neocomi ad ripam lacus repeat D. J. Jac. RITTER. Ex Rhætia Cl. DICK a Pocco d'Adda verius Morbinium. Planta maxima, sepedalis. Radix amplissima, fusca. Folia verbasci, vastra, amplexicaulia, utrinque ex ovatis decrescentia, per oram ferrata, subtus lanuginosa, nervis reticulatis, ut in Verbascio; ima folia petiolata, superiora sessilia. Caulis firmus, erectus, foliosus, ramosus. Flos amplissimus, squamis calycis latissimis, foliaceis, ovato lanceolatis, reflexis. Semiflosculi longi, angusti d), acute tridentati, flavi. Spontanea planta minimo cum flore, radice est gracilis.

Radix acris, amara, odorata, aromaticæ, aliquid cum bile similitudinis habet. Multum habet gummosi, resinosi octuplo minus e): ut educta per aquam gummoſa parte vix quidquam superfit, quod spiritus vini sibi sumat f). Extractum tamen spirituſum præfert Cl. NEUMANN, in quo præcipue plantæ vires sint g). Dum destillat, camphora in cucurbitæ collo adhæret h) Princeps vis est in emendo ventriculo, quando ejus vis cum laxitate languet i), in debili ciborum digestione, in colicis ab acida causa doloribus, in malo hypochondriaco. Quare & vermes necat, & menses urget atque lochia. Sed etiam vi penetrabili prodeit parum meabili thoraci, ad asthma k), ad ferinam tussim, ad obſtructiones pectoris quilibet l).

Sumitur aqua cum radice decocta aut infusa, aut radix ipsa condita, aut cum vino infusa m). Aqua stillatitia odorata est. Oleum concretum, ad drachmam semis in libra n) cum eo obtinetur, quod sponte cogitur, camphoræ ad fine o). Ad pestem prophylactico fine commendabat DIEMERBROECKIUS, parum recte, siquidem nocet, quoties calido excessu peccatur p), etiam in pectore. Tusa & admota phœnigmi loco est, & decoctum ad scabiem q) valet. Ex radice contusa, cum urina maceata, cumque cinere clavellato & vacciniis, fit color cœruleus r).

*73. ASTER caule ramosissimo, foliis ovato lanceolatis, subtus incanis, floribus umbellatis Emend. II. p. 55. n. 80. T. II. +

Helenium montanum *salicis folio subtus incano* VAILLANT. ex fide plantæ siccae, quæ ex VAILLANTII dono ad STÆHELINUM, inde ad me transiit.

H 2

Bernæ

b) Frutex est humi sparsus serpylli foliis, ramis droentalibus PLIN. L. XXI. n. 37. Odoratum esse (cum serpylio) THEOPHEAST. caus. VI. fin & c. 15. flore non odoro ib. radice candida intus & dulci PLIN. L. XXI. Hoc Ægyptium; Helenium DIOSC folia verbasci habet, asperiora, oblonga radicem magnam, subacrem L. I. c. 27. Flos aureus, ad NICOL. p. 265.

c) TOURNFORT H. H.

d) BERKHY t. 3. fig. 25.

e) CARTHEUSER mat. med. II. p. 54.

f) NEUMANN p. 90.

g) p. 92.

h) MALQUIN Chem. medic. I.

i) Julie Augustæ (LIVIA) eo fine familiaris fuit PLIN. L. XIX. p. 169.

k) VEGET. III. c. 70. LENTIL. miscell. p. 321. BUCH WALD p. 112. si a fero fuerit.

l) DETHARDING Spec. p. 162.

m) HILL. mater. med. p. 619.

n) Parum inesse CARTHEUSER.

o) NEUMANN T. II. P. III. p. 91. 92. cum cera comparat & camphora. Oleum adiposum & granulatum concretum GEORGI p. 428. 429. Habet & HILL. mater. med. p. 619.

p) STAHL apud HEUMANN p. 93.

q) GEORGI p. 431.

r) LINDER p. 62.

Bernæ passim : In solitudine di Eymatte. In arundinetis über dem Inseli , und im Bodenaker. In der Hunzikerau.

Radix fibrosa, teres, numerosis fibris capillata. Caulis firmus, erectus, hirsutus, saepe purpureus, totus ramosus, & foliosus, bicubitalis. Folia & tota planta pene pulegii odore ; illa quidem peculiariter sicca, ex ovatis lanceolata, ima petiolata, superiora sessilia, rugosa, subhirsuta, inferne tomentosa, cinerea. Flores umbellati, dense congesti. Calycis folia lanceolata, quatuor ordinum, duo imi apice reflexo, duo interni acuti & angustiores. Semiflosculi quadraginta, flavi, angusti & duri, quinque dentati, aliquot ordinum : Staminum aculei retrogradi, ut sit de *Inula* genere.

Aster Thuringiacus altissimus, latifolius, montanus, flore luteo, parvo RUPPI p. 181. multa habet similia, differt floribus parvis, calyce densissime compacto, omnium ordinum squamis reflexis, & foliis inferne multo magis nervosis, & quasi reticulatis.

74? ASTER *Britannica* GESNERI & LUGD. LOBEL. ic. p. 293.

Coryza aquatica asteris flore aureo C. B. prodr. p. 124.

Inula foliis amplexicaulibus, lanceolatis, distictis, serratis, subtus villosis, caule ramoso, viloso, erecto LINN. Spec. II. p. 1237. REYGER flor. Ged. p. 208. HILL. t. 41.

BURSERUS prope Sedum in aquofis legit.

In meis notis, cum C. BAUHINI descriptione comparatis, lego, caulem cubitalem, geniculatum, hirsutum, ramosum fuisse ; folia villosa, atpera, per oras crenata, longa, angusta, diversa tamen a Senecione palustri. Flores in petiolis unifloris, aurei, umbellati. LOBELIANÆ iconis caulis simplex est, pauciflorus, & folia habet multo, quam noster longiora, ut possit esse *Aster succise folio*. LINNÆUS folia caulem amplecti dicit, quod in nostris non ita se habet. Nunquam ab eo tempore hæc planta in loco natali detegi potuit.

*75. ASTER foliis ovatis, venosis, scabris, hirsutis. Cat. Gott. n. 943.

Aster luteus, hirsuto salicis folio ad RUPP. p. 180.

Inula foliis sessilibus, lanceolatis, recurvatis, suberrato scabris, floribus inferioribus altioribus, caule teretiusculo subpilofo LINN. Spec. II. p. 1239.

Nullam aptam iconem reperio. In Helvetia hic *Aster* rarus est. In comitatu Neocastrensi legit Cl. DIVERNOI, in M. Generoso Helvetiae transalpinæ G. LA CHENAL & CHATELAIN. Jenæ frequentissimus est, in sylva prope *Coffida*, & circa Ziegenbayn. Caulis erectus, ramosus, durus, hirtus, purpureus, saepe uniflorus. Folia ovata, subtus nervosa, fine obtuso aut lanceolato, hirsuta & aspera, oris ciliatis, crenatis, aut integris. Flores in summo caule grandes. Calycis squamæ foliaceæ, rectæ, virides, hirsutæ, ciliatæ, vagæ potius quam reflexæ. Semiflosculi numerosissimi, angusti, flavi, extus purpurei.

76. ASTER foliis glabris, ciliatis, ovatis, venosis. Cat. Rar. n. 944. Enum. n. 7.

Bubonium luteum TAB. p. 137. absque dentibus.

Aster montanus, luteus, salicis folio glabro C. B.

Aster luteus, latifolius, glaber, foliis rigidis, & minutissime crenatis PLUKNET p. 57. t. 16. f. 1. RAI Syn. III. p. 163.

Inula foliis sessilibus, lanceolatis, recurvis, serrato scabris, floribus inferioribus altioribus, renis subangulatis, glabris. LINN. Spec. II. p. 1238. vid. GMELIN II. p. 477. tab. 77. bene, sed absque tiliis.

In Helvetia plurimis locis nascitur, ut in pratis circa *Roche versus Cheffel* : supra *Bex* versus *le Bouillet* : ad vias circa *Mathod* ; in comitatu Neocomensi.

Aliqua prioris similia habet, habitum etiam potissimum. Folia tamen glabra, per solas oras ciliata, nec scabra, ad caulem duobus hamis obtusis adnata, patula, curva, nitentia. Calycis squamæ, que priori foliaceæ, huic fuscæ, levesque, non vagæ, sed parte dimidia reflexæ. Petala longa, tridentata. Caulis ramosus.

77? ASTER.

Aster Parmonicus quartus CLUS Pann. p. 534. 535. fatis bene.

Aster montanus, luteus, angusto, nervoso, acuto & molli plantaginis folio multicaulis BOCCONE Mus. di piante I. t. 18.

Inula foliis sessilibus, linearibus, acuminatis, nervosis, glabris, sparsis, caule subunifloro KRAMER, LINN. II. p. 1240.

C. B.

C. B. in *Muteto*, & in dumetis trans Birsam, monteque *Dornach*. Sed CL. LA CHENAL tantum asterem 76. eo loco reperit, ut non sit peculiaris civis.

A priori omnino differt, et si & iste complicatis suis foliis angustifolius saepe videtur. Caulis pedalis & ultra, rectus, superne etiam ramosus. Folia sessilia, angusta, non venosa, non ciliata, sed rariter serrata, levissima, superiora amplexicaulia. Flos in meo specimine deficit.

Inter desideratas meas est, nisi est, ut potest esse, prioris varietus.

*78. ASTER foliis subhirsutis, radicalibus petiolatis, ellipticis, caulinis sessilibus, lanceolatis, calycinis perangustis *Emend. II. p. 36. n. 81. +*

Aster luteus major folio succise RUPP. p. 180. ROSEN obs. 37.

Non rarus in Helvetia, ut aux *Grangettes*, haud longe a lacu Lemano. In Germania circa *Salz der Helden*, ad *Werram fluvium*, prope *Wibzenhausen* & *Jenæ*.

Caulis cubitalis, aut altior, durus, hirsutus, ramosus, purpureus. Folia, quæ prima prodeunt, petiolata, elliptica, etiam ovata, lanceolata, perpaucis dentibus notata, aut nullis, leviter hirsuta. Folia subhirsuta, etiam glabra, virentia, alias tomento obducta dum juniora; ad caulem inferiora basi latiori quasi caulem amplexa, ex ellipticis lanceolata: Superiora amplexicaulia & in magnis exemplis sub ramorum origine etiam acuta, lacinata. Flores permagni ex summis ramis in petiolis unifloris, grandes, plenissimi, flavique. Calycis squamæ prælongæ, florem superantes, molles, subhirsutæ, foliaceæ, angustæ, vagæ, etiam reflexæ, interiores longe lanceolatae. Flosculi multorum ordinum, numerosi, angusti, quinque-dentati: Semiflosculi minimi, numerosissimi, ad 80.

79. ASTER foliis amplexicaulibus, undulatis, subtus tomentosis. *Enum. n. 3.*

Conyza media HORT. AICHSTETT *aft. ord. 5. t. 12. f. 1.*

Conyza tertia vulgaris CLUS. *Panmon. p. 326.*

Conyza TABERN. p. 860.

Aster pratensis autumnalis conyzæ folio I. R. H.

Inula dysenterica LINN. II. p. 1237. s).

β Flore pleno LOCHNER *Eph. Nat. Cur. Cent. VIII. obs. 2.*

In aquosis, cum mentha equina, inque fossis.

Caulis lanuginosus, teres, durus, ramosus, totus foliis tectus, cubitalis, & ultra. Folia tota mollissima, inferne tomento albent, superne subhirsuta & obscure virida. Caulem amplectuntur hamis obtusis, cordatis, cæterum linguæ figura, longe lanceolata, margine plicato, & undulato, obscure serrata. Flores flavi, in petiolis unifloris numerosi, umbellam fere faciunt, multo, quam præcedenti 78. minores. Calycis squamæ angustæ, sed breves, neque vagæ ut priori, tomento obductæ, oris fuscis. Semiflosculi numerosissimi, angusti, tridentati, concinne in orbem dispositi. Flosculi innumeri, fere quadrifidi, pappus in semine rarus.

Odor & sapor acris. In Germania iuferiori veriori arnicæ male substituitur, *Schwedensis* nominè distincta. Parum habet partium aut resinofarum, aut aquearum, terræ plurimum, neque debet in medicinam recipi t).

80. ASTER foliis amplexicaulibus, undulatis, hirsutis, radiis brevissimis.

Conyza minima LOBEL. p. 245.

Conyza & *pudicaria* TREW. ad BLAKWELL t. 103. bene.

Halfnaked Elfwort HILL. T. II. tab. 42.

Inula foliis amplexicaulibus, undulatis, caule prostrato, floribus subglobosis LINN. Spec. II. p.

1238. Addit tamquam varietatem *Asterem palustrem, fruticosum, minimum* BARRE-

LIER ic. 369.

Inter *Grandson* & *Iverdun*. In ipso pago *Goumoens* abunde ad viam. Basileæ, in fossis humidis, & ad vias.

Caulis ramosissimus, cubitalis, flexuosus. Folia fætida, amplexicaulia, obtusa basi, fine lanceolato, tota per oram crispa, subtomentosa. Flores in ramis secundum caulem numerosi, flavi. Calicis densissimæ squamæ, tomentosæ, lineares, earumque imæ non evidenter repandæ. Semiflosculi perbreves, paulum de calyce eminent, tridentati, etiam nulli. Flosculi numerosi, quinquefidi. Pappus in semine rario, paucorum pilorum.

81. ASTER

t) Confer. *ölandska resa* p. 273.

t) NEUMANN T. II. P. I. p. 185.

*81. ASTER foliis ellipticis, integerrimis, tomentosis, caule unifloro. *Emend. II.* p. 37.
n. 82. VI. p. 21. n. 75.

Aster montanus, hirsutus LOBEL. *ic.* p. 350.

Inula foliis lanceolatis, hirsutis, integerrimis, caule unifloro, calyce brevi, imbricato LINN. *II.*
p. 1241.

Rara planta, lecta est in *Creux du Vent* a Cl. GAANEBIN; auf der Kandermatt a Cl. KOCH; circa Kertzen Glarenensium a Cl. RAMSPEK, & magna copia in valle Augsta, ad pedem Alpium Valesiacarum, circa Villefranche.

Radix dura, fibrosa. Caulis dodrantalis, pedalis, teres, firmus, erectus, uniflorus. Folia crassula, hinc viridia, subhirsuta, rugosa, inde sericeo tomento obrupta, ad terram petiolata, elliptica, ad caulem pauca lanceolata, acuta. Flos grandis, flavus. Calycis squamæ imbricatae, latæ, tomentosæ, lanceolatae, apicibus suis reflexæ. Semiflosculi lati, lineati, tridentati, ad triginta, flosculi numerosissimi. Posset vocare, triviali nomine, Asterem sideritidis folio.

An iste fuerit *Aster montanus flore luteo*, qui Aster Italorum, cuius admoti vis cani a viperæ demorso vitam saepe servavit, ut tamen etiam cum eo præsidio denique interiret, cum duarum viperarum vires unirentur v). Sed vide Buphthalmum.

II. F L O R E P U R P U R E O.

82. ASTER foliis radicalibus petiolatis, ovatis, scabris, caule unifloro *Cat. rar.* n. 941.
conf. GMELIN. *Sibir. II.* t. 73. f. 2.

Aster atticus V. CLUS *Pann.* p. 533.

Aster montanus cæruleo magno flore foliis oblongis C. B. SCHEUCHZER. *Itin. IV.* p. 329. & paucio alio nomine *It. I.* p. 30. *It. II.* p. 130.

Aster montanus punitus, *flore cæruleo magno* IC. REG. *tab. 36.*

Aster hirsutus austriacus, *magno flore*, *folio subrotundo* C. B. PRODR. p. 124. ex fide horti ficei &

Doronicum in Stiræ montibus, *floribus cæruleis* C. B. nostrum enim asterem vocant blasse Gemischwurz.

Aster alpinus LINN. *Spec. II.* p. 1226.

Woolly Aster HILL. *II. tab. 55.*

β Flore albo passim in *Prapiro Salanfe*.

In omnibus Alpium herbosis, etiam in Juræ M. dorso *Creux du Vent*.

Radix lignosa, scabra. Folia sicca, subhirsuta, subscabra, ad radicem petiolata, ovata, aut elliptica, obtusa, ciliata, integra; ad caulem pauca, gracilia, lanceolata. Caulis uniflorus, dodrantalis. Flos speciosæ magnitudinis, ex purpureo cæruleus, perraro albus. Calycis squamæ ovato lauceolatae, subhirsutæ, rarius apice reflexæ. Semiflosculi latiusculi, ordine non simplici. Discus flavus.

83. ASTER caule folioso, foliis scabris, ciliatis, lanceolatis, obtusis, calycis squamis ovatis ciliatis *Cat. rar.* n. 942.

Aster atticus DODON. p. 266. HILL. *II. tab. 56.*

Icon GESNERI 64. lign.

Aster &c. IC. REG. T. 31.

Aster atticus sive inguinalis BLAKWELL. *tab. 109.*

Aster amellus LINN. *II. p. 1226.*

β Flore albo I. B.

In Juræ herbosis juniperetis & apricis supra Matbod ubique. In vineis Ottoduri. Bafleæ in vinetis ultra Huningen versus sylvam, & in collibus ad patibulum; ad Birsam, circa Gundeldingen &c. In M. Dessenberg circa Lamblingen &c. Flore albo inter Bubendorf & Zifen Basler-Merkwürdigkeiten p. 1801.

Pulchra planta caule hirto, recto, duro, tripedali, ramoso. Folia ima petiolata, reliqua per caulem sessilia, sicca, subhirsuta, scabra, lanceolata, ciliata, nervo diversa. Flores in summis ramis umbellati, ex petiolis unifloris. Calycis squamæ concinno ordine imbricatae, ovatae, apice repando, oris ciliatis. Semiflosculi cærei, numerosi. Pappus amat rufescere.

ERI-

v) VALISNERI *Oper. T. I.* p. 359.

ERIGERON *Hort. Gotting.* p. 409. LINN. n. 951.

ASTERIS SPECIES TOURNEFORTII & VAILLANTII.

Calycis squamæ aliquot ordinum rectæ, neque adpressæ, neque repandæ. Semiflosculi perangusti, etiam abortivi, ut semen solam suam tubam habeat.

*84. ERIGERON floribus paniculatis, conf. LINN. Spec. II. p. 1215.

Conyza thrysoides foliis minutis ramosa JUNGERMANN *hort. Catal.*

Virga aurea Virginiana hirsuta annua di fior pallido ZANONI nov. ic. 78. & p. 36.

Conyzella DILL. nov. gener. p. 142. *Eph. Nat. Cur. Cent. II. obs. 125.*

Ex Virginia advenit, olim exotica a), nunc vulgatissima in sylvis cæduis, locisque ruderofisi.

Caulis hirtus, erectus, ad tres usque cubitos, ramosissimus. Folia hirsuta, ciliata, ut ferrata videantur, linearia, pallida, numerosissima. Flores perexigui, ad alas foliorum racemosi, in petiolis multifloris, spicas prælongas & angustas efficiunt. Calyx longe subhirsutus, cylindricus: ejus squamæ lineares, virentes. Semiflosculi plani, sed gracilissimi, filiformes, numerosissimi, pallide carnei. Flosculi lutei, perexigui, quadrifidi.

85. ERIGERON caule alterne ramoso, petiolis unifloris, semiflosculis pappum æquantibus.

Ic. aen GESNERI 43.

Conyza cærulea TABERNAEM p. 861.

Amellus montanus equicolorum COLUMN. Ecphras. II. p. 26.

Coryzoides DILLEN. Gieß. p. 154.

Allernated flowerd Simson HILL. T. II. tab. 75.

Erigeron pedunculis alternis unifloris LINN. Spec. II. p. 1216.

Ubique in arvis aridis, collibus lapidosis, siccis.

Caulis hirtus, ad cubitum usque altus, subasper, ramosus, in macilentis etiam non ramosus, uniflorus. Folia ligulata, subhirsuta, ciliata, saepe undulata, mollia. Flores in longis petiolis unifloris aut multifloris, alterne de alis foliorum prodeuntibus, maiores quam prioris. Calycis squamæ lineatæ, tomentosæ. Semiflosculi duorum generum; plani quidem perangusti, filiformes, bifidi, dilute carnei, ad quadraginta: alii flores nihil habent plani radii simile, semineque solo, & tuba bifida de obscuro tubo florali eminente constat. Discus flosculorum luteus, pappus subrufus, ubi paulum planta adolevit semiflosculis æqualis.

Acris est & in Germania ad pectoris morbos ob vim incidentem adhibetur.

86. ERIGERON caule alterne ramoso, petiolis unifloris, semiflosculis pappum superantibus.

GESNER ic. aen. 44. 45.

Conyza cærulea alpina major C. B. Prodr. p. 124.

& minor EJUSD.

Alieri montano purpureo similis vel globularia I. B. II. p. 107. SCHEUCHZER It. I. p. 30. It. II.
p. 130. *Itin. IV. p. 7. & 29.*

Hairycupd Simson HILL. II. tab. 75.

& *Oneflowerd Simson ib.*

Ic. OEDERI tab. 292.

Erigeron caule subbifloro, calyce subhirsuto LINN. Spec. II. n. 10.

β Flore albo, non infrequens in *Forclettaz*, *Enzeindaz*, *Chapuisse*, *Prapioz*, *Javernaz*, *Rosselinaz*, *Speluga*, versus *Zollbrük* vallis *Lepontiae*.

Vulgaris cæterum in alpinis & subalpinis, in gramineis lapidosis, ubique etiam in summo monte *Chasseralie*.

Vereor ut hic Erigeron omnino a priori diversus sit, et si ab omnibus scriptoribus separatur.

In sterilibus equidem natus caulis fere semper uniflorus est, & absque ramo, flos ipse major, & numerosis, atque longioribus, semiflosculis conspicuus. Verum in pratis montanis circa *les Plans*, idem caulis & ramosus & foliosus invenitur, cubitalis & cubitali major, simillimus *acri*, & potius speciosior: folia etiam, & alternos ramos, & floris fabricam communem habet, numerosissimos nempe semiflosculos gracili purpurea bractea terminatos; sed & alios sola tuba de stricto tubulo prodeunte, breviter bifida: florem tamen semper majorem, calycis squamas majores, aliquas ad Asteris modum vagas, omnes modo pene glabras, modo hirsutas, etiam tomentosas habet.

a) Raa in Epist.

87. ERIGERON caule unifloro, calyce tomentoso, radiis omnibus semiflosculosis.
Aster montanus cæruleus omnino minimus RAI. HIST. OXON. III. p. 120. &c.
Aster montano purpureo similis vel globularie, calyce villoso SCHEUCHZER It. IV. p. 329.
Aster caule unifloro, foliis integerrimis, calyce villoso, subrotundo LINN. flor. lapon. n. 307.
 t. 9. f. 3.
Erigeron caule unifloro, calyce piloso LINN. Spec. II. p. 1211.
 Vulgo albo flore est, purpureum habet PONTEDERA p. 228. & SCHEUCHZER l. c.
 In alpinis editioribus. Legi in Javernaz, Enzeindaz, Rosselinaz, Gotthardo, Gemmio.
 SCHEUCHZERUS in alpibus Glaronensium & Uriorum.
 Caulis vix trium unciarum. Flos æque magnus ac priori, crassus, squamis tomento albo
 obductis, lanceolatis, latioribus: semiflosculis omnibus ligulatis, imperfectis nullis,
 quantum reperi: flosculis luteolis angustis.

DORONICUM VAILLANT. p. 301. LINN. gener. n. 959.

DORONICI TOURNEF. T. 277. species.

& ARNICÆ LINN. gener. n. 958. sp.

Calyx b) ex dilatato pedunculo natus, amplius, in duos ordines foliorum dilatatus. Se-
 miflosculorum semina non papposa c), cum flosculorum semina pappo coronentur d).
 LINNÆUS nescio quomodo nomina invertit, & veras arnicas ex sua definitione
 Doronica vocavit, cumque ista specie reliquit, cui evidenter character est Doronici
 nostri, a radiorum feminibus nudis petitus.

88. DORONICUM foliis cordatis, obtusis, imis longe petiolatis, superioribus amplexi-
 caulis Enum. Cat. Gott.

Aconitum Pardalianches DODON. purgant. p. 305.
Doronicum radice scorpiae C. B. I. R. H. &c.
Doronicum Romanorum BLAKWELL t. 239.
Spreading Leopards bane HILL II. t. 24.

In Helvetia infrequens. Legi in scopulosis M. Thuiri, quando per semitam ex rupibus
 ad vallem pervenitur. In M. Saleva Gen. de SAUSSURE.
 Radix longe serpens, transversa, lignosa, crassa, aspera, fibrillis numerosissimis barbata.
 Folia ex radice lato petiolo nascuntur, cordata ipsa, sed obtusa, crassula & to-
 mentosa. Caulis brachiatus paucifolius: quem folia ovato lanceolata amplectuntur.
 Flores prægrandes, flavi, in ramis unifloris. Calycis squamæ longe lanceolatæ &
 acutæ, ad triginta d*). Semiflosculi grandes, lineati, tridentati. Semina ovata.
 Huic plantæ celebres MATTHIOLI cum optimo GESNERO e) lites famam impertunt. Olim
 MARANTA f), deinde LUCAS GHINUS e), & COSTÆUS g) hanc stirpem pro dele-
 teria habuerunt, quæ sit verum veterum Pardalianches Aconitum. Relatum est
 etiam, CORTUSUM canes quatuor radicis Doronici drachmis enecasse, & Antverpiæ
 ab eo aconito mercatores sublatos h) fuisse.

Contra MATTHIOLUM C. GESNERUS Thoram, de ranunculi genere, pro pardalianche
 Aconito proposuit, nostrumque Doronicum salubre esse contendit, quod dulce es-
 set, gratique odoris.

Inde ANGUILLARA i) quidem & MATTHIOLUM errasse scripsit, & GESNERUM. GUILAN-
 DINUS vero stirpem nostram dedit pro vero Doronico Arabum, acri radice & the-
 riacæ vim habente k), repugnante GESNERO. Quare vir candidissimus litem, expe-
 rimento in se ipso capto l), amputare adgressus est, & drachmas radicis duas ad-
 sumvit, absque noxa: innoxiam etiam esset LOBELII m) sententia fuit, & SEPTA-
 LII n). Sed etiam SPIGELIUS o) ex ventriculo animalis excisam radicem a venatori-
 bus ad colicos dolores usurpari testis est. Neque nocuisse vidit DONZELLINUS p).
 Ad capitum mala debile, sed innoxium, medicamentum expertus est DANIEL LUDO-
 VICI q). In Anglia infusam in vino, inque cerevisia radicem ad menses pellendos
 adhibent.

- i) TOURNEFORT.
 j) IDEM E.
 l) VAILLANT. fig. 41. TOURNEFORT D. s. d*) TOURN. A.
 m) Method. p. 67.
 n) Apud ANGUILLARAM p. 272.
 o) In MESVEN de Elec. p. 86. MATTHIOLUS in diosc.
 p. 1086.
 b) DRESSENUS p. 524.
- i) l. c.
 k) AVICENNA cord. Tr. 2.
 l) Hort. p. 257. Epist. p. 18. b. p. 74. b. p. 78.
 m) Advers. p. 290.
 n) Anim. L. IX. n. 54. 55.
 o) Rei herb. I. c. 53.
 p) p. 137.
 q) Oper. p. 115.

adhibent. Denique ipse MATTHIOLUS, contra sententiam ^{r)} propriam canem sumto sescunce etiam alaciorem factum esse fatetur. Quare fabula omnino est, a J. COSTEOS prognata, inde ad C. HOFMANNUM, ad BOERHAAVIUM, & ad PONTEDERAM ^{t)} propagata, ex ejus ipsius radicis usu magnum GESNERUM interisse, quem certissime pestis peremuit. SCHULZIUS etiam majori errore fabellam ad Anthoram transtulit ^{v).} NEUMANNUS videtur Arnicam I. analysi sua subjecisse ^{x).}

ARNICA Enim. Stirp. Helv. MOEHRING. hort. priv. p. 106. 107. LINN. n. 959.

DORONICI Spec. VAILLANTII, TOURNEFORTII.

Omnia eadem, quæ Doronicum, sed omnia semina pappo coronata, Filamenta quinque in tubo florali non potui in siccis reperire, cum accurate in Arnica officinali inquirerem, nisi quinque linearum originem velis, quæ in petalum continuantur.

89. ARNICA foliis alternis, argute ferratis, radicalibus petiolatis, conf. LINN. II. p. 1246. n. 3.

GESNER IC. §3. d.

Doronicum majus ex alpibus helveticis GESNER apud CORD. IV. c. 72.

Doronicum austriacum III. CLUS. Pann. p. 520. §21.

Doronicum radice dulci C. B. SCHEUCHZER Irin. I. p. 36.

& *Doronicum latifolium florè magno* C. B.

Doronicum austriacum TREW ad BLAKWELL f. 503.

Habet HILL. II. t. 24.

In alpinis lapidofis ubique, cum nomine *Graphengel*, ut videoas *Doronicum Graphoy* I. B. huc pertinere. Reperi in Gentio, Gotthardo, M. Rohtenborn, Orgevaux, Praepoz. In Joch, Pilato, Speluga, val de Lie &c. passim provenit.

Radix curva, teres, alpera, ex uno latere ramos teretes numerosos emittit. Folia ad radicem longe petiolata, ex ovatis lanceolata, profunde ferrata: ad caulem aliqua, lanceolata, maximis dentibus incisa, etiam ad basin usque laciniata; omnia molia, hirsuta, & viscosa. Caulis dodrantalis, pedalis, uniflorus. Calyx hirsutus, squamis primi ordinis praeditus. Flos maximus, biuncialis, flavus. Seminfolioli tridentati, feminibus papposis.

De ista NEUMANNUS ^{y)}, extractum spiritu vini succum dulcem esse, cum aromate, & vim plantæ præcipuum continere. Dimidio quidem plus aqua extrahit. Radicis succus ipse subdulcis est. Add. LINN. II. n. 1. p. 1245.

90. ARNICA foliis conjugatis, ovatis, integrerrimis.

Caltha alpina DODON. purg. p. 62. TABERN. p. 336.

Διαυγόντικη RENEALME p. 118. 119. hæc foliis acutis.

Doronicum austriacum quartum CLUS. Pann. p. 520. §22.

Ic. OEDERI t. 63.

Vulgo in Alpium pratis subhumidis vallis *Ormont dessus*, *vallis les Mosses*, M. Tompey, *vallis Hasli*, Urselen, in M. Nesso, Pilato, Schweizerhaken &c. Radix lignosa, fibris comata. Folia pleraque ad terram ovata, vel ex ovatis lanceolata, trinervia & quinquenervia, pallida: ad caulem nulla, aut unum alterumve par conjugatum ^{z)}, lanceolatum. Caulis pedalis & cubitalis, simplex aut brachiatus, triflorus. Flos insigni magnitudine, saturate flavus, biuncialis. Calycis foliola quindecim, ovato lanceolata, breviora quam priori 89. ex una origine nata. Petala plana tridentata, semen habent pappo coronatum, hirsutum.

Tota planta odorata, acris, sternutationem movet, unde nomen habet, & ex latino deformis, & Lotharingicum ^{a)}. Nauseam etiam ^{b)} ciet, & vomitum ^{c)}. Vires in floribus magis resinosa, in foliis magis gummeæ ^{d)}; aqua inodora & inutilis, falsi fixi plurimum ^{e)}. Vis in extracto gummoso est, vel in cerevilia cum planta in-

fusa.

^{r)} Epist. p. 302.

^{s)} In MESSEN. p. 86. Addidit columnæ, GESNERUM frigidæ potè sœva symptomata tribuisse, quæ passus sit.

^{x)} Metb. med. p. 316.

^{y)} T. II. P. II. p. 287.

^{z)} JUNG.

^{a)} Tabac de Voges Journ. Oecon. 1755. Decembr. A.

^{b)} Non in omnibus DE LA MARCHE p. 11. 12.

^{c)} SCHULZE mat. med. p. 308. GMELIN II. p. 154.

^{d)} NEUMANN T. II. P. I. p. 181.

^{e)} BUCHNER I. c. ad duas uncias in 48.

fusa. Totam plantam alii dare malunt f). Essentiam amaram, extractum blandum fere & amarum esse BUCHNER g).

In Germania frequentissimum usum est, etiam inter rusticos, ob vim resolventem sanguinem h), ex lapsu aliquo effusum, aut ex nixu, ut vulgo creditur, extra vasorum manantem i) & coactum k), & ad contusa l), vulneraque boum m), & icterum ex fugillatione ortum n). Porro ad pectoris morbos, parciori paucorum o) granorum dosi; ad pleuritidem spuriam rheumaticam p); ad epilepsiam q), ad adfectum spasmodicum, cum mentis emotione r) conjunctum exhibetur. Vim diureticam in dysuria jam LOBELIUS notam habuit s), indeque RENEALME nomen finxit. Adeo certe penetrabili est vi, ut dolorem in parte adfecta augeat t), sudorem rubrurn in pectore movisse v) visa sit, & demum anxietates cieat & noceat x).

91? ARNICA foliis alternis ovatis integerrimis.

Doronicum primum vel minus CLUS. Pannon. p. 517. 518.

Doronicum longifolium bimaculatum, asperum C. B. SCHEUCHZER Itin VI. p. 455.

Jacobaea montana croceo amplio singulari flore spathulæ folio BARRELIER ic. 265.

SCHEUCHZER in Albula Rhætica & aliis Rhætorum alpibus.

CLUSIUS plantæ suæ radicem geniculatam, nigricantem, fibris teretibus comatam, aromaticam, folia prima ovata pingit, ad caulem petiolata, lingulata, obtusa, mollia omnia & hirsuta: caulem uniflorum, flavum aureum. Addit SCHEUCHZERUS, folia non ferrata esse, longe petiolata, ad caulem sessilia, hirsuta, aspera, latiora, quam in CLUSII icona. Eiusmodi plantam nullam in Helvetia inveni, sed misit ex suis alpibus Cl. ALLIONE Doronicum, quod merito pro novo habet, radice conveniens primisque foliis; aliis etiam radicalibus longe petiolatis, ovatis, paulo tamen quam apud CLUSIUM angustioribus, hirsutis, ciliatis, ad caulem alternis sessilibus, latioribus utique quam in CLUSII icona: calyce ovato lanceolato, hirsuto, flore unico grandi, flavo, semiflosculis numerosis, tridentatis, quorum semien pappum habet.

92. ARNICA caule nudo, unifloro, foliis ovato lanceolatis, serratis.

Bellis media CAMER. Epit. p. 654.

Bellis compacta KICHER.

Bellis sylvestris minor SCHEUCHZER Itin. V. p. 424. & *Bellis alpina minor sylvestri minori similis* It. VI. p. 453. cum icona.

Bellidastrium alpinum, foliis brevioribus hirsutis, caule palmari, flore albo MICHELI tab. 29. p. 32.

Bellis caule pedali aut bipedali, nudo, foliis magnis latis, floribus rubris & albis MENZEL pupill. plant. rar. tab. 8.

Daisy Leopards bane HILL. II. t. 24.

Doronicum scapo nudo, simplicissimo, unifloro LINN. Spec. II. p. 1248. JACQUIN Vindob. p. 82.

β Flore ruberrimo, in subalpinis reperi. Non est *Bellis minor autumnalis monathos &c.*

PONTEDERÆ, cuius femina pappo destituuntur diff. p. 277.

Abunde in Helvetiæ montosis, etiam in planities, ut in solitudine die Eymatte prope Bernam, & derriore Plantour prope Aqnilegiam; ad Silam J. GESNER &c.

Multa omnino Bellidis vulgaris similia habet, folia ad terram, scapum nudum, uniflorum, colores floris. Robustior tamen planta est, & altior, foliis paulo angustioribus, flore majori, feminibus omnibus papposis.

RADIATARUM

ORDO I PLACENTA NUDA.

II. SEMINIBUS NULLO PAPPO CORONATIS.

Nam Pyrethra & Chamæmela alterius generis coronam in feminine habent.

BELLIS

f) SCHULZE.

g) De Arnica n. 12.

h) S. PAULI quadrupart. FEHR Eph. Nat. Curr. Bresl. Sammlung 1719. m. Mart. a. 1721. m. Mart. & Nov. a. 1722. m. Febr. a. 1724. 1725. m. Jul. &c. DE LA MARCHE de vero uju Arnica RONCALL. Europ. p. 442. ex JUNKERO. SCOPOLI flor. p. 377.

i) WOLF Bresl. Samml. 1725. m. Jul. Eph. Nat. Curr. Vol. I. obs. 125. BUCHNER Miscell. 1728. p. 1450. DE LA MARCHE I. c.

k) ACT. franc. I. p. 190. seq. DELIUS cas. I.

l) Bresl. Sammlung 1726. p. 244. RODDER apud ALBERTE Med. Leg. obs. 9. p. 767.

m) SCHREBER Sammlung I. p. 226.

n) VATER idem.

o) RAST Journ. econom. I. c.

p) BUCHNER de arnic. p. 30.

q) Breslauer Sammlungen 1724. p. 218.

r) BUCHNER n. 30. de infuso.

s) Advers. p. 133.

t) RODDER. SCHULZE I. c. SCHODER ingress. intestin. p. 47

u) DILTHY obs. 2.

x) Bresl. Sammlung 1719. m. Aug.

SEMINIBUS NULLO PAPPO NUDIS.

39

BELLIS ^{y)} TOURNEFORT tab. 280.

VAILLANTII p. 278. LINN. n. 962. & omnium Auctorum.

Calyx ^{a)} semiduplici ordine foliolorum ovato lanceolatorum factus. Semiflosculi lanceolati ^{a)}; discus floris conicus ^{b)}, semen longe cordatum, marginatum ^{c)}.

93. BELLIS scapo nudo LINN. Spec. II. p. 1248.

Bellis minor sylvestris C. B. I. R. H. BLAKWELL t. 200.

Bellis foliis parvis, floribus albis alpina MENZEL tab. 8.

Varietates innumeræ, hortenses ^{d)}, proliferæ ^{e)}, tum flore rubro, & semiflosculis filiformis a Cl. GAGNEBIN à Boinoud lecta, & in pomario de Renans: nuda semiflosculis apud HILL.

Vulgatissima ad vias tota fere hieme floret. Folia radicalia in circulum expansa, petiolo longo, foliofo, ipso folio fere ovato, circumcrenato, firmulo, subhirsuto. Scapus nudus, uniflorus, dodrantalis. Semiflosculi quadraginta, albi, extus purpurei, etiam toti rubri; flosculi lutei. Pappus ^{f)} in semina aliquis, et si parvior, ut omnino non possit longe ab ultima Arnica removere.

Mitis planta est, aliquantum subacida ^{g)}, adstringens & vulneraria ^{h)}. Decoctum viride, spissatum salsum est & amarum ⁱ⁾, nempe in melluginem abit saltem, amaro tale plenam, solubilem ^{k)}. Sale habere non lixiviosum BOURDELIN. Non valde frequenter in usus medicos recipitur. In hectica febre ^{l)} sunt qui laudent, ea potissimum, quæ a frigido potu ^{m)} in corpus exæstuans recepto oritur, sive bellidem in aqua infuderis, sive in caprillo lacte ⁿ⁾. In aliis etiam hec tis febribus cum nasturio WEPFERUS dabat; alii in peripneumonia, ad reïolvendum sanguinem ^{o)} coactum, in morbis inflammatoriis ^{p)}, cum melle conjunctum succum, tum in haemorrhagiis, aliisque ex laxitate morbis ^{q)}. Sunt etiam, qui inter antiscorbutica, & medicamenta hypochondriorum obstructions solutura recipiunt ^{r)}; sunt contra qui alvum ducere moneant ^{s)}. Decoctum multi præferunt ^{t)}. Etiam oleracea planata est, & cum carne bene coquitur ^{v)}.

CALENDULA TOURNEFORT t. 284. LINN. n. 990. BLAKWELL tab. 106.

CALTHA VAILLANT. p. 288.

& DIMORPHOTHECA Ejusd. p. 279.

Calycis squamæ duorum ^{x)}, ut in Bellide, ordinum, longiores tamen, angustiores, & acutiores. Semiflosculi extremi tridentati ^{y)}; semina ^{z)} iis subjecta sunt capsulae convexæ, per medium dorsum solum instar limæ asperæ, utrinque glabré & tenues, in concava facie duabus foveis incise, quas medium jugum dividit. Hæc semina secunda speciem propagant. Flosculi ^{a)} de more gentis: eorum semina sunt capsulae minus latæ, solidiores, majori parte asperæ ^{b)}, secundo semine plenæ, in centro contra sterilia ^{c)}. Ita in nostra specie video.

94. CALENDULA foliis lanceolatis, amplexicaulibus, dentatis, floribus concoloribus.

Calendula arvensis TABERNAMONT. p. 335.

Calendula seminibus cymbiformibus, muricatis, incurvis, extimis erectis protensis LINN. Spec. II. p. 1301.

K 2

Non

^{g)} Bellis in pratis nascitur flora albo, aliquatenus rubente PLIN. L. XXVI. n. 13. Bellis luteus pa-	^{m)} RIEDLIN. MICHAEL BRUNNER apud FABRI de bel-
stillicantibus tubulis coronatus IDEM L. XXI. c. 8.	lid. min. p. 12. CHRISTIANUS medicus Bernensis.
^{z)} TOURNEFORT L. I. K. VAILLANT fig. 16. MALLIGNE	Vulnus thoracis cum lesione pulmonum decocto
ic. 119.	bellidis sanatum habet KORNIG regn. veget.
^{a)} TOURNEFORT A. F.	ⁿ⁾ MAVULT BRUNNERUS.
^{b)} VAILLANT. ib. TOURNEFORT K. L.	^{o)} FABRICIUS apud S. PAULI.
^{c)} VAILLANT. fig. 20.	^{p)} BOERHAAVI.
^{d)} HILL. t. II. tab. 25.	^{q)} BUGHWALD p. 48. 49.
^{e)} HILL. DES SERRES p. 693.	^{r)} LUDOVICI p. 205.
^{f)} TOURNEFORT tab. 280. F. G. TREW. ad BLAKWELL	^{s)} BUGGGRAY. p. 1525.
t. 200.	^{t)} DETHARDING metb. p. 151.
^{g)} GROENOI p. 170.	^{v)} HOPPE Erdäpfel.
^{h)} CORNU plant. Canad. Negat FLOYER pharmacobafan	^{x)} TOURNEFORT H. H.
p. 101.	^{y)} GREW. tab. 61. TOURNEFORT T.
ⁱ⁾ STAMM mater. med. p. 120.	^{z)} VAILLANT. fig. 26. BERKHEY t. 5. figs. 4. 5. 56.
^{k)} IDEM fiduci. Chem. III. p. 319.	^{a)} GREW. l. c.
^{l)} EYSEL bellidograph p. 26. 27.	^{b)} TOURNEFORT K. K. VAILLANT. t. 26. 27. BERKHEY
	fig. 44. tribuit radiis.
	^{c)} Abortiva BERKHEY fig. 47.

Non credo veram esse indigenam, et si hinc inde in cultis aut in agris reperta est. Circa Basileam STÆHELINUS. Neque credo ab hortensi, & officinali, vere differre, & dubitat, qui separat, LINNEUS.

Hortensis equidem planta in medicinam recipitur, sed pares sunt hujus vires. Acris planta est, vehementis odoris, neque mihi grati, & penetrabilem indolem promittentis. Signum fuerit non modicæ acrimonie, si vere verrucæ succo d) calendulae illitæ delabuntur, & si vesicas cuti admota excitat. Recentis etiam plantæ succus alvum movet, sicca eadem magis calefacit. Ab omni fere tempore acetum, cum calendula maceratum, habitum est pro alexipharmaco e) & sudorifero medicamine, quod in peste, petechiis, & malignis exanthematicis febribus utiliter posset propinari. Uteri etiam tarditatem, chlorosin, ipsas scrophulas creditur resolvare, motus vitales excitare omnes, & coactum sanguinem liquefacere. Succus ad uncias tres exhibetur, extractum quod vocant, ad unam duasve drachmas. Ut tamen dicam, que vera sunt, parcus in medicinam recipitur. Tinctoria vi pollet, ut omnes flavi flores magis saturati. Butyrum ea planta in Neustria tingitur f).

PYRETHRUM g) Enum. Stirp. Helvet. p. 720. GMELINI &c.

CHRYSANTHEMI SPECIES LINNÆI.

Calyx hemisphæricus, foliolis factus imbricatis. Semen corona dentata ornatum, quæ flosculum excipit.

95. PYRETHRUM foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, acute dentatis, floribus umbellatis
Cat. rar. n. 935.

I. Flore majore.

Tanacetum inodorum L. CLUS. Pannon. p. 550.

Tanacetum inodorum latifolium, magno Bellidis flore BARRELIER ic. 781.

II. Flore minori.

Tanacetum inodorum II. CLUS. p. 551.

Tanacetum leucanthemum TABERNÆM. p. 131.

Bellis montana minor Tanaceti folio PLUKNET p. 66. tab. 82. fig. 1.

I. & II. *Chrysanthemum* foliis pinnatis incisâ serratis, caule multifloro LINN. Spec. II. p. 1251.

Olim I. B. I. & II. conjunxit, cui est *Tanacetum album* III. p. 133.

Reperi in sylvis inter Münchhausen & Muttenz, & abunde in sylvis Aquilejensibus. In M. Leigerberg J. GESNERUS, in nemoribus vallis circa Engelberg SCHEUCHZERUS. Genevæ. In M. Generoso Insubriæ helveticae.

Caulis firmus, erectus, brachiatus, tripedalis & ultra. Folia ampla, firma, petiolo lato, pinnato, pinnis pene æqualibus, longis, semipinnatis, pinnarum laciniis acute dentatis. Calycis squamæ virides, ora fusca. Semiflosculi albi, tridentati, flosculi lutei, discus planus. Semina & radiorum, & disci, coronam quinquedentatam gerunt. Planta insipida & inodora.

96. PYRETHRUM caule unifloro, foliis glaucis, petiolatis, palmatis Cat. rar. n. 9.

Pyrethrum alpinum GESNER. hort. p. 2746.

Leucanthemum alpinum CLUS. Pannon. p. 564.

Chamaemelum montanum incanum absinthioides italicum BARRELIER ic. 457.

& *Leucanthemum alpinum tenuifolium* EJUSD. ic. 458. n. 3.

Chrysanthemum foliis cuneiformibus pinnatifidis, laciniis integris, caulis unifloris LINN. Spec. II. p. 1253.

In faxosis Alpium non rarum, in M. Scheidek, Gemmio, Gottbardo, Stokborn, Javernaz, les Martinets, Chaudcommun, Audon. SCHEUCHZERUS ad pedem M. Titlisberg, & in alpina valle Waldnacht. In Valesiae montibus Jeman, Salanfe, supra Val de Trient, M. Col de Ferry, Fouly, S. Bernard &c. In Pilato M.

Radix lignosa, acri sapore, multos caules fundit: caulis procumbit, semipedali vix major. Folia crassula, firma, ex glauco viridia, petiolo longo, eundo latiori, fine palmato, profundis fere septenis laciniis inciso, simplicibus, aut bifidis. Et glabra folia habeo, & subhirsuta, & ex Pyrenæis tomentosa. Flores in quoque caule singuli, magni. Calycis squamæ fuscae, flava linea divisa. Semiflosculi albi, tridentati. Discus flavus, feminis corona foliacea, alba.

Absinthium

d) HECQUET pharmac. paup. p. 89.

e) MIZALD hort. p. 103. ex A. BENEDICTO.

f) Societé de Rouen p. 221.

g) Ηυπερθρόν genus herbæ, cuius radix vim inflammandi habet, & dentium dolores levat SUIDAS III. p. 243

Absinthium montanum COLUMNE b), altiori & recto caule est, foliis tomentosis, paucioribus, minoribus, pinnis minus palmatis, brevioribus.

97. PYRETHRUM caule unifloro, foliis glabris, radicalibus petiolatis, semipinnatis, caulinis sessilibus, acute dentatis †.
Bellis alpina minor C. B. prodr. p. 102. ex meis notis.
Leucanthemum alpinum angustifolium BARRELIER ic. 458. n. 2.
Bellis montana foliosa coronata laciniis PLUKNET p. 65. t. 17. f. 3.
Leucanthemum alpinum foliis profunde incisis SCHEUCHZER It. I. p. 42. It. II. p. 136. It. IV. p. 307.

Non est varietas Leucanthemi rigidi.

In alpium faxofis. Legi in M. Gotthardo, in Robtenborn, in Gemmi. SCHEUCHZERUS & J. GESNERUS in alpibus Glaronenibus, Rhaticis, & Abbatiscellani. Cl. DICK auf den Kienthalbergen.

Multa habet similia Bellidis majoris. Radix perennis, lignosa, multicaulis. Caulis do- drantalis, uniflorus. Folia ad terram plurima, petiolata, petiolo latecente, ad finem quasi palmato, in magnos nempe & acutos, simplicesque dentes septem vel novem inciso, confertim natos. Ad caulem acute dentata sunt, sessilia. Calyx nigrior quam Bellidi majori. Semiflosculi albi, latiusculi, tridentati, ad suum tu- bum sublutei: discus flavus. Corolla in femine semiflosculorum trifida, in disco obscurior, certe in fccis nostris speciminiibus.

MATRICARIA.

MATRICARIA LINN. n. 967. &

CHRYSANTHEMUM LINN. n. 966.

MATRICARIA TOURNEFORT. t. 281. &

CHRYSANTHEMUM TOURNEF. t. 280. &

LEUCANTHEMUM TOURNEF.

MATRICARIA VAILLANT. p. 283.

& BELLIDIOIDES VAILLANTII p. 280.

Calyx i) imbricatus, hemisphaericus, squamis multorum ordinum dense congestis: discus nudus, & femina non coronata. Ob oras fccas, & tqualentes, foliorum calycis in nonnullia speciebus LINNAEUS Chrysanthema separat: Adfinitatem Bellidis majoris cum Chrysanthemis dudum JUNGILS viderat k).

98. MATRICARIA foliis radicalibus petiolatis ovatis, crenatis, caulinis amplexicaulibus, dentatis.

Varietates hujus plantae fere innumeræ sunt. Ecce aliquas:

- a) Foliis, ut in alpibus, crassioribus, rigidioribus, acute incisis, fine lanceolato, floribus maioribus in M. Dolaz, Danjex &c.
Bellis alpina major folio rigido C. B. Prodr. p. 121. RAI Syll. p. 76. SCHEUCHZER. It. Helv. nof. n. 61.

An *Bellidis majoris pulchra species* in Rhætia visa RAUWOLF flor. Orient. p. 3.

- b) *Bellis montana major* folio acuto C. B. Prodr. p. 121. SEGUIER Suppl. p. 281.
 Separat LINNAEUS & Atratum vocat Spec. II. p. 1252. sed habet notas conjunctionis eviden- tissimas, ut longos dentes circa caulem decussatos.

- c) Foliis subrotunde dentatis, obtusis.

Bellis major plerorumque Auctorum. BLAKWELL tab. 42. HILL. II. tab. 44. fig. 2.

- d) Varietas foliis profunde incisis, semipinnatis & pinnatis, pinnisque incisis.
 Huc Icon MATTHIOLI p. 910.

- e) Folio obtuso crenato C. B. Prodr. p. 121.

- f) Folio perangusto denticulis raris VAILLANT.

- g) Semiflosculis fistulosis EPH. NAT. CUR. DEC. II. ANN. 10. obs. 184.

- h) Disco albo HOFMANN Mont. Mauric. p. 8.

- i) Caule lato GAGNEBIN in M. Pouillerel.

In

b) Phytobes II. p. 23.

i) TOURNEFORT T. 281. I. T. 280. ad p.

k) TOURNEF. T. 281. H. T. 280. K. Q. VAILLANT. t. 33.

L

In pratis ubique, & in agris, quos aratrum intactos reliquit, fere sola dominatur. Caulis erectus, cubitalis, ramosus & brachiatus. Folia ad terram petiolata, fine ovato, obtuso, crenato: ad caulem sessilia, amplexicaulia, primis dentibus circa caulem decussatis. Flos grandis in quoque ramo suus, ut umbellam laxam faciant. Calycis squamæ lanceolatae, oris fuscis. Semiflosculi albi, tridentati, discus luteus. Semen profunde sulcatum, fuscum, jugis albis.

In medicinam vix serio adhibetur Decoctum acre esse, pene piperato sapore, diureticum, & pectoris etiam purulentis pleni exscreationem juvare GEOFRÖIA^a). Contra dulcem plantam esse, pene ut glycyrrhiza, & theam valere ad orthopnœam b)

Cl. FLOYER.

Chrysanthemum segetum, exosam Germanis stirpem, in arenosis Germaniae vulgarem, nondum in Helvetia reperimus.

*99 MATRICARIA foliis amplexicaulibus pinnatis, pinnis semipinnatis, acute dentatis, semiflosculis latiflimis..

Chrysanthemum b) MATTHIOLI & Chalcitis TABERN. p. 125.*

Chrysanthemum foliis Matricariae C. B.

& *Chrysanthemum majus folio profundius laciniato, flore magno Ejusd.*

Eo icon ZANONI tab. 51. nov. ed.

Chrysanthemum creticum CLUS. hist. I. p. 334. 335.

Chrysanthemum coronarium HILL. II. tab. 46.

Speciosa planta nascitur in M. la Combaz Valesiæ inferioris, inque M. Fräla vallis Telineæ. In Bohemia, Moravia, Austria frequentem nasci MATTHIOLUS c).

Caulis fulcatus, foliosus & ramosus, bicubitalis. Folia glabra, tenera, nervo lato & eundo latecente, basi sua ad caulem sessili, longisque dentibus eum amplexa, pinnis alias semipinnatis, alias integre pinnatis, extrema maxima, bifida, pinnulis acute incisis. Flores in summis ramis unifloris. Calycis folia ovata, magna ala squalente cincta, quod LINNÆUS vocat scariosum esse. Semiflosculi maximi, latillimi, breves, obtuse tridentati, una cum disco in planta spontanea flavi c*).

100. MATRICARIA foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, lacinulis obtusis, floribus umbellatis.

Parthenium MATTHIOL. p. 908.

Matricaria DOD. coron. p. 236. BLAKWELL tab. 192. nostras LOBEL. ic. p. 751.

Matricaria f. Parthenium Ic. Reg. p. 132.

Ramose feverfew HILL. II. tab. 64.

♂ Folio criso FABBRIC. HELMSTATT hort. p. 81.

γ Flore pleno SWEERT II. tab. 13.

♂ Disco nudo absque semiflosculis PONTED. p. 285.

Exotica planta, nunc quidem passim in ruderotis provenit.

Caulis tripedalis, firmus, erectus, ramosus. Folia hirsuta, subaspera, pinnata, nervo angusto, eundo latecente, pinnarum extrema bifida & majori, laciniis pinnarum obtusis incisis. Flores in petiolis ramosis, nudis, in umbellam congesti. Calycis squamæ oblongæ, pariter sicca ora cinctæ, ut Chrysanthema LINNÆI. Semiflosculus brevis, latiusculus, tridentatus, albus: discus luteus.

Odor singularis, mihi ingratus. Destillata dat oleum adiposum, ad quadragesimam totius ponderis. Omni tempore Parthenium habitum est pro planta emmenagoga, chamæmeli adfini, quæ menses moveat & lochia d), & dolores a partu sequentes sopiat. Multum ea Brunsvicensis utuntur, & pulvere quidem sicco, cum spiritu frumenti e) sumto. Ad nephritidem etiam f), adque ventris obstructions laudant. Aluum ducere expertus est TURNER g), si ad uncias quatuor succus fumatur h), & infuso pro omni potu solo adhibito quarta hebdomade sanatum hydroponem i). Calida cum sit, ab ea plethoricas mulieres abstinere æquum est k).

Externo

a) p. 170.

b) FLOYER pharmacobasan. p. 100.

b*) Chrysanthemon herba tenera fruticosa, intus profrens caules, & multifida folia. flores supra modum splendentes, luteos. Caules oleris vice manducantur DIOSCORID IV. n. 53. Posit nostra esse.

c) p. 1048. forte de Chrysanthemo segetum locutus.
s*) Sudasse argentum vivum Mus. rustic. Vol. I. n. 67. Vol. IV. n. 71.

d) S. PAULI.

e) LANGE Brunf. medie.

f) BUCHWALD p. 170.

g) Oper. bot. T. II. p. 796.

h) BRASSAVOLA Exam. simplic. p. 344.

i) SPINDLER obf. 51.

k) LANGE p. 75.

Externo usū laudatur ad mammarum tumores, ad cephalas, clavum hystericum: tum ad clysteres *l).* Trita folia auri inserta dolores ejus particulæ placant.

- 101. MATRICARIA** foliis planis capillaribus, foliis duplicato pinnatis, pinnulis lanceolatis, bifidis, trifidisque.
Anthemis s. Chamomilla MATTHIOL. p. 905.
Chamæmelum vulgare DODON. coron. p. 236. BLAKWELL & 298.
Fine leaved feverfew HILL. II. tab. 64.
Matricaria receptaculis conicis, radiis patentibus, seminibus nudis, squamis calycinis margine equalibus LINN. Spec. II. p. 1256.

In pago Vaudensi ubique ad vias, in ruderosis.

Caulis erectior, bipedalis, ramosus. Folia pene capillaria, laxe ramosa, plana, pinnata, pinnis distantibus, simplicibus aut bifidis, denuo pinnatis, pinnulis longis, bifidis trifidisque, nervo plano, lineato: Calyces parum hemisphærici, pene plani, eorum squamæ virentes, ora fusca, non squalente. Semiflosculi tridentati, albi; discus luteus. Receptaculum valde convexum, pene cylindricum.

Odor dulcis, non ingratus, vires adeo, quam romano Chamæmelo debiliores, ut præferri non debeat *i**): olei enim essentialis, in quo tota vis latet, paulo minorem portionem habet *m*). Ex nostro tamen cœruleum prodit *n*), absque suspicione *o*) cupri, & fatis quidem durabilis coloris *p*). Aqua odorem & vires habet. Recens plus dat olei *q*). In resino extracto, & in tinctura spirituosa, vires meliores sunt *r*); extractum aquosum iners est. Sal impurus acidum continet & phlogisticum *s*). Decoctum, pariter falsum *t*) est. Infusa cum vino planta ad dolores nephriticos laudatur *v*), floresque ad viginti & triginta grana adversus febres tertianas *x*), aliquoties de die exhibentur, etiam ad perniciolas febres *y*), & irregulares *z*). Vi etiam antiseptica ad corticem peruvianum accedit *a*), & sudorem optime movet *b*). Ob stypticam vim, ut cinnamomum, tarde per vaſa transit *c*); minus tamen putredini relitit *d*). Decoctum ad dolores in dysenteria sedandos *f*) optimum est, & in nephriticis doloribus calculos expedit *g*). Infusum vinorum amarum est, cum plantæ odore, & colicæ medetur *h*). Aquosum frequens est ad colicos dolores feminarum, quos nunquam non tere lenit. Tinctura spirituosa alio ſapore est. Oleum decoctum veteres laudabant. in phrenitide, ut ARETAUS *i*), ad mitigandum & resolvendum NICOLAI *k*). Cataphasma ex furfure cum jure chamæmeli cocto ad phrenitidem præscribit ALEXANDER *l*).

β Varietatem ex summis alpibus Penninis, & M. Fræla accepi, foliis ex vaginis magis conspicuis prodeuntibus. Ea etiam cum nomine *Chamæmeli alpini altissimi, inodori magno flore* ad me missa fuit.

PLANTÆ RADIATÆ.

II. DISCO SQUAMIS DISTINCTO.

I. SEMINIBUS NUDIS.

CHAMÆMELUM TOURNEF. T. 281. VAILLANT. p. 316.

ANTHEMIS LINN. n. 970. *m*).

Adde Characteri generico, quod semiflosculorum longitudo ad latitudinem insignem rationem

L 2

tionem

- l)* LANGE.
l) Skonka refa* p. 177.
m) NEUMANN T. II. P. I. p. 535.
n) IDEM ib. CARTHUSER p. 113. TEICHMEYER L.C. REDE T. II. p. 139.
o) Adulterio tribuebat RICHTER corrupt. medic. p. 20.
p) NEUMANN p. 538.
q) FEISTL. diff.
r) CARTHUSER mat. med. p. 113. 115. 116. P. post p. 99.
s) GMELIN. Adl. Petrop. T. V. p. 289.
t) NEUMANN p. 536. & aqua HILL. mat. med. p. 442. GEUFEOI p. 301.
u) S. PAULI.
v) Superaffe febres, quæ cortici resistebant FAVRAT. Theſ. miſcell. Laudat HSISTER med. germ. indig. p. 13.
g) Cum peruviano cortice VALGARENghi medic. ratiornal. p. 20.

- x)* Cum sale abſinthii PRINGLE p. 218. nov.
a) PRINGLE Phil. Transf. p. 496.
b) HARRIS de peſte p. 27.
c) HALKS herbar. p. 134.
d) MACBRIDE eff. p. 130.
f) PRINGLE p. 284.
g) PECHET herbal.
h) WELSCH miſionimet. p. 35.
i) CUR. acut. I. c. 8.
k) p. 181.
l) L. VI. p. 270.
m) Anthemis alias chamæmelum, floribus parvis in radio aureis, forinsecus orbiculato ambitu albis aut melinis, aut purpureis, magnitudine foliorum rute DIOSCORID. III. n. 137. PLIN. L. XXII. n. 26. Anthemis alba centro flavo THEOPHRAST. VII. c. 13. Sola a summis florere incipit PLIN. L. XXI. n. 23.

tionem habeat, quod iidem numero superent, & quod discus convexus sit: quibus foliis notis ab Achillea separatur. Calyx, qui Matricariæ.

102. CHAMÆMELUM foliis subhirsutis, nervo duro, pinnis pinnatis, pinnulis lanceolatis incisis.

Parthenium nobilis Chamomilla TRAGI p. 149.

Chamæmelum odoratum DODON. coron. p. 243.

Sweet Camomile HILL II. t. 28. cum figura nimis capillari.

Anthemis foliis pinnato compositis linearibus acutis subvilloso LINN. Spec. II. p. 1260.

β Flore pleno CAMER. *Epit.* p. 646. bene.

γ Flore semipleno, quæ varietas est per frequens WEINMANN *tab.* 363. d.

δ Flore nudo C. B. &c.

Non nimis certus sum, hanc plantam ad Helveticas cives pertinere. Inter stirpes equidem D. CONSTANT exemplum adfuit, cum nota, lectum fuisse en *Chamblane*, (prope Laufannam) & ad viam versus *Fechy*. Sed etiam Romæ, & Tibure n), & circa *Dreux* gallicam civitatem o) sponte provenit. Circa Sedunum quoque lectum fuisse dicitur.

Caules procumbunt, ramosi, pedales, & ultra. Folia ad lentem vitream subhirsuta, subincana, plana, ex vagina amplexicauli, pinnata, nervo lato, robusto, pinnis dissectis, quarum primæ minores, reliquæ pene æquales sunt, & ipsæ pinnatae, earumque laciniæ bifidæ, trifidæ. Flores singuli suos ramos terminant. Petioli hirsuti. Calyx ex viridi albicans, oris late argenteis. Semiflosculi albi, tridentati. Semen ex ovato conicum, nudum.

Gratus in ista specie & aromaticus odor est p); viresque, quam priori, magis excitate, cætera similes, ut tamen paulo rariori in usu sit q). Vires pariter in oleo essentiali latent r), quod ex calyce obtinetur; cæterum ex Romano Chamæmelo non perinde cœruleum stillat s). Aqua, ut ex planta odora, bona est, & valde ab ILL. TRILLERO laudatur t). Ad syncopen TRALLIANUS v).

103. CHAMÆMELUM foliis glabris, duplicato pinnatis, nervo foliaceo, pinnulis lanceolatis, feminibus levibus.

Chamæmelum inodorum C. B. Basil. p. 41. f. *Cotula non fetida* I. B. III. p. 120.

Anthemis receptaculis conicis, paleis setaceis, feminibus coronato marginatis LINN. Spec. II. p. 1261

Anthemis arvensis LINN. flor. suec. II. n. 768. cum nonnullis notis.

Circa Bafileam C. B. Nos circa *Goumoens*, *Laufannam*, *la Chetelaz* &c.

A priori facile separatur, foliis crassioribus, majoribus, glabris, semine marginato: a sequente ægrius. Caulis similis, ruber, cubitalis, ramosus. Folia cum ramis subhirsuta, crassiuscula, nervo ejusdem cum pinnis naturæ, qui in Romano multo lignosior est. Folia ipsa pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis lanceolatis, aristatis. Calycis ora potius fusca quam argentea. Flos similis, discus hemisphærico altior, squamis inter flosculos latiusculis, ovato lanceolatis, feminibus quadrangularibus, brevi quasi & albo diadematè coronatis.

104. CHAMÆMELUM foliis glabris, duplicato pinnatis, nervo foliaceo, pinnulis lanceolatis, feminibus exasperatis v*).

Cotula fetida TRAGI. BLAKWELL *tab.* 63.

Chamæmelum fetidum C. B. Basil. p. 41. &c.

Fetid Chamomile HILL II. t. 29. nimis capillari.

Anthemis receptaculis conicis, paleis setaceis, feminibus nudis LINN. Spec. II. p. 1261.

Anthemis cotula LINN. flor. suec. T. II. n. 768.

β Flore pleno SIBBALD. *natur. hist. of Fife*.

γ Flore absque radiis.

δ Semiflosculis fistulosis MORTON *Nat. hist. of Northamptonshire* p. 364. t. 12. f. 2.

Vulgo Bernæ, & circa Roche, Ivorne &c. in agris, & ad vias.

Pleraque

z) WELSCH *botanist. I. obs.* 59.

t) *Dispensat.* I. p. 351.

o) STROEBELBERGER p. 180.

v) L. XII. p. 699.

p) VAILLANT. fig. 31.

**) Parthenium foliis coriandri tenuibus, flore per ambitum albo, intus melino, odore subvirofo, sapore amaro DROSCORID. L. III. c. 132. possit huc referri.

q) NEUMANN T. II. P. I. p. 532.

aut ad Matricariam.

r) IDEM p. 535.

s) TEICHMEYER *Chem.* p. 66.

Pleraque prioris, folia glabra, latiuscula, cum nervo ejusdem naturae, pinnis pinnatis, pinnis lanceolatis, extrema trifida. Calycis squamis ora subargentea, angustior. Flos similis, disco valde convexo, Semina abique diademata, undique spinulis x) exasperata, suscepta squamis perangustis. Fætet utique, neque credo in agris macris bene olere y).

Vulgo pro Chamæmelo in clysteribus, etiam in epithematis emollientibus, adhibetur. Siccum urinam peilere, atram bilem ducere, liberare pulmonem LOBELIUS z). Decoctione cum cotula aquæ magna copia sumta sudorem movet, & arthritidem vi- ri pene paralytici sanavit a). Hoc puto esse Chamæmelum, quod in hypericis DETHARDINGIUS romano præfert b). Tritum cotim impositum exalcerat c).

105. CHAMÆMELUM foliis pinnatis, hirsutis, pinnulis simplicibus, lanceolatis.

Buphtalmum MATTHIOLI p. 909. BLAKWELL t. 439. *vulgarè* CLUS. Pam. p. 569.

Crysanthenum foliis Tanaceti LOESEL p. 47. ic. 9. flore aureo Italicum BARRELLER ic. 465.

Anthemis foliis bipinnatis, ferratis, subtus tomentosis, caule corymboso LINN. Spec. II. p. 1263.

In Helvetia minus frequens, quam Gottingæ. Basileæ legi ad Rhenum. C. B. in dumetis prope rudera Augstæ, & non longe a Rieben. I. B. ante portam lapideam. (Steinenthaler)

Caulis cubitalis, durus, angulosus, ramosus & foliosus. Folia robusta, viridia, sub-
tus incana, petiolo lato, pinnis simplicibus, acutis, aristatis, pene æqualibus,
quinque vel septem parium. Flores in suis ramis singuli, speciosi, patuli. Calycis
squamæ dense imbricatae, subhirsutæ, pallentes; intimæ oris squalentibus. Semi-
flosculi tridentati, flavi, discus concolor. Squamæ inter flores aristatae. Semina,
ut in Buphtalmo, in ambitu incurva, per medium fulcata, ad latera tenuia, qua-
fi alata, sub flosculis quadrangula. Quare ambigit inter Buphtalmum, cui duorum
generum feminibus convenit, & inter Chamæmela, ad quæ accedit feminibus non
coronatis.

Odor & vires fere Chamæmeli. Pulverem tuæ plantæ flavum ad icterum d), ad volvu-
lum e) laudant, ad duas drachmas sumtum. Urinam ciet f). Colorem luteum
pulchrum lanæ impertit g).

ACHILLEA h) VAILLANT. p. 320. LINN. n. 971.

MILLEFOLIUM TOURNEF. T. 283.

& PTARMICA TOTRNEF. Tab. eadem.

Calyx pariter imbricatus, hemisphæricus. Semiflosculi breves i), tridentati, k), ut lati-
tudo longitudini parum cedat: numero exiguo l), non supra decem.

106. ACHILLEA foliis hirsutis, pinnatis, pinnis æqualibus pinnatis, pinnulis integris &
trifidis, floribus luteis umbellatis.

Stratiotes lutea CLUS. bisp. p. 371.

Millefolium tomentosum luteum C. B. I. B. III. P. I. p. 138.

Tellow Yarrow HILL. II. tab. 65.

Achillea foliis pinnatis, hirsutis, pinnis linearibus, dentatis LINN. Spec. II. p. 1264.

Pulchra planta in Valesia inferiori ad vias, & inter vineas abundat, ut circa Bransford,
Foulby, St. Pierre. Circa Stalden.

Formosæ plantæ caules pedales, ex una radice numerosi, foliosi. Folia tomento ob-
nupta, tenuiter divisa, petiolo amplexicauli, pinnis longe æqualibus, parium quin-
decim, pinnulis primis trifidis, reliquis simplicibus. Flores umbellati. Calyx gla-
ber, pallens, subnitidus. Flos totus pulcher, flavus. Odor grata aromaticus.

107. ACHILLEA

tulis foliis circumdatos, habentibus incisuras,
coriandri similitudine, odore mitto non insuavi,
umbella in acumine rotunda, floribus candidis,
perpaucis, & aurum æmulantibus DIOSCOR. IV.
c. 32. Potest nostra esse. Achilleos foliis minutiori-
bus quam foeniculi PLIN. L. XXV. n. 19. Millefo-
lium DIOSC. L. IV. c. 110. alio pertinet, palustris
planta, foliis foeniculi.

i) VAILLANT. f. 2. 10. TOURNEFORT A. A. F.

k) Ibid.

l) Ibid. Ad sedecim LINN.

M

107. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis longe æqualibus, pinnatis, pinnulis trifidis & quinquefidis.

Millefolium BLAKWELL tab. 18.

Millefolium terrestre minus Dioscoridis TABERNÆM. p. 130.

Pasture Tarrow Hill. II. tab. 65.

♂ Flore carneo, & purpureo, ludit.

Ad vias abunde.

Caulis erectus, pedalis, foliosus, ex summa parte umbellifer. Folia subhirsuta, firma, prælonga, valde divisa, lato petiolo, pinnis brevibus, numerosissimis, ad 25. paria, lente & crescentibus, & decrescentibus, & longe pene æqualibus. Pinnularum in una pinna paria tria ad septem, trifidæ eæ, & quinquefidæ, lanceolatae. Tota folia punctata sunt & reticulata. Calycis squamæ virentes, ora dilute fulsa. Petala plana quatuor & quinque, perbrevia, alba aut rubra: discus ochroleucus aut ruber.

γ *Millefolium odoratum minus* Monspeliensium SCHEUCHZERI *Itin. VII.* p. 515. quod PELLETIER describit p. 271. mera varietas est, quam in arce Sedinensi legeram, tum circa Branson ad vias. Quando calor aestivus plantulam adussum, diversa videtur a se ipsa, foliorum laciniis magis capillaribus, tota & in primis folia valde lanuginosa. Verum per omnes medios gradus a vulgari in istam *tomentosum* varietatem degenerasse vidi. Separat LINNÆUS ^{m)} de alia forte planta locutus. Ad nobilem refert CL. GOUAN *flor.* n. 372.

δ *Millefolium alpinum* CLUS. *Pann.* p. 562. SCHEUCHZER *Itin. IV.* p. 338. flore albido mera varietas in *Gemmio* monte lecta.

Planta subadstringens, paulum aromaticæ, terreis elementis abundans ⁿ⁾, ut vis in mucilagine sit ^{o)}, tamen ut & aquosum extractum & resinosum vires habeat ^{p)}. Destillantem ad ignem dat ^{q)} squam cœruleam ^{r)}, in qua cœruleum, penetrabilis odoris, oleum ^{s)} natat. Ipse spiritus *cobobatus*, iterata destillatione, cœruleus prodit ^{t)}, quem modum etiam NEUMANNUS laudat ^{u)}, nisi malis extracto admixto spiritum confirmare. Tinctura spirituosa, & extractum cum spiritu vini paratum, meliora sunt aquosis, & magis balsamica ^{v)}, & tincturam STAHLIUS plurimi fecerat, alii minoris ^{x)}. In sale sulfur est, & alcali volatile ^{y)}.

Succus ad aliquot uncias epotus ad fluorem album compescendum, ad gonorrhœas, ad hæmorrhagias laudatur, & ad pulmonum vitia. In hæmorrhoidibus coercendis in se ipso expertus BUCHWALDUS ^{z)} laudat; in hæmoptysi alii ^{a)}, & in uteri sanguineo fluxu ^{b)}, aut sanguinis post nimium nixum de intestino stolidicio ^{c)}. Idem post lithotomiam vulneris confirmationem adjuvat. STAHLIUS vix alio ^{d)} tonico medicamento & stomachico frequentius usus est; in febribus intermittentibus, morbo hypochondriaco ^{e)}, phthisi, alisque malis F. HOFMANN. Cum scordio & melle, phthisin fanasse KELLNERUS. Infusum, quale theæ est, ad cardialgias, ad suppressa lochia, ad colicos dolores adhibetur; & ad pulmonis morbos decoctum cum cortice peruviano ^{f)}. Ad dolores hæmorrhoidum cœcarum specificum esse STAHL ^{g)}. Unguentum ad hæmorrhoides cœcas commendatur ^{h)}. Aquam vinosem WELSCHIUS ad calculum exhibit ⁱ⁾.

Neque pecori ingratum est ^{k)}, ad scabiem pecudum utile ^{l)}.

108. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, incisis & integris.

Stratiotes millefolium MATTHIOLI p. 1007.

Millefolium f. Achillea DODON. p. 1000. icon.

^{m)} Spec. II. p. 1268.

ⁿ⁾ NEUMANN p. 372.

^{o)} ibid.

^{p)} ib. p. 371.

^{g)} NEUMANN biblio. T. II. p. 477.

^{r)} IDEM ib. NEUMANN. CARTHÉUSER mat. med. part. post. p. 121. qui addit, ex pingui solo natum cœruleum dare oleum, flavum si in macro. Negat fibi cœruleum provenire ILL. SPIELMANN Inst. Chem. p. 188. Ex floribus potissimum habuit NEUMANN II. p. 3. p. 168.

^{o)} GMELIN flor. Sibir. T. II. p. 199.

^{s)} NEUMANN iq. p. 374.

^{t)} CARTHÉUSER.

^{x)} TEALLUS Hist. Choler. p. 328.

^{y)} GMELIN Comm. Petropol. T. V. p. 290. 291.

^{z)} p. 178. Infusum theiforme STAHL de specif. p. 33.

^{a)} Bresl. Saml. 1718. mens. Mart. LANG. de millefol. p. 14.

^{b)} THOMASIUS ib. p. 16.

^{c)} CHOMEL plant. medic. p. 574. Succo ad sex uncias dñs.

^{d)} Princeps vulnerarium medicamentum BUCHWALD, p. 129.

^{e)} HEISTER med. germ. indig. p. 29.

^{f)} LOSECKS Arzneymitt. p. 432. 433.

^{g)} De alternat. & specif.

^{h)} Hamb. Magaz. T. 18. p. 487.

ⁱ⁾ Midomim. ib.

^{k)} Amatur SCHEEBER Saml. III. p. 57.

^{l)} KALM refa p. 299.

Millefolium purpureum majus C. B. Prodr. p. 72. L. R. H.
Purple tanzy leaved Achillea HALE Eden. t. 55.

Vel notabilis varietas est, vel vera planta m). In pratis circa Curiam Rhætorum C. B. in M. Generoso Cl. LA CHENAL.

Caulis cubitalis, erectus. Foliorum alia proportio. Breviora sunt & latiora, nervo lato, pinnarum paribus paucioribus, vix supra sedecim. Sed quæque pinna multo latior est, semipinnata, lobulis sepe simplicibus, tamen etiam breviter incisis, dentibus binis ternisve. Puncta habent. Umbella floralis & reliqua similia. Calycis glabri oræ fuscæ.

*109. ACHILLEA foliis tomentosis, duplicato pinnatis, pinnis remotis, pinnulis semipinnatis Cat. rar. n. 930.

Nobile *Millefolium* TRAG. p. 476. bene.

Tanacetum minus album odore Camphora C. B. Basil. p. 40. &c.
Openleaved Tarrow HILL. II. tab. 65.

Achillea foliis bipinnatis, inferioribus nudis, planis, superioribus obtusis, tomentosis, corymbis convexis, confertissimis LINN. II. p. 1268.

C. B. in agrorum limitibus versus Häfgen, & ad Wiesæ pontem in arenosis. Versus Alschweiler, Hügelnheim & Neureyher Cl. LA CHENAL. Biennæ abunde ad vias inter vineas, & Neocomi. In Valesia circa Gontbey, & alibi.

A vulgari Millefolio satis manifesto differt n), cubitali caule & multo altiori, folioso, angulofo, tomentofo: foliis laxius divisi, pinnis a se invicem remotis, paucioribus, ad paria decem, duodecim, pinnis iterum pinnatis, pinnulis semipinnatis, lacinias parium fere ad sex usque, lanceolatis aut bifidis, demum varie incisis, minoribus intermititis. Folia dum siccantur, contrahunt se, ut habitus obtusus fiat. Non punctata sunt. Flores umbellati, calyces lanuginosæ, subfuscæ; semiflosculi albi, tuni flosculi, sed tubæ flavæ. Radii amant contra calycem reflecti. Odor multo gravior, & acrius aromaticus.

Hanc speciem oporteret in medicinam recipere, quæ multo plus virium, quam vulgaris species, promittat.

*110. ACHILLEA foliis hirsutis, pinnatis, pinnis acute dentatis, latescentibus Emend. IV.
 p. 22. n. 61. †

Rarissima planta in Valesia decuria Gomsensi provenit, haud procul Rhodani fontibus. Credas Te *Pyrethrum* 95. videre, sed character distat. Radix perennis, lignosa, ramosa, caules educit multos, rectos, cubitales, non ramosos, nisi umbellam velis. Folia pinnata, petiolo longo, pinnarum paribus decem, & ultra. Primæ pinnae parvæ sunt, mediæ maximæ, ultimæ cum nervo folii confluunt. Porro eæ vel palmatæ sunt, cum dentibus quatuor aut quinque, vel semipinnatæ, acute dentatæ, dentibus deorsum longioribus, ut ad id latus quasi lobulus fere tridentatus accedat. Umbella laxior caulem terminat; calycis squamis per oram fuscis. Semiflosculi albi, obtuse tridentati: discum squamæ distinguunt longæ, fuscæ, obtuse. Semiflosculi quinquefidi, albi. Odor gratus, acutus.

111. ACHILLEA foliis pinnatis, glabris, pinnis simplicibus, & multifidis.

Parthenianum alpinum CLUS. Pann. p. 262.

Matricaria alpina chamaemeli foliis SCHEUCHZER Itin. IV. p. 338. cum flores non multo maiores faciat, quam vulgari Millefolio.

Chamaemelum alpinum, saxatile, peregrine, flore albo, singulare, calyce nigricante TILLI hort. Pisan. t. 19.

Achillea foliis pinnatis, pectinatis, integriusculis, pediculis villosis LINN. Spec. II. p. 1267.

In faxofis alpium passim, & ad rivos alpinos: in Lioson, Javernaz, Enzeindaz, Ovannaz, Chapuisse, sur Champ; Grimsula, Gemmio, Furca, a me lecta, & in M. Kahlenberg, Stafelberg.

Radix nigra, lignosa, fibris teretibus ramosa, fervida, saporem in lingua durabilem pyrethri relinquit. Caules multi, duri, pedales & dodrantales. Folia viridia, subhirsuta, pinnata, pinnarum paribus ad decem & duodecim, nervo lato, pinnis linearibus, acutis, simplicibus, non raro etiam in tres, quatuor, vel quinque, lacinias disceptis. Vidi laxe divisa, pinnis ex apice bicornibus, tricornibus, floribus paucissimis. Umbella ramos terminat, petiolis tomentosis. Flores majusculi, ad 3. lineas lati. Calyx levis, ora squamarum nigra, & squalente. Semiflosculi

M 2

abi,

n] Separat foliis alternis JUNG.

n] Ad Rosen obf. p. 48.

albi, tridentati, sex, octo & decem. Squamæ inter flosculos fuscæ, flosculi albi, tubo stamineo flavo.

Radix alpicolis ob pyrethri saporem aliquo in usu est. SCHEUCHZERUS cum spiritu vi- ni ait destillari. Sed nostra inodora est. Vereor ne cum sequente confundat.

112. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis simplicibus glabris punctatis Emend. II. p. 39. n. 87. †
Iva moschata GESNER epist. p. 66.

Affenzio III. alpino umbellifero PONA Bald. Ital. p. 120.

Tanacetum alpinum odoratum C. B. P. SCHEUCHZER Itin. II. p. 142. Itin. VI. p. 462.

In alpibus summis. In *Veragricis* paucim, *Jeman*, sous la dent de Morcle, in ditio- ne Aquilejensi, in M. S. Bernhardi, Gottardo, Furca, supra Bagnes, in M. Spe- luga, Rosboden, Kahlenberg, Stafelberg, Simplon, in M. *Prægallensibus* SCHEUCHZER: in M. Braulio J. GESNER. In M. Bernina R. DICK.

Cum Achillea 111. proxime convenit, ut non continuo discrimen invenias, si ab odore grato, aromatico, recesseris. Radix tamen non acris est; caules humiliores; pe- tioli minus tomentosi. Folia viridiora, simpliciora, pinnarum non supra decem paribus, foveolis exsculpta, pulposa, ad lentem vitream reticulata. Squamæ caly- cinæ levissime subhirsutæ, breviores, magis compactæ, fuscæ, neque nigræ. Flo- res minores.

Hæc est verior species *Genipi*, alpicolis celebrata: ob egregium enim odorem infusum theiforme ad movendum sudorem adhibetur, calidum tamen o), & facile nocitu- rum in pleuriticis, si febris magna fuerit p).

Achillea GMELINI tab. 83. f. 1. nimis alta videtur, & flores habere multo minores, ra- dicem non perinde lignosam, neque amicus noster aromatici odoris meminit.

β Varietatem foliis hirsutis, odore etiam diversam, nolim tamen distinguere q).

113. ACHILLEA foliis tomentosis, pinnatis pinnis simplicibus & incisis.

Achillea αλπικοχαμαλος RICHER.

Millefolium alpinum incanum, flore specioso I. B. III. p. 138. SCHEUCHZER Itin. II. p. 138.

Millefolium tomentosum, *odoratum* BOCCONE mus. di plant. T. 120.

Millefolium alpinum flore specioso SCHEUCHZER It. IV. p. 338.

Achillea foliis pinnatis, lanugine totis obsitis, floribus albis, umbellatis ALLIONE p. 9. t. 2.

Achillea foliis pinnatis, dentatis, hirsutissimis, floribus globigerato umbellatis LINN. Spec. II. p. 1267.

In summis alpibus. Sub Furca culmine legi; SCHEUCHZER in altissimis M. *Prægallen- sum* & *Aversanorum*. In Hinterhein Cl. SCHINZ. In Furcula Cl. DICK. In M. S. Bernhardi, alpibus supra Bagnes, montibus vallis S. Nicolai, Sempronio, Sta- felberg, Kahlenberg, Schönbühl &c. Valeiae.

Cum priori 112. per varietatem β consentire videtur. Humilius tamen est, caule saepe incurvo, cum foliis tomento obducto. Folia pro portione longa, pluribus pinna- rum paribus, pene æqualibus, primis ex radice simplicibus, ulterioribus incisis tri- fidis, quinquefidis, semper lanceolatis. Caulinorum pinnæ saepe simplices, paral- lelæ. Foveolæ balsamo plenæ minus conspicuæ. Umbellæ compactæ, angustæ, planæ. Calyx hirsutus, oris nigris. Semiflosculi lati, obtusi, tridentati, albi. Tolementum per ætatem non dejicit.

Odor aromaticus, diversus a priori, & aliquanto debilior. Satis a priori diversum vide- tur, cum tomentum nunquam per ætatem dejiciat. Etiam hoc pro *Genipi* venditur.

114. ACHILLEA foliis tomentosis, longe petiolatis, palmatis Cat. rar. n. 925.

Absinthium montanum, *umbelliferum* CLUS. Pann. p. 553. 555.

Absinthium umbelliferum CLAVENNÆ in proprio libello, qui a CLUSII planta separat.

Antabsinthium P. DE SPRECHIS minus bene.

Achillea foliis laciniatis, planis, obtusis, tomentosis LINN. Spec. II. p. 1266.

C. B. & WAGNERUS in alpibus helveticis ajunt reperiri. In M. *Generoso* sola folia lege- runt D. LA CHENAL & CHATELAIN.

Radix pulchræ plantæ lignosa, longa, aspera. Caulis ad terram foliosus, superne fere nudus, dodrantalis, hirsutus, laxa umbella florigera terminatus. Folia radicalia utique fere absinthii similia, albo tomento piano & adpresso obducta: nervo longe nudo, latiusculo, & latecente, fine palmato in aliquot dentes subito inciso, aut semi-

o] *Journ. Helvet.* 1758. Mens. Sept.

p] Monet ibidem Cl. NEUMAUS, & Ill. Tisserot Aris q] Emend. II. p. 40. n. 88.

an Peuple p. 129.

semipinnato, pinnis ad septem usque, simplicibus, aut unico dente notatis. Flores in umbella fere vigeni. Squamæ calycis subhirsutæ, ora fusca. Semiflosculi fere octoni, albi, tridentati.

115. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis acute ferratis, extrémis confluentibus *Cat. rar.* n. 923.

Dracunculus alpinus foliis scabiosæ C. B. prodr. p. 39.

Ptarmica alpina matricarie foliis TRIUMPHETTI obs. p. 83. BOCCONE tab. 150. Iconem dedit etiam ZANONI nov. p. 186. tab. 142.

Irregular leaved Tarrow HILL. II. tab. 67.

Achillea foliis pinnatis, planis, inciso serratis, extiniis majoribus coadunatis LINN. II. p. 1265.

In alpinis non rara, ut in M. Taveyannaz, Lioson, Richard, la Varaz, Chapuisse, Orguevaux Aquilejenium; au Trient, in M. Salanfe, Sempronio, & alibi in Valesiæ alpibus. In via per M. Grimsulam, per M. Gotthardum, fursum à Ponte diaboli, in monte Furca, Speluga. In M. Furkmatt, & apud Abbatiscellanos: & supra fabarias Thomas J. GESNERUS & C. BAUHINUS. In Albula M. HUBERUS.

Radix lignosa, crassissima, capillata. Caulis erectus, non ramosus, & tamen cubitalis & tripedalis. Folia pinnata, plana, latiuscula: pinnarum paribus tribus majoribus, extremo pare demum cum nervo confluente. Ex pinnæ glabrae sunt, nervis subhirsutis, omnes acutæ & profunde circumferratae, ut tamen deorsum profundiores dentes educant, & pene semipinnatae sint. Flores in umbellam laxam, quæ caulem terminat. Calyx ex ovato contahitur, squamis dense congestis, ovatis, cavis, ora fusca. Semiflosculi a quinis ad octonos, albi, profunde tridentati, quorum longitudine latitudinem superat. Discus convexus, flosculi quinquefidi; pali fusi, oblongi, flos cæterum totus albus.

Tota planta odorem gratiorem ptarmicæ spirat, sed potissimum florum gratus est odor.

116. ACHILLEA foliis semipinnatis, pinnis minutissime ferratis *Enum.* n. 3. *Cat. rar.* n. 924.

Gmelin. flor. Sibir. T. II. n. 161.

Ptarmica alpina Millefolii folio BOCCONE T. 101.

Achillea foliis lanceolatis, dentato ferratis, denticulatis, tenuissime ferratis LINN. Spec. II. p. 1266.

Nunquam in alpibus nostris reperi, sed in Catalogo inter alpinas SCHEUCHZERUS recensuit.

Folia longa, angusta, semipinnata, nervo folioso, pinnis lanceolatis, acutissime dentatis, in apice saepe perargute incisis. Umbella laxa caulem terminat: calyx pallens; flores cæterum fere ptarmicæ.

117. ACHILLEA foliis linearibus, lanceolatis, acutissime ferratis.

Ptarmica p) CAMER. Epit. p. 354. BLAKWELL tab. 276.

β Flore pleno CLUS. cum icon.

γ *Ptarmica alpina foliis angustis, partim ferratis, partim integris* BOCCONE *Mus. di Plant.* p. 107. T. 85.

In pratis subhumidis vulgaris.

Caulis firmus, cubitalis & major, ramosus, erectus. Folia firma, fragilia, levia, longa, longissime lanceolata, per oram minutissime, sed vere ferrata, dentibus æqualibus, innumeris. Flores in umbellas laxas, toti cum disco albi, tubis fuscis. Semiflosculi pauci, ad undecim. Calyx & paleæ diuci subhirsutæ, barbatæ.

Odor acris, aromaticus. Sternutationem ciet q), salivam masticata movet, ad mucosæ faecium obstrunctiones valet BOERHAAVE. Pecori grata est r).

RADIATÆ.

II. DISCO PALEIS DISTINCTO.

I. SEMINIBUS CORONATIS.

BUPHTHALMUM s) LINN. gener. n. 977.

ASTERISCUS TOURNEFORT. t. 283. VAILLANT. p. 331.

& ASTEROIDES VAILLANT.

Ab Achillea & a Chamæmelo differt seminibus t) margine inciso & multifido coronatis. Flosculorum disci seminibus marginatis, pectinante coronatis v).

118. BUPH-

p] *Ptarmica exiguis frutex*, surculos habet multos, rotundos, folia oleæ longa, multa, capitulum anthemidis parvum, rotundum, quod sterutamentum excitat DIOSCORID. L. II. c. 156. Nostræ folia non sunt oleæ.

q] *WIGAND. boruff.* p. 64. b.

r] SCHREBER III. *Saml.* p. 68.

s] *Buphtalmum* caulis tenuibus, molibus, foliis fœniculi, luteo flore, anthemidis majori, oculi similitudine DIOSCORID. III. c. 139. non est nostrum.

t] *VAILLANT. fig. 38. BERKHEY T. V. f. 36. 37.*

v] *TOURNEF. Q. BERKHEY tab. 5. f. 38. 39.*

N

118. BUPHTHALMUM foliis imis petiolatis, ovatis, superioribus amplexicaulibus, lanceolatis, hirsutis, rariter dentatis.

Aster Pannonicus CLUS. p. 526. 527.

Conyza major altera THAL. ic. II. p. 21.

Asteroides hirsuta MICHEL hort. flor. p. 12.

Buphtalmum foliis alternis lanceolatis, subferratis, villosis, calycibus nudis, caule herbaceo LINN. Spec. II. p. 1275.

Nostra perpetuo subhirsuta est & subaspera, austriaca levissime subhirsuta. Non alpina est, sed submontana. In M. Bözberg, & Hauenstein, circa Langenbruck, in M. Farnspurg, qui sunt ex humillimis Juræ dorsis. In pratis salinarum Aquilejensium. Versus Fenalet ad viam, quæ dicit aux Fondemens. Circa cavernam Beati, supra lacum Thunensem. Circa Wesen, Ragaz, & thermas fabarias: in valle Lepontia, Mendrisii, & in M. Cenero, Pilato, Uetliberg.

Caulis rectus, cubitalis & altior, hirsutus, ramis erectis, unifloris. Folia radicalia petiolata, ovata; ad caulem amplexicaulia, longe elliptica, lanceolata, hirsuta, peroram rariter ferrata. Flos nudus, speciose magnitudinis, summum caulem ramum terminat. Calycis squamæ duorum & trium ordinum, ovato lanceolatae, firmæ, hirsutæ. Semiflosculi flavi, trinervii x), tridentati, numerosi; discus potius fuscus. Hic est forte *Aster luteus Italorum*, cuius succo circa vulnus inuncto adjutus canis aliquot viperæ vulnera pertulit y).

119? BUPHTHALMUM foliis conjugatis, flore nudo nutante. +

Cannabina aquatica similis capitulis nutantibus C. B. prodr. p. 138.

Conyza capite nutante I. B. II. p. 1055. cum iconie.

Michelfeldæ C. B. in humidis.

Hic plantam retero, quam inter stirpes C. B. siccas vidi, non alias, & cujus exemplum inter stirpes HAGENBACHIANAS esse Cl. LA CHENAL monuit.

Caulis cubitalis, ex summitate ramosus. Folia conjugata, hirsuta, ferrata, lata basi caulem amplexa, latecunt inde & lanceolato fine terminantur. Sub ramis folia solitaria. Flores prodeunt ex alis summorum foliorum, corona foliosa destituti, nutantes. Calycis squamæ laxæ, paucæ, ad quinque, ex ovatis lanceolatae, concavæ. Semiflosculi breves & latissimi, tribus amplis dentibus. Squamæ inter flosculos ellipticæ. Staminum vagina eminens, & longa tuba. Semiflosculorum semen latum, planum, utrinque acuminatum, levi pappo coronatum. Flosculorum semen paulo crassius videtur. Adparet ad Buphtalma pertinere, non ad Bidentes, et si habitu consentit. Nuper omnes hanc plantam ignorasse videntur, veram utique, et si non potuit circa Michelfelden reperiri.

BIDENS TOURNEF. T. 262. LINN. n. 932.

CERATOCEPHALUS VAILLANT. p. 326.

& COREOPSIS species LINN. n. 981.

Hoc genus inter radiatas & discoideas ambigit, his propriis: cum tamen nonnunquam veros & speciosos semiflosculos producat, cum radiatis reliqui, VAILLANTUM secutus. Calycis squamæ laxæ, obtusæ, similesque in disco inter flosculos squamæ z). Flos plerunque nudus, solis fit flosculis androgynis a), campanulatis, quadrifidis & quinquefidis. Semen planum, medio dorso utrinque eminente distinctum, coronatum ex suis angulis duabus perpetuis, retrorsum haematis, aristis, quibus due aliæ minores, non raro, medio ex dorso accedunt, alias unica b). Frequenter etiam, certe in speciebus nostratis, semiflosculi c) in ambitu trideutati, colorati, speciosi, steriles, accedunt, tuba destituti, & abortivo semine fulti d).

120. BIDENS foliis sessilibus, ferratis, floribus nutantibus, circumvallatis.

Eupatorium aquaticum femina septentrionalium stellato & odoro flore LOBEL. ic. p. 429.

Bar Marygold PETIVER tab. 20.

Bidens foliis lanceolatis amplexicaulibus, floribus cernuis, seminibus erectis LINN. Spec. II. p. 1165. Conf. Oelanska resa n. 334.

a) BEECKHEY T. III. f. 26.

b) VAILLANT. fig. 48. TOURNEF. K. F.

c) VALISNERI T. I. p. 359. SEGUIER II. p. 233.

d) TOURNEF. A.

e) IDEM.

f) Quatuor esse aristas BOBART in epift. post RAI Epi-

stolam.

g) TOURNEF. D. E. sed fertilem pingit.

β Eupa-

β *Eupatorium Cannabinum chrysanthemum* TABERN. p. 117.
Conyza palustris foliis serratis LOESEL flor. p. 54. ic. II.
Bidens in Hibernia radiatus RAI de method. p. 97.

Hepatorium aquatile folio non diviso, flore aureis undique petalis radiato TRIUMPHETTI p. 65.
 HIST. OXON. III. p. 17. tab. 5. fig. 25.

Bidens cernua HILL. II. T. 18.

& *Coreopsis bidens* E.J. t. 35.

Coreopsis foliis lanceolatis, serratis, oppositis, amplexicaulibus LINN. II. p. 1281. *Wäxgöta resa*
 p. 160. 272. ROSEN obseru. n. 40.

Ic. NEBEL. f. 3.

Multas varietates semenis aristis 2. 4. flore specioso aut non specioso habet MICHELI hort.
 flor. p. 16.

γ *Annon etiam* *huc pertinet Verbesina minima* DILLEN. Cat. GIEFF. nov. spec. p. 66. Syn. RAI p. 188.
 t. 7. f. 2.

Bidens foliis lanceolatis, sessilibus, flore seminibusque erectis HUDSON flor. angl. p. 310. LINN.
 Spec. II. p. 1165.

Bidens Dilleniana HILL. T. III. t. 89.

Huic folia perangusta & parum dentata, statura semipedalis. Mihi idem & erecta capita
 habere visus est, & nutantia.

δ *Foliis subrotundis* TARGONIUS viagg. IV. p. 237.

Vulgo in fossis & locis aquosis Bernæ, circa Method & alibi.

Caulis erectus, cubitalis, ramosus. Folia conjugata, patula, elliptica, etiam ovata,
 lanceolata, undique ferrata, basi ad caulem sessili, hamis obtusissimis. Flores aliquot, in ramis ex alis prodeuntibus congesti: non raro foliis viridibus, ligulatis,
 lanceolatis, integris succincti, ut aliqua Buphthalma, alias nudi. Calycis squamæ
 ovatæ, lineis nigris lineatæ, særissime in naturam floralem degenerant. Accedunt
 minime raro radii flavi, patentes, speciosi, unici ordinis. Flosculi concolores,
 aristæ fere quatuor, quarum duæ breviores.

Plantam β nulla præter semiflosculos nota distingue possum. Sed ii etiam in Chamæ-
 melis, Senecionibus aliisque floribus radiatis særpe defunt.

Plantam γ separat amicus noster CL. HUDSON, & nunc etiam LINNÆUS, potissimum ob
 erectos flores; sed ii etiam in nostra, non raro, ante plenam maturitatem eriguntur.
 Nobis icon DILLENIANA plurimum convenire visa est, cum novis plantulis autum-
 no repullulantibus. Si vere differt planta DILLENII, eam nondum in Helvetia
 reperi. Nostra planta særpe perinde semiflosculis abundat.

Acris odor plantæ tritæ vires promittit. Cum ergo Acmellam videret de genere esse
 Bidentis CL. NEBELIUS, eiusque discipulus CL. BLANKENHORN, facta analysi easdem
 in bidente vires esse sibi persuaserunt, quæ sint in Acmella. Post abactam aquam,
 & oleum destillatum, residuum, in aqua non in vini spiritu solubile, suavi est
 odore, & residua herba e) dat aquam vires plantæ habentem, iterumque oleum
 empyreumaticum tenuius, & crassius, præter empyreumaticum subacidum liquorem.
 In capite mótruō etiam nitrum est, & sal fixus & ferrum. Etiam hanc plantam
 tinctoriam esse, & flavo tingere LINNÆUS f). Extractum resinosum viridi tingit NEBEL.

121. BIDENS foliis petiolatis, trilobatis & quinquelobatis, ferratis, floribus circumvallatis.

Cannabina aquatica folio tripartito diviso C. B.

Bidens tripartita HILL. III. t. 89.

Bidens foliis trifidis, calycibus subfoliosis, seminibus erectis LINN. II. p. 1165.

β Flore radiato.

Conyza palustris foliis tripartito divisis LOESEL p. 53. fig. 10.

Trifid Bur Marygold PÉTIVER tab. 20.

γ *Foliis supremis tridentatis* BLANKENHORN Acmell. Palat. fig. 1.

CL. MICHELI habet varietates folii imis trilobatis, superioribus integris, & flore luteo
 radiato g).

Iisdem locis, etiam vulgatior.

Caulis bipedalis, valde brachiatus. Folia ex petiolo communi trilobata, quinquelobata g*),
 profunde ferrata. Medius lobus amplior, rhomboideus: Suprema folia petiolata,
 ovato lanceolata. Sub flore corona foliorum viridium, ciliatorum. Calycis squamæ
 virides, nigro lineatæ, interiores særpe squamæ florali margine flavo luxuriant, &
 demum corona semiflosculorum accedit. Aristæ fere tres, quarum duæ persistunt.
 Semen medium linea percurritur, quasi granulis facta; lineæ laterales ciliatæ sunt.

N 2

Vires

e) Comm. Lit. Nor. 1745. hebd. 46.

f) Olauska resa p. 97. 334.

g) Hort. flor. p. 120.

g*) NEBEL. f. 6.

12 PLANTÆ FLORE COMPOSITO FLOSCULOSÆ

Vires eadem videntur. Et ipsa oleum dat aquæ innatans, & liquorem empyreumatum, sed alcalescentem, qui priori acidus sit. In calce sal cubicus.

Vires prioris potius meliores habet b). Inter Vulnerarias in America habetur i): ad resolventos humores laudat APOLLO k), flavo colore tingit, si linum cum alumine in aqua maceratum, siccatum, iterum cum bidentis decocto maceratum, demumque incocatum fuerit l).

FLORE COMPOSITO.

DISCIFERO.

III. RADIIS NUDO. FLOSCULOSÆ m).

CORYMBIFERÆ VAILLANT. Mémoir. de l'Acad. 1719. p. 277.

Hæc classis a priori radiorum defectu differt, ut solos campaniformes flosculos, aut certe feminineos, sola tuba cum gracilissimo tubo constantes habeant. Non pura est. Nam & aliquæ radios habent, ut Tussilago, Petasites; aliæ radiorum imaginem, ut Xeranthemum. Deinde a Capitatis difficilius separantur, quibus eadem omnino natura est, nisi quod flosculi multo longiores sint, & tuba valde breviter incisa: deinde caput floridum planius, latius, non perinde longum, neque ventricosum. Separavit etiam in classibus naturalibus LINNÆUS n), & plerasque mucamentaceas vocat, alias inter radiatas admiscet.

I. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

I. SEMINE CORONATO.

XERANTHEMUM VAILLANT. Mem. de l'Acad. 1718. inter Capitatas.

TOURNEFORT tab. 284. LINN. n. 947.

XERANTHEMUM habet squamas calycis multorum ordinum, primas ovatas o), aristatas, intimas longe lanceolatas, pungentes, siccas omnes & splendentes, expansas, ut radiatum florem referant p). Flosculi in ambitu q) feminini stricti, longique, impositi semini villoso, quinque triangularibus r) glumis coronato. Interiores flosculi latiorens campanulam habent s), de qua vagina staminea eminet t). Discus plenus squamis longioribus, quam sunt flosculi.

*122. XERANTHEMUM herbaceum foliis lanceolatis.

GESNER ic. lign. 72.

Pharmacica Austriaca CLUS. Pann. p. 548. 549. bene.

Jacea oleæ folio minori flore C. B.

Xeranthemum capitulis inapertis Enum. p. 709.

Xeranthemum herbaceum foliis lanceolatis, patentibus, caule herbaceo LINN. Spec. II. p. 1201. cum multis varietatibus.

Xeranthemum MILLER tab. 297.

Frequens ad vias Valexiæ, circa Sedum, Sideram, Leucam, Saillon. Caules ex non magna radice numerosissimi, duri, una cum foliis lanugine tecti, foliosi. Folia linearia, lanceolata, hinc subatra, inde incana. Singulum ramum unus flos terminat, quem mense Julio inapertum reperi, sed seniori demum tempore idem autumno expanditur, calycis squamis nitentibus, albis aut purpurascientibus. Calyci similes inter flosculos bractææ.

Non fætet, et si ita fert nomen MORISONI.

I. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

II. SEMINE NUDO.

SANTOLINA TOURNEF. T. 260. p. 311. VAILLANT. LINN. n. 942.

Calyx squamosus, imbricatus, hemisphæricus v). Flosculi x) omnes androgyni y), innati semini prismatico z), quadrangulari.

*123. SAN-

b) Comm. Lit. I. c.

i) HUGHES Barbad. p. 214.

k) Praefert Eupatoria p. 48.

l) JÖRIN plant. tinctor. n. 68. KALM p. 98. LINN. reſta &c. p. 101. LINDER fargek. p. 89.

m) Ex foliis fistularibus JUNG c. 20.

n) n. 49. & & &

o) DILLEN. I. C. D.

p) TOURNEFORT A. B.

q) Majores esse, & inaequalibus laciinis DILLENIUS nov. gen. p. 100. tab. 8. A.

r) TOURNEFORT H. I.

s) Æqualiter dividi DILLEN. I. C. B.

t) TOURNEF. C. D. MILLER.

v) TOURNEF. F.

w) VAILLANT. fig. 3. TOURNEFORT A. A.

y) fig. 13. TOURNEF. B. C.

z) fig. 34.

- *123. SANTOLINA pedunculis unifloris, foliis quadrifariam dentatis LINN. Spec. II. p. 1179.
Polian Theophrasti & Dioscoridis COLUMN. ephras. p. 54. optime.
Santolina foliis teretibus I. R. H.
*Abrotонum femina a) LOBEL. ic. p. 768. BLAKWELL p. 346. incanum hispanicum BARRELLIER
 ic. 463.*

Circa *Fouly*, et si non sum certus, plantam vere spontaneam esse.
 Formosa planta, fruticosa, ex eadem radice plurimos caules pedales fundit, cum foliis
 tomento tectos. Folia nervo magno, valente, alias unice pinnata sunt, pinnis
 utrinque brevibus, obtusis, simplicibus, etiam bicollibus; alias, & in progressu
 folii etiam potissimum, pinnæ teretes, breves, ovatae quatuor, in lineis de petiolo
 excurrunt, & alterne sibi hinc & inde anterius & posterius succedunt. Flores fo-
 litarii in summis ramis longe nudis. Calyx glaber, durus, squamis ovato lanceola-
 tis, interiorum oris albentibus: discus flavus. Odor aromaticus.

II. PLACENTA PILOSA.

APSINTHIUM Cat. Gott. p. 371. PONTEDER p. 223. b)

ABSINTHII T. ARTEMISIÆ LINN. Spec.

Ab Artemisia differt placenta lanata, quæ etiam Andryalæ characterem constituit. Ex
 Sibiria plures species accesserunt.

124. APSINTHIUM foliis incanis, pinnatis, pinnis primis bilobatis, pinnulis incisis,
 lanceolatis, spicis heteromallis, floribus pendulis *Enumer.* p. 696. n. 4. Adde
GMELIN. Sibir. II. p. 63.
Absinthium CAMERAR. Epit. p. 652. BLAKWELL tab. 16.
Absinthium montanum f. romanum TABERNÆM. p. 1.
*Absinthium foliis compositis, multifidis, floribus subglobosis, pendulis, receptaculo villoso LINN.
 Spec. II. p. 1188.*

Ad vias Valeliae; sed in primis immensa copia ultra *Lavey*, qua circummitur rupes, cui ma-
 palia *Morcile* insidet. In Rhaetia ad vias. In Ponto vulgare c); ex quo nostrum
 sumere jubet *SALADIN d)*, & *MESVE e)*.

Caulis erectus, durus, angulosus, bipedalis, ramosus & foliosus. Folia superne cum
 tomento virent, inferne tomento nitente sericeo obducuntur, ad folium adpresso;
 mollia eadem & plana, nervo lato, foliaceo, latescente, pinnato, pinnis primis
 bilobatis, pinnulis inæqualiter bifidis, trifidis, quadrifidis, etiam semipinnatis, la-
 ciniis ultimis obtuse lanceolatis. Ex aliis foliorum rami ferentes spicas in unum la-
 tus vergentes: flores ex petiolis unifloris penduli. Calyx hemisphæricus, squamis
 glabris, ovatis, imbricatis, ora albente. Placenta papposa. In ambitu flosculi fe-
 minini, tubo minimo, tuba longa, bicorni: interiores in disco flosculi cam-
 pianiformes f); femina ex ovatis longa, acuminata. Discus planus, multiflorus.

Planta amara, odorata, aromatica, folia floribus tamen amariora, & viribus superiora g),
 radices non amare, aromaticæ, calidæ, stomacho amicæ h). Ante expansionem
 flores tamen meliores plus dant salis volatilis i), & recens planta plus oleum fun-
 dit k). In aqua de foliis stillante odor plantæ est, & oleum essentiale in spiritu
 plus est naturæ alcalinæ, & sal ipsum volatile concretum ad drachmam in libra ad-
 scendit. Si flores addideris, plus ineft in liquore primo acidi. Sal fixus pure alcali-
 nus est m). Vires sunt in vino n) infuso, & in tintura, cum nova semper her-
 ba repetito iterata, quæ mihi cum aqua ceraforum gratior videtur adsurgere. Cum
 fermentante melle paratam LUDOVICUS laudat o). Eadem validior fit, si in ea oleum
 stillatitum dilueris p). Ex feminibus spiritus cœruleus stillat: eadem rarius interno
 usu

- a) Abrotонum femina arboris specie fruticans candidat, circum remulos foliis seriphii modo minutim in-
 cius, floribus referta est, comantibus in summo
 fulgore auri corymbis: fuaviter olet cum gravitate
 quadam & amaro guttu *DIOSCORID. III. c. 25.*
 b) *Absinthium CELS. L. IV. c. 4. Aγνθινον ΑΡΕΤ. cur.
 αντ. L. c. 1. &c.*
 c) *BELLON. obs. p. 167. DIOSCORID. L. III. c. 23.*
 d) p. 258. b.
 e) c. 12.
- f) *BERKHEY tab. 3. n. 23.*
 g) *GEOFFROI p. 10.*
 h) *FLOYER pharmacobasani. p. 88. DIOSCORIDES &c.*
 i) *HILL. mat. med.*
 k) *FRISTL. recent. med. preſt.*
 m) *GEOFFROI p. 9.*
 n) *Vinum aplinthites jam PLINIUS habet L. XXVII.
 c. 28. & CELSUS L. VIII. c. 21.*
 o) *Oper. p. 216. Cum fecali fermentato FAHL.*
 p) *HORNAMANN. BURGGRAV.*

O

usu veniant q). In aqua coctum Apsinthium vires amittit, quæ sint in odoris partibus r); si coctio præcesserit, insipidus sal fit s) cum cubicis particulis. Princeps est medicamentum stomachicum, quod tonum fibrarum ventriculi laxatum reparet; in cruditate acida, aut hypochondriaca, magnum auxilium est: longo usu podagram avertit, proprio meo experimento t). Quare etiam in ictero extractum v), & in hydropis initis vinum x) apsinthites summo cum fructu adhibui, idque folium Cl. viris ad sanandum id malum sufficit. Nobis non videtur alvum purgare y), neque narcoticam vim fatis confirmatam puto, neque noxiā oculis potestatē. De vi calculum tollente z) perinde amplio.

Febres intermittentes superavit a), cum cortex non posset: & de succo expresso ad scrupuli pondus cum theriaca sumto, aut de oleo ad paucas guttas hausto, exītat testimonium b). In oris fætore dat MESVE c). In nimia crispatione fibrarum & intemperie calida nocet d). Equos exercitus Russici circa Agrackan Apsinthio paitos intra unam diem periisse lego e). Vermibus adversum est, ut etiam anguillas necet f), quæ in aceto vivunt. Decoctum dabant veteres g). Cerevisia, in qua Apsinthium pro lupulo h) incoctum est, minus probatur, & inebriante vi superat i). Penetrabili vi lac vaccarum k) amarore imbuit. Vina facile in acorem transitura incoctum conservat l). Salem non puto quidquam ab aliis salibus diversum habere m). Subamarum esse PECHLIN m*), sed alcalinum esse monet GMELINUS n). Eo quartanam PARACELSUS oppugnavit o). Externo usu cum vino coctum ingreditur foimenta, quibus gangræna inhibetur: tum ad ulcera fœrida p).

125. APSINTHIUM foliis sericeis petiolatis, pinnatis, pinnulis trifidis & quinquefidis.

Absinthium alpinum candidum humile C. B. ALLIONE T. I. fig. 3. I. R. H.

Artemisia foliis palmatis multifidis, sericeis, caulinis adscendentibus, floribus glomeratis, fastigiatis LINN. II. p. 1187.

Multo rario reliquis, in summis alpibus, circa glaciales montes reperitur, ut secundum magnum tractum glaciale inter vallem Ragnes & Viege, in M. Chermontana; in vallis S. Nicolai prealtis montibus, in M. Sylvio &c.

Habitus fruticosus. Ex magna radice multi caules dodrantales & humiliores. Folia radicalia sericea, longe petiolata, pinnis tantum duorum & trium parum, pinnulis unius, duorum, trium parum, laciinis lanceolatis. In caule pauca folia, perbrevia, palmata. Caulis pene absque foliis. Flores non alii, nisi in summo caule congesti, tres ad quinque, magni, maiores quam in Apsinthio 126. pene sessiles, rotundi, plani. Calycis squamæ ovatæ, subhirsutæ, ora fusca. Flosculi plures, ad quadraginta, & ultra, plerique androgyni, pauci, ad novem usque, feminini. Placenta pappo distincta. Odor aromaticus, gratus. Lapsu aliquo exītat inter Artemisias Emend. V. n. 51.

126. APSINTHIUM ex alis floridum, foliis angustis, sericeis, pinnatis, pinnulis trifidis, & quinquefidis Emend. II. n. 72. Cat. rar. n. 903.

Inter icones GESNERI æneas n. 34.

Affenzo alpino IV. PONA baldo p. 21.

Absinthium alpinum incanum C. B. Prodr. p. 71.

Artemisa n. 95. GMELIN. flor. ex herb. fccis.

An *Artemisa foliis palmatis, ramis adscendentibus, hispitis, floribus globofis, pendulis, receptaculo papposo* LINN. Olanska resa p. 285. cum ic. & Spec. II.

Putem esse *Absinthium sericeum montanum, candidum* SCHEUCHZER It. I. p. 29. tab. 3. fig. 1. cum ic.

GÆBIUS ibid. p. 512.

Hæc

*) In cruditate BUCHWALD p. 74.

r) MULLER de emend. opii p. 13.

s) GEBW. idea of plants p. 19.

t) Eo fine utebatur Carolus V. DESSENNIUS p. 845.

v) HEIDE.

x) GATRNARIA p. 141. VESLING apud WELSCH Epis. sagm. obf. 51. FEHR Absinth. p. 117.

y) SERAPIO L. VII. MESVE c. 12.

z) HAGSTROM de gener. calcul. p. 26.

a) Species hispanica QUERR. flor. Hispan. II. p. 146.

b) LANG. Remed. Brunswick. p. 110.

c) I. C.

d) GEOFROI. QUERR. II. p. 150.

e) BELL. voyages L. III. p. 223.

f) BONANNI micrograph. p. 291.

g) MESVE ad uncias octo

h) Tour through great Britain III. p. 227. de Nor. bimbræ.

i) LINDER venen. p. 547.

j) LA MOTTRAYE circa Bender.

k) SCHEND van der BECKE app. ad E. N. C. vol. I,

m) Valere ad Cassavæ amara succum HUBERT. de ea ra-

dice.

n*) Purgant. p. 111.

o) I. C. p. 295.

p) BORRICH hermet. egypt. Saf. p. 348.

q) BARTHOLIN. Eph. Nas. Cur. Dec. I. ann. 2. obf. 2.

Hæc species in alpinis minime rara est, locis lapidosis & inter rupes. In Scheidek, Mettenberg, Gemmi, Lioson, Enzeindaz, Surchamp, Richard: porro in M. Culand, Prapioz, Darbon, Dungel, Audon, Sanetsch. In Joch; in M. St. Bernhardi, in montibus vallis de Lie.

Habitus idem brachiatae radicis ligneæ, multicaulis. Caules paulo altiores, nobis pedem nunquam excesserunt, subhirsuti, semifuspi. Folia perinde sericea, plana, longe petiolata, angusta, pinnata, pinnarum paribus duobus tribusve, extrema pinna impare: pinna qualibet petiolata, tripartita & quinquepartita. Ad caulem folia pinnata sunt, duobus tribusve paribus pinnarum, & demum simplicia, lanceolata. Flores paucim per caulem in longis ex alis petiolis præfert, eorumque imi fere soli nutant, in hoc a LINNÆANA planta diversi. Flores etiam minores, calyces pallidiores, ora minus fusca, etiam alba, iidem hirsutiores. Flosculi in ambitu feminini, reliqui campanulati, flavi. Placenta papposa.

Odor etiam grata aromaticus. Infusum ad pleuritidem q) perinde adhibent, ad febres iotermittentes, ad menses pellendos, ad vulnera consolidanda. Vocant *Genipi blanc r.*, Grindelienses vero Gäßuse.

III. PLACENTA NUDA.

ARTEMISIA.

AB SINTHII TOURNEFORT T. 260. VAILLANT. p. 282.

ARTEMISIA LINN. n. 945. VAILLANT. p. 284. TOURNEFORT T. 260.

& AB ROTANI TOURNEFORT. VAILLANT. f. 23.

pleræque species.

Calyx imbricatus, squamis corniventibus, obtusis. Flosculi in disco androgyni, in ambitu feminini, obscura cum campanula, & longe bicorni tuba t).

*127. ARTEMISIA foliis sericeis, radicalibus petiolatis, pinnatis, incisis, caulinis semi-pinnatis Emend. II. n. 71. p. 31. +

Absinthium pinnatum palmatum minus, argenteo sericeoque folio BARRELLIER p. 462. BOCCONE tab. 71.

Absinthium spicatione foliis petiolatis bis trifidis, caulinis, pinnatis ALLIONE Stirp. Pedemont. T. I. fig. 5.

LINNEUS cum Apsinthio 126. confundit.

Aliquanto priori rarior, crescit in M. Javernaz, les Martinets, Prapioz, aux Ormonds, in Fouly M. & super Val de Bagnes.

Ab Apsinthio 126. certo differt. Habitus idem. Folia ad radicem perinde sericea, petiolata, tripartita. Pinna qualibet palmata, ex petiolo trifida, medium segmentum æqualiter, lateralia minus. Ultimæ laciniae lanceolatæ, obtusæ, in caule etiam magis. Folia multo quam in Apsinthio 126. latiora sunt, nervo potissimum prælato. Ad caulem sessilia eadem, semipinnata, pinnarum paribus quatuor, extrema pinna maxima, breviter trifida. Caules similes, sed non ramosi, dodrantem vix adtingunt. Petioli uniflori, recti, imi longiusculi, summi perbreves, ex alis foliorum in spicam floralem consentiunt, foliosam, superne densiorem. Calycis foliola ovata majori pro parte fusca, unde nomen. Flosculi in ambitu feminini, sola cum tuba, femine plano cordiformi. Interiores adrogyni, cum lutea campanula. Placenta nuda.

Pacter aroma spirat. Alpicolis *Genipi noir*.

128. ARTEMISIA foliis tomentosis, multifidis, floribus erectis, longe spicatis, pene selenilibus Emend. IV. p. 20. n. 55. +

Herba alba GESNERE hort. p. 244. 289. b.

Absinthium seriphium montanum candidum C. B. SCHEUCHZER It. IV. p. 328. It. VII. p. 508.

L. R. H. QUER. flor. Eff. II. p. 144.

Planta hispanica, non alpina, in calidiori Valesia frequentissima est, a Gundes ad Leucam usque, ad vias & in desertis.

Ex radice lignosa caules numerosi & ramosissimi, toti cum foliis albo tomento obducti.

O 2

Fo-

q] BERGSTRAHL. Svensk Lärd. tidskr. 1751. et si enim *A. canescens* brunneum nominatur, nimis tamen hoc rarum est.

r] GAUTIER p. 100.
s] TOURNEFORT L. M.

56 PLANTÆ FLORE COMPOSITO FLOSCULOSÆ

Folia recentia plana sunt, sicca contorquentur, & teretia quasi fiunt, lobique proprius ad se invicem accedunt. Cæterum multifida sunt, non accurate pinnata. Pinnæ multifidæ, in quinque fere lobos divisæ. Lobi acuti, simplices, bifidi, trifidi, quadrifidi; laciniae lineares, lanceolatæ. Spica florigera longa, recta, composita ex alternis perbrevibus ramulis, in quorum quolibet tres ad sex flores, in brevibus petiolis sessiles. Infimi florum fasciculi laxiores, foliis exiguis palmatis infident, supremi in spicam confluant. Flos brevis, rotundus, contractior. Calycis squamæ cavæ, ovatæ, extremæ extus tomentosæ, interiores tenues, pellucidæ. Flosculi androgyni fere seni, flavi, etiam aurantii, & pene rubri, quando juniores. Non puto feminineos intercedere. Placenta nuda. Autumno demum floret, hinc character nuper nobis innotuit. Odor aromaticus, gratissimus.

*129. ARTEMISIA foliis duplicato pinnatis, pinnulis parallelis, tomentosis *Cat. rar. Gott.* p. 372.

Absinthium ponticum CAMERAR. Epit. p. 454. cum folio.

Absinthium ponticum tenuifolium, incanum C. B.

Artemisia foliis multipartitis, subitus tomentosis, floribus subrotundis, nutantibus, receptaculo nudo LINN. Spec. II. p. 1187.

Passim cum dicerent repertiri, erat n. 126. Tamen in M. Beuerin Rhætiæ Cl. SCHINZ legit. In montibus supra Courvet ad septentrionem, au Cul des Roches prope Locle.

Planta fruticosa, caulis frondosis, spicis floralibus, in paniculam coalescentibus, floralibus grandiusculis, pendulis. Folia concinna, albo tomento obducta, pinnata, pinnis sibi parallelis, iterum pinnatis, pinnulis & ipsis parallelis, plurimum parium, lanceolatis. Calycis squamæ sublanuginosæ, ovatæ, duorum ordinum. Multi in flore flosculi; in ambitu feminini, tuba magna de gracili tubo eminenti, latis cornubus. Interiores androgyni. Placenta nuda.

Magis quam vulgare Apisinthium aromaticum est, minusque amarum v): Aqua vires herbæ habet, & oleum æthereum minus, quam ex Apisinthio, amarum: præter quod & aliud oleum adiposum adscendit, & salis volatilis urinosi portio. Etiam utilius puto, quoties vires aromaticæ desiderantur. Ad efficiam, & oleum, hoc ipsum Cl. viri præferunt x). Præferebat olim ponticum GALENU斯, ut magis aromatcam y).

130. ARTEMISIA foliis pinnatis inferne tomentosis, pinnis acute dentatis, spica paniculata, erecta.

Artemisia y) BLAKWELL tab. 431.

Artemisia rubra TABERNÆMONT. p. 7. & alba IDEM p. 8.

Artemisia foliis pinnatis, planis, incisis, subtus tomentosis, racemis simplicibus, floribus ovatis, radio quinquefloro LINN. Spec. II. p. 1188.

β Flore sulfureo VAILLANT.

γ Foliis variegatis ZANONI p. 24. tab. 17.

Non facit certa civis, et si in ruderibus & ad sepes, inque ripis fluviorum provenit. In India certe & Japonia videtur indigena esse.

Caulis tripodalis & ultra, ruber, aut virens, erectus, foliosus, terminatus insigni spica, ex floralibus spicis composita. Folia superne viridia, inferne albissima, firma, nervo folioso & eundo latiori, pinnata, pinnis acute dentatis, conjugatis, extrema trilobata. Ex alis foliorum superiorum linearium petioli florales, spicati, ramosi, floribus erectis, congestis, onusti. Flos ovatus, calyx longus, squamis tomento obductis. Flosculi ambitus simplices, tubo obscuro, tuba bicorni: reliqui androgyni, tuba breviori, modice de campanula florali eminenti. Placenta nuda, absque villo.

Planta acris, aromaticæ est, & præter solitos liquores dat oleum adiposum z), & salis volatilis urinosi benignam copiam. Sal fixus alcalinus a) est. Ab omni tempore pro enimenagoga b) planta habita est, ejusque infusum, potissimum vinosum, eo fine præscriptum,

v) GEOFROI p. 19.

x) MALOUIN *Chym. medic.* p. 274.

y) Metb medeud L. XI.

z) Artemisia absinthii modo fruticosa, majoribus & pin-
guioribus foliis ramisque, aliud genus laetus, vir-

gis latioribus: aliud tenuius flore parvo tenui,
candido, graveolente DITSCHERID. L. III. c. 110.

Add. PLIN. L. XXV. c. 36.

z) GEOFROI.

a) GMELIN I. c.

b) Folia viridia decocta sive RAYNA aristrid. p. 133.

præscriptum, tum ad balneum. Etiam fetum abegisse legas c), id quidem nimium: lochia vero urgere d), & dolores a partu superstites tollere facilius credas. Ex femine Artemisiæ Persas gelatinam e) coquere lego, in petechiis & morbis malignis utilem. Hydropem ex infuso hujus herbae superatum f) invenio. Aqua de ea herba itillans in officinis habetur: Sed ea potentior est spiritus, per fermentationem paratus, grata aromaticus. Debiliorem esse monet CARTHEUSERUS g). Extero usū ad fomenta, & vulnera sclopetaria & ambusta h) laudatur: ad balnea reficiendis post chronicos dolores viribus apta i). Moxa Japonica k), per certa testimonia, fit ex medulla caulis artemisiæ: coni ex eo fomite facti cutem adurunt, & dolores podagricos l) tollunt. Carbones ad radices Artemisiæ reperti m), vetustæ forte radices fuerint.

131. ARTEMISIA caulis procumbentibus, foliis primis fericeis, adultis viridibus, pinnatis, pinnis multifidis, lanceolatis.

Abrotanum campestre n) TABERN. p. 16.

Ambrosia altera CAMERAR. Epit. p. 597.

Artemisia foliis multifidis, linearibus, caulis procumbentibus, virgatis LINN. Spec. II. p. 1185.
Passim ad vias & rupes in calidioribus circa Roche, Aigle, Bevieux, Ebrodunum, in Valegia, Besileæ, in valle Lepontia, & Helvetia insubrica.

Fruticosa planta radice lignosa, prælonga, ramosa, capillata. Caules numerosi, fere prostrati, neque integre erecti, duri, brachiati, cubitales. Folia prima fericea, deinde levia, viridia, firmula, compressa, longis & foliorum & pinnarum petiolis, pinnata, pinnis trifidis, quinquefidis, pinnulis lanceolatis. Flores in spicas ex foliorum lateribus erectas, in petiolis pene nudis. Capitula sunt breviter ovata, squamis calycis ovatis, virentibus, oris albis. Flosculi utriusque sexus perpauci, feminini gracillimi. Pappus in placenta nullus. Odor & sapor acris, aromaticus, absque amarore.

TANACETUM LINN. n. 944. TOURNEF. t. 261.

TANACETUM VAILLANT. p. 280. & BALSAMITA Ej. ib.

& aliqua ejus Absinthia.

Plura cum Apsinthio communia habet, calycom imbricatum, magis quidem hemisphaericum, placentam nudam, flosculos duorum generum, & alia: differt squamis calycis acutioribus, flosculis femininis inæqualiter trifidis o).

132. TANACETUM foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, acute dentatis.

Tanacetum TRAG. p. 158. DODON. p. 36. BLAKWELL. tab. 464. vulgare Icon REG.

Tanacetum foliis bipinnatis, incisis, serratis LINN. Spec. II. p. 1184.

β Oris foliorum crispis TABERN. p. 10. DODON. CLARICI p. 484.

Exoticam puto, quæ GESNERI tempore nondum sponte provenerit. In altissimis quidem Rhætiae montibus repartam fuisse apud SCHEUCHZERUM p) lego: nobis nihil simile contigit: Ad ripas fluviorum, fossas & muros reperitur: Abundabat in muris sub templo majori Bernensi Aventici.

Caulis firmus, erectus, ramosus, ad quinque usque pedes adscendit. Folia petiolata, petiolo lato, pinnata, pinnis ad nervum dilatatis, multorum parium, eundo longioribus, viridibus, glabris. Pinna quælibet semipinnata, pinnulis ultimis confluentibus;

c) P. AMMAN. med. crit. p. 6.

d) BUCHWALD p. 34. 35.

e) MULLER Saml. Russ. Gescb. VII. p. 97. 98.

f) SPINDLER obf. 55.

g) Mat. medic. II. p. 456.

h) Eph. Nat. Cur. Vol. II. obf. 195.

i) GEOFFROI.

k) Ex artemisia sinica latifolia parari RUMPF L. VIII. c. 54. tñ RHYNE p. 26. siccatis summis plantæ partibus. inter manus fricatis, fibris rejectis, servata medulla. Non bene negant Jesuitæ Recueil d'Obser. curieuses II. p. 114. 115. Nam confirmat ex nostra planta Moxam esse CLEYER ad SCHREFFER Introd. n. 14. & Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 4. obf. 1. & tñ RHYNE arthrit. p. 96. & in China no-

stram Artemisiæ nasci nuper vidit Cl. OSSEK p. 242. Conf. BIRCH T. IV. p. 119.

l) BUSCHOFF in proprio libro. Guilielmus TEMPLE in se ipso expertus.

m) BUDÆUS p. 1152. ad herbam S. Johannis CARDAN. variet. p. 119. Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 10. obf. 128. MANGET. ad BARBETTE p. 7.

n) Abrotanum herba fruticosa amarissima, tertio gradu calida; tritum datur ad algores periodicos SUIDAS I. c. 4. Acre medicamentum fuisse ex Poetis adparet, quod cautum medicum requireret. Vulnera purgabat CELSUS V. c. 5. Amarum & calidum fuisse, tum mortanum, tum campestre PLINIUS L. XXI. n. 92.

o) TREW. ad BLAKWELL. LINN.

p) In posthumis.

tibus: semipinnulæ acute lanceolatæ, saepe bidentatæ. Florum umbellæ planæ, nudæ, summos ramos terminant. Flosculi numerosissimi, flavi q).

Planta amara, aromaticæ, Apfinthiis congener. Succus chartam cæruleam rubefacit r), & etiam in fale fixo acor supereft s). Quare tonum solidarum partium confirmat, & vires vitales excitat: sudorem movet, ventriculum roborat. Ad cachexiam succus majori dosi quatuor unciarum perinde prodeft t), ut Apfinthium; tum ad intermittentes v) febres. Hylericis florum ficcatorum drachma pro magno remedio datur x). Decoctum cum tanaceto vinum album in podagra ad ventriculum converfa calens exhibetur y), magna cum spe. Vermes z) necare & pellere putatur, si juniores inprimis ramos exhibueris, et si ejus semen non est verum semen contra a). Urinam pellere b) lego. Succus ad pleuritidem datur c), & aqua amara ad rheumatismos d). Externo usu cum vino cocto abortum præcavere legitur e), & fetui robur addere f), & dolores spurios sedare g). Vaporem per inferiora suscepsum menstruas purgationes expedire h), in balneo incoctum ante partum in septentrione adhiberi i) audio. Folia contusa inter caput & pileum polita defatigatos solari BOCONE k). Rarius tamen a Medicis præscribitur.

*133. TANACETUM foliis ovatis, integris, ferratis LINN. Spec. II. p. 1184.

Balsamita major DODON. Comm. p. 299.

Mentha hortensis corymbifera C. B.

Balsamita mas BLAKWELL t. 98.

Non credebam veram indigenam esse. In pago tamen *Moutrou* late sparsa, suis lauretis celebri, paßim ad viam provenit. Circa *Lugano*. Ibi facile putem indigenam esse. Odorata planta, mihi quidem nimis dulce olens. Caules cubitales, firmi, valde ramosi, in summis ramis umbellas florum laxas gerunt. Folia ovata, aut elliptica, circumferrata, tota molliter hirsuta. Flores lutei, in petiolis nudis, ramosis.

Vires odor permittit, parum tamen officinis nota est. Ad dysenterias avertendas in primis valere PORTIUS l).

CARPESIUM LINN. n. 948.

CONYZOIDES TOURNEFORT Mem. de l'Acad. des Sciences 1706.

A Tanaceto potissimum squamis calycis reflexis differt. Flosculi omnes campaniformes, quinquefidi sunt, in ambitu tamen feminei, conniventes, in centro patentes & androgyni.

134. CARPESIUM floribus terminalibus LINN. II. p. 1029. HILL. II. t. 82.

Ajfer cernuus COLUMN. p. 251. 252. columnæ flore citrino BARRELIER ic. 1142.

Conyzoides flore flavescente TOURNEFORT l. c.

Michelfeldæ C. B. In Goldey prope Unterseen, & abunde legi inter menthas, & asteres aquaticos, ad pedem M d'Arvel inter Rennaz & Villeneuve.

Caulis valde ramosus & foliosus, pedalis & cubitalis, asper. Folia hirsuta, subaspera, elliptica, lanceolata, rariter ferrata. Flos singulum ramum terminat; eum ambit corona foliorum mollium, undulatorum, inæqualium, lanceolatorum. Maturi iidem ex lato pediculo nutant. Calycis prima folia, qualia plantæ universæ, longa, reflexa: sequentia breviora, apice pariter reflexo, ultima fere alba, apice non reflexo. Placenta nuda: semina longa, elliptica, acuminata, striata. Flosculi in ambitu graciles, quinquefidi, circa tubam bicornem contracti, feminini, staminibus destituti. Flosculi interiores multorum ordinum, androgyni, majori campanula, radiata, albida, tuba lutea.

F L O S-

q) TOURNEFORT l. c. A. D. BERKHEY tab. 3. n. 22.

r) Projet &c. in Ad. Paris. p. 222.

s) Gmelin l. p. 237.

t) PONTEDERA.

u) ibid.

x) F. GHERLI observat. 58;

y) BRADLEY new improv. p. 314.

z) TRAGUS, FISCHER p. 80. C. HOFMANN. ANDRY des vers c. 9. BUCHWALD p. 267.

a) ELSHOLZ Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 3. obs. i. CHOMEL plant. us. II. p. 441.

b) BOCCONE mus. di fiz. p. 191.

c) BUCHWALD l. c.

d) Anciens Mémoir. II. p. 183.

e) CRATO.

f) Oecon. Pflanz. hist. XI. p. 15;

g) ibid.

b) S. PAULI quadrupart.

i) LINN. flor. Lap.

k) Observat. p. 80;

l) Med. milit. p. 156. 157;

F L O S C U L O S Æ

II. PLACENTA NUDA.

II. SEMINE PAPPO CORONATO.

C O N Y Z A LINN. n. 950.

C O N Y Z Æ VAILLANT. p. 298. & TOURNEFORT T. 259.

pleræque species.

Calycis squamæ imbricatæ, multorum *m*) ordinum, squamis, ut in astere, apice patulis. Flosculi in ambitu feminini *n*), campanula destituti, reliqui androgyni *o*). Semen coronatum, pappo simplici *p*).

135. CONYZA foliis ovato lanceolatis, rariter ferratis, floribus umbellatis *q*).

Conyza major q) MATTHIOLI p. 870. CAMER. Epit. p. 612. vulgaris C. B. I. R. H.*

Conyza foliis lanceolatis, acutis, caule annuo, corymboso LINN. Spec. II. p. 1205.

Ad vias, sepes, in collibus, & sylvis.

Multa habet similia Carpesii. Caulis erectior, firmus, tripedalis, ramosus, & in summa parte laxe umbellatus. Folia mollia, hirsuta, subtus incana, mollia, ex ovatis aut ellipticis fere lanceolata, rariter ferrata. Petioli florigeri ramosi. Calyx pene cylindricus; prima ejus folia magna, ex ovatis lanceolata, pene tota viridia, reliqui ordines sola parte ultima virent, qua amant a toto calyce recedere. Feminini flosculi multi, absque campanula, nisi tubum florale velis perangustum; tuba ipsis prælonga, purpurea. Interiores flosculi androgyni, flavi. Semen longe ellipticum, fulcatum.

Odor leniter, neque absque gratia aromaticus, TRAGUS ait emmenagogam esse: vix tamen officinis nota est.

E U P A T O R I U M *r*) LINN. n. 935.

E U P A T O R I I TOURNEFORT. T. 259. VAILLANT. p. 302.

multæ species.

Calyx Solidaginis *r*)*, squamis imis ovatis, interioribus linearibus, lanceolatis, longioribus, rectis, apice non patulis. Flosculi omnes androgyni *s*), calyce longiores, tuba longissima *t*). Pappus simplex, brevissime plumosus.

136. EUPATORIUM foliis ovato lanceolatis, tripteris.

Eupatorium adulterinum FUCHS p. 265.

Eupatorium avicenne BLAKWELL tab. 110. cum charactere.

Fingerd dutch agrimony HILL III. tab. 98.

Eupatorium foliis digitatis LINN. Spec. II. p. 1173.

B Foliis integris neque digitatis RAI Syn. III. p. 180.

Prius quidem vulgo in humidis: alteram varietatem reperi ultra Lavey eundo vers les Isles; tum circa Gernsheim in palatinatu.

Caules hirsuti, quadranguli, tripedales & sepedales. Folia conjugata, quam notam VAILLANTIUS genericam, LINNAEUS etiam classificam facit, ex crasso pediculo ternata, omnibus foliolis subhirsutis, acute ferratis, medio maximo, ovato lanceolato. Id alias folium adest, & lateralia illa bina deficiunt, alioquin multo minora. In summo caule umbella plana, densa. Flosculi & tubæ purpureæ, etiam albæ. Semen longum, gracile, pyramidale, basi arcta.

Odor acris, sapor petamarus. In destillatione *x*) præter acidos liquores etiam salem vo-

P 2 latilem

m) TOURNEFORT ut in A.

n) VAILLANT. fig. 25.

o) ibid. fig. 14.

p) VAILLANT. fig. 37. 38.

q) Cunilago que Conyza PLIN. hist. nat. L. XXI. n. 29.

q)* Conyza major caule bicubitali, foliis latioribus, gravi odore. Folia olive similia, hirsuta, pinguia. Flos caducus lutei coloris, qui in pappum abit Dioscoridis III. c. 119.

r) Eupatorium herba fruticosa, caule unico, ligneo,

nigricante, recto, tenui, hirsuto, cubitali, etiam ampliori: foliis per intervalla quinquefolii, aut cannabis potius similibus, quinquepartitis, aut amplius divisis, per ambitum ferratis. Semen medio ex caule erumpit, pilosum, deorsum spectans, quod siccatum nostribus adhaeret. DIOSCORID. IV. c. 37: POM. L. XXV. n. 29. Videtur nostrum.

r)* TOURNEF. A. K. L.

s) IDEM C. E.

t) TOURNEFORT D. C.

x) GEOFROI p. 453.

latilem urinosum fatis abunde fundit, etiam concretum, & oleum adiposum. Ex GESNERI y) experimeto decocta radix, ad pugillum, alvum movet, & vomitum, quem effectum CHOMELIUM non vidisse mireris, nisi parca dosi usus est. In ictero cachexia & hydrope rusticorum medicamentum est z), ut etiam post paracentesin infuso florum utantur a). Febres intermitentes, ulcera pedum putrida, infuso Eupatorio debellari BOERHAAVIUS. Dosis succi unciae, extracti drachmæ. Non alio medicamento scorbuticos in Turcia fostrores sibi mederi TOURNEFORTIUS. In fomento vulnerarium est b), ad hydropica crura, & tumentia scrota apprime utile c).

CACALIA d) TOURNEFORTII T. 258.

VAILLANT. p. 306. LINNÆI n. 933.

Calyx cylindricus, ex paucis squamis, fere quinque d*) conglutinatus, ut monophyllos videatur e). Flosculi paucissimi, androgyni, quadrifidi f).

137. CACALIA foliis cordatis, serratis, longissime petiolatis, floribus umbellatis.

Cacalia alpina HILL. III. t. 109.

Cacalia foliis reniformibus, acutis, denticulatis, calycibus subtrifloris LINN. II. p. 1170.

a. Varietas foliis subtus albentibus & tomentosis, junior, aut alpina.

Cacalia incana folio CLUS. Pannon. p. 500. 501.

Cacalia foliis crassis, hirsutis C. B. Basil. p. 58. SCHEUCHZER It. I. p. 32.

b. Flore albo BURSER.

c. Foliis profunde sectis SCHEUCHZER.

d. Foliis subtus glabris, adultior aut montana.

Tussilago alpina f. *montana* DALECH LUGD. p. 1052.

Cacalia glabro folio CLUS. Pannon. p. 501.

Cacalia GHINI DE CHOUL quer. p. 87.

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & *glabris* C. B. SCHEUCHZER It. I. p. 32. IC. ROBERTI 52.

GESNER it. lign. LXXI.

b. Flore albo PONTEDERA.

Frequens in montanis dumetis Juræ M., vallis *Emmia*: tum in alpinis non altissimis, *Dansez*, *Luan* &c.

Caulis cubitalis & ultra, foliosus, & ramosus, tamen per intervalla. Folia petiolata, infima etiam longissime cordata, etiam latiora, renis similiora, semilunaribus dentium intervallis: subtus alias tota glabra, alias nervis hirsutis, demum tota tomentosa, & una crassiora, Summus caulis ramosus, in ramis subdivisis latam & densam umbellam gerit. Flosculi tres ad quinque, purpurei, tum tubæ, & calyx. Semina quadrangula, longa, fulcata.

PETASITES.

TUSSILAGO LINN. n. 952.

PETASITES TOURNEFORT. T. 258. VAILLANT.

& TUSSILAGO TOURNEFORT. T. 267. VAILLANT.

Tussilago equidem vera planta radiata est, tum *Petasites sibiricus*, quem GMELINUS pinxit, & nostræ alpes non habent. Reliquæ species flosculosæ sunt, aliæ flosculis omnibus androgynis, aliæ admissis flosculis femininis. Summa tamen adfinitas habitus fecit, ut cum LINNÆO *Petasites radiatus* cum non radiatis relinquamus. Cæterum *Petasites* cum *Cacalia* habitu convenit, diversus calyce imbricato, squamis multorum ordinum, flosculorum numero multo majori, & flore obesiori. Adde habitum caulis in omnibus speciebus aphylli, foliis squamis coloratis, teneris, & tenuibus adspersi.

I FLOSCULIS

y) Epist. p. 61. & 121.

z) CHOMEL. BUCHWALD p. 120.

a) BLAIE.

b) TEAGUS.

c) CHOMEL. SCOPOLI p. 368.

d) *Cacalia Leontice* semine margaritis simili, foliis ma-

gnis, albis, & quibus mediis caulis emicat, rectus, albus, florem gerens oleæ similem: in montibus nascitur DIOSCOR. III. c. 118. PLIN. L. XXV. n. 85. Ejus radix ad tuessim valet PLIN. L. XXVI. n. 15.

d*) ad decem LINNAEUS.

e) TOURNEFORT D. D.

f) LDEM B.

I. FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

- *138. PETASITES ^{g)} floribus dense spicatis, flosculis androgynis.
Petasites DODON p. 597. H. AICHSTÄTT hibern. tab. 5. fig. 1. BLAKWELL tab. 222.
Tuſſilago major CAMER. Epit. p. 592.
Oval beaded butterbur HILL. T. III. tab. 90.
Tuſſilago thyrsò ovato flosculis omnibus hermaphroditis non CLIFF. sed Spec. II. p. 1215.
 3 Flore albo, vera varietas calyce albicante, in valle *Chapuisé*.
 Ad rivos passim vulgaris.
 Radix magno ex tubere ramosa, lineata & anulis percursa. Caulis floriger primo vere
 erumpit, dodrantalis, & pedalis, simplex, purpureus, squamis concoloribus ad-
 spersus. Superior pars caulis ex petiolis producit florum fasciculos, qui sensim ma-
 gis congesti in ovalem spicam colliguntur. Stipulae latiusculæ, longe aristatæ. Ca-
 lyx quasi campaniformis, ruber, quatuor squamarum ordinibus: ejus folia appressa,
 æqualia, longe lanceolata, sœpe obtusa. Flosculi albi, rubris lineis picti, aut rubri,
 a decem ad viginti, speciosi ^{g)}, quinquefidi, omnes androgyni; vidi tamen ali-
 quando in ambitu femininos ^{h)} etiam fuisse, cum tuba bifida, de gracili tubo emi-
 nente. Erant androgyni 20 & 24. cum femininis 5. 6. Semen perfectum sub femi-
 ninis. Plerumque tamen soli sunt mares. Vagina staminum de flore eminens, pur-
 purea. Post thyrsum floralem Majo mense folia succedunt amplissima, terræ impo-
 sita, longo pediculo, cordata, tamen cis mucronem latiora, margine dentato, in-
 tervallis dentium semilunaribus, subtus lanugine adspersa, aut tota tomentosa.
 Radix acris, aromatica, sapore non ingrato, & resinoſo, si verno tempore ⁱ⁾ effodias.
 Inter alexipharmacæ numeratur, sudorem movet, in asthmate laudatur ^{k)}. Buboni-
 bus tusa in peste imponitur: & in podagra ^{l)}. Vapor tollit podagram ^{m)}. Recens
 demessa folia concisa pecori non displicant ⁿ⁾.

II. FLOSCULIS IN AMBITU FEMININIS.

I. TUBULOSIS.

- *139. PETASITES spicis laxis, umbellatis, flosculis plerisque androgynis Emend. IV. p. 58.
 Icon GESNER lign. 70.
Petasites flore albo CAMERAR. Epit. p. 593. LA CHENAL diff. inaug. p. 8.
Loose spiky butterbur HILL. T. III. tab. 90.
Tuſſilago thyrsò fastigiato, flosculis feminineis nudis, paucis LINN. Spec. II. p. 1214.
 Prope Muttenz im Engethal Cl. LA CHENAL. Abunde & magna copia in sylvis subal-
 pinis, & ad fluviorum ripas in *Chapuisé*, *Ormond dessus* &c. A la Combe de Valan-
 vron, & sous le Cret de la Ferrière Cl. GAGNEBIN.
 Huic folia magis tomentosa, spica multo laxior, lata, pene umbellata, petioli longio-
 res magis ramosi, diffiti; Stipulae in petiolis longiores, neque latæ, neque ari-
 statæ. Calycis folia duplo longiora, magis subulata & acuta. Flosculi majores,
 albi, etiam carnei, plerique androgyni, cum paucis femininis, ut etiani nullos
 viderim.
 In isto semiflosculos ligulatos quinque ad decem vidit Cl. LA CHENAL.

- *140. PETASITES floribus spicatis, pendulis, petiolis multifloris, calycibus æqualibus,
 flosculis paucissimis androgynis Emend. IV. p. 21. n. 59.
Petasites major & *vulgaris*: prima species RUPP. p. 153.
Petasites major floribus longis pediculis insidentibus DILLEN. hort. Eltham p. 309. ic. 237. ut
 tamen ventricosus calyx a nostris dissentiat.
Tuſſilago thyrsò oblongo, flosculis feminineis nudis plurimis LINN. Spec. II. p. 1214.
Longspiked Butterbur HILL. T. III. tab. 90.
 Gottingæ ad papiri fabricam Wendensem. Circa Birsam & Wiesam Cl. LA CHENAL ^{n*)}.
 Fere ubique ad Suzam. In montanis Juræ au moulin de Renan: sed abunde in
 subalpinis, *Chapuisé* & *Ormond dessus*.
 Habitus potius amplior. Scapi altiores, cubitales & ultra: flores multo minores, in
 hoc

^{g)} Petasiti pediculus cubito major, crassitudine pollicis, ^{k)} BUCKWALD p. 197.
 a quo prægrande folium, galeri modo amplum, ^{l)} WOOD Epist. ad RAIUM.
 quasi fungus dependet DIOSCORID. IV. c. 103. ^{m)} KRAMER p. 22.
^{g*)} TOURNÉFOIT tab. 251. A. B. C. ⁿ⁾ SCHEEGER Saml. III. p. 65. BERNHARD Wiesenb.
^{h)} IDEM D. G. p. 193.
ⁱ⁾ S. PAULI, ^{n*)} Diff. inaug. p. 7.

hoc genere minimi, multo numerosiores, petiolis biuncialibus, ramosis, floribus ob pedunculorum longitudinem, sœpe pendulis. Calycis squamæ ovatæ, parum lanceolatae, quasi pali in unum regularem ejusdem ordinis circulum disponuntur. Pappus etiam in juniori flore ultra calycem eminet. Flosculi pene omnes feminini, androgynus unus, aut alter. Tubæ pappi longitudine.

- *141. PETASITES floribus spicatis, erectis, foliis calycinis lanceolatis, flosculis paucissimis androgynis *Emend. IV. p. 21. n. 60. II. n. 78.* +
An *Cacalia tomentosa* C. B. *Prodr. p. 102. SCHEUCHZER It. II. p. 130. tab. 18. It. IV. p. 331.*
Nunquam æque pauciflorum petafiten vidi.

Petasites minor SCHEUCHZER *It. VI. p. 425.*

In alpinis, au Torrent des males pierres, versus la Joux verte : in valle *Chapuisse*, in M. *Breitlauwenen*, & alibi ; à Roulier mairie à la brevine, & versus *Bellelai*. Amat iste tomento esse densiori & magis laneo, utrinque abundante. Folia sœpe triangularia, Squamæ ad caulem omnium maximæ. Spica multo quam in n. 140. brevior, petiolis plerumque unifloris, etiam bifloris, sed pro floris portione brevioribus, stipulosis, magis erectis, nunquam pendulis. Flores multo majores, quando adoleverunt: nunquam penduli. Squamæ calicinæ minus ordinatæ, lineares, acute lanceolatae, virentes, cum fusco villo adsperso : tubæ prælongæ, ut se super calycem efferant, dum flos viget, & filamentis suis Eupatorium imitantur : tubæ enim duplo pappo longiores sunt, dum flos integer est. De pappo unus alterve flos androgynus eminet, reliqui feminei sunt, tubo perangusto, longa tuba.

Varietatem rubris calycis apicibus, tubisque reperi in M. *Chapuisse*.

Omnibus computatis adfinis est prioris, & cum omnibus, quæ adnotavi, discriminibus, forte non satis diversa.

Radiatum petafiten nos nullum habemus.

142. PETASITES scapo unifloro, foliis reniformibus.

Icon GESNERI n. 42.

Tussilago alpina L. CLUS. *Pœm. p. 496. 497. evanida canescente folio*, & *Tussilago alpina glabro folio* EJ. & p. 498. 499.

Tussilago alpina rotundifolia canescens C. B. SCHEUCHZER *It. IV. p. 332.*

& *Petasites alpina rotundifolia minima canescens* EJ. *It. VII. p. 516.*

Tussilago scapo subnudo, unifloro, foliis cordato orbiculatis, crenatis LINN. *Spec. II. p. 1213.*

Crimson butterbur HILL. *II. tab. 19.*

β Flore albo.

Rubello flore in sylvis locisque umbrosis Juræ & alpium non rarus. *Albo flore* J. GESNER supra thermas Leucenses reperit, ad radicem montis glacialis, quem ab iis thermis solent adire.

Habitus a prioribus diversus. Caulis, qui idem radix est, prosternitur & subinde folia edit, mistasque foliis radices, & denique erigitur, floremque profert, rotundior, quam priores species. Folia firmæ carnis, venosa, ut adfinitatem adgnoscas; ju-niora tomentum habent, quod adulta dejiciunt. Figura renis est, dentesque in am-bitu acuti. Scapus dodrantalis, paucis foliis, ovato lanceolatis, adspersus. Flos unicus, speciola magnitudine, cum calyce rubro. Flosculi feminei unum ordinem efficiunt, fere deni, tubo minimo, bifido. Androgyni ad trigenos usque, tuba eminentia. Semina prismatica, striata.

II. FLORE RADIATO.

143. PETASITES scapo unifloro, flore radiato.

Icon GESNERI lign. 67.

Tussilago o) CAMER. Epit. p. 590. 491. vulgaris IC. REG.

Tussilago f. farfara BLAKWELL *tab. 204.*

Common Coltfoot HILL. *T. II. tab. 19.*

Tussilago scapo imbricato, unifloro, foliis subcordatis, angulosis, denticulatis LINN. *Spec. II. p. 1214.*

Nihil frequentius in agris argillosis, uidis, ad vias & in fossarum aggeribus.

Scapus

o) *Tussilagini* folia sunt majuscula quam hederæ, sex, septem a radice, subalbida a terra, superne vi- rentia, in plures angulos excurrentia. Caulis palmarum altus: flos luteus vere prodit, quo una cum caule

confusum exiutus Radix tenuis, supervacua. Hæc DIOSCORIDES III. c. 109. Omnia nostra. Chamæleuce f. farfara nascitur secundum fluvios PLIN. L. XXIV. n. 85. & XXVI. n. 16. cum descriptione. Equi ungula MARCELL. p. 121.

Scapus floralis, ut in plerisque aliis Petasitis speciebus, primo vero solus prodit, squamis adspersus frequentibus, semipedalis, uniflorus. Folia ad terram utcunque cor-diformia, sed angulosa, ferrata, intervallis dentium semilunaribus. Calyx fit uno ordine foliorum longorum, in cylindrum conjunctorum p), quibus aliqua ad basin accedunt, ut in senecione. Semiflosculi patuli q), numerosissimi, flavi, per angusti r): feminini campanulati, magni s), trigeni, tuba clavata.

In fale fixo acor supereft t). Folia viscida, subamara, lenire dicuntur & aperire: in morbis pectoris, tuſli, phthisi, asthmate, cum floribus infusa, aut cum aqua cocta adhibentur, & fumus v) denique plantæ incensæ, cujus ad tuſlim v*) usus antiquissimus est. Decocta cum tuſfilagine aqua etiam in Scrophulosis utiliter adhibita fuit x). Succum abunde sumtum ad calculum commendant y). Elementa radicis cum taraxaco conuenire invenit Cl. CARTHEUSER z). Ex lanugine radicis fomes paratur a).

CHRYSOCOMA a*) LINN. n. 939. DILLEN nov. gener. t. 14.

CONYZÆ ſpec. TOURNEF. & VAILLANT.

Calyx imbricatus, squamis linearibus, acuminatis. Flosculi omnes androgyni.

*144. CHRYSOCOMA.

Linaria tertium genus TRAG. p. 358.

Oxyris austriaca CLUS. Pann. p. 310. 311.

Chrysocome DIOSCORIDIS & PLINII COLUMN. Ecphras. p. 81. 82.

Linear goldenloks HILL. III. tab. 94. folio lato.

β minor TABERNÆM. p. 825.

γ flore speciosiori Hort. flor. p. 129.

Paffim de rupibus durioribus erumpit an Chalet prope Aigle, prope Rupem à la Marbrière: in rupibus Paſſgartſtub prope Biennan, Neocomi, à la Bonneville. Circa Fouly &c. Caules virgati, foliosi, longe simplices, cubitales, & ultra, ex summitate ramosi. Folia lini similia, linearia, lanceolata, glabra, viridia. Flores in umbellam spicatum, ex petiolis unifloris foliosis. Hi sub flore intumescunt b). Calyceum paulatim folia, universæ plantæ foliis similia, & linearia ordiuntur, deinde imus calyx, ex squamis imbricatis conpositus, ut in solidagine c). Flosculi flavi, magni, omnes androgyni. Semen villosum, pappus ochroleucus, aut rufus.

F I L A G O.

ELICHRYSUM c*) TOURNEFORTII T 259. VAILLANT. p. 290.

& FILAGO VAILLANT. p. 296. TOURNEF. ib.

GNAPHALIUM d) LINN. n. 946.

& FILAGO LINN. n. 995.

Calyx imbricatus, squamis simplicibus e), aut lanceolatis, ovatis, conniventibus. Sexus in hoc genere omnes reperias, plantas flore mere androgyno, mixto ex flosculis femininis f) & androgynis g), & sexibus demuni tota planta distinctis.

Q. 2

Commune

a*) Chrysocome fruticat, palmi altitudine, corona specie coryborum, hyssopi simili, radice hirsuta veratri nigri, calida, cyperum æquante DIOSCOR. L. IV. c. 50. non est nostra.

b) DILLRN. ic.

c*) Helichrysum, quod & Chrysanthemum vocant & amaranthum, ramulo candido, virenti, recto; firmo: folia intercallo distincta, angusta, abrotano similia: coma aurea in orbem umbella rotunda, radice tenui DIOSCOR. IV. c. 52. Non est nostra.

d) Τραχαλος tomentum, quo culcitæ fulciuntur SUT. DAS p. 487. Τραχαλος centunculus MARCELL. p. 203 Gnaphalium foliis albis mollibusque, aliqui pro tomento utuntur DIOSCORID. L. III. c. 115.

e) VAILLANT. fig. 2. TOURNEFORT B. I.

f) TOURNEFORT H. & in filagine G. H. F.

g) VAILLANT. fig. 14. TOURNEF. C. E. & in filagine B. D.

p) TOURNEFORT T. 276. A.

q) ibid. A. B. C.

r) ibid. G. F.

s) ibid. D.

t) GMELIN L. c. p. 237.

v) Vapor PLIN. L. XXVI. n. 16. radicis nidor IDR. L. XXIV. n. 85. & foliorum fumus & radicis suffusus DIOSCORID. Fumus atidæ tuſfilaginis ore haſſus BRASSAVOLA rat. viii. n. IV. Add. BUCHWALD p. 279.

w*) Ad tuſlim equi ungulam laudat MARCELLUS. Hecticum hominem sola tuſfilagine cum paucō pane ſe ſanasse KRAMER med. milit. II. p. 175. Recens radix ad catarrhales pectoris congeſtiones optima DETHARDING method. p. 154.

x) FULLER gymnaſt. p. 87. 88.

y) Comm. Lit. Nor. 1736. p. 394.

z) Mat. medic. part. poſt. p. 416.

a) SCALICEE ſubtilit. exerc. 180.

Commune omnibus speciebus est lanuginosas esse, & diductis foliis fila agere: frequens etiam est calyci nitorem habere metallicum, quæ Elichrysa sunt TOURNEF. & VAILLANTII. Filagine angulo b) calyce, aut acutis squamis, summa adfinitas cum aliis, terete calyce speciebus, vetat separare, & genus multo magis naturale est, quam sit Petasites: pluscula etiam LINNÆI Gnaphalia calyce sunt acuto.

I. FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

- *145. FILAGO foliis linearibus, oris contractis, ramis simplicissimis, umbella convexa terminatis.

Stoechas citrina tenuifolia Narbonensis I. B. III. p. 154.

Elichrysum sive Stoechas citrina minor BARRELIR ic. 410. forte & n. 409.

Gnaphalium fruticosum, foliis linearibus, ramis virgatis, corymbo composto LINN. Spec. II. p. 1192.

Est inter meas ex plantis CONSTANTII, addito loco natali supra Blonai. Ibi mea cura requisita non potuit reperi. Suspicor ex horto aliquo casu elapsam, alicubi loco inculto getminasse.

Radix lignosa. Caules duri, ut in plerisque Gnaphaliis solent, numerosi, virgati, erecti, cubitales, toti foliosi, non ramosi. Folia rorismarini, oris contractis, linearia, acuta, tomento obducta. Umbellæ caules terminant, densæ, convexæ, florum obscure luteorum, non valde splendentium, hemisphæricorum. Petioli uniflori & biflori, squamæ calycis ovatae.

STOECHAS citrina in fabuletis Germaniæ adeo frequens, nondum in Helvetia reperta est. Etiam huic speciei flosculi omnes androgyni sunt.

- *146. FILAGO foliis lanceolatis, viridibus, subtus tomentosis, floribus umbellatis.

Gnaphalium Americanum CLUS. hisp. p. 327. Tann. p. 496. I. B. III. p. 162.

Gnaphalium herbaceum foliis lineari lanceolatis, acuminatis, alternis, caule superne ramoso, corymbis fastigiatis LINN. Spec. II. p. 1198.

Everlasting Cudweed HILL. t. 103.

American livelong PETIVER t. 18.

Cum & in Kamtschatka, & in Anglia ad ripas fluviorum proveniat, hic recensendum putavi, quod in aspero colle prope villam Drakau super Arolam fl. abunde nascatur, quo loco & olim legi, & nuper. Potuit tamen olim ex horto aliquo eo aberrasse.

Caulis tomentosus, foliosus, bipedalis, & ultra. Folia viridia, inferne tomentosa, elliptica, lanceolata. In summis ramis umbellæ laxæ. Petioli ramosi. Calycis squamæ, qua parte coloratae sunt, albæ, absque splendore. Flosculi omnes androgyni, ex luteis virides, staminum vagina eminente crocea, deinde fusca. Pauci aliquando feminini flores admiscentur. Planta in America nata circa Neu-Göttingen Carolinæ australis, missa ab optimo BORNEMANNO, tamen differt, rubiginosis pilis caulis, calycis squamis minus obtusis.

II. FLOSCULIS IN AMBITU FEMININIS.

IN CENTRO PAUCIS ANDROGYNIS.

- *147. FILAGO foliis mollissimis, tomentosis, obtusis, umbella convexa, electrina Cat. rar. u. 908.

Jersey livelong PETIVER tab. 18. & in Phil. Transact. n. 378.

Chrysocome altera CLUS. hisp. p. 267.

Chrysocome citrina supina, latifolia, italicica BARRELIER ic. 367.

Gnaphalium herbaceum foliis semiamplexicaulibus, ensiformibus, repandis, obtusis, utrinque pubescens, floribus conglomeratis LINN. Spec. II. p. 1196.

In Helvetia passim. Circa scaturiginem Heilbad thermarum Leucensium. In Valegia ad vias inter Sedunum & Leucam. Trans alpes circa Chiavennam, Bellinzonom, Morbegno &c.

Caules ex eadem radice numerosi, erecti, toti cum foliis albo tomento obducti. Folia copiosa, linearia, fine obtuso, mollissima, vaga, undulata, convoluta. In summis caulibus umbellæ ramosæ, convexæ. Petioli multiflori. Calyx hemisphericus, squamis viridibus, margine argenteo cum flavi admisti tinctura, ut color ex auro & argento temperatus nascatur. Flosculi feminei, albidi, androgyni, subflavi.

148. FILA-

b) VAILLANT. fig. 5.

148. FILAGO foliis linearibus, alis spiciferis.

English livelong PETIVER tab. 18.

Filago Germanica altera secundum folia florida LOBEL advers. p. 201. ic. p. 482.

& *Gnaphalium anglicum vel Belgicum, folio longiori LOBEL ic. p. 482.*

Gnaphalium rectum I. B. III. p. 160.

Gnaphalium caule simplicissimo, floribus sparsis LINN. Spec. II. p. 1200.

Icon OEDERI tab. 254.

Abunde in collibus, dumetis, sylvis, Bernæ etiam vulgatissima.

Caulis albi, tomentosi, numerosi, recti, ab imo ad summum ramosi, ramis brevibus, folia non superantibus. Folia linearia, acuta, viridia, tomento cinereo obnupta, subtus tota lanuginosa. Ex alis foliorum petioli valde tomentosi, sexfiori, aut ultra, toti floribus obducti. Ex ipsis minoribus spicis una magna & erecta, angusta spica coalescit. Flores cylindrici, squamæ calycis virides, lanceolatae, spadiceo notatae, ora pallente & nitida. Flosculi feminini plurimi, androgyni quatuor aut quinque.

Foliis ad decem lineas latis in M. Gotthardo reperi, & in M. Fouly floribus nigerrimis, in spicam congestis vix triunciale.

149. FILAGO caule simplicissimo, spica pauciflora terminato *Emend. II. n. 77.*

Leontopodium parvum LOBEL ob folia inter flores.

Gnaphalium alpinum, incanum & punicum BOCCONE plant. rar. p. 40. tab. 20.

Gnaphalium supinum Lavandulae folio BOCCONE t. 85. p. 107.

Gnaphalium umbellatum minintum SCHEUCHZER It. IV. p. 335. ex loco natali.

& *Gnaphalium oblongo folio EJ. It. II. p. 134.*

An *Gnaphalium farmentis procumbentibus, caule simplicissimo, capitulo terminali aphylo, floribus oblongis LINN. Spec. II. p. 1199.*

In altioribus alpium ubique in Gotthardo, Scheidek, Furka, Javernaz, les Martinets, Jeman, montibus supra vallem de Bagne, S. Bernhardi, Fouly, Wängenalp, Speluga &c.

Nostro caulis simplicissimus, vix erectus, trientalis, aut paulo altior. Folia angusta, lineata, tomentosa, sed mollia, flaccida. Flores in summa planta in aliis foliorum solitarii, coalescent in spicam foliosam brevem, florum octo, non multo ultra. Ii grandes, cylindrici, calycibus glaberrimis, spadiceis. Flosculi in ambitu feminini pauci, androgyni plures, campanula ex flavo in fuscum degenerante. Non satis certo a n. 148. separo.

150. FILAGO caule simplici, umbella pauciflora, calycis basi tomentosa *Emend. II. p. 33.*

n. 76. †

Filago alpina minor, erecta SCHEUCHZER It. II. p. 133. cum a n. 149. distinguit.

In Alpinis non rarissima, in Gemmo, Nebo, sur Champ, Ovanna, Enzeindaz, les Martinets, Culand, Taveyannaz, Prapiez, Jeman, Fouly, Rossboden, St. Bernhard, Gotthardo, Speluga, montibus supra Bagne.

Radix lignosa, crassa, nigra. Folia ex radice latiora, superne viridia, glaberrima, in fine tomentosa. Caulis non ramosus, vix ultra sex uncias altus, foliis gracilioribus adspersus. Flores in apice, absque foliis intermixtis, tres, quatuor, ad octo, congefti, umbellati, cylindrici, in hoc ordine maximi, squamis calycinis lividis, ex qua nota facile adgnoscas, & in basi tomentosis, per oras nigris, etiam albis. In ambitu flores feminini pauci, cum longa tuba: in disco androgyni, numerosi, campanula quinquefida, pallente, de qua tuba longa eminet, tum pappus, qui calycom semper excedit. A prioribus facile distinguitur.

Hoc forte fuerit *Gnaphalium farmentis procumbentibus, caule simplicissimo, capitulo terminali, aphylo, floribus oblongis LINN. II. p. 1199.* et si nostrum neque dioicum est, neque farmenta habet procumbentia.

151. FILAGO caule ramosissimo, diffuso, umbella sessili terminatrice.

Gnaphalium humile, ramosum, capitulis nigris RAI p. 295.

Blakheaded Cudweed HILL t. 107.

Long Cudweed PETIVER tab. 18.

Gnaphalium herbaceum, caule ramoso, diffuso, floribus confertis, terminalibus LINN. Spec. II. p. 1200.

In fossis, hortis, &c.

R

Caulis

Caulis ramosissimus, paucas siue uncas altus, etiam pedalis, diffusus, ramosus, ramis procumbentibus, tomentolis, in primis superne. Folia mollia, tomentosa, in primis inferius, linearia, lanceolata, obtusa, vaga. In summis ramis numerosi flores, in brevibus petiolis, sessiles, inter folia sedent, multo tomento tecti, minimi. Calycis squamæ splendentes, fuscæ; juniores etiam subluteæ. Flosculi androgyni. fatis numerosi, luteo lineati, gracilissimi, feminini.

Gnaphalium medium C. B. Baf. p. 78. a nostro non differt, ut per exemplum adpareat quod ex ejus horto sicco sumtum apud me est.

152. FILAGO floribus sessilibus, umbellatis, foliis tomentosis umbellam excedentibus Cat. rar. n. 909.

Gnaphalium alpinum Clus. p. 495.

Icones BARRELIER 127. n. VIII. & 128. n. VIII.

Icon exstat inter regias t. 59.

Filago caule simplicissimo, capitulo terminali, bracteis hirsutissimis radiato JACQUIN vindob. p. 150.

LINN. Spec. II. p. 1312.

β *Leontopodium, frue pes leoninus* LOBEL. ic. p. 484. icon vitiosa.

In alpibus & montanis passim. In Juræ culmine la Dolaz: frequentior in lapidosis alpium. In Aquilejensium montibus Chamoseire, la Boulaire, Taveyannaz, Enzeindaz, Prapioz, Tour de majen, Ovannaz, sur Champ, Sanetsch. In Waach M. in Gemmio, Simplon, Scheidek, Mettenberg. In Col de Ferry, & super valle de Bagnes. In Rhætiæ M. Fräla, Albula, Speluga, Bernina, in M. Aversanis &c.

Radix nigra, lignosa; caules numerosi, dodrantales, tomentosi. Folia ima numerosa, plantaginea, elliptica, fine obtuso, lata, inferne tomento obnupta, superne levia, obscuri coloris: ad caulem etiam latiuscula, ex ellipticis lanceolata. In summa planta longiuscula folia tomentosissima, obtusa, nidum faciunt, in quo congesti flores in petiolis brevissimis sedent. Breves sunt & lati, calycibus tomentosis, squamis lanceolatis, ora fusca. In ambitu flores feminini, minimo tubo floris, & tuba prædicti: neque androgyni a), campanulati, pauci sunt.

153. FILAGO b) caule dichotomo, corymbo, sphærico, in angulo sessili.

Gnaphalium FUCHS p. 222. *vulgare* CAMERAR. Epit. p. 606.

Filago panicula dichotoma, floribus rotundatis, axillaribus, hirsutis, foliis acutis LINN. Spec. II.

p. 1311.

Forked Cudweed HILL. t. 107.

β *Low childing Cudweed* PETIVER tab. 18.

Varietates foliis expansis & ad caulem adpressis MICHELI hort. flor. p. 37.

In omnibus agris, inter stipulas abunde. Caulis erectus, tomentosus, foliosus, ad maximum angulum dichotomus; sic rami. Folia mollia, tomentosa, linearia, lanceolata, latiuscula. In divisione caulis, ramorumve, sedet ubique sua sphæra, facta ex floribus ex communi centro undique ad ambitum excentribus, tomento coniunctis: nempe vera in juniori planta sphæra floralis caulem terminat: verum ramus, ad ejus originem subnascens, ita producitur, ut in adulta planta eadem sphæra sit in divisione caulis. Cuique flori calyx unicus, pentagonius, squamis factus fuscis, acutis, sed nitentibus, ora sublutea. In quolibet flore multi flosculi feminini; androgyni, sublutei, campanulati, duo vel tres. Semen omnibus papposum. Flosculi non aliter positi, quam in Elichrysis.

Passim populari in usu est, adstringendi scopo, ad diarrhoeam, & dysenteriam. Dicitur etiam ad verminosos animalium morbos valere c).

154. FILAGO caule recto, ramosissimo, foliis mollissimis, tomentosis, florum acervis sessilibus, in spicas coalescentibus.

Filago alia DOD. p. 67. absque icona.

Filago incana tomentosa, erecta VAILLANT.

Filago floribus conicis, lateralibus, caule paniculato LINN. II. p. 1312.

Spreading Cudweed HILL. III. t. 107.

In fabulosis ad vias in Valesia, circa Bellinzona, versus Hüningen & anfm Birsfeld inter stipulas.

Caulis

a) Paulo aliter CL. SCOPOLI p. 166. qui masculos vocat.

b) Herba impia, incana, inde rami adfurgunt, capitula

tula sua gerentes, liberi super caput excellant PLINIUS L. XXIV. n. 113.

c) BOCCONE mus. di ffic. p. 148.

Caulis tomentosus, erectus, ramosissimus, pedalis & cubitalis, ramis erectis. Folia conferta, tomentosa, mollia, linearia. Flores in acervos collecti, per totam caulis longitudinem alis foliorum insident, ita spicæ laxæ nascuntur, quæ ramos terminant. Calyx conicus, totus tomentosus, cum virore albus. Flosculi in ambitu feminini, tuba de more bicorni, & gracili campanula: in centro androgyni, per exigui. Semen omnino papposum, & situs flosculorum, qui in Elichrysis.

155. FILAGO caule dichotomo, acervulis spicatis.

Gnaphalium minimum LOBEL. p. 481. non bene. PETIVER t. 18. f. XI. melius.
Filago minor I. R. H.

Leaning Cudweed HILL. III. t. 107.

Passim inter stipulas & in arenosis im *Graubolz* prope Bernam. Basileæ. In sylva versus Haltigen.

Caules semipedales, ex una radice frequentes, foliosi, erecti, superne ramosi & brachiati. Folia tomentosa & incana, linearia, acuta, tamen ad lineam lata, longa ad semuncem. Glomeres florum ut in priori, sed florum minus numerosorum, etiam duorum triumve, ad verticem plantæ conferti. Flores conici, fulcati, calyce ex albo vidente, & in parte superiori nitido. Cuique lateri coni utcunque pentagoni duæ glumæ subjiciuntur, cum tertia ad basin accedente. Flosculi utriusque sexus.

156. FILAGO florum acervulis insidentibus foliis filiformibus.

Gnaphalium minimum alterum nostras Stoerbadis citrinae foliis tenuissimis PLUKNET tab. 298. fig. 2.
Gnaphalium vulgare, *tenuifolium* I. B. III. p. 159.

Filago caule erecto, dichotomo, floribus subulatis, subalaribus, foliis filiformibus LINN. Spec. II. p. 1312. sed nomen nostro non convenit.

Gnaphalium vulgare medium PETIVER t. 18.

Grazby Cudweed HILL. I. c. & PETIVER tab. 18.

Basileæ, in segetibus circa Gundeltingen, auf dem Eruderholz & in comitatu Badensi. Differt omnino, foliis perangustis, filiformibus, & tamen ad unciam longis, rigentibus, minus tomentosis, neque tamen glabris, quorum aliqua sub quoque florum glomeris eminent, ut habitus inde echinatus nascatur. Flores conici, ex albo virides, squamis adprime acutis & aristatis: flosculi duorum sexuum, feminini, numerosi, & androgyni.

III. PLANTIS FEMININIS & ANDROGYNIS, TOTA PLANTA DIVISIS.

157. FILAGO flagellis reptans sexu distincta, flosculis omnibus androgynis e).

a Floribus brevioribus & elegantioribus.

Pilosella minor DODON. p. 68. icon interior.

Gnaphalium montanum, purpureum IC. REG. tab. 94.

b Flosculis omnibus femininis, flore ob pappum & tubas longiori.

Lagopus TRAG. p. 332.

Icon GARIDELLI n. 30.

c. *Gnaphalium farmentis procumbentibus, caule simplicissimo, corymbo simplici terminali, floribus divisis* LINN. Spec. II. p. 1199.

Vulgo in adclivibus, sterilibus, herbosis. Densi cespites ex radice, & admista longa farmenta reptantia, novos orditura cespites. Folia petiolata, fine obtuso, elliptico, nervo in aristam mollem educto, superne viridia, subhirsuta, inferne incana & tomentosa, cæterum firma & sicca. Caulis floriger aliquot uniarum, paucis & gracilibus foliis adspersus. Umbella ramosa, convexa. Calyx sursum latescens, squamis obtusis, parte sicca purpurea, rosea, vel alba. Androgynorum flosculi purpurascunt, vagina staminea crocea est, hinc flos brevior, statura potius humilior. Feminae vero flores longiores sunt, ob semen longius, & pappum insignem, flosculi vero stricti & angustiores, altior etiam scapus, & flos inelegans. Androgynis putem semen infecundum esse.

Hippidulae & *Pilosellæ* nomine in Medicinam recipitur, ad siccandas defluxiones in pulmonem, & ad tussim puerorum commendata. Syrupus in officinis prostat f). Subadstringens planta est.

R 2

PLANTÆ .

e) DILLEN Epib. Nat. Chr. Cent. VI. p. 78.

f) GEORGI III. p. 525.

PLANTÆ FLORE COMPOSITO.

I. STAMINIBUS COALESCENTIBUS.

III. FOSCULIS OMNIBUS TUBULOSIS.

II. CAPITATÆ.

CYNAROCEPHALÆ VAILLANT. Mem. de l'Acad. 1718. p. 149.

Huic classi non satis definitos limites natura circumscriptis. Facile adgnoscas, ex capite fere oblongo, ad basin plerumque tumido, flosculorum tubo sub campanula longiori *g*), campanula plerumque paulum difformi, ut lacinia profundius incisa sit, tuba longa minus profunde bifida, quam in prioribus. Pleræque species flosculos habent omnes androgynos, aliquæ in ambitu steriles *b*).

Calyx communis in unico genere nullus, in longe plerisque imbricatus, squamis multorum ordinum.

In calidis regionibus carduorum frequens classis, ab ultimo septentrione late abest *i*).

I. CALYCE PROPRIO.

ECHINOPS LINN. n. 999.

ECHINOPUS *k*) TOURNEFORT. t. 262. VAILLANT. p. 151.

Facile adgnoscitur floribus *l*) pentagonis, in capitulum *m*) perfecta sphæricum conjunctis, calyce proprio imbricato *n*), pentagono, squamis extroversis, per oram ciliatis, basi fetis circumvallata, femine fetis brevibus coronato *o*). Calyx communis multifolius, simplex, lanceolatis, ciliatis foliis factus, contra caulem reflexus *p*). Receptaculum sphæricum *b*), aut ovale.

*158. ECHINOPS foliis semipinnatis, pinnis dentatis, dentibus aristatis, caule ramoso.

Echinops major L. B. III. p. 69. I. R. H.

Echinops capitulis globosis, foliis pubescens LINN. Spec. II. p. 1314.

Echinops HILL. T. V. tab. 55.

Ia Valezia supra Sedunum, versus Sion & Brieg, passim ad vias: dicunt etiam in Sanensi ditione nasci.

Speciosa planta foliis amplis, superne hirsutis, subtus incanis & tomentosis, semipinnatis, pinnis angulofisis, ex angulis aristatis. Caulis ramosus, rami globo florali terminati, qualem dixi. Flos albus, flosculis æqualibus *r*).

II. CALYCE PROPRIO NULLO.

I. FOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

ONOPORDON VAILLANT. LINN. n. 927.

Character a receptaculo florum sumitur, quod cellulis quadrangularibus *s*) effossum, femina ex ovatis quadrangularia *t*) recipit, pappo coronata *v*). Calycis squamæ lanceolatæ, longa spina terminatæ, imæ reflexæ *x*).

159. ONOPORDON *y*) caule alato, foliis ovatis, dentatis, dentibus angulofisis, aristatis.

Spina alba *y**) FUCHS p. 57. tomentosa, latifolia, sylvestris C. B. LOESL p. 261. ic. 81.

Acanthium *z*) tomentosum, capite & femine majoribus, crispantibus caulinum alis BARRELIER ic. 502.

Onopordum

g) VAILLANT. f. 6. 8. BERKHEY t. 3. f. 3. 4. 7. LEDER-
MULLER Belust. t. 92. Vaginam ibidem pingit.

f) BERKHEY ib. f. 3. 4.

b) VAILLANT. figg. 11. 14. 16.

v) Id. t. 1. f. 7.

i) BIRCH L. p. 380. Vide distinguentem a corymbiferis
CL. BERKHEY p. 132. 135.

x) TOURNEFORT tab. 253. D.

k) EXHOTORUS primo vere floret THEOPHRAST. L. VII.
c. 8. ex correctione SALMASII.

y) In utraque Sicilia nomen conservavit ANGUILLARA
p. 145.

l) BERKHEY tab. 3. f. 18. 34. tab. 7. f. 5. TOURNEFORT
B. B.

*y**) Spina alba habet folia albida chamæleonis angulofisis, candidiora, aliquantum hispida & aculeata: caule supra hinc cubita altum, pollicari aut ampliori crassitudine, albicantem, intus cavum. In acumine capitulum ineft spinosum, Echini marini æmulum, sed minus, & oblongum. Flores purpurei, in quibus semen seu Cnicus, sed rotundius DIOSCORIDES L. III. c. 12.

m) VAILLANT. fig. 4. TOURNEF.

a) Acanthium, albæ spinæ simile, foliis aculeatis per ambitum, & lanugine araneosa obductis, ex qua collecta, & neta, vestes bombycinis similes texuntur. ibid. c. 16. Neutra, ut puto, nostra.

n) TOURNEFORT D. F. VAILLANT. fig. 5.

o) VAILLANT. fig. 49.

p) ID. f. 15. BERKHEY tab. 7. fig. 5. TOURNEF. G.

q) ibid.

r) BERKHEY tab. 3. f. 18. t. 4. f. 34.

s) VAILLANT. f. 39. BERKHEY t. 7. f. 1. 2. 4.

CAPITATÆ FLOSCULIS ANDROGYNIS. 69

Onopordum calycibus squamofis, spinis subulatis, foliis ovato oblongis, finnis LINN. Spec. II.
p. 1158.

Onopordon Acanthium LINN. HILL. IV. t. 12.

2) Flore albo TABERN. p. 685. &c. in M. Schin prope Rätzuns, & ego Morati.
Ad vias Helvetiae, inter Bernam & Genevam, a pago Gümmeren ad austrum. Circa
Bafleam. In Valesia valde tomentosum.

Caulis altissimus, sepedalis & ultra, ramosus, brachiatus, radicibus foliorum foliaceis,
dentatis, tamquam alis percursor. Et caulis & folia tomento obducuntur, modo
raro, ut planta tota virescat, modo albissimo. Folia sessilia, ex ovatis lanceolata,
in origine sua angustiora, cis finem latiora, ora dentata, dentibus triangularibus,
tres angulos edacentibus, quorum quisque in validam spinam exit: aliquando tamen
in duas. Ramos magni flores terminant, squamis calycis in acutam spinam desinen-
tibus: Flosculi numerosissimi, violacei.

Efficaciam succi ad cancrum olim PETRUS BORELLUS q) laudavit, deinde ILL. ELLERUS in
cancro labiorum per propria in Nosocomio Berolinensi facta experimenta confirmavit,
tum Cl. ROSSI r), in mammarum cancro tamen nimis debilem deprehendit. Etiam
VATERO exhibente ejusmodi cancrum certe minuit s). Ad scrophulas adhiberi, & cum
vino decoctum urinam pellere lego. Etiam radicem Romæ edulem esse, sibi tamen
non placuisse WELSCHIUS t). Ad empyema radicem cum melle juglandis mole bis de
die HENRICUS v) dabat. Vide ad analysin chemicam Cl. GOELICKE x).

C E N T A U R I U M y).

Huc refero plantas calycis foliis simplicibus, subrotundis, non spinosis: qualia sunt Rha-
pontica VAILLANTII. Sed ea radiato flore differunt. Nomen nostræ reliqui, quod
in medicina gerit.

160. CENTAURIUM foliis petiolatis, lanceolatis, ad pediculum emarginatis Emend. II. p. 28.
n. 64. & Cat. rar. n. 862.

Rha capitatum inula f. centaurii majoris facie LOBEL. p. 288.

Rhaponticum alterum angustiori folio LOBEL. ic. p. 288.

Centaurium majus germanicum CORD. hist. IV. c. 59.

*Centauraea calycibus scarosis, foliis ovato oblongis, denticulatis, integris, petiolatis, subtus to-
mentosis LINN. Spec. II. p. 1294.*

Magna copia in M. Alese Valese inferioris, supra M. Fouly. In montibus Prægallien-
ibus & Aversanis SCHEUCHZER, in Galanda FABRICIUS. J. GESNER in descensu
Spelugæ.

Speciosæ plantæ radix crassa, teres, aromaticæ, quando sicca est, rugas longas agit:
coronatur capillitio foliorum siccorum. Folia ad radicem multa, in parte averia
albo tomento obnupta, longe petiolata, ad pediculum emarginata, longe lanceo-
lata, ut in Lapathis, ora non profunde dentata. Non rarum est, petiolum ali-
quot pinnarum gracilium & acutarum paribus augeri. Caulis totus cubitalis: ad
eum folia similia, non multa, brevius petiolata, etiam pinnata. Flos constanter
unicus, maximus, ut soli Cynarae cedat. Calycis squamæ plurimorum ordinum sic-
cæ, fine dilatato, sicco; per oram lacero, ut in vulgari Rhapontico. Flosculi pur-
purei, innumerabiles, omnes androgyni, omnes regulares, tubo stamineo ornati
& tuba, & semine pappo coronato.

*Jacea incana capite pini ad nostram valde accedit, folia tamen habet aliquanto magis to-
mentosa, & habitum humiliorem.*

CRATO z). Infusum vinosum ad malum hypochondriacum laudat. Vi tonica ad Diarr-
hoeas valet, licet reprobet ROSENBERGIUS a).

Huc etiam refero *Centaurium majus alpinum*, acutum fere, foliis verbasci laevigatos
I. R. H. quod SCHEUCHZERUS b) in altissimis alpibus Prægallienistis & Aversanorum
ait se reperisse: & quod nemo præterea vidit.

LAPPA

g) L. II. obs. 51. Comm. Lit. Nor. 1740. bebd. 19. GOER. LICKE de Onopordo.

r) Duisburg 1727. 4.

t) Polyp. usf. p. 27.

z) CUMANI obs. 100. Add. MUSSET bebd. p. 229.

u) GUIDO p. 49.

w) De Onopord. p. 18. 19.

y) THEOPHRAST. L. IX. c. 1. Non est Centaurium ma-
gnum folio juglandis viridi, flore cæruleo, radice
tripedali, succo prægnante DIOSCORIS. L. III. c. 6.
p. 216. PLIN. L. XXV. n. 30.

z) Conf. L. VI. p. 519. BUCHNER mat. med. p. 291.

u) Anim. 17.

b) In catal. polib.

S

LAPPÆ c) TOURNEF. t. 256. VAILLANT. p. 154.

ARCTIUM LINN. n. 923.

Character est in squamis d) calycis lanceolatis, apice ad unci modum recurvæ, ad obvia quæque adhærescentibus. Semen brevi pappo coronatur e).

161. LAPPA.

a) tomentosis capitulis.

*Personata s. Lappa major altera MATTHIOLI p. 1155.**Lappa arctium HILL. tab. 24. f. 2.**Lappa major montana capitulis tomentosis MILLER t. 159.*

b) Capitulis glabris majoribus.

*Bardana major BLAKWELL. t. 117.**Lappa vulgaris HILL. t. 25. f. 1.*

c) Capitulis glabris minoribus.

Lappa minor HILL. fig. 3.

II. Flore albo.

Sex varietates habet PETIVER t. 23.

a. b. c. d. e. f. Arctium foliis cordatis, intermixtis petiolatis LINN. Spec. II. p. 1143.

Nolim separare. MILLBRUS tamen monet, tres species diu in horto cultas constanter suum discriminem tenuisse.

In Helvetia glabrae varietates ad oras viarum frequentiores sunt, in Germania tomentosæ. Radix crassa, longa, recta, simplex. Folia omnibus per ampla, cordata, obtusa, subtus tomentosa, obiter ferrata, etiam ad caulem aliqua. Caulis pedalis, cubitalis, brachiatus. Capitula congesta in aliquam umbellæ speciem, sphærica, modo aliquo tomento obnupta, modo glabra. In receptaculo setæ. Flosculi omnes androgyni, violacei. Semina curva, eminentibus quinque lineis inscripta, inter eas reticulata. Radices edules f) sunt, sapore cynaræ, subdulces, subausteræ, cum acoris signis g), ad venerem incitandam aptæ h). Etiam caules dulces & boni alimenti sunt, et si vulgo negliguntur: folia amariora. Radix, semina & folia, ad ignem acidos liquores fundunt i), & ambusta falem mere alcalinum relinquunt: semina, ut solent, oleum abunde suppeditant. Extractum aquosum, leniter balsamicum, subsalsum est k). Sic spirituosum. Radici vis blande resolvens, sudoremque & urinam absque vehementia pellens tribuitur l).

Hinc etiam in acutis morbis, ad exanthematum & variolarum eruptionem adjuvandam, decoctum bardane datur: & in pleurite m), atque peripneumonia. In malignis febribus idem decoctum in Gallia calidiori vulgo adhibetur n), etiam in Belgio, cum successu, magno teste o), tum in ptisanis alvum ducentibus, quas Galli regias vocant. Eo decocto solo legas Polonus, corpore in finum defosso, luem venereum sanare p), & eo etiam medicamento solo HENRICUS III. sanatus fuisse dicitur q). Idem medicamentum ad arthritidem datur r), & in paroxysmis podagricis ab HILLIO s) adhibetur. Etiam cum vino cocta radix olim eo scopo dabatur t). Urinam lacteam pulisse legimus v). Ipsam radicem conditam ad calculum & dysenteriam esitant x). Aquæ stillatitiae uncias aliquot in pleurite PREVOTIUS exhibebat. Semina amarissima emulsionem suppeditant in nephritis utilem; sed & pura exhibentur, & urinam vehementer movent.

Folia extus admota ad cephalæam y); ad tumores dissipandos z); ad vomicas a); ad arthritidem b) landantur. A pecore repudiantur c).

CARDUUS

c) Arctio, foliis Verbascis simile, nisi quod hirsutiora & rotundiora sunt, caule longo, molli, semine cumini parvo, radice tenera, alba, dulci. Ad coxendicum dolores bibitur DIOSCORID. L. IV. c. 105. Personata folia habet cucurbitæ majora, hirsutiora, nigriora, crassiflora, caulem albicantem, radice intus candida, foras nigra. Ad purulenta bibitur c. 102. PLIN. L. XXV. n. 66. Personata cujus folio nullum latius, grandes lappas fert PLINIUS L. XXV. n. 58. Lappa adhærescit; flos ejus intra seminat Ioseph. L. XXI. n. 17.

d) TOURNEFORT E. F. BEEKHEY T. 2. f. 17

e) TOURNEFORT.

f) MUFFET health. impr. p. 217.

g) GROFORI p. 157.

h) LOSEL. a. 15 p. 213, cum faccharo conditæ.

i) GROFORI t. C.

k) CARTHESUSER mat. med. part. post. p. 414.

l) Non valde credit CARTHESUSER.

m) MONCONIS Voyag. T. II. 2. p. 230. MANARD L.XIX epist. 5. BOERHAAVE.

n) GARDEL. CHOMEL p. 241.

o) BOERHAAVE.

p) SINAP. paradox II. p. 109.

q) FORMIUS apud RIVER. obit. 41.

r) FORESTUS.

s) In proprio libello. Eo sanata podagra CHESNAU p. 409.

t) In NICOLAUM p. 178.

v) BROOKS T. IV. p. 128.

x) LOSEL. advers. p. 253.

y) WELSCH midtemm. p. 63.

z) CHOMEL.

a) MARCELL. c. 17.

b) ETTMULLER.

e) SCHREBER Samlung III. p. 15.

*Carduus mollis, Lappae capitulū
foliis imis Acanthi superioribus
integris.*

C. D. Rollinson Nud. C. del.

Carduus mollis, Lappae capitulū foliis imis Acanthi superioribus integris.

FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS. 71

CARDUUS VAILLANT. p. 153.

CARDUI LINNAEI. TOURNEFORTII multæ species.

& LAPPÆ LINN.

& SERRATULÆ LINN. species.

In receptaculo setæ, inque semine pappus. Squamæ calycinæ simplices, fine erecto.

162. CARDUUS inermis, foliis imis pinnatis, superioribus ovato lanceolatis, ferratis, squamis calycis reflexis ENUM. n. 6. It. helvet. n. 35. Tab. III.

Cirsium majus caule alato polycephalon capitulis majoribus personata emulis SHERARD apud RAIUM Syll. exter. p. 399.

Arctium foliis decurrentibus, ciliato spinosis, inferioribus pinnatis, caulinis oblongis LINN. Spec. II. p. 1142. Rechte ad Carduos revocat Cl. JACQUIN p. 275. n. 75.

Carduus capitulis in vertice congestis, lanigeris, squamis reflexis GMELIN. T. II. p. 62. tab. 24. *Cirsium ballerianum* HILL. tab. 24.

SHERARDUS prope Genevam. Passim in vallis M. Juræ. Sur le mont Damain, aux Convers, à Pertuis, au cu des prez GAGNEBIN. Ego in Creux du vent, & supra Orvins. Etiam frequentius reperi in alpinis vallis Ormond, Grindelwald, Ursaria. M. Jorogne, in alneto denique dominii Rupensis. Valentia super thermas fabarias, ad agrorum margines.

Radix lignosa, capillata, nigra. Caulis erectus, ramosus, crassus, alis foliaceis, angustis, percursus, bicubitalis: summi petioli hirti. Folia viridia, inferne incana, per oram ciliata, & ferrata; ima petiolata, semipinnata, pinnarum tribus quatuorve paribus, paulum retroversis, angulosis, extrema pinna amplissima: Folia superiora ovato lanceolata, ferrata. Summi rami fasciculos florum sessilium educunt: iis calyces sunt Asteris succise folio temuli; squamæ nempe longæ, magna parte sui vagæ, reflexæ, innocuae. Flores violacei, seni, septeni. Squamæ calycis non habent hamos lappaceos, & multorum carduorum atque cirsiorum squamæ calycinæ mucrone sunt reflexo. Semina striata, sulcata, curvula.

163. CARDUUS inermis foliis glabris, ferratis, imis ovatis, superioribus semipinnatis.

Serratula d) *tinctoria* TABERN. p. 156. foliis omnibus integris.

Serratula tinctoria II. EJ. p. 117. foliis inferioribus integris, superioribus incisis.

Serratula tinctoria III. EJ. ib. foliis omnibus incisis.

Serratula alpina con foglie lacinate ZANON. nov. t. 94. foliis omnibus laciniatis.

Quatuor varietates THAL. p. 26.

Various leaved Sawwort HILL. IV. t. 37.

Ic. OEDERI t. 281.

3 Flore albo ROYER p. 120. & ipse legi.

In dumetis, & pratis paludosis, circa Vervai, Mathod, Seelhofen &c.

Caulis firmus, rectus, tripedalis, ex summitate ramosus. Folia peculiari firmitate, levissima, ora argute ferrata, unde nomen: alias ima integra ovata: alias semipinnata, petiolo aliquot paria pinnularum educente: alias tota pinnata. Umbella caulem terminat. Calycis squamæ graciles, durissime compactæ, ora leviter lanigera. Flosculi androgyni, ut tamen eorum multi abortent, quibus minora semina sunt, quales fere exteriores sunt. Purpurascunt. Pappus in semine ex aureo & fusco splendens. Creditur vulneraria esse, ad lapsum ex alto, ad hernias utilis e), rarissime tamen in usum venit.

Sed vi tinctoria pollet, & ad eum finem etiam in hortis colitur f). Cum alumine pulchrum flavum g) colorem dat, & cum cæruleo viridem h), meliorem, quam luteola h*), aut genista. Est inter fidos colores i).

Ab armentis repudiatur k).

DILLENIUS l) genus Serratulae ex squamis calycis adpressis, cuspidatis, & flosculis uniformibus, constituit: eum LINNÆUS fecutus est, ob cylindricum florem m), & nudum receptaculum. GMELINUS n) ob receptaculum nudum separabat. Mihi cylindrica

S 2

figura

a) *Serratula* f. *Vettonica* Cestrum foliis fere laphati, ferratis, semine purpureo PLIN. L. XXV. c. 46. Sed Cestrum DIOSCORIDIS L. IV. c. 1. est Bétonica.

b) HILLOT art de teindre les joyes p 45.

b*) IDEM ib. p. 45.

i) IDEM ib. p. 397.

k) SCHREBER Saml. III. p. 79.

l) Hort. Elth. p. 352.

m) Gener. n. 924.

n) Flora Sibir. T. II. p. 82.

figura floris variabilis videtur. In *Cirsio Lapathii* folio flores juniores conici, adulti cylindrici sunt. Neque reliquæ notæ mihi certiores videntur, nam ferratulæ tintoriaræ receptaculum fetis distinguitur.

164. *CARDUUS* inermis foliis ciliatis, scapo nudo, paucifloro *Enum* n. 4. *tab. IV. It. helvet.* n. 29. *Cat. rar.* n. 879.

Annon f. 40. lign. GESNERI posth.

Cirsium capitulis singularibus parvis C. B. Basil. p. 101.

Cirsium angustifolium EJ. Prodr. p. 155.

Carduus dictus Cirsium folio laciniato, nigrius I. B. III. p. 43.

Carduus foliis decurrentibus, lanceolatis, ferratis, subspino ciliatis, pedunculis longissimis, la-
nuginosis, unifloris LINN. Spec. II. p. 1152. JACQUIN p. 277. n. 77. qui a Cirsio Pan-
nomico I. CLUSII separat, cuius icon non dissentit p. 656.

Carduus defloratus HILL. IV. t. 13.

β Flore albo in M. Mettenberg &c.

Vulgo in alpinis herbidis, lapidosis. *Dansez, Chamoiseire, Nesso, Ovanna, Chapuise &c.*
Etiam in montosis vallis Juranæ: in *Dolaz, Grandvi, Thuri*.

Variabilis planta. Plerumque caulis nudus, uniflorus, ad radicem folia numeroſa habet
firma, nitida, glaberrima, margine undique ciliata, alias integra, lanceolata, alias
semipinnata. Flos unicus in longo petiolo, ſæpe pendulus quando adolevit, ſpeci-
ciosus, purpureus. Calycis squamæ longe lanceolatae, pene subulatae, nervo albo
divisæ, imæ deviæ; ſemina ex ovatis oblique acuminata, nitentia.

γ Passim reperitur caule toto ramoso, ramis florigeris brevioribus: in M. Neunen.

δ Foliis adeo spinosis, ut carlinam imitantur.

165 *CARDUUS* foliis ovatis & semipinnatis, subtus tomentosis, spinosis, calycibus mol-
liter spinosis, reflexis.

Carduus caule criso I. B. III. P. I. p. 59.

Carduus spinosissimus, angustifolius vulgaris C. B. LOESEL ic. p. 43.

Carduus foliis decurrentibus, finiatis, margini spinoso, floribus aggregatis, terminalibus, in-
ternis LINN. Spec. II. p. 1150.

Curldthistle HILL. IV. tab. 9.

β Flore albo SCHEUCHZER It. II. p. 131.

Ubique in ruderosis & ad vias. Albo flore SCHEUCHZER in Rhætia inter *Tieffenkasten*
& *Fürstenau*, & ego circa Roche.

Multa habet similia Carduo Lappæ capitulis. Caulis tripedalis & ultra, fragilis, erectus,
ramosus, totus percursus alis, five foliorum nascentium radicibus spinosis, crispis-
que. Folia mollia, subtus pariter tomentosa, ovata, aut semipinnata, pinnis an-
gulosis, angulis aristatis, pungentibus. Flores in summa planta fasciculati; in to-
mentosis petiolis; calycis squamæ acutæ, sed innocue, imæ reflexæ, ut in Carduo,
reliquæ rectæ. Flosculi purpurei, etiam solitarii.

166? *CARDUUS* alis caulinis latissimis, foliis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, flo-
ribus longis, fasciculatis.

Carduus Acanthoides I. B. III. P. I. p. 56. I. R. H.

Polyacantha TABERNÆM. p. 701.

Carduus spinosissimus capitulis minoribus RAI Syn. III. p. 194.

Iconem habet Cl. HILL. t. 9. sed floribus laxe umbellatis, distantibus.

DILLENO auctore pro Acanthoide Carduo habeo, quem ex Anglia, & a summo olim
viro, & a Cl. HUDSONO accepi, veram distinctam plantam. J. BAUHINUS ad flu-
vios & in salicetis suum legit, ego nunquam in Helvetia, neque alii nuper repererunt.
Facile a Carduo Crispo distinguitur. Caulis quidem perinde ramosus, etiam alatus, sed alis
multo latioribus, angulosis & ferratis, angulis spinas edacentibus. Folia inferne
tomentosa, & superne hirsuta, semipinnata, pinnis triangularibus, angulosis, ex
angulis spinosis. Flores passim per caulem, & in summo caule fessiles, in fascicu-
los congesti, multo, quam crispo longiores, calyce glaberrimo, squamis lanceola-
tis, in pungentem, ſæpe deflexam spinam exeuntibus, foliis hirsutis fuscepti. Flo-
sculi purpurei, pappus longus.

CARDUUS acanthoides LINN. skonska refa p. 297. & Spec. plant. II. p. 1150. n. 4. non
poteſt noster eſſe. Videtur varietas cardui crispi, quam in Germania legi, circa
Salz der Helden, etiam albo flore, quam etiam Cl. GRIMM ex M. Inselsberg mihiſt.

Spinæ

*Cirsium foliis lac
matis mollier
spinosis capo
longo paucifloro*

C. J. Redoute. M. C. del.

3

3

2

7

25

11

1-

5-

2-

11

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

153

155

157

159

161

163

165

167

169

171

173

175

177

179

181

183

185

187

189

191

193

195

197

199

201

203

205

207

209

211

213

215

217

219

221

223

225

227

229

231

233

2

C. J. Redouté M. C. delin.

Sculpt. L. T. Fréb. filius Acad. G. H. Sculptor.

72

164

16

16

Spinæ foliorum ferociores, flores majores, solitarii, erecti. Squamæ angustæ, plurimæ, reflexæ, pungentes, paulum villosæ o). Cl. LINNAEUS Hybridam facit ex crispa & nutante p): nos cum mutante relinquimus.

167. CARDUUS foliis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, floribus nutantibus, calycibus pungentibus patulis.

Acanthium fulvæstre AICHSTETT. *aſſiv. ord. XI. tab. 2. fig. 2.*

Cardatus nutans I. B. iIII. P. I. p. 56. LINN. *Gotlandsk ref. p. 298.*

MERIANÆ icon n. C.

Musk thistle PETIVER tab. 21.

Carduus foliis semi-decurrentibus, spinosis, floribus cernuis, squamis calycinis superne patentibus LINN. II. p. 1150.

♂ Flore albo AICHSTETT l. c. in Rhætia LINDER.

γ. Caule ramoso, capitulis multo minoribus, numerosis, erectis, diversissimo habitu inter Roche & Aigle ad viam, flore albo. Convenit foliosis squamis calycis.

Frequens ad vias.

Caulis ramosus, cubitalis, non valde ramosus, obductus alis spinosis, brevibus, & interruptis. Folia firma, semipinnata, nutantia, nervis subhirsutis, pinnis angulosis, spinosis, spinis robustis, ex folio cis angulum prodeuntibus. Rami florigeri longi, nudi; capitula grandia, nutantia. Squamæ calycis foliaceæ, latæ, in spinam valentem terminatæ, exteriore reflexæ, intimæ rectæ. Flos moschi odore. Flosculi carni, vagina subviolacea. Semina nitida, ex ovatis acuminata, utrinque conpressa, multo & lato pappo.

Carduorum fisci flores optimum fermentum present q), quo lac coagulatur.

CIRSIUM r).

CIRSIUM VAILLANT. p. 157.

& ERIOCEPHALUS VAILLANT. p. 160.

CIRSII TOURNEFORT. tab. 255. sp.

& CARDUIT. sp.

CARDUI sp. LINN.

& SERRATULE sp. LINN.

Facilis character est, et si possit artificialis videri, pappum habere plumosum, qui caro duo simplex sit. A spinis enim Characterem sumere non licet, quæ per lentos gradus decrescant. Deinde pleraque Cirsia in calyce tomentum habent, alia parcum, alias uberius.

I. CIRSIAS SPINOSA.

168. CIRSIUM foliis pinnatis, pinnis bilobis, lanceolatis, spinosis, calycibus tomentosis, sphæricis, spinosis.

Carduus eriocephalus DODON purg. p. 445. CLUS. *Pannon. p. 666.*

Carduus tomentosus LOAEL ic. II. p. 10.

Carduus foliis sessilibus bifariam pinnatifidis, laciniis alternis, erectis, calycibus globosis, villosis LINN. Spec. II. p. 1153.

♂ Flore albo I. R. H. WEINMANN tab. 310. b.

Omnium carduorum nostrorum speciosissimus, in montanis ubique provenit. In Juræ M. Neirivaux, circa lacum de Joux, in ejus nominis valle, tum à Pont ad Montendre, & inter Pont & Vallorbe. Circa Ferriere paßim GAGNEBIN. In subalpinis frequenter reperi, in Aquilejensibus frequentissime, ut in Goufin.

Caulis sepedalis, firmus, ramosus, asper, sulcatus. Folia amplissima, pedalia & ultra, pulposa, superne viridia & hirsuta, inferne alba & tomentosa, pinnata, nervo albo, folioso, pinnis bilobatis, utriusque lobi nervo albo in durissimam spinam abeunte,

o) LINNAEUS villosas facit.

p) Plant. hybrid. p. 23.

q) LAWRENCE p. 139.

r) Cirsium caulinco tenero bicubitali, triangulo simili, foliis ab imo spinosis circumdato; rotæ speciem

referentia, anguli spinosi, per intervalla molles; folia Buglosso [lingua Jovis] similia, longiora, subalba, modice hirsuta, partibus extremis aculeata. In cacumine orbiculata, hispido, purpurea capitula, quæ in lanugines folvuntur Dioscor. L. IV. c. 114. & PLINIUS L. XXVII. c. 39.

abeunte, altera pinna longissima, lanceolata. Capitula congesta ramos terminant. Flos sphæricus, maximus, calycis squamis foliaceis, lanceolatis, erectis, etiam vagis, goffytiacea^s) lanugine obnuptis, in flavum aculeum terminatis t). Flosculi longissimi, incurvi, purpurei, vagina pallente, semine albo, pene ovali, compresso', oblique truncato. Placenta edulis ut cynaræ, quod plerisque cum carduis commune habet: quorum placentæ carnosæ & boni succi esse solent.

169. CIRSIUM foliis semipinnatis, pinnis bilobis, spinosis, capitulis congestis, conicis, tomentosis.

Carduus lanceatus TABERN. p. 699. *latifolius* C. B.

Carduus foliis decurrentibus, pinnatifidis, bispidis, lacinias divaricatis, calycibus ovatis, spinosis, villosis, caule villoso LINN. Spec. II. p. 1249.

β Flore albo Gottingæ reperi.

Ad vias vulgaris.

Caulis bicubitalis, totus obductus alis foliaceis, brevibus, vehementer spinosis. Folia priori Carduo 168. similia, breviora, paucioribus pinnis, semipinnata, pinnis bilobatis, lanceolatis, nervo in spinam exeunte, extrema pinna longissima. Superne virent & hirsuta sunt, inferne albant. Capitula in summis ramis congesta, conica; squamæ calycinæ extimæ lanceolatæ, in spinam terminatae, reflexæ, intimæ innocua spinula terminantur; omnes tomentum obnubit. Flosculi purpurei: femen curvulum, ab altera parte linea divisum, ex spadiceo varium.

170. CIRSIUM caule recto, subnudo, alato, foliis semipinnatis, spinosis, calycibus molliter spinosis,

Carduus polyccephalus, angustifolius B. Prodr. p. 156. DALECH p. 1743.

& *Carduus lanceatus, angustifolius* C. B. prodr. p. 155. ex fide horti siccii.

& *Carduus palustris* EJ. ib. p. 156.

Carduus spinosissimus, angustifolius, pratensis LOESL p. 35.

Marsby maythistle HILL. IV. t. 9.

Carduus foliis decurrentibus, dentatis, marginie spinosis, floribus racemosis. erectis, pedunculis inermibus LINN. Spec. II. p. 1151.

Cirsium Gmelin. tab. 23. f. 2. p. 57.

In pratis & agris uidis, inque sylvis.

Caulis altus ad sex pedes, longe nudus & gracilis, ramis aut nullis, aut brevibus, ex qua nota vel sola hanc plantam adgnoscas, totus obductus alis foliaceis, spinosis. Folia pauca, neque magna, viridia, inferne parce tomentosa, semipinnata, pinnis breviter bilobatis, angulosis, nervis in aliquot longos aculeos exeuntibus, extrema pinna longissima. In summo caule capitula congesta, oblonga, parva, quæ per maturitatem discedunt, & in laxam umbellam abeunt. Squamæ calycis foliaceæ, lanceolatæ, tomento obductæ. Earum extremæ sepe deflexæ, in spinam modice pungentem terminatae, intimæ mucronatæ absque spina. Flosculi purpurei, vagina alba. Semina ex ovatis obliqua, quasi truncata.

171. CIRSIUM caule angulofo, ramoso, foliis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, calycibus longis, inermibus.

Carduus arvensis TABERNÆM. p. 700.

Ceanothos Theophrasti COLUMN. Ecphr. p. 45. 46.

Carduus repens vinearum C. B. prodr. p. 156.

Carduus serpens, levicaulis I. B. III. p. 59.

Serratula foliis dentatis, spinosis LINN. Spec. II. p. 1049.

β Flore albo.

γ Flore pleno MEEZE p. 117.

Ad vias & in agris, aliquanto, quam in Germania parcus.

Radix longa, reptans, pestis frugum. Caulis rectus, tripedalis, ramosus, angulosus, non alatus. Folia semipinnata, pinnis triangularibus, angulosis & complicatis, dentibus in spinulas exeuntibus: folia superiora pene integra & dentata. Vidi tota levia fuisse, in Germania solent inferne tomento obnubi. Flores in umbellas laxas, in suis longis tomentosis petiolis solitarii, aut bini. Calyx longus, multiplici squamarum ordine, densis iis, lanceolatis, in brevem, non valde duram, spinam exeuntibus. Flosculi late purpurei. Pappus longissimus, plumosus, & brevis fuscus, in placenta.

Pappum ad lectos inservire v) lego.

i) BERKHEY I. f. 27.

t) Fig. 26.

v) LINN. Wijstgata refa p. 266.

172. CIRSIUM

Tom. I. Tab. V. pag. 75.

*Cirsium alpinum spinosissimum
floribus albis congestis*

L. J. Rollinus. M.D. C. delin.

C. F. Feijen Sculpsit. Acad. Göttingen Sculpsor.

FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS. 79

172. CIRSIUM foliis caulinis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosissimis, terminantibus mollibus, hirsutis, umbellam floralem comprehendentibus. T. V.
Cirsium It. helv. n. 66. Enum. n. 3.

Carlina polyccephalos alba SCHEUCHZER It. II. p. 131.

Cirsium foliis amplexicaulibus, finuato pinnatis, spinosis, caule simplici, floribus sessilibus LINN. Spec. II. p. 1157.

Non est *Cirsium spinosum*, capitulis in vertice inter foliorum valla congestis nudis, inermibus
 GMELIN. *Flor. Sibir. II. p. 64. t. 25.* neque enim nostro calyx inermis est.

Cnicus spinosissimus HILL. tab. 6.

Frequens in alpium herbosis, nondum summis, in M. Nessi, auf Boll, Enzeindaz,
 Chapuis, etiam versus Gotthardum, Spelugam.

Radix crassa, lignosa. Caulis non ramosus, pedalis, cubitalis, superne totus foliis obductus, angulosus, non alatus. Folia caulina ferocissime spinosa, amplexicaulia, semipinnata, pinnis angulosis, multilobis, nervis in spinas robustas productis. Folia in summo caule nidum pro flore facientia, latiora, ovato lanceolata, tamen semipinnata, tenera, ex flavo albida, pubescentia. Flores sessiles, inter ea flavida folia congesti; calyx conicus, squamis lanceolatis, in spinam robustam exeuntibus, fuscis. Flosculi cum vagina ochroleuci.

II. CIRSIAS NON SPINOSA.

173. CIRSIUM foliis ciliatis, amplexicaulibus, inermibus, flores comprehendentibus.

Carduus pratensis Tragi LOBEL. II. p. 11. I. B. III. P. I. p. 42.

Cnicus foliis pinnatifidis, carinatis, nudis, bracteis subcoloratis, integris, concavis LINN. Spec. II. p. 1156.

Various leaved blessed thistle HILL. T. IV. tab. 5.

In pratis uidis autumno ubique.

Caulis simplex, fragilis, angulosus, ad tres, & sex demum pedes erigitur. Folia ima amplissima, pedalia, pinnata, pinnis longis, parallelis, dentatis & ciliatis, molliet quasi spinosa: superiora amplexicaulia, ovato lanceolata, similia. Est ubi omnia ovato lanceolata sunt. In summo caule aliquot folia, multo capitulis majora, conniventia, albida, flores nascentes velant; adulti vero flores in longioribus pediculis nudi nunc eminent. Capitula conica, duo, tria. Squamæ lanceolatæ, in spinulam terminatae, aliquo tomento obnuptæ. Flosculi ochroleuci, vagina fusca. Semen ex ovato compressum, signatum linea media, ab altero latere magis eminente. Inutilis, ab armentis evitatur SCHREBER III. Saml. p. 23.

Non videtur ex solo foliorum circa flores situ, neque eo fatis certo, character genericus sumi posse.

174. CIRSIUM foliis pinnatis, pinnis ciliatis, squamis calycis recurvis *Emend. III.*

n. 244. +

An *Carduo cirsium alpinum polypodii instar profunde laciniatum, & aliquando dentis leonis laciniis, flore luteo polyccephalon PLUKNET p. 83.*

SHERARDUS in adscenit ad sumnum M. Dolaz. Inter plantas Cl. LE CLERC fuit.

Rariissimæ plantæ folia viridia, hirsuta, inferne pallida, ima omnia profunde divisa, pinnata, cubitalia, pinnarum paribus duodecim, quarum mediæ longissimæ, tenipendales. Pinnæ majores cis finem bilobatæ, minores simplices, fere lanceolatæ, peroram ciliatæ, non raro retroversæ. Folia caulina amplexicaulia, lata bafi caulem amplexa, fabricæ ejusdem, nervo latiori. Flores & in summo caule, & in uno altero prælongo ramo, de folii alaexeunte. Sub floribus folia ligulata, ciliata. Fasciculi quatuor vel quinque florum in summo ramo, petiolatorum, etiam ciliatum. Squamæ lanceolatæ, apice ut in Astere reflexo, inermi. Flores ochroleuci. Similem plantam Cl. LA CHENAL in M. Generoso insubriæ helveticae legit, flore aliquanto minori.

175. CIRSIUM foliis ciliatis, imis ovatis, superioribus semipinnatis, floribus sessilibus obversis. *Comm. Gott. T. I. p. 206. tab. VIII. Cat. rar. n. 885.* In *Enum.* eit n. 9. & 10. hoc ex planta non visa.

Erysithales LUGDUN. I. p. 1094. ob folia non lata, pinnata.

An *Carduus avaxasbes II. RICHER ic.*

Cirsium elatius polyccephalon, foliis imis integris, superioribus latis, profunde laciniatis SHE-RARD apud RAI syll. exter. p. 398.

Carduo cirsium dictum montis piniferi repens? foliis imis integris, subtus incanis, superioribus dissectis, capitulis singularibus, geminis, tergeminisue HOFMANN in VOLCAMERI flor. p. 85.
Carduus Erisithales Cl. JACQUIN vindob. p. 279. n. 78. obs. t. 17. vel ob capitula glutinosa.
Carduo cirsium maximum profunde laciniatum in foliorum ambitu spinis mollibus hirtum PLUKNET p. 83. tab. 154. fig. 2.

Cirsium alpinum Sc. PONTEDERE class. p. 133. tab. p. 132.

Crucus foliis amplexicaulibus, pinnatifidis, hirsutis, calycibus nutantibus, glutinosis LINN. Spec. II. p. 1057.

Carduus Sc. Cl. LA CHENAL obs. 4. p. 296.

Frequens in alpinis, in pratis vallis Ormond dessus, versus la Croix, aux Aviolats, versus Forclaz, à la Combala vallis les Mosses, & alibi. Ad rivum haud longe Geneva SHERARD. Prope Courtelary GAGNEBIN, & alibi circa Ferriere.

Radix lignosa, reticulata. Caulis tripedalis & ultra, angulosus, aliquando subtomentosus, cavus, non ramosus, nisi ex summitate, sub floribus longe nudus. Folia imma petiolata, ovato laciniata, incisa, circumferrata, ciliata: superiora amplexicaulia, neque semper, semipinnata, pinnis longis, ciliatis, angulofisis, nam etiam omnia in caule florente ovato lanceolata vidi. Nervos habent subhirsutos. Sub floribus petioli tomentosi, albi, & foliola subspinosa, ciliata, quæ cum adulto flore evanescent. Flores tres, quatuor, collecti, sœpe bini oppositi, sessiles, nunquam foliis circumvallati, raro solitarii, per maturitatem nutantes. Calyces conici, viscidii, squamis lanceolatis, aristatis, non spinosis. Flores alias purpurei, alias ochroleuci, etiam albi, cum staminibus & vagina violacea.

In pratis vallis Juranæ inter M. la Dent & pagum le Pont reperi humilem, pedalem, monstrosum, capitulis mere foliosis, ex innumeris foliis calycinis stipatis, in acervos copiosissimos congestis, etiam proliferis.

Ci *Serratuloides* Cl. JACQUIN differt caule unifloro.

176. CIRSIUM foliis ciliatis, semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, superioribus amplexicaulibus.

Carduus foliis amplexicaulibus, lanceolatis, serraturis spinoso setaceis, floribus triphyllis LINN. Spec. II. p. 1155. Cl. LA CHENAL Act. helvet. T. IV. p. 294. tab. 16.

Non est *Carduus tartaricus* HILL. T. IV. tab. 15.

Passim in Helvetia & Germania. Reperi circa Vervai in pratis humidis, in valle alpina les Mosses, similibus locis. Cl. LA CHENAL in paucis macilentis ad Birsam inter pontem majorem & das Schänzlein.

Plurima habet sequentis similia. Radix lignosa, non tamen adeo magnos bulbos dimittit, sed fibras cylindricas, graciliores. Caulis fere ramosus, tamen & simplex, fulcatus, subvillosum, pedalis & cubitalis. Folia omnia similia, virentia, inferne pallidiora, supérne hirsuta, nervis inerne pubescentibus, pallida, non lanuginosa. Omnia cæterum semipinnata, pinnis angulosis & lobatis, duobus, tribus, quatuor lobis, extrema pinna trilobata: eorum ora undique ciliata est, spinis angulorum sic fatis pungentibus; tum iis, quæ sunt in rotundis hamis foliorum amplexicaulium, qualia per superiorum partem caulis reperiuntur. Sub flore, dum junior est, aliqua folia simpliciora, ciliata, & subspinosa sunt, quæ tamen a maturo flore longe distant, ut omnino nudus sit. Flos ingens, inverse conicus, squamis late lanceolatis, in spiculam terminatis. Flosculi ochroleuci.

Ex morbo, quem in tartarico *Carduo* LINNAEUS describit, suspicarer eum Carduum meum 175. esse x), eum nempe ait plenum fieri, pappo in folia angusta dilatato, corollis viridibus, ferratis, stylo in duo folia ciliata abeuntibus. Verum *Carduus Erisithales* ab hoc *Carduo* n. 176. abunde differt, vel foliis foliis plerumque latis, ne semipinnatis quidem.

177. CIRSIUM radicibus bulbosis, foliis semipinnatis, pinnis angulosis, ciliatis, floribus nudis.

α Foliis latioribus.

Carduus bulbosus Monspeliacum LOBEL. advers. p. 371. ic. P. II. p. 10. sive *Acanthus silvestris* quorundam foliis laciniatis I. B. III. p. 43.

Carduus tuberosus HILL. IV. tab. 14?

β Foliis profunde incisis, angustioribus.

Acanthus sylvestris alter LUGDUN. p. 1444.

Jacea

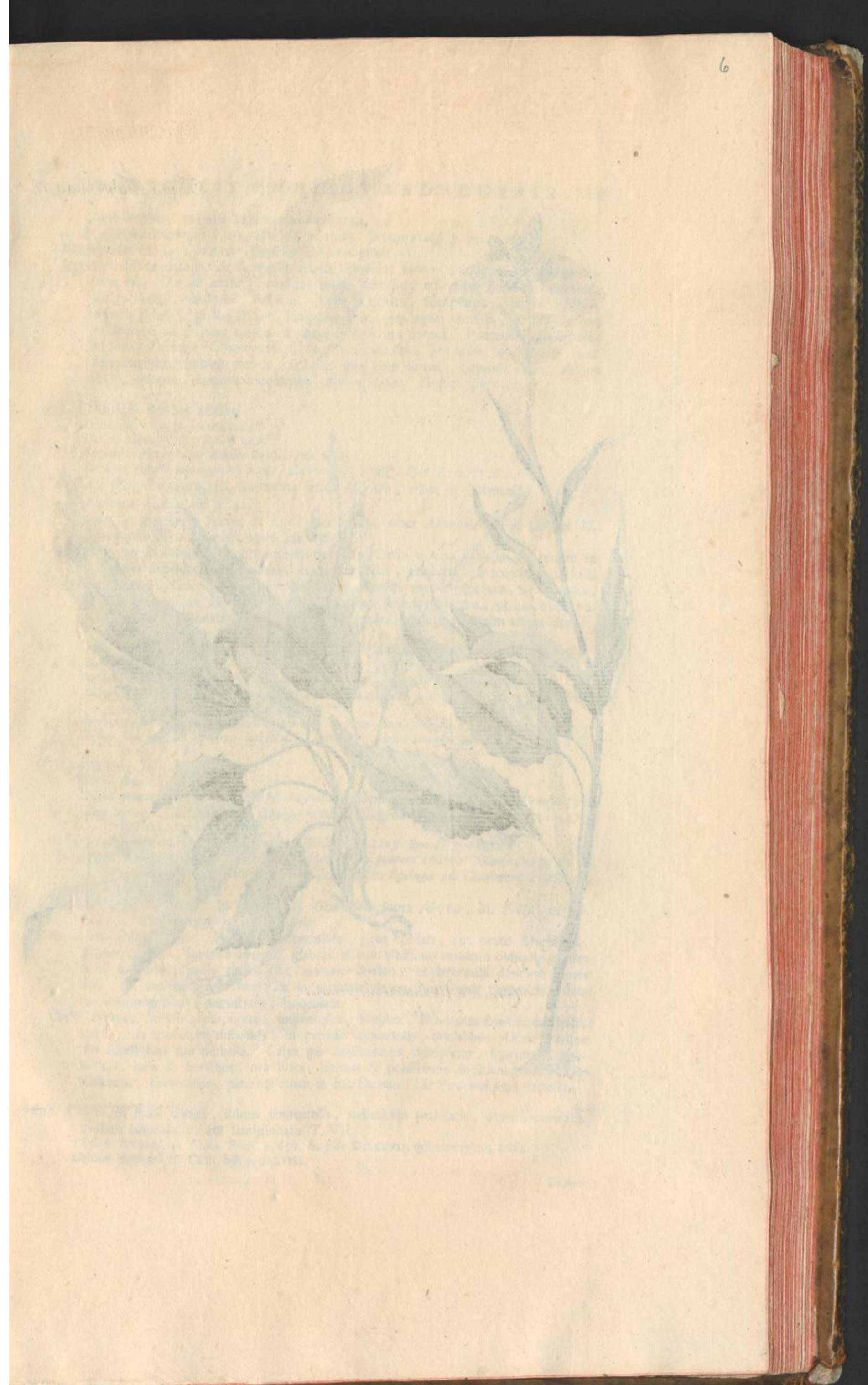
π) Proleps. plant. p. 338.

*Cirsium montanum foliis longis
serratis subtus inaequali.*

C. F. Aestivus Med. C. delin.

Sculpf. L. T. Peltroch. filius Acad. Pet. Sculp.

Tom. I. Tab. VI. pag. 77.

*Cirsium Alpinum boni Henrici
folio.*

C. J. Redimus Med. C. delin.

Sculp. C. T. Dietrich. Editio. A. Gott. sculps.

FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS. 77

Jacea aculeata s. tuberosa TABERNÆMONT. p. 154.
 a. *Carduus tuberosus* LINN. Spec. II. p. 1154. JACQUIN obf. p. 79. p. 280.

Michelfeldæ Cl. LA CHENAL. Genevæ D. LE CLERC.

A priori distinguitur radice de medio trunco educente bulbos oblongos, a quibus nomen est. Deinde caulis plerumque minus ramosus, et si etiam ramosus reperitur, longe nudus, uniflorus, biflorus. Folia petiolata, semipinnata, pinnis bilobis, trilobis; sed & pinnæ & lobi longiores sunt: ora amat contrahi, & cilia minus evidenter sunt; spinæ tamen ex angulis pinnarum exeunt. Cæterum folia superne hirsutula, inferne subtomentosa, in Monspelienibus exemplis tota incana sunt. Amplexantur equidem caulem, sed vix ullis cum hamis. Capitula nuda, abique foliis, minora, squamis mucronatis, non aristatis. Flosculi purpurei.

178. CIRSIUM floribus acaulis.

Chamaeleon exiguis TRAG. p. 852.

Carlina minor CLUS. hyst. p. CLVI.

Carlina montana minor acaulis BARRELIER ic. 493.

Carduus acaulis calyce glabro LINN. Gotlansk. ref. p. 297. Spec. II. p. 1156.

β Flore albo MORISON. Cl. GAGNEBIN circa Ferriere, etiam in Germania.

γ Caulescens ROSEN obf. p. 42.

Non rara in gramineis fiscis, & agris macilentis, circa Almedingen: in via per M. Hauenstein &c. Etiam in alpes adscendit.

Magna in eo similitudo est foliorum florisque cum Cirsio n. 176. Folia ad terram in circulum disposita, semipinnata, pinnis angulosis, bilobatis, & trilobatis, ciliatis, sed spinis, quam in n. 176. validioribus. Caulis unus, pluresve, vix unciales, tamen non absque foliis, uniflori. Capitulum inverse conicum, ut in Cirsio 176. sed squamis mucronatis, non spinosis, qua nota, & caulis defectu adgnoscitur.

179. CIRSIUM foliis ovato lanceolatis, dentatis, subtus tomentosis, calycibus villosis.

a. Foliis latis tab. noſtr. VI.

Carduus mollis Lapathi folio CLUS. Pæm. p. 663. 664. neglectis foliorum dentibus.

Centaurium majus folio Helenii angustiori SCHEUCHZER Is. II. p. 132. cum decem & duodecim capitula conjuncta describat.

Carduo cirsuum Britannicum floribus plurimis in summo caule adgestis PLUKNET tab. 154. fig. 3.

Cirsium inerme foliis ex ovato lanceolatis, denticulatis, infra lanagine candidis GMELIN. T. II. p. 67. t. 26.

β. Foliis longe lanceolatis, angustis.

Ic. flor. Dan. n. 37.

Cirsium montanum humile Cynoglossæ folio Polyanthemon DILL. hort. Eltham. tab. 70. Phil. Trans. n. 336.

γ. *Cirsium inerme*, foliis linearibus, utrinque viridibus, calycibus hirsutis GMELIN. p. 78. t. 33. ex fide ILL. LINNÆI.

a. β. γ. *Serratula calycibus hirsutis*, ovatis, foliis indivisis LINN. Spec. II. p. 1145.

Varietatem α legi in adscensu ad M. Gottbard circa pontem Diaboli. SCHEUCHZER in jugis Prægallienium & Aversanorum. Cl. DICK in Spelugæ ad Chiavennam descensu, in M. Bernina.

Varietas β in M. Sylvio, St. Bernhard, Grandvire supra Morcle, M. Fouly, in alp. Grajis. Alpium ergo editiorum civis.

Radix perennis, lignosa. Ex ea folia petiolata, pene cordata, aut ovato lanceolata, paulum carnosa, superne virentia, glabra, inferne albissimo tomento obsita in α, nam in β tomentum paulo rarius est, margine ferrato, ut intervalla dentium lunata sint. Ad caulem sessilia sunt, & in varietate β graciliora, oris contractis, dentes abscondentibus, angustiora, lanceolata.

Caulis firmus, pedalis, purpureus, tomentosus, simplex, terminatus floribus congestis, parvis, in umbellam dispositis, in petiolis tomentosis, uncialibus. Unus alterque flos accessarius sub umbella. Calyx per maturitatem cylindricus, squamis triangularibus, latis & brevibus, ora fusca, intimis & potissimum in β lanuginosus. Flos violaceus, suaveolens, placenta etiam in hac Serratula Cl. Virorum fetis obducta.

180. CIRSIUM foliis ciliatis, subtus tomentosis, radicalibus petiolatis, ovato lanceolatis, caulinis lanceolatis, aut semipinnatis T. VII.

Cirsium Britanicum CLUS. Pæm. p. 657. ex fide DILLENII, qui exemplum misit.

Cirsium Anglicum II. CLUS. hyst. p. CXLVIII.

Cirsium singulari capitulo squamato vel incano alterum C. B. SCHEUCHZER It. IV. p. 332.
MILLER tab. 94.

Folia fatis accedunt ad Cirsium tomentosum radice bulbosa, quibusdam leucacantha Anguillara
I. B. III. P. I. p. 44. HILL. tab. 22.

Carduus foliis amplexicaulibus, lanceolatis, dentatis, spinulis inaequalibus, ciliatis, caule inermi
LINN. Spec. II. p. 1155. Diversissimam tamen plantam cum nomine Cardui Helenoidis
CL. HUDSON misit.

In fossis & ad vias per vallem Ursariam vulgo; tum circa fontes Rhodani, & in valle
S. Nicolai, circa Praborgne, & in universum supra Brieg: circa Formazz.. In M.
Bernina.

Radicem doleo me non vidisse. Planta speciosa est altitudine, tripedalis, & ultra, caule
 angulofo, cavo, subtomentoso, parum ramoso, toto folioso. Folia hinc viridia,
 inde albissimo tomento obducta, per oram dentata, & ciliata; ad terram petiolata,
 ovato lanceolata, ad caulem rotundis hamis dentatis adnata, longe lanceolata, sim-
 plicia. In summo caule flores ab uno ad tres, eructi, quibus angusta folia subji-
 ciuntur. Capitulum magnum, inverse conicum, squamis fuscis, triangularibus, la-
 tis, non spinosis. Flosculi purpurei.

β. *Cirsium maximum incano folio, bulbosa radice CLUS. p. 660.*

Cirsium maximum Asphodeli radice C. B. SCHEUCHZER It. VII. p. 511. si hoc intelligit.
Cirsium maximum foliis carnosis, bulbosa radice, sive Lutetianum C. B. III. P. I. p. 44. SCHEUCH-

ZER It. VII. p. 511.

Carduus foliis amplexicaulibus, lanceolatis, ciliatis, integris laciniatisque, caule subunifloro, ca-
lyce inermi LINN. Spec. II. p. 1154.

II. Etiam in eo pleni flores reperiuntur, quales in tartarico LINN. Proleps. p. 338.

SCHEUCHZERUS in pratis uidis Valeſiæ, si de hac rarissima planta loquitur. In valle ur-
 saria, & circa Formazz.

Planta nostra nonnullis notis cum heterophylo *Carduo LINNÆI* convenit, dissentit in aliis.
 Nostra enim altissima est, quinque pedum stirpem coram habeo. Folia superne
 lète virent, inferne albissimo tomento obducuntur. Eorum aliqua similia prioris
 amplexicaulia, hamis rotundis, lanceolata, per oram ciliata, etiam dentata, ut
 tamen margo contractus dentes nonnunquam abscondat. Sed pleraque aliter se ha-
 bent, in origine ovata, deinde semipinnata, pinnis longis, lanceolatis, parallelis,
 extima longissima: alias tota præter vaginam, qua ex caule prodeunt, pinnata.
 Caulis ut in priori saturate purpureus, angulosus, tomento adsperitus. Flos alias
 unicus, cui alter nonnunquam subjicitur, simillimus, violaceus, minimis ciliatis
 foliis suscepitus; alias plusculi, quatuor, quinque, quorum cuique latiusculum fo-
 lium subjicitur. Squamæ calycinæ, sæpe vagæ, repandæ. Flosculi albidi, hinc
 profundius inaifi.

Omnibus comparatis, non credo vere a priori differre. Initia degenerationis habet Oe-
 derus t. 109. foliorum nempe, quæ ad apicem finduntur. Denique nunc video,
 GORTERUM in Ingria folia constanter duorum generum reperiisse x). Folia habeo
 cirsii buibosi superne non virentia, sed tomentosa. Quare credo esse plantam,
 quam ex SCHEUCHZERO citavi, qui circa Sedunum legit. Si aliam plantam vult,
 ea erit inter desideratas.

SIBYBUM z) VAILLANT. p. 172.

CARDUI sp. TOURNEF. & LINNÆI.

Huic generi calycina squama, non unam, sed multas utrinque spinas edicit, ut in altera
 classe Calcitrata.

181. SILYBUM nervis foliorum albis.

Carduus Marie TRAGI p. 850. BLAKWELL tab. 79.

*Carduus foliis amplexicaulibus, hastato pinnatifidis, spinosis, calycibus aphyllis, spinis canalicula-
 tis, duplicato spinosis LINN. Spec. II. p. 1153,*

Milkthistle HILL. IV. t. 16. PETIVER tab. 21.

Planta hortensis passim inter rejectanea hortorum & in ruderis reperitur.

Caulis ramosus, procerus, alatus, sub flore nudus. Folia amplissima, levia, viridia,
 rete nervorum alborum distincta; ex ovatis lanceolata aut obtusa, ima semipinna-
 ta,

y) *Flor. Ingr. p. 179.*

z) *Silybum lata* spina est, folia ferens chamaeleonis

albis: recens istius radicis fucus drachme pondere
 vomitum movet DIOSCORID. L. IV. c. 153. Non
 est nostra planta.

ta a), margine dentato, ciliato & spinoso, basi ad caulem adnata, spinosa. Quemque ramum suus grandis flos terminat, erectus, purpureus. Squamæ calycis additamentum b) habent, transversim ovale, spinis ex utraque ora ciliatum, media robusta spina de nervo exeunte.

Semina amara, farinosa, in medicinam recipiuntur, & emulsionem ad morbos pectoris punctorios dolores, & ad coagula sanguinis utiliter c) datam fuisse legimus. Folia amara vim habent acidam d).

CARLINA

TOURNEF. tab. 285. VAILLANT. p. 172. LINN. n. 929.

Calycis primæ squamæ sunt folia semipinnata & spinosa plantæ suæ: deinde spinæ multifidae & ramosæ succedunt; inde laminæ longe lanceolatæ, siccæ, nitidæ, quæ in speciem radiorum expanduntur. Receptaculum copiosissimum setis distinctum. Semina coronata, exteriori corona pappi simplicis, non decidui, & interiori corona plurimarum ramosarum e). Habitus totus floris radiati, planus, transversim, quam per longitudinem, latior.

182. CARLINA foliis imis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, superioribus ovato lanceolatis, amplexicaulibus, calycinis herbaceis, ciliatis.

Carduus vulgaris MATTHIOL. p. 669.

Heracantha TABERNÆMONT. p. 697.

Carlina sylvestris, quibusdam aliis atractylis *polycephalos* SCHEUCHZER It. VI. p. 454.

Carlina caule multifloro, corybofo, floribus terminalibus, calycibus radio albis LINN. Spec. II.

p. 1161. HILL. t. 8.

β. Varietas monstrosa, caule fasciato.

Carduus monstrofus figura cornu copie IMPERAT. L. LXXVIII. c. I.

In arvis & collibus sterilibus.

Caulis erectus, purpureus, teres, subtomentosus, ramosissimus f), ad cubitum latus. Folia radicalia & inferiora semipinnata, nervo lato, pinnis brevibus, angulosis, plicatis, in spinas exeuntibus, subtus tomentosa: superiora ovato lanceolata, amplexicaulia, tomento obnupta, dentata, quolibet dente in duas rigidas spinas absente. Flores umbellati caulem coronant: laminæ radiatæ calycis flavescent. Flos pallens, dentes ejus purpurei, vagina spadicea. Semen villosum. Sodam sanare lego g).

183. CARLINA caule unifloro.

α Acaulos, five caule brevissimo.

Chamaeleon albus CAMER. Epit. p. 428.

Carlina altera DODON purg. p. 440.

Ic. Reg. 97. TOURNEFORT. t. 285. VAILLANT f. 38. HILL. t. 7.

II. Flore purpureo mihi non visa, quam SCHEUCHZER ad radices alpium ponit.

β Varietas caulifera, pedalis, cubitalis.

Carlina prior DODON purg. p. 439.

α β. I. B. III. p. 181.

Carlina caule rotundifolio, flore breviori LINN. Spec. II. p. 1160. sed repugnat varietas β.

In pratis sterilibus montanis & subalpinis. In *Emmia* valle inter *Eggiryl* & *Tschang-nau*: inter *Boll* & *Habcheren*. In *Wasserfall M. Saleva*. Circa lacum *Juratensem*. Circa *Ferriere*. In *Aquilejensium* montofis *Ormond dessus*; in valle *Simmia*.

Radix unciam crassa, nigra, lignosa, acri & penetrabili odore. Rosa foliorum ad terram glabrorum, pinnatorum, nervo angusto, pinnis angulosis, lobatis, plicatis, angulis, in fortes spinas exeuntibus. Caulis tamen foliosus, et si fuscuncem vix superat. Flos plerumque unicus, aliquando plures uno h), tridental diametro, quando ad solem se aperuit, nocte i) enim & pluvio in aere clauditur: radii albi: nitentes: flosculi ex luteo videntes, denticulis purpureis.

Vis radicis est in oleo essentiali k), inque parte resinosa, quorum illud difficulter separatur, istud spiritu vini elici potest. Etiam infusum vim radicis habet l). Oleum

V 2

illud

a) PETIVER.

f) Ad 79 flores Nov. Eph. Nat. Cur. II. obs. 45.

b) BERKHEY tab. 2. fig. 22.

g) Nov. Eph. Nat. Cur. I. c.

c) Bresl. Saml. 1718. p. 149. 163. STAHL Specif.

h) In proiecta planta FABRIC. bart. Helmstad. p. 168.

p. 39. NEUMANN.

i) C. GESNER. GUIL. DE LA BROSE.

d) GEOFOL.

k) NEUMANN II. P. I. p. 352.

e) VAILLANT. fig. 47. BERKHEY tab. 6. fig. 14.

l) CARTHUSER mat. med. post.

illud fundum petit *m*) ; follicita tamen cura adhibita aquæ innatæ *n*). Veterinariæ quam medicis notior est. Purgare , si ad drachmam sumatur PREVOT *o*), cum ad coitum laudet expertus DONZELLI *p*). Difci carnosæ florum perinde in usus culinarios cedunt , ut cynaræ , eosque in Aquilejensibus montanis absque fastidio inter fercula oblatis vidi.

JACEA.

Hoc nomen , quod in libris botanicorum vacat , impertio plantis calyce inermi , ciliato , quales sunt cyani squamæ , sed omnibus flosculis fertilibus.

184. JACEA foliis radicalibus semipinnatis , caulinis ovato lanceolatis , caulis angulatis
Emend. III. p. 91. n. 247.

Nova planta , hactenus cum *Jacea squamis ciliis instar pilosis confusa* , a Cl. GUALTHERO LA CHENAL *q*) detecta est , tribus a Basilea leucis , qua itur versus *Beford*. Eamdem ex Anglia habui a HUDSONIO , exque Germania ab EHRHARDO. Quantum video valde similis est ejus Jaceæ tota habitu. Folia hirsutie aspera , duriuscula , nervo robusto ; ima petiolata , semipinnata , paucis pinnis & simplicibus : deinde longe petiolata & simplicia , dentata ; superiora ovata lanceolata , principio graciliori ; superma linearia. Caulis ramosus , angulosus , cubitalis & ultra. Rami terminati capitulo floriero. Id a sequente differt. Additamentum nempe calycis multo longius , nigra cilia habet , ut eadem inter se implexa in unum capillitium confundantur. Flosculi omnes androgyni.

C A P I T A T Æ.

II. CALYCE COMMUNI DONATÆ.

II. FLOSCULIS IN AMBITU STERILIBUS.

Omnis in unum genus collegit ILL. LINNÆUS , Centaureæ nomine. Nobis non magis videtur justum , has plantas calyce diversissimas in unam congregare , quam Carduos , Lappas , Cirsia , Silyba , Carlinas , quæ sint flosculis omnibus androgynis.

C Y A N U S TOURNEFORT. *tab. 254.*

& JACEÆ TOURNEP. *T. 254.* Species aliæ.

C Y A N U S VAILLANT. *p. 184.*

& JACEA VAILLANT. *p. 182.*

C E N T A U R E Æ sp. LINN. *n. 984.*

Flosculi in ambitu steriles , calycis squamæ per ambitum ciliatae , non spinosæ.

185. CYANUS foliis radicalibus semipinnatis , caulinis ovato lanceolatis , squamis calycis oblongis , obtusis.

Impoffibile videtur synomina hujus Cyani , a synonymis Jaceæ 184. separare. Probabile tamen fit , calidiorum regionum botanicos Cyanum potius intellexisse , frigidorum Jaceam.

Huc ergo referrem.

Jaceam montanam bumilem , hirsuto capite CLUS. *Pann. p. 543. 545.* ob calycem minus implexum.

Jaceam migram DODON. *ic. p. 541.*

Cyanum cum squamis ciliis instar pilosis PONTEDER. *diff. p. 211.* &

Cyanoidem montanam squamis ciliis instar pilosis EJUSD. *p. 220.*

Jaceam migram laciniatam VAILLANT.

Lanced Harpweed HILL. *t. 29.*

Contra ad Jaceam.

Centauream calycibus ciliatis , squamula ovata , ciliis capillaribus , erectis , foliis lyrato angulatis , floribus flosculosis LINN. *Spec. II. p. 1288.*

In Helvetia transalpina ubique ad vias ab Airolo ad Mendrisum. Etiam olim HUBERUS inter Chiavennam & Ripam. Conf. *Emend. n. 247.* & *T. XXIII.* prioris editionis hujus operis.

m) NEUMANN. CARTHUSER med. med. II. p. 70. 71.
n) NEUMANN ibid.

o) Med. pauper. p. 500.

p) Pharmac. p. 350.

q) Diff. inaugur. p. 8. n. 12.

Cypous

FLOSCULIS RADIALIBUS STERILIBUS. 81

Cyanus plurima habet Jaceæ similia. Differt chartere. Capitulum multo minus nigrum, quia squamæ calycinæ longæ, & pallidæ sunt, & multo minus additamentum nigrum & ciliatum educunt, ut neque implexæ sint, neque caput floridum totum nigrum. Deinde manifesto coronatum florem habet, flosculis in ambitu sterilibus. Folia in meis magis ovata, & breviora, & in suprema parte caulis ovata, lata & cordiformi basi sessilia.

186. CYANUS foliis pinnatis, pinnis dentatis, obtusis, squamis calycinis triangulis ciliatis.

Scabiosa major MATTHIOL. p. 969. *flore purpureo* TABERNÆMONT. p. 158.
& *Jacea tertia* EJUSD. p. 153.

Centaurea scabiosa HILL. IV. tab. 32.

Centaurea calycibus ciliatis, foliis pinnatifidis, pinnis lanceolatis LINN. Spec. II. p. 1291.

β. Foliis latioribus, glaberrimis, firmulis. Ex Sibiria.

γ. Flore albo THAL. I. B. in M. Wasserfall.

δ. Flore ochroleuco Hort. Gott.

ε. Flore flavo Comm. Gotting. T. I. t. VII.

ζ. Flore helvolo, foliis tomentosis, ibid. p. 223. Enum. plant. hort. Gotting. p. 367. 368.

Vulgo in adclivibus urbium vallis.

Caulis durus, brachiatus, erectus, bipedalis, tripedalis, fulcatus. Folia firma, glabra, aut leniter subhirsuta, pinnata, nervo lato; pinnae simplices, lineares, obtuse lanceolatæ, & obtuse dentatæ, nonnunquam semipinnatæ. Nudos ramos terminant speciosi flores sphærici, compaciti: Squamæ triangulares, ornamento fusco, ciliato. Flosculorum in ambitu sterilium corona speciosa. Pappus in disco, & in semine, brevis, & niger. Color floris naturalis purpureus, etiam carneus, albus, ex carneo & albo mixtus, ochroleucus, flavus.

187. CYANUS pinnulis foliorum pinnatis, linearibus.

Stoebe gallica CLUS. Pann. p. 546.

Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus I. R. H. SCHEUCHZER It. IV. p. 337.

Pinnatifid whitehead HILL. IV. tab. 30.

Centaurea calycibus ciliatis, oblongis, foliis pinnatifidis GMELIN. T. II. p. 95. n. 75.

& *Centaurea calycibus ciliatis, oblongis, foliis scabris, caulinis pinnatis, ransonum simplicissimis, linearibus* GMELIN. T. II. p. 98. t. 43. ex LINNÆO, & icon accedit.

Centaurea calycibus ciliatis, squamis planis, foliis bipinnatifidis, rameis pinnatifidis, linearibus, caule paniculato LINN. Spec. II. p. 1289.

Ad vias Valesiæ ubique, etiam Basileæ ad ripam Rheni versus Huningam.

Caulis durus, ramosus, pedalis, cubitalis, angulosus. Folia numerosa, sicca, dura; glabra, aut tomento obducta, pinnata, pinnis gracilibus, pinnatis, angustis, lanceolatis, rarer dentatis; in suprema planta simplicia, linearia. Numerosi flores & exigui ramos terminant. Calyx basi ventricosus, superne contractior, durus, squamis triangularibus, apice nigro, ciliis duris albisque barbato. Placenta papposa, semen pappus brevis. Flos carneus, radiatus.

188. CYANUS foliis subhirsutis, ovato lanceolatis, amplexicaulibus, dentatis, plumulis calycis reflexis.

α. Elatior planta, hercynica.

Jacea montana, villosa, capite elatiori CLUS. Pann. p. 543. 544.

Jacea latifolia, capite hirsuto SCHEUCHZER It. II. p. 135.

β. Flore albo RUPP.

γ. Humilior, helvetica.

Jacea montana, villosa capite humilior CLUS. Pann. p. 543.

Cyanus montanus, caule folioso BOCCONE mus. plant. p. 20. t. 2. Non ad sequentem refero, cum calyce sit reticulato.

β. Flore albo. In M. S. Bernhardi.

γ. Foliis incisis CLARET in S. Bernhardo.

α. β. *Centaurea calycibus recurvato plumosus, foliis indivisis* LINN. Spec. II. p. 1287.

Centaurea Phrygia HILL. T. IV. tab. 34.

In Germania, intra urbem Clausthal, & supra Ilfeld altiore reperi: in Helvetia passim humiliorem. Supra les Plans. In Valesia supra Portvalley, in adscensu ad Cottogno:

X

In

In M. Sempronio, Pennino, supra Bagnes. Dent du midi, Val Orfina. Inter Urselen & Realp, & in adscensu Furca. In pratis vallis Rheinwald & alibi SCHEUCHZER. J. GESNER supra Falz Rhætiæ. In M. Beuerin Cl. SCHINZ.
Nostris in alpibus, cubitalis provenit, caule duro, angulo, in nostris ramo. Folia ad caulem plurima, sicca, subhirsuta, pene ovata, per marginem breviter denticulata; superiora amplexicaulia, ovato lanceolata, dentata. Singulum ramum flos terminat. Squamæ calycis exent in nervum longum, ad angulos rectos ciliatum, fuscum, deorsum reflexum a), tamquam plumulam. Flos purpureus, coronatus. Pappus in disco longus, in femine brevis b).

189? CYANUS foliis lanceolatis, tomentosis, calycum plumis reflexis GIRARD p. 185. n. 3.
Jacea montana incana, laciniata, capitulo bispido C. B. Prodr. p. 128.

Cyanus alpinus Lychnidis candidissimo folio, capite reticulato BOCCONE p. 20. tab. 2.

Jacea uncialis, foliosa, alpina, calyce e squamis pinnatis composito SCHEUCHZER It. VI. p. 459
cum suam plantam a n. 188. separat.

An hoc pertinet *Centaurea* LINN. n. 9. ob nomen molliis. Sed nostræ plantæ plumula pariter reflectitur.

Si SCHEUCHZERIANA planta est, nascitur in Rhætia.

Nunquam ego quidem reperi, neque certa civis est, ex calidis autem regionibus accepi.
Habitus humilior; folia candidissimo villo obnupta, longe angusta, lanceolata, integerrima. Capitulum simillimum priori, in minori planta majus.

190. CYANUS caule unifloro, alato, foliis ellipticis, lanceolatis.

Verbasculum TRAG. p. 219.

Cyanus major DODON. Coron. p. 31. BLAKWELL tab. 66.

Altera Cyanus majoris planta in montanis COLUMN. phytobasian. p. 97.

Welted bluebottle HILL. tab. 26.

Cyanus montanus latifolius &c. MILLER tab. 113. fig. 1.

Centaurea calycibus ferratis, foliis lanceolatis, decurrentibus; caule simplicissimo LINN. Spec. II. p. 1289.

♂ Flore albo WEINMANN tab. 447. b. Basl. Merkwißd. p. 1606. in M. Wasserfall.

γ Angustiore & longiore folio VAILLANT. p. 235. MILLER l. c. fig. 2. ZANONI tab. 60.

Jacea integrifolia, hirsuta C. B. Prodr. p. 127. ex LINNÆO C. B. repente dicit.

Hairy bluebottle HILL. l. c.

δ. *Cyanus major alpinus, foliis incisis* TRIUMPHETTI p. 26. ZANON. t. 61.

Pulchra planta nascitur ubique in montosis Helvetiæ. In Jura, passim, ut ad *Clusam* usque descendat. In *Albio* M. C. GESNER. In vallibus alpinis *Luan*, *Chapuisse*, *Ormond* &c.

Caulis erectus, uniflorus, pedalis, cubitalis, alis totus obductus, quæ in folia explificantur. Folia elliptica, etiam ovata, acuta, patula, integerrima, præter varietatem δ, quæ in regionibus calidis provenit, subtus tomentosa. Flos magnus, calycis squamæ triangulares, latis fuscis ciliis, pinnato additamento fusco: semiflosculis cœruleis, ut in *Cyanis* hactenus dictis, angustis, quinquefidis, sexfidis. Flosculi disci purpurei, semina papposa.

191. CYANUS foliis imis ellipticis, dentatis, supremis linearibus, semiflosculis latissimis.

Cyanus minor CAMER. Epit. p. 289. BLAKWELL tab. 270.

Cyanus flos frumentorum DODON. Cereal p. 51.

Μύκης προκλεια COLUMN. phytobasian. p. 92.

Glossy bluebottle HILL. T. IV. t. 26.

Centaurea calycibus ferratis, foliis linearibus, integrimis, infimis dentatis LINN. Spec. II. p. 1289.

♂ Flore albo.

γ Flore roseo, purpureo.

Ubique in segetibus.

Caulis rectus, durus, angulosus, ex summa parte ramosus, tenui tomento obductus. Folia radicalia petiolata, elliptica, dentata, aut semipinnata, extrema pinna maxima. Inde ad caulem linearia, pinnis aliquot ad angulos rectos de nervis excurrentibus; superiora simplicia, linearia. Num quemque ramum flos terminat.

Calyx compactus, squamis pallidis, triangularibus, ferratis potius quam ciliatis, ora nigra, ciliis albis b).

Flos

a) TOURNÉFORT, BERKHÉY tab. 2. fig. 12.

b) In icona TOURNÉFORTII, BHAKWELL. &c.

Flos speciosus *c*), cyaneus; semiflosculi multo latiores quam reliquis speciebus, bilabiatum efficientes infundibulum, laciniis latis, ferratis, superne quatuor vel quinque, inferne duabus tribusve. Flosculi inique incisi, ut solent. Semen brevi pappo coronatum in placenta papposa.

Flores parum promittunt virium, vix odori, vix sapidi *d*), cum aqua tamen infusos, forte ob pulchritudinem, creditum est oculorum inflammations tollere *e*), etiam urinam movere *f*), in hydrope prodesse *g*): & ipsa aqua stillitia ad oculorum mala laudatur *h*). Flores colorem elegantem dant, recentes quidem expressi, cyanum, ab acidis rubentem, ab alcali virentem *i*). Eum colorem ad pictoris usus preparant, fere ut crocum. Oportet, floris flosculos neutros carpere, rore inigare, in furno super telam ex crinibus textam siccari, deinde flores aqua gummata irrorare, sic placentam paulatim facere, subinde invertere, denuo irrorare, & comprimere per aliqua minuta horæ, donec in solidam placentam abeant, pulchre tinctoriam *k*). Semen amarum, ad dimidiam drachmam exhibitum, alvum dicit.

ATTRACTYLIS *l*) VAILLANT. p. 170.

CARTHAMI spec. LINNÆI.

Calycis spinæ laterales *m*): Semina quadrangula, aspera, latis setis foliaceis, non pappo coronata. In nostra specie, & in Leucophæa, flosculi in ambitu abortiunt. Posset adeo ad Calcitrapam referri, ob feminis coronam tamen separo.

*192. ATTRACTYLIS foliis cartilagineis, reticulatis, imis semipinnatis. superioribus ovato lanceolatis, amplexicaulibus.

Inter GESNERI icones æneas *f. 56*.

Atractylis CAMERAR. Epit. p. 561. BLAKWELL t. 468.

Atractylis Theophrasti & *Dioscoridis sanguineo succo* COLUMN. Ecphras. p. 19. 23. optime.

Carthamus caule piloso, superne lanato, foliis inferioribus pinnatifidis, summis amplexicaulibus dentatis LINN. II. p. 1163.

Ad vias Helvetiae calidores, inter Treicovagnes & Succevaux: circa Genevam, Thuri: Passim in Valesia.

Caulis durus, ramosus, erectus, teres, hirsutus. Folia durissima, nervis eminentibus reticulatis, ima semininnata, pinnis argute dentatis, dentibus in spinas exeuntibus. Ad caulem amplexicaulia, pene cordato lanceolata. Ramum singulum sius flos terminat, atque ita laxa umbella nascitur. Flos conicus, contractus: folia calycis, qualia plantæ reliquæ sunt, reticulata, ima semipinnata, pinnis in spinas exeuntibus, intima simplicia, in aculeum terminata: sub flore lanugo in caule araneosa. Flosculi flavi.

Tota planta ex quaue parte deslustrata sanguineum *n*) succum fundit: viscida eadem, odore resinoso, balsamica, amara, viribus inter Hypericum & Carduum benedictum mediis. Officinalis ignota est. Ejus floribus crocus fucatur *o*).

CALCITRAPA.

CALCITRAPA VAILLANT. p. 164. f. 31. ad 35.

& CALCITRAPOIDES VAILLANT. p. 168.

CENTAUREÆ sp. LINN.

Calycis quælibet squama terminatur in aculeum valentem & ramosum.

*193. CALCITRAPA caule alato, foliis tomentosis, radicalibus semipinnatis, caulinis lanceolatis, dentatis.

Carduus stellatus, *mitior*, *apertus* COLUMN. Ecphras I. p. 30. 31.

Spina foliiflora DOD. purg. p. 449.

X 2

Harped

c) BERKHEY tab. 3. fig. 9.

d) CARTHUSER mat. med. T. II. p. 475.

e) BIRCH III. p. 341.

f) C. HOFMANN.

g) Epb. Nat. Cur. Dec. III. ann. 5. 6.

h) GROFOL.

i) BOYLE color. p. 253.

j) Gentlem. Magaz. 1748. March.

k) Spina est Cnico similis, folia multo longiora ferens,

in summis virgineis, parte magna nuda & aspera, qua feminæ pro fusis utuntur. Capitula in cacumine spinis horrent; flos luteus, quibusdam locis purpureus invenitur. Radix tenuis, supervacua DIOSCOR. III. c. 91. Candidior, odore gravi PLIN. L. XXI. p. 56.

l) BERKHEY T. I. f. 3.

m) THOPHRASTUS L. IX. c. 1. PLIN. L. cit.

n) QUEB flor. Ecphras. T. IV. p. 369.

Harped solstitial thistle HILL. T. IV. tab. 18.

Centaurea calycibus duplicato spinosis, solitariis, foliis rarie recurrentibus, inermibus, lanceolatis; radicalibus lyrato pinnatifidis LINN. Spec. II. p. 1297.

En plein Palais GEN. DE SAUSSURE. Circa Huningen Cl. LA CHENAL.

Folia tomentosa, ima semipinnata, nervo lato, pennis lanceolatis, extrema maxima.

Ad caulem simpliciora, elliptica, lanceolata, denique linearia, dentata, & omnino integerrima. Caulis pedalis, & ultra, ramosus, alatus, alis in folia eductis, superne tomentosus, ramis sub floribus minimis foliis adspersis. Flores ramos terminantes, flavi. Calycis squamæ primæ aculeo simplici, quæ sequuntur aculeo fortissimo, ad basin brevibus spinulis ciliato: intimæ mites, ornamento foliaceo sicco.

194. CALCITRAPA foliis hirsutis, pinnatis, pennis dentatis, floribus in aliis sessilibus.

Polyacantha CORDI hijt. L. I. c. 16.

Carduus stellatus DODON purg. p. 448.

Hippophaë vel Hippophaës *Dioscoridis* COLUMN. *phytobasian* p. 105. 107.

Various leaved star thistle HILL. T. IV. tab. 17.

Centaurea capitulis subduplicato spinosis, sessilibus, foliis linearibus, pinnatifidis, lateribus dentatis, caule spinoso LINN. Spec. II. p. 1297.

♂. Fiore albo. *αρβολευκός* RICHER ic.

Bernæ ad viam, quæ rivum urbem irrigaturum sequitur, ad pedem collis: aufm Fal kenplatz, Vivisci, Laufanna, Ebroduni, circa Treicovagnes, Grandson, Payerne in viarum oris.

Caulis procumbens, ramosissimus, brachiatus, pedalis, & cubitalis.

Folia mollia, subhirsuta, cito exarescentia, pinnata, pennis acute dentatis, distantibus, lanceolatis; extrema maxima, minoribus intermixta, similia ad caulem semipinnata, paucis & distantibus pennis. Capitula sessilia, secundum ramorum longitudinem, foliis insidentia, purpurea, radiata. Squamæ calycis infimæ habent aculeum p) medium maximum, ad latera baseos aliquot paribus breviorum spinarum cinctum; supremæ glumæ calycis ornamento sicco cum minima aristâ terminantur, absque lateralibus spinulis. Semiflosculi quadrifidi, flosculi pene bilobati. Pappus in disco plurimus, in serice nullus q).

Tota planta amara est, viribusque ad Carduum benedictum accedit. Corticis radicis drachma una cum aqua infusa in Gallia r) febrifugam virtutem habere putatur, & nephriticam s). Seminis drachma una valide urinam movet t), ut etiam sanguine tingatur v).

R H A P O N T I C U M V A I L L A N T. p. 175.

C E N T A U R E Æ sp. LINN.

Huic calyx simplex, auctus additamento sicco, rotundo, saepe per siccitatem diffidente x).

195. RHAPONTICUM foliis tomentosis, radicalibus semipinnatis, caulinis lanceolatis.

Jacea nigra TABERN. p. 152.

Lanced Ben HILL. T. IV. tab. 38.

Centaurea calycibus scariosis, laceris; foliis lanceolatis, radicalibus fuscato dentatis, ramis angulatis LINN. Spec. II. p. 1293.

♂ flore albo HORT. AICHSTETT.

γ foliis pictis WAGNER p. 279.

δ angustifolia C. B. FRODR. p. 127.

ε acaulis SPERLING Cat. ind. Dan. p. 466.

Vulgatissimum in pratis, etiam palustribus. In Valesia totum tomento obsitum nascitur. Folia ima semipinnata sunt, pare pinnarum unico: etiam duabus, tribus, nervo sensim latecente, segmento ultimo maximo, obiter dentato. Superiora elliptica, lanceolata, etiam linearia; sicca omnia, nervosa, hirsuta, & albida, in calidis magis. Caulis a biunce ad cubitum ascendit, parum ramosus, flore magno, coronato, singulum ramum terminante. Squamarum calycis pars superior fusca, aut subalba,

nitens.

p) BERKHRY tab. I. fig. 10.

q) Quem COLUMN pingit, is disco debetur.

r) TOURNEFORT.

s) GEOFROI p. 242.

t) IDEM.

v) LOBEL adverf. p. 170.

x) VAILLANT. fig. 18.

nitens, sicca, lacerabilis. Semiflosculi longi, bilabiati, laciniis interioribus duabus erectis, tribus inferioribus pendulis: color in flore suavepurpureus. Flosculi etiam inique incisi. Pappus in placenta multus, in semine parcissimus, quod obefum ex ovato acuminatum, lineis variis est.

Pulchrum flavum colorem ferico impertit. Antequam flotem expandat, planta in aqua cum alumine maceratur γ .

*196. RHAPONTICUM foliis radicalibus semipinnatis, caulinis lanceolato linearibus nervosis, calycibus nitidis *Emend. III. p. 91. n. 246.*

Jacea alba TABERNÆMONT. p. 153. sed omnia folia divisa habet.

Jacea calyculis argenteis minor I. R. H.

Centaurea calycibus scariosis integris mucronatis, foliis pinnate dentatis, caulinis linearibus, basi dentatis LINN. *Spec. II. p. 1293.*

Centaurea alba HILL. IV. t. 38.

Inter Xeranthema legi paulo ultra *S. Pierre Valesiae*, deinde Cl. LA CHENAL in transalpinis.

Recte dubitat LINNÆUS, num a n. 195. vere differat. Folia ima etiam lata, semipinnata, dente uno altero, sicca, subtomentosa: proxima petiolata, elliptico lanceolata, per oram dentata: ad caulem sessilia, linearia, semper dura, nervosa. Caules angulosi, duri, cubitales, ramosi, magis quam 195. Capitula similia Rhapontico-pratensi, nisi quod flavus fuscus color mitior sit, & argenteus nitor cum tinctura flavedinis dominetur. Semiflosculi steriles pariter ex prælongo tubo in quinque graciles laciniis sinduntur, quarum interiores duplo minores sunt. Flosculi fertiles quinquefidi, pappo feminis simplice.

In hoc genere, nam non separo Amberboi, flosculi elastico motu se agitant α). In calcitrapoide experimentis confirmavit Cl. DEL CAVOLO.

*197. RHAPONTICUM foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, pinnulis lanceolatis, calycibus nitidis.

Stoebe Salmantica rubra CLUS. *bif. p. 161.*

Stoebe minor TABERNÆM. p. 156.

Scabiosa squamata argentea I. B. III. P. I. p. 30.

Centaurea calycibus scariosis obtusis, foliis radicalibus pinnatis, caulinis pinnatis, dentibus lanceolatis LINN. *Spec. II. p. 1293.*

Centaurea splendens HILL. IV. t. 43.

In Helvetia transalpina *Bellinzona*, *Chiavenna*, *Lugani*, LA CHENAL HUBER.

Caulis angulosus, durus, bipedalis, cum foliis glaber, ramosus, multiflorus. Folia minute divisa, glabra, aut leviter tomentosa, nervo albo, foliacea parte auctio, tamen angusto, pinnis subulatis, acutis, confluentibus; ipsis semipinnatis, pinnulis lanceolatis. Flores ramos terminant, speciosa pulchritudine argentea calycis, cuius squamæ siccae, rotundæ, aristam innocuam edunt. Flos purpureus.

I. G Y M N O M O N O S P E R M Æ.

I. FLORE COMPOSITO.

I. CALYCE COMMUNI.

II. STAMINIBUS LIBERIS.

DIPSACEÆ VAILLANT. *Mem 1722. p. 172.*

AGGREGATARUM PARS LINN. *ord. nat. 48.*

Clavis naturalis est, flosculis multis, in unum capitulum congestis, & communi calyce exceptis, flosculo perinde semini nudo insidente, sed quatuor, aut quinque, staminibus liberis non coalescentibus. Folia omnibus conjugata.

DIPSACUS a) TOURNEFORT. t. 265.

VAILLANT. p. 173. t. 1. f. 2. 5. 6. 7. 8. LINN. n. 114. MALPIGH. ic. 209.

Capitulum habet folia flores distinguentia, quorum quodlibet suum semen suscipit. Flos quadrifidus

γ) LINN. *Wülfsga ræsa* p. 273. LINDER. *Förgekonst* p. 90 a) Dipsacus folio lactucæ, & bulke spinosæ in dorso medio; caulis spinis horridus, geniculo binis foliis BORELL. *Cent. I. obs. 100.*

quadrifidus. Semen proprio involucro, quasi vagina continetur: ei involucro brevis & quadrata corona est b). Semini sua etiam corona longior, quadrata, plumosa c).

198. DIPSACUS capitulis ovatis, foliis arcuatis circumvallato, aristis squamarum rectis.

Dipsacus purpureus FUCHS p. 225.

Dipsacus sylvestris BLAKWELL t. 50.

Labrum Veneris alterum CAMER. Epit. p. 432.

Dipsacus HILL. V. t. 2. cum capitulis erectis.

b) Varietas laciniatis foliis.

Abunde ad vias orasque fossarum.

Caulis tripedalis & ultra, brevibus spinis asper, ramosus & brachiatus. Folia conjugata, inferiora basibus latis ad caulem adnata, labra efficiunt, quæ aquam continent, magis tamem in sativa specie. Superiora folia nulla labra faciunt. Figura ovato lanceolata est, aut ea longior, ora dentata, nervis subtus robustis, sed obtusis, spinis obtusis. Sub capitulis dena, duodena folia angusta, longa, sursam curva, spinosa, capitulum fuscipint. Capitula ovalia, longa, flosculi innumerabiles, carulei, inæqualiter quadrifidi d). Squamæ semen fuscipientes longe e) connivent, & in aristas rectas exent. Semen ex ovato longe mucronatum. Involucrum f) quadrangulare, sulcis distinctum g), corollæ quadrangulari deciduae continuatum: semen ex stylo coronam quadrangularem præfert.

Aqua, quæ in foliorum scaphis reperitur, ad maculas de facie eluendas laudatur h) & ad oculorum leves morbos i). In antidoto, ad morbum canis rabidi, dipsacum reperias k).

Hæc species a laciniato Alsatico differt foliis sub capitulo numerosis, angustis, curvis, quæ laciniato recta sunt, lanceolata, ciliata, duobus subinde curvis foliis accendentibus: caule etiam sub flore multo minus spinoso.

A sativo l) & ea nota differt, & squamis flores distinguenteribus, quæ sativo multo duiores sunt, & apice suo reflexæ m). Non bene conjungit LINNÆUS Spec. II. p. 140. Laciniatum suspicor circa Mühlhusiam nasci, ut indigena sit.

199. DIPSACUS foliis biauribus, capitulis hemisphæricis.

Virga pastoris CAMER. Epit. p. 433. HILL. V. t. 3.

Dipsacus foliis petiolatis appendiculatis LINN. Spec. I. p. 143.

Ad sepes & muros Bernæ gegen den Sandrein; au grand Clos prope Roche. Basileæ, inter portas Steinenthal & Eschemerthal, &c.

Caulis brevibus spinis asper, fragilis, altus ad aliquot pedes, ramosus. Folia nervo spinoso, ex ovatis acuminato, magnis dentibus ferrato, ad petiotum duobus minoribus foliis accendentibus. Ramos singuli flores terminant: capitulo hemisphærico. Squamæ flosculos distinguentes foliaceæ, eminentes, ciliatae, omnes æquales, ut florem nulla majora folia circumvallent. Flosculi albi itaminibus purpureis. Semen ex ovato quadrangulare: ex mucrone suo coronam quadrangularem sericeam sustinet: involucrum & ipsum quadrangulare ejusdem formæ sericeo margine terminatur.

200. DIPSACUS foliis pinnatis, pinnis ferratis, capitulis globosis Phil. Trans. n. 337.

Scabiosa alpina LOBEL adver. p. 233. Icon p. 537.

Scabiosa alpina centauroides HORT. AICHSTETT. Æst. ord. 9. t. 8. f. 1.

Drooping scabious HILL. t. 25, nimis angustis foliis.

Scabiosa altissima foliis pinnatis ferratis MANGET. Pharmac. II. p. 797.

Scabiosa corollulis quadrifidis aequalibus, floribus cernuis, foliis pinnatis, foliolis lanceolatis ferratis LINN. Spec. I. p. 141.

In monte Saleva LOBELIUS, RAIUS, & ego in montis Thuiri vallecula, qua primum a rupibus aditum. Sed abunde provenit in Aquileiensi ditione, circa Leisn, Corbeiri & Arveja ad vias, in monte Luan, alibi.

Tripe-

amplectentibus, concavo alarum finu rorem continente, Capitula in cacumine in singulo caule singula echinata PLIN. L. XXVII. n. 47. DIOSCORID. L. III. c. 11.

b) TOURNÉE. E.

c) TOURNÉE. D.

d) VAILLANT. f. 6. 8.

e) VAILL. f. 7.

f) VAILL. f. 5. 8. c. TOURNÉE. D.

g) VAILL. f. 6.

h) CASALPIN.

i) BOERHAAVE.

k) ACT. hafn. II. obj. 110.

l) PETIVEE. L. 23.

m) VAILLANT. f. 2. TOURNÉE. t. 265.

Tripedalis, quadrupedalis, Eboli faciem refert caulis, fistulosus, ramosus. Folia ad terram elliptica, ferrata, ad caulem pinnata, nervo foliaceo lato, paribus pinnarum sex, septem, omnibus oblongis, lanceolatis, ferratis, extrema maxima. Eorum foliorum breves petioli inter se & cum caule connascuntur, ea fede villosi. A quaque pinna triangularis ala ad nervum descendit. Capitula congesta, umbellata, convexa, pene sphærica: squamæ inter flores magnæ, hirsutæ, villosæ, subfuscæ. Flosculi quadrifidi, ochroleuci: exteriores difformes, interiores parum; involucrum feminis quadrangulare, aristatis foliolis terminatum: feminis corona continua, fericea ciliata, in stylo, non quinque facta ciliis, qua nota ad Dipsacum accedit.

SUCCISA VAILLANT.

& ASTEROCEPHALOS VAILL.

SCABIOSÆ sp. TOURNEFORT. & LINNÆI

Ne aut nimis multa genera fiant, aut plantæ nimium charactere diversæ conjugantur; medio modo ingredi visum est. SUCCISA ergo erit, cui foliola ex receptaculo flosculos distinguunt, non pili. Flosculi quadrifidi sunt n), aut quinquefidi o), in Succisis VAILLANTII parum difformes, alias magis, ut in Asterocephalis p) Cl. viri. Semen involucrum q) suum habet, varia figuræ, in Succisa quadrangulare, quatuor denticulis triangularibus coronatum, in Asterocephalis dilatatum, membranaceum r), inversi coni simile. Semen in omnibus speciebus coronatum corona quinque dentium in setam exeuntium s), ad basin papporum, quam in stylo præfert. Folia placentam distinguentia alias sub flore t) eminent, alias secus v).

I. FLOSCULIS QUADRIFIDIS SUCCISÆ VAILLANT.

201. SUCCISA caule trifloro, floribus convexis, foliis radicalibus ovatis, caulinis lanceolatis.

Succisa seu Morsus diaboli MATTHIOL. p. 623.

Morsus diaboli & *Succisa* BLAKWELL. t. 142.

Scabiosa lanceolata HILL. V. t. 25.

Scabiosa coronaria quadrifidis aequalibus, caule simplici, ramis approximatis, foliis lanceolato ovatis, integerrimis LINN. Spec. I. p. 142.

Icon. Ill. OEDERI t. 229.

β Flore albo, prope Vervay &c.

γ Hirsuta C. B. Bas. p. 80.

δ Foliis incisis.

Succisa angustifolia palustris TRIUMPHETT. obs. p. 36.

ε Prolifera.

In pratis udis & sylvis umbrosis.

Radix crassa, plurimas fibras dejiciens, trahentem fere abrupta fallit.

Folia ad terram petiolata, ovalia, fere integra, longis pilis hirsuta, sed rariusculis, ad caulem longa, lanceolata, pauca. Caulis vix ramosus, nisi ad summitem, triflorus, aut paulo ultra. In longis ramis nudis singuli flores, magis convexi, quam scabiosis, flosculis in anabitu non longioribus, quam in centro: neque calyx alicujus longitudinis florem excedit, & ea folia inter se longitudine vix differunt a). Flosculi cœrulei: squamæ herbaceæ, triangulares, parum eminent: semen quale dixi.

In officinis non ignota est & radix quidem pro vulneraria habetur, & ad gargarismos in anginis, etiam venereis b), atque ad fatus in discutiendis tumoribus adhibetur.

Fabri ad pedum equi vulnera clavis inficta decocto succilæ utuntur c).

Oim ob vim sudores moventem d) & alexipharmacam laudabatur e); etiam ad pestem f); sed neque odor aut sapor tantas vires promittit, neque vis venenis opposita laudibus auctorum respondet g).

Prius quam floreat, cum lana cocta viridi h) colore tingit: & cum lini filis cocta, per noctem macerata, iterum cocta, denique fila viridi colore tingit i).

V 2

II. FLORE

n) *Succisa VAILLANT.*

o) *Astrocephalos VAILL.* t. 17.

p) *VAILL.* t. 17. TOURNEF. t. 264. T.

q) *Flosculos vestitos vocat JUNG phys. c. 19.*

r) *VAILL. f. 18. 20. TOURNEF. s. & f. 3. 4.*

s) *VAILL. f. 17. 18. 21. TOURNEF. 2.*

t) *VAILL. f. 19.*

v) *In succisis: etiam N. TOURNEF.*

a) *HUCHER provent. p. 931. Oper. b) S. PAULL.*

c) *SCHAESCHMIDT. therap. gener. p. 270.*

d) *C. HOFMAN.*

e) *Succum ad omnia venena valere Pbil. Transf. o. 212.*

f) *MAYERNE.*

g) *BUCHWALD p. 180.*

h) *LINDER Färgekonst p. 98. 99.*

i) *LINN. Ölandska reja p. 101.*

II. FOSCULIS QUINQUEFIDIS

ASTEROCEPHALI

202. SUCCISA foliis imis ovatis, superioribus pinnatis, pinnis semipinnatis acutis, ciliis flosculorum longitudine.

Scabiosa minor MATTHIOL. p. 670. CAMERAR. Epit. p. 711.

Scabiosa minor I. TABERN. II. p. 161. III. ibid. IV. p. 162. hæc omnibus foliis incisis.

Phyteuma Dioscor. COLUMN. *phytobas* p. 99.

Scabiosa corollulis quinquefidis, *radiantibus*, *foliis radicalibus ovatis*, *crenatis*, *caulinis pinnatis*, *setaceis* LINN. Spec. I. p. 143. Conf. *clausa reſa* p. 216, etli p. 228. ad pratensem hirsutam refert, a qua toto genere differt.

Scabiosa columbaria HILL. t. 29.

ꝝ Flore albo; in Valesia abundans, & ab ochroleuca diversa.

ꝝ Prolifera LOBEL. p. 18. ROYER p. 124. I. B. III. P. I. p. 5. quam reperi circa Walkenried.
Huic aut ex flore, aut ex ala folii, innumeri petioli florigeri adscendunt, flores gentes imperfectos. Basileæ versus Clibe CHERLER.

Vulgo ad vias siccias & in agris.

Folia ad radicem petiolata, ovata, ferrata, Bellidis: ea, cum continuo exarescant, multi pictores omiserunt. Ad caulem alia sunt, pinnata, pinnis in imis latiusculis, in superioribus gracilibus, linearibus, parum octo, extrema maxima. Pinnae semi-pinnatae, aut dentatae, superiores argute lanceolatae. Et hirsuta reperio & glabra.

Caulis erectus, pedalis & cubitalis, brachiatus. Ramus longe nudus florem fert unicum. Hic dilute cæruleus, parum convexus, flosculis in ambitu valde difformibus, majoribus, in centro minus inæqualibus. Setæ coronæ feminis prælongis, nigris ciliis barbatæ, qui pili de flore eminent, eumque atrore suo distinguunt. Involucrum laxum, membranaceum, inverse conicum. Squamæ sub flore angustæ, per ætatem reflexæ, flosculis expansis æquales.

ꝝ *Scabiosa* II. seu *alpina* CLUS. Pann. p. 535.

Scabiosa montana foliis scabiosa vulgaris I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 48.

Non est *Scabiosa* glabra foliis carnosis & virentibus HERMAN. Paradis Batav. p. 221. ic.
Nonnulla exempla credas suadere, propriam esse speciem, cum omnia folia ovata, rotundate dentata sint, firma præterea & solidiora. Verum in aliis exemplis folia pinnata manifesta accedunt. In monte Fouly, Audon, alibique abunde proveniunt. Ad radicem montis Titlisberg SCHEUCHZER.

Scabiosa Ochroleuca ægre a nostra Succisa separatur, ad n. 23. LINN. p. 146. Nam etiam nostræ duo folia lata origine coalescunt, ut perforentur, & folia ima lata sunt, neque pinnata.

Durior semper est & fruticis similior, in Helvetia nondum lecta.

203. SUCCISA foliis gramineis tomentosis.

Scabiosa corollulis quinquefidis, *foliis lineari lanceolatis integerrimis*, *caule herbaceo* LINN. Centur. I. p. 267. Spec. I. p. 145.

Scabiosa graminea, *argentea* I. B. III. P. I. p. 12.

Scabiosa argentea angustifolia C. B. Prodr. p. 127. cum ic.

Scabiosa graminifolia HILL. V. t. 32.

ꝝ Varietas glabra VAILLANT. I. c.

Rara planta in alpibus helveticis ad lacum Locarnensem lecta, secundum SCHEUCHZERI catalogum; a nemine præterea in Helvetia visa.

Tota planta albo tomento obducta: caulis aubitalis, uniflorus. Folia linearia, prælonga, graminea, nisi tomentosa forent, angusta, simplicissima. Calyx tomentosus. Flosculi quinquefidi, radiati. Involucrum in cavum infundibulum abit, feminis corona quinque ciliorum est.

SCABIOSA VAILLANT. p. 176.

SCABIOSÆ TOURNEF. t. 264. & LINN. sp.

Character præcipuus est, discum habere pappo distinctum b) non squamis; cæterum involucrum feminis quadrangulare, totum sericeum. Corona feminis quinque, aut plurium, setarum, in basi ciliatarum l). Caput hemisphæricum, ut in Succisa m), aut

b) TOURNEFORT ad M.

l) TOURNEF. D. I. L.

m) f. I. 3.

aut planius π), cum squamis inter flosculos & ad basin floris σ). Flosculi fere quadrifidi p .

204. SCABIOSA caule hispido, foliis ovato lanceolatis, subhirsutis, inferioribus dentatis.
Scabiosa latifolia rubro flore CLUS. Pann. p. 535. 536. I. R. H. III. P. I. p. 9.
 & *Scabiosa latifolia purpurascente flore* CLUS. ibid. quæ folia purpurante ex nigro flore I. B.
 ibid. nam ipse CLUSIUS conjungit, tum mecum Cl. JACQUIN.
 & *Scabiosa maxima dumetorum*, folio non laciniato I.B. ib. p. 10. FABRIC. hort. ed. II. p. 162. 163.
Scabiosa sylvatica JACQUIN. obs. p. 28.
Scabiosa latifolia floribus subrubris BESLER gazophylac.
 & *S. latifolia non laciniata flore purpureo moschata* ELSHOLZ p. 247.
Scabiosa corollulis quadrifidis aequalibus, foliis omnibus indivisis, ovato acuminatis, subserratis,
 caule hispido LINN. Spec. I. p. 142.

In Helvetiæ dumetis paßim. Bernæ versus Muri, & cis Bodenaker: super Rüggisberg. In monte Muteto &c. In monte Aix.

Caulis nigris punctis maculatus & hirsutus, pilis exstantibus, ad quatuor pedes adscendit, ramos & brachiatus. Folia imma petiolata, superiora sessilia, caulem amplexa, in universum ovato lanceolata, per oram ferrata, ita profunde, ut etiam sinuata dicere possis, nervis subhirsutis: suprema ovato lanceolata fuit, in margine integro. Flores nudos ramos terminant. Flos pro plantæ portione parvus, squamis calycinis circa duodecim, latis, ex ovato lanceolatis. Discus papposus: involucrum feminis fericeum & ciliatum. Corona feminis quinque setis fit, ad basin ciliatis. Flosculi pene æquales purpurei calycem non excedunt, odore etiam in sicca planta grato.

205. SCABIOSA folijs lanceolatis, ferratis & integris Enum. n. 4.

Scabiosa annua integrifolia seu Bellidis foliis MAGNOL. botan. p. 231.
Scabiosa corollulis quadrifidis radiantibus, foliis radicalibus ovatis ferratis, ramis lanceolatis,
 caule herbaceo LINN. Spec. I. p. 142.

Monspelii, & in Helvetia, in pratis circa Ferrieres d'Erguel, & super Portvaley Helvetiæ. In montibus Glaronensis Cl. RAMSPEK.

Caulis humilior, aut subhirsutus, aut in nostris omnino glaber, solis summis ramis aliqua lanugine adspersis. Folia robusta, glabra, quæ priori hirsuta, & mollia, imma petiolata, ovato lanceolata, Bellidis similia, tamen acutiora, per oram dentata, superiora lanceolata, integerrima. Flos major, extimus flosculis magis diffinis & grandioribus, cœruleo purpureis. Valde dubito, ut ut ita videtur, nostram vere a priori diversam esse.

206. SCABIOSA foliis petiolatis, ovato lanceolatis, dentatis, superioribus semipinnatis.

α Foliis superioribus semipinnatis.

Scabiosa, flore ex cœruleo purpureo TABERNÆMONT. p. 158.

Scabiosa sylvestris BLAKWELL. t. 185.

Scabiosa arvensis HILL. t. 24.

II. Glabra VOLK.

III. Flore albo PARKINS &c.

β Foliis omnibus integris.

Scabiosa major communior folio non laciniato I. B. III. P. I. p. 2.

α . β . *Scabiosa* foliis pinnatifidis, lobis distantibus, caule hispido, corollulis quadrifidis radiantibus LINN. II. p. 143.

In pratis & ad vias ubique.

Planta tota duriuscula, hirsuta & aspera, caulis ut in n 204. maculatus, erectus, cubitalis, brachiatus. Folia ad terram petiolata, ex ovatis lanceolata, modice ferrata: ad caulem similia in varietate β : in vulgari pennis ad petiolum accendentibus aucta, aliquot parium, simplicibus, lanceolatis, nervo lato, extrema pinna semper ovato lanceolata. Flores nudos ramos terminant, flosculis exterioribus amplioribus: disco convexo, calycis foliolis ovato lanceolatis, flosculos non excedentibus: color naturalis ex cœruleo purpureus. Semina qualia descripsi.

Tota planta amara est, sapore ingrato.

Habetur

α) A. A.

σ) f. 9. TOURNÉE. M. M.

β) TOURNÉE. C. C.

Z

Habetur pro sudorifera, vulneraria, saponacea. Ad pectoris morbos mire commendabat BOERHAAVIUS, quod molliter & absque nimio motu resolvat: etiam alii præcipuum ei in his morbis locum tribuunt *q*); & ad empyema RIVINUS laudabat. Vomicas rumpere, & apostemata maturata R. CAMERARIUS *r*), & eo fine RIVINUS utebatur. In malis ulceribus, etiam venereis, ad fomenta alii præscribunt *s*). Viridi colore lanas tingit *t*).

*207. SCABIOSA caule unifloro, foliis tomentosis, imis pinnatis, pinnis dentatis & semipinnatis, caulinis pinnatis.

Scabiosa multifida alpina repens BOCCON. *ms. di plant. p. 22. t. 6.* I. R. H. VAILL.

Aunon *Scabiosa ορεομαχρομονοκαλος* RICHER?

Inter plantas Cl. CONSTANT fuit, lecta circa Moutrou: sed unicum exemplum, neque bonum fuit, neque ab eo tempore reperiri potuit, neque adeo pro certa civi haberi potest.

Folia omnia tomentosa, prima ovata, crenata, bellidis, ad radicem, deinde semi-pinnata pinnis brevibus obtuse lanceolatis, etiam semipinnatis, aut dentatis, extrema pinna majori, habitu ab omnibus aliis nostratis diversissimo.

Caulis, præter par foliorum pinnatorum, nudus, semipedalis & dodrantalis. Flos unicus, purpureus, radiatus, calycis squamis ovato lanceolatis, flore non longioribus. Cl. BOCCONE icon infundibulum Astrocephali indicat, setæque utique nigrae in capitulo adparent. VAILLANTIUS tamen inter Scabiosas habet. Unicum exemplum violare nolui.

Scabiosam acaulon, quam miram iconem ZANONUS dedit t. 150. circa Curiam nasci ait WAGNERUS p. 286. Quid ea sit omnino ignoro.

Scabiosam *εγεακαλος* habet RICHER in icon. ibid.

I. GYMNONOMONOSPERMÆ.

II. NULLO COMMUNI DISCO.

VALERIANA TOURNEFORT. t. 52.

VALERIANA VAILLANT. p. 184.

& VALERIANOIDES VAILLANT. p. 187.

VALERIANÆ LINN. spec. n. 44.

Semen coronatur anulo *a*) facto ex plicatis plumulis, quæ maturescente planta se expllicant, & coronam faciunt *b*), qualis fere est in Picride, ut tamen fila plumarum minus recta sint. Flos plerumque satis uniformis, quinquefidus *c*), tamen alias calcar *d*) producit. Staminum numerus incertus: tria plerumque sunt, tamen *e*) & unicum *f*). Dantur & sexu distinctæ.

208. VALERIANA foliis radicalibus petiolatis, ovatis, caulinis pinnatis, sexu distincta.

a Mas cum sexu femineo imperfectiori *g*).

Phu minimum seu Valeriana montana palustris CAMERAR. *Epit. p. 23.*

Valeriaua minima DODON. *purg. p. 88.*

Phu minus, Valeriana minor TABERNÆM. p. 165.

Valeriana quarta minor MORISON. *Unbellifer. p. 51. t. X. D. E.*

Valeriana minor BLAKWELL t. 484.

Femina cum rudimentis staminum.

Valeriana quarta omnium minutissima TRAG. p. 62.

Valeriana palustris inodora parum laciniata C. B. PRODR. p. 86.

Valeriana palustris foliis subrotundis LOESEL. p. 279. ic. 84.

Valeriana sylvestris, seu palustris minor altera RAI *Catal. plant. Angl. p. 299. cum descriptione.*

Valeriana flore exiguo RIVIN. *irreg. monop. t. 2.*

a. B. Valeriana foliis triandris dioicis, foliis pinnatis integerrimis LINN. *Spec. I. p. 44.*

In pratis udis vulgatissima.

Radix

q) LUDOVICI Oper. p. 220. *r) Memorab. Cent. III. n. 75.* *s) BUCHWALD p. 253.* *t) LINN. *blatnicka* refa p. 97.* *a) VAILLANT. f. 6.* *b) VAILL. f. 7.* *c) VAILL. f. 3. 4. 5.* *TOURNEF. A. B.* *d) TOURNEF. B. VAILL. f. 11. 12.* Eas plantas vocat *Valerianoides*.

e) In Valerianis plerisque.

f) In Valerianoide & Valeriana calcitrapoide.

*g) Recte P. C. FABRICIUS *butisb.* p. 37.* Etiam ill. JUSSIEU in plantis aliis dioecis alterius sexus adesse organa, et si vitiosa, apud DU CHENIS demonstr. p. 34.

Radix odorata, suaveolens, multiceps. Foliorum aliquot ex eadem radice cespites: subrotunda ea, aut cordis similiora, obtusa, obiter dentata, ad caulem pinnata, parium quinque, pinnis ellipticis, obiter dentatis, extrema majori, ovali elliptica. In varietate tamen β folia latiora, & aliquando subrotunda, absque pinnis, quam in Prodromo C. BAUHINUS dixit, & ego inter Wittighofen & Deisswyl legi.

Caulis pedalis, præter umbellam non ramosus, ad eam faciendam trichotomus. Flores majusculi, subrubelli, in β minimi, pallidi, & densissime collecti. In ista semen coronatum tubo trifido, & rudimento staminum. In α tria stamina de flore eminentia, semen abortivum, & tuba staminibus brevior. Non ergo veri flores mares sunt.

209. VALERIANA foliis integerrimis, radicalibus ovatis, caulinis linearibus obtusis Emend.

II. p. 27. n. 63.

Spica altera fastigato flosculorum ordine a precedente differens CAMERAR. Epit. p. 14.

Nardus celtica b), seu alpina CLUS. Pann. p. 514. 515. bene.

Nardus celtica I. B. III. p. 205^a

Valeriana floribus triandris, foliis ovato oblongis, obtusis, integerrimis LINN. Spec. I. p. 46.

JACQUIN vindob. p. 203.

Nuper variis in alpibus detecta est, Valeſiae plerumque, ad Italiam vergentis Mont. Dome, le Grandloe, ad dextra lacus, in montibus vallis S. Nicolas, abunde magis in vallis Prætoriae herboſis; nigra in terra. In Mont. Scheinberg Switens. Cl. SCHINZ.

Radix multis fuscis squamis obnupta, obliqua, perennis, fibras cylindricas, duras, numerosas emittit, multiceps eadem; forti & stabili odore. Multi, ex multis radicis capitibus caules, triunciales, aut paulo ultra, præter florum petiolos non ramosi. Folia ex radice petiolata, elliptica, aut ovatis longiora, obtusa, margine integerimo, pallida & paulum crassula: ad caulem par unicum foliorum linearium obtusorum. Caulem terminat spica nuda, facta verticillis florum duobus, ad quatuor. Verticilli inferiores fiunt duobus petiolis trifloris, supremus unifloris. Semina de gentis more: floris campanula lata, patula, æqualis, segmentis lanceolatis, extus purpurea, obscurior, intus cinerea. Tuba flava, longe eminens, tribus clavis terminata. Stamina in aliis exemplis nulla: in aliis, et si omnia sua semina habent, tria filamenta de flore eminentia, grandes bifidas antheras ferunt, five dioica est, fere ut paulo prior, five tubæ serius subnascuntur, & tum demum quando stamina disperierunt: Prior tamen opinio confirmatur exemplo Valerianæ 205.

Odor multo vehementior, quam vulgari, vires promittit majores. Parum tamen in officinis nota est. In Ægyptum i) ad sexaginta tomis hujus Nardi quotannis ex Germania mittuntur, quibus utantur ad unguentum, quod cutem mollem fervet, alii ad balnea ajunt adhiberi k). Veteribus notissima erat Nardus gallica olusatri folio, caule cubitali geniculato, in purpura albicante, radice obliqua, avium pedes imitante; aliis Phu PLINII l). In antidoto habet CELSUS m): citat, celtibericæ nomine CÆLIUS n). Reperitur in notis ad NICOLAUM o), & additur diureticam esse. Indicæ præfert COSTÆUS p). Non dubito, quin ad nervorum instabilitatem perinde, ut Valeriana sylvestris & magis valeat. Nuperis neglecta est, ut nulla ejus, post Seculum XVI. icon data sit, nulla descriptio.

210. VALERIANA q) foliis pinnatis, pinnis dentatis.

α Foliis angustioribus.

Valeriana sylvestris major GARIDEL p. 468. ic. 96.

Valeriana foliis angustioribus RIVIN. I. c. t. 2.

Phu r) minus CAMER. Epit. p. 22.

Valeriana sylvestris DODON. purg. p. 87.

Hanc præfert HILLIUS, & sylvestrem vocat s).

Z 2

β Foliis

b) *Nardum celticum exigue fruticat. Folia habet oblonga in loteum languentia; fiorem luteum [non nostra] DIOSCORID. I. c. 7.*

f) *HASSELQUIST. refa p. 557.*

k) *MATTHIOLUS.*

l) *L. XII. c. 12. non valde consentit.*

m) *L. V. c. 23.*

n) *Cron. L. IV. c. 7.*

o) *p. 174.*

p) *In MESUEN. p. 98.*

g) *Qev ARBT. I. Chr. dint. c. 13.*

r) *Phu foliis olus atri, caule cubitali, altiore, levi, cavo, molli, in purpuram vergente, geniculis intercepto, floribus Narcissi proximis, majoribus, tenerioribus, ex albicante purpureis, radice superius ad digitis minimis crassitie, villosa in Veratri modum, obliqua capillamentis intertextis flavefcientibus, cum quadam odoris gravitate, nardum temulantibus* DIOSCORID I. c. 10

s) *In proprio libello: sic BLAKWELL. t. 271.*

β Foliis latioribus splendidibus.

Valeriana sylvestris AICHSTETT. ord. 9. t. 12. f. 2.

Valeriana secunda foliis latioribus MORISON. umbellif. t. 10. C.

Valeriana RIVIN. t. I.

Phu Dioscoridis verius COLUMN. *phytobasian* p. 114. *Ephras.* p. 210. Potius latiora habet folia cum charactere.

Valeriana floribus triandris, foliis omnibus pinnatis LINN. Spec. I. p. 45.

Hanc rejicit HILLIUS, & pingit aquatica nomine.

In aquosis frequentissima, tamen etiam in sepibus & sylvis, locis siccioribus varietas α, humidioribus varietas β provenit.

Radix fit fibris multis teretibus, ex albo fordide lutescentibus, penetrabili odore, quo feles delectantur, ut eam etiam urina sua corrumpant τ). Caulis ad sepedalem usque, non ramosus, nisi ad umbellam constituantem: ibi enim tripartita divisio saepe repetita sibi succedit. Vidi contortum caulem intumuisse in striatum flavumque faccum, ex quo folia prodibant υ). Ea omnia pinnata sunt, multorum parium, nervo non lato, superius tamen a pinnis descendente in nervum ala, extrema pinna impare, parum majore. Omnes acute dentatae sunt. Ad caulem similia folia, sessilia, in origine hirsuta, denique simplicia. Inter flores stipulae ovatae. Flos habet segmentum unum majus & duo minorum paria, colore subrubello. Semen graciliori margaritae forma est: tuba lateficit trifida. Stamina tria de flore eminent, in quo sexus non distinguitur.

Odor radicis singularis, penetrabilis, inter gratum & molestum medius. Vis in resina x) parte est, & tinctura, quæ spiritu elicetur, odorem & saporem plantæ retinet; tum extractum spirituosum, cuius copia ingens est. Tincturam etiam spirituosa patrat Cl. HILLIUS. Oleum vix potest ostendi. In aquam vis amara & nauseosa transfit, sed massa coacta dulcamara & nauseosa est γ). Nos amamus radicis pulvrem dare, quo COLUMN z), ut ipse testatur, epilepsiam congenitam in se ipso superavit, et si ex diuturna a laboribus abstinentia, nuper conjectura nata est, sumum virum in pristinum morbum relapsum esse α). Sed Cl. MARCHAND b) ad sesqui drachmam eamdem radicem contra epilepsiam dedit, & adsumt aliorum Cl. virorum testimonia c), etiam in epilepsia inter venerem d) superveniente. Levatam certe multi testes sunt e), & si aliquando morbus redit f), neque vis semper certa fuit g), haec tamen infelicitas huic medicamento cum omnibus aliis communis est. Ego certe ad hystericos morbos, nimiamque nervorum sensibilitatem, frequenter cum bono eventu hac radice b) usus sum; & in ipsa epilepsia, non malo successu. In nobili juvne per sesqui annum paroxysmos distuli, qui tamen, cum in Italiam rediisset, dicuntur rediisse & ipsi. Virginem vero patritiam, vere epilepticam, cuius paroxysmum ipse videram, fideliter & absque recidiva, extracto succo sanavi. Quare & JACOBUS DOUGLAS i) merito hoc remedium in officinas introducere fategit, & multum eo utitur TISSOTUS. In cephalgia k) medetur. In febre maligna l) in deliriis & in agrypnia pulvis utiliter datus est, et si putredinem non valde moratur m). Cum Guajaco n) mixta glandularum obstrunctiones peculiari vi superat; etiam externo usu o). Veteres pro diuretica p) habuerunt. Ad tenesimum perinde optimam esse BODING q).

211. VALERIANA foliis radicalibus petiolatis, cordatis, ferratis, caulinis tripteris It. Helv. n. 7.

Valeriana alpina I. B. III. p. 208. SCHEUCHZER It. I. p. 11. Primam CLUSII Cl. JACQUIN ad frequentem refert p. 202. sed in duas vel tres crenas folia dividi IPSE CLUSIUS monet, quod de n. 212. dici nequit.

Nardus

s) Mus. med. I. n. 2.

w) Caule contorto Epb. Nat. Cur. III. ann. 3. obs. 22.

x) CASTHEUSER mat. med. II. p. 59.

y) IDEM ibid.

z) *Phytobasian* p. 97.

a) In vitis Lynceorum.

b) Mem. de l'Acad. des Scienc. 1706.

c) PANAROLUS Pentec. I. obs. 32. radice propinata prius,

quam caulis prodiret, SCHUCHMAN Epb. Nat. Cur.

Dec. III. n. 4. obs. 44. SCOPOLI flor. p. 347. MEAD

de sole & luna p. 82. 83. HILL. mat. med. p. 182.

BUCHOZ V. p. 229. 230. cum exemplis.

d) Infuso SAUVAGE bradypermatis. Nefolog. T. V. p. 231.

e) BALDINGER med. milit. p. 129.

f) LOCHER. obs. pract. p. 40.

g) Bresl. Saml. 1718. m. Febr. Msad. I. c.

h) HILL. I. c.

i) IDEM ibid.

k) BAGLIV. apber. cogn. 58.

l) History of Seasons p. 272.

m) MACBRIDE essays p. 130.

n) MORGAN. philos. princ. p. 424.

p) SPIES de Valeriana p. 24. cacheoticos humores dispu-

lissee.

q) Difff. t. 40.

FLOS CULIS SOLITARIIS. 93

Nardus montana altera MORIS. *Umbellif.* p. 51.

Valeriana alpina prima C. B. *Prodr.* p. 65. *Basil.* p. 50.

Valeriana alpina saxatilis minor, flore albo *BARRELIER* ic. 742.

Valeriana alpina minor, *planta paluaria* PLUKNET. p. 380. t. 231. f. 7.

& *Valeriana utinima planta*, *ut plurimum uncialis* EJUSD. *ibid.* f. 8.

Valeriana floribus triandris, *foliis dentatis*, *radicalibus cordatis*, *caulinis ternatis*, *ovato oblongis* LINN. *Spec. I.* p. 45.

Valeriana tripteris JACQUIN p. 201. n. 2.

Minime rara in montanis & alpinis humilioribus scopolis, unde in planitem usque descendit. Circa Roche à la Praisse, & in fossis viæ ducentis versus Vervay. RAIUS in Saleva monte. C. B. in monte Wafferfall, ego in montibus Emmiæ vallis.

Radix lignosa, multiceps, odorata. Folia ad radicem petiolata, cordiformia, sed longiora, acuta, acute ferrata; ad caulem similia, ovato lanceolata, ternata, ut duo minora majori sub ejus origine accedant. Caulis pedalis & ultra, ramosus. Umbella androgynæ, roseæ, odoratae, staminibus tribus, & reliquo charâtere donatae. Vidi stamina defuisse. Stipulæ sub ramis florigeris setaceæ.

212. VALERIANA foliis ovatis, acuminatis, obiter dentatis *Itin. Helvet.* n. 8.

Valeriana montana LUGDUN. p. 1127.

Valeriana alpina Scrophularie folio C. B. *Prodr.* p. 87. bene SCHEUCHZER *It. I.* p. 51. & *V* p. 428. cum unica voce *Salix* loco Valerianæ.

Valeriana alpina foliis integris, *radice repente inodora* RAI *syllog. exter.* p. 259.

Valeriana floribus triandris, *foliis ovato oblongis*, *subdentatis*, *caule simplici* LINN. *ibid.*

Frequens in monte Jura, supra Dornach, in adscensu ad Grandvi, in Wafferfall: in adscensu a Nodz ad Chasseral. GAGNEBIN à la Combe de Valanvrom, aux Convers.

In alpibus etiam passim, in Obergurnigel, Chapuisé, sur Champ, Fou'y, super Portvalley, Prapiez, &c. Circa Waldnacht & lacum Trublise SCHEUCHZER.

Radix lignosa, longa, multiceps, sœpe inodora, nam etiam odoratam vidi. Folia ad terram petiolata, prima rotunda, reliqua ovata, obtusa, pariter dentata; superiore fessilia, ex ovatis obtuse lanceolata, oris plicatis, aut non dentatis, aut rarius. Umbella quæ prioris, idemque color. Stipulæ sub ramis florigeris setaceæ latiores, subulatæ. Flos parum difformis.

*213 VALERIANA foliis glaberrimis, floribus calcaratis.

a Foliis ex ovatis lanceolatis, latifolia.

Valeriana rubra DODON. *purg.* p. 91. BONANN. *microgr.* ic. 81, 82, 83.

Pfl. peregrinum CAMERAR. *Epit.* p. 24.

Valeriana marina latifolia MORISON. *umbellif.* t. XI.

Valeriana marina RIVIN. t. 3.

II. Flore albo MORISON.

β Foliis linearibus, angustifolia.

Valeriana rubra angustifolia I. B. III. p. 211. C. B. *Prodr.* p. 88.

Valeriana rubra angustifloribus longioribus foliis PLUKNET. p. 319. t. 232. f. 3.

Iconem habet GESNER *en.* f. 74. & RICHER, cui est σεροφύλλα περιβόλησες.

a. β. *Valeriana floribus monandris caudatis*, *foliis lanceolatis integerrimiis* LINN. I. p. 44.

Varietas β in aditu scopulofo, qua ex Creux du Vent adscenditur, ad dextra.

Varietas α Seduni ad arcem Tourbillon, Neocomi au d'ongeon du Chateau.

Caulis cubitalis, firmus, ramosus: folia levia, oris integerrimis, in α pene cordata; ima petiolata, superiora fessilia. Vidi in Valegia acute & ampliter dentata, fere ut in Valeriana Cacalia folio. Umbellæ caules terminant. Flos contra pedunculum longum calcar projicit, quale brevissimum ex vulgare specie n. 210. exit. Limbus ei bilabiatus, quinquefolius, color eleganter purpureus. Stamen unicum, cum tubus floris perangulus fit. Stipulæ lanceolatæ.

In varietate β folia prælonga, & perangusta, linearia fere sunt, & lentissime decrescent.

Capsulam huic majorem esse VAILLANTIUS a). Nolui tamen repugnantibus coætaneis forparare, cum præterea etiam minori capsula reperiri IDEM addat.

In Sicilia b) acetaria ingreditur.

VALE.

a) p. 187.
b) BARTHOL. *peregrin. med.* p. 40.

A a

94 GYMNONOMONOSPERMÆ FLORIBUS SOLITARIIS.

VALERIANELLA TOURNEF. t. 52. VAILLANT. p. 188.

Si in Cichoraceis coronæ seminum genera constituant, nihil est, cur hic minus valeant.
Valerianæ corona plumosa est, solida Valerianellæ.

214. VALERIANELLA foliis oblongis, rarer incisis, corona feminis simplici, acuminata.

a Foliis integris.

Lactuca agnina I. TABERNEMONT. p. 167.*Pseudo-Valeriana annua arvensis præcox humilis, semine comprepresso, rotundo* MORIS III. p. 104.
& *Valeriana arvensis præcox humilior* EJUSD. umbellif. p. 54. tab. sem. n. 58. 59.

In ista frequenter umbellæ in foliosas & steriles sphæras abeunt.

b Foliis superioribus dentatis.

Lactuca agnina II. TABERN. l. c.*Phu minimum alterum* LOBEL. ic. p. 717.*Locusta minor* RIVIN. t. 6.a. b. *Valeriana campestris inodora major* C. B. BAF. p. 50.*Valeriana floribus triandris, caule dichotomo, foliis linearibus* LINN. p. 47.

Vulgatissima in agris, primo vere edulis. Folia ad terram linearia, obtusa, dente uno altero, etiam nullo: ad caulem sessilia, acuta, saepe dentata. Caulis pedalis, tener, brachiatus, bifidus. Sic rami ad magnos angulos c) patuli. Umbellæ ramos terminant, ut in Valerianis, stipulis ovatis. Seminis involucrum ovale, transversim latius, hinc gibbum, inde planius, mucrone brevi d), bicolli, hinc resecto, inde acumine simplici. Semen multo minus. Flos subcæruleus e), infundibuli formis, inæqualis, segmento extimo majori. Stamina tria & tuba de flore eminent. In acetariis, & alioquin in cibum frequens recipitur. Ad febres juscula cum citri fuce utilia suppeditat. Innocentissimum cibum solum tolerabat, qui non alium ferret, æger lientericus f).

215. VALERIANELLA foliis oblongis, ferratis, feminis corona tridentata. +

Valeriana altera, nudo & umbilicato semine COLUMN. Ecphr. p. 206.*Valerianella vulgaris species major serotina* RAI synops. Ed. III. p. 201.*Pseudo-Valeriana annua, serotina, procerior, semine turgidiori* MORISON. Hort. Oxon. III. p. 103. ic. sem. 60. 61. in opere umbellif.*Locusta major* RIVIN. t. 6.

Iisdem locis, sed vergente æstate, folio ferrato, & non ferrato.

Involucrum seminis conicum, hinc convexum, inde planius, coronatum additamento cavo tridentato g), cuius dens medius major est. Ad basin coronæ duo denticuli ægre conspicui accidunt. Flos potius subrubellus, modice inæqualis. Semen tumidius; habitus laxior; setæ lanceolatæ; folia caulina acutiora.

I. PLANTÆ GYMNONOMONOSPERMÆ.

I. FLORE COMPOSITO.

I. RECEPTACULO COMMUNI PRÆDITO.

II. STAMINIBUS LIBERIS.

II. SEMINE INTRA FLOREM POSITO.

GLOBULARIA TOTRNEPORT. t. 295. LINN. n. 112.

& omnium Auctorum.

Discus convexus, conicus. Squamæ foliaceæ, cuique flosculo sua, distinguunt receptaculum, & speciem calycis communis faciunt, ut in Succisa, neque flosculo longiores sunt. Calyx proprius bilabiatus, segmento exteriori bifido, interiori trifido. Flosculus quisque ex suo tubulo bilabiatus, segmentis duobus interioribus, tribus exterioribus, omnibus acutissimis. Stamina quatuor libera, duo longiora, breviora duo. Semen unicum, in calyce adolescit.

216. GLOBULARIA caule unifolio & unifloro, foliis emarginatis, nervo aristato.
Scabiosa X. CLUS.

c) JUNG. BOERHAAVE.

d) VAILLANT. f. 21. TOURNEF. H.

e) TOURNEFORT. B. B. F. L.

f) LEIDENFROST. succi plant. p. 17.

g) VAILLANT. f. 18, 19, 20. TOURNEFORT M. N.

Globularia montana bimarginata repens I. R. H. SCHEUCHZER *It. I.* p. 37. *It. V.* p. 335.
Globularia caule subnudo, foliis cuneiformibus, tricuspidatis, intermedio minimo LINN. *II.* p. 139.
Globularia cordifolia HILL *V.* t. 16.

In scopolis Juræ & Alpium ubique, & utrinque etiam in planitem descendit, Rupe ad mont. de la Praisse & la Marbriere; sic ad Beauchamp ex Jura.
 Radix lignea, magna, multiceps, multos cespites foliorum producit: eorum figura est, ut eundo latecant, deinde emarginato fine terminentur, quem brevis ex nervo producta spinula dividit. Caulis nudus, præter exiguum unicum ligulam, uniflorus, biuncialis & paulo ultra. Capitulum cyaneum, quale in charactere dixi, quam reliquis minus. Calycis segmenta arguta, tria superiora, duo inferiora magis distincta. Flosculi segmenta superiora prælonga, capillaria *b*).

217. GLOBULARIA foliis oblonge ovatis, integerrimis, caule nudo unifloro.

Icon est inter GESNERIANAS Lign. f. 51.

Aphyllanthes III. LUGDUN. p. 864.

Bellis cerulea caule nudo RAI *Syllog. ext.* p. 16.

Globularia pyrenaica folio oblongo; caule nudo I. R. H. SCHEUCHZER *It. VII.* p. 513.

Globularia caule nudo, foliis integerrimis lanceolatis LINN. *I.* p. 140.

Globularia nudicaulis HILL. t. 17. foliis nimis acutis.

Minus priori frequens, neque in planitem descendit. Magna copia nascitur in monte Richard & à la Joux verte; etiam aux Martinets. In Wängenalp & Breitlauwenen supra Interlachen. In Fronalp, Mürtzchen, Schilt Glaronensium.

Aliquanto major est, & foliis & flore. Folia firma & laurina carne, ex petiolo dilatato, longe ovata, integerrima, nunquam lanceolata. Scapus floralis, præter alias ligulas nudus, sexuncialis. Flos pariter cæruleus, bracteis etiam ovato lanceolatis. Calycis segmenta tria interiora superiora duo inferiora, triangularia majora. Flos ex tubulo superne duos minimos albos dentes emittit: inferiores tres lingulati, paulum obtusi, cærulei. Stamina duo longa, duo brevia. Tuba bifida *i*).

218. GLOBULARIA foliis radicalibus emarginatis, ex nervo aristatis, caulinis lanceolatis.

Bellis cerulea, Globularia Monspeliensis LOBEL. *advers.* p. 200. *ic.* p. 478.

Bellis cerulea TABERNÆMONT. p. 329.

& duæ aliae icones p. 330.

Globularia caule herbaceo, foliis radicalibus tridentatis, caulinis lanceolatis LINN. *I.* p. 139. & *olanska ref.* p. 6.

Globularia vulgaris HILL. t. 15.

β Flore albo CLUS. PONTEDER.

γ Varietas non foliosa TARGIONI IV. p. 115.

In calidiori Helvetia, in locis gramineis, inter rupes, in Paßgartfluh, super Bonneville, Moncharand, prope Rupem, à la Marbriere, supra Fontanay, aux Gauges, &c. supra Morges, Thuir. Etiam Basileæ supra Dornach & inter portam S. Albani & S. Jacob, juxta patibulum. In glareis fluviorum, grande Eau, Baye de Clarenç &c.

Huic folia ad terram petiolata, ovata, sœpe emarginata, & tribus dentibus inscripta, alias unice ex medio aristata, ad caulem multa, alterna, oblonga, lanceolata. Caulis fuscuncialis uniflorus. Flos ejusdem coloris & fabricæ. Calyx proprius hirsutus, villo clausus, ut flos hirsutus adpareat. Labium interius minimum, tridentatum, gracillimum. Squamæ, inter flosculos, ovato lanceolatae. Receptaculum papposum. Omnium globulariarum folia siccata nigrescunt.

b) *Emend.* III. p. 89. n. 241.

i) *Emend.* I. c.